

ΑΘΗΝΑΙ
OCTAVII BOLDONII
DIES ATTICI
ILLVSTRISS. V.
IOANNI ARIAS MALDON.
Regio Senat. D.D.

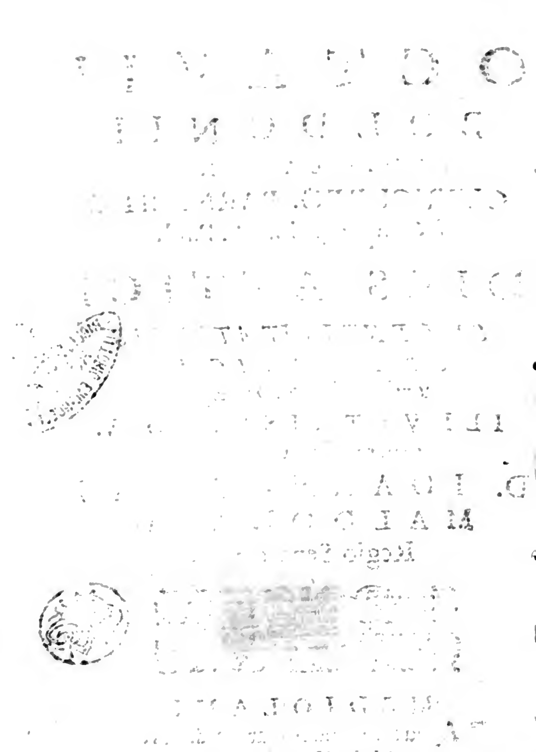
OCTAVII BOLDONII
MEDIOLANENSIS
CLERICI REG. BARNABITÆ
è Congregatione S. Pauli

DIES ATTICI
SEV EXERCITATIONES GRAECANICAE
Tribus Libris comprehensæ.

ILLVSTRISSIMO V.
genere, literaturâ, ordine
D. IOANNI ARIAS MALDONATO
Regio Senatori D.

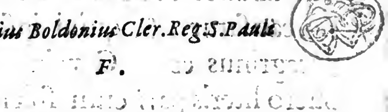
MEDIOLANI
Apud Dionysium Gariboldum.
M DC XXXIX.

D. IOANNI ARIAS MALDONATO VALISOLETANO

Regio in Insubria Senatori
V. Amplissimo.

Octauius Boldonius Cler. Reg. S. Pauli
F.

P Rodeunt DIES ATTICI è caligine ingenij mei in communem aspectum: atq; ex te, Mecænas optime, lucem quærunt. Audacior fortasse Operi frons videbitur, quòd nocturnas lucubratiunculas, dignas equidem nocte, libuerit inscribi DIES:

ſed & importunius cõſilium meum, quippe ſubſeciuas tibi horas (ſi tamen vel momenta horarum ſuperant ex continenti iſta ſerie publicarum rerum) audeam ego Diebus occupare: teq. ex iucũdiſſimo receſſu Mineruæ domeſticæ, Athenas vſque ATTICAS abducere. Sed illa me duplex ratio cauſatur: & quòd ipſe minimè peregrinus es in Græcia, Græcis à puero literis pari cum ſplendore, ac Latinis excultus: & quòd vmbra tua obſcuris alioquin operibus lumen impertit. Nimirum ea parentem habet Solem, Diei ac lucis opificem, illã (dico) claritatem auiti Stemmatis, quam Tute à Maioribus acceptam vel illuſtraſti nouo radiorum acceſſu, vel glorioſiùs obſcuraſti. DIEM profectò

igno-

ignorat, qui ARIAE gentis ignorat laudes. Literis, Armis, Prudentia, Religione claros Gentiles tuos iam fama omnis ætatis loquitur, omnis nationis hiſtoria prædicat. Viuit adhuc (vt ſileam reliqua) tuis deuota Sceptris Galatia, quæ Arium Myrrhũ prouinciæ Regem vltimum, Ariæ ſtirpis ſatorem primum oſtentat. Tu verò tantorum Heroũ heres digniſſimus, vnus omnium virtutes abſoluiſti compendio: Arma literis, literas armis ancipiti meditatione cõciliaſti, vt eadem diſputanti laurus, ac dimicanti pangeretur: Et quaſi id quoq; ſupinum eſset otium, traduxiſti fæliciter ad forum quidquid vel hauſeras in Lyceo, vel caſtris apparaueras: Hiſque omnibus ad corruptiſſimæ æta-

tis exemplum, coronidem fecisti pietatis cultum. Non apellabo hîc testes. Etiamnùm auditur vocali præconio celeberrima toto Orbe Academia Salmaticensis, quæ te dudum Iuris Interprete per gradus omnes, ac sedes gloriatur. Auditur Insubria, quæ tertiùm excepit Aduocatū Fisci: quæ communis annonæ conseruatorem, fundatorem pacis, iustitiæ vindicem difficillimis temporibus experta fuit. In quo illud suspexit prodigij simile, cùm in toga simul, ac sago publicam rem incredibili virtute curauisti. Siquidem prouincijs plurimis magni momenti confectis, cum in Patres Conscriptos demum adlectus esses, renuntiatus præterea A consilijs Catholicæ Maiestatis, Regius in Insu-

bria

bria redituũ (vt aiunt) Annatę Pręses, Reuisionis generalis publicarum, atq; regalium rationum Iudex Regius, pro Magno Cancellario ad Comitia tunc Pacis vniuersalis ablegato: tot, tantisque muneribus, honestatus dicam, an oneratus? non modò pacatam administrationem rei ciuilis pro dignitate inijsti: sed vno simul tempore præfuisti Rei bellicæ, irrumpentibus Gallis, A consilijs Iustitiæ militaris, supremusq; cum imperio Præfectus: Quã verò opportunè Catholicis copijs? quibus tuendis non satis putauisses Consilium, ni manus quoque cum hoste sæpe collatas adhibuisses eâ successus gloriâ, vt tantundem inuidiæ conflaueris tibi, quantum alijs ademisti spei. Sed enim mores tuos inte-

gerrimos, ac ſtudium in primis Chriſtianæ pietatis intuenti neceſſe fuerit, inuidiam omnem in admirationem conuertere. Tu accipe lætis oculis, quod à me ſyncerâ fide traditur munus: nec pâtere inuidorum conuitio delitеſcere in tenebris, quod clariſſimo tuo nomini nuncupatur. Vale. Mediolani in Collegio S. Alexandri CIↃ. IↃC. XXXVII. Kal. Septembris.

D. FVLGENTIVS CHIOCCARIVS,
Assistens M. Reu. Patris Don Baptistæ Cribelli, Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli: & eiusdem absentis Vicarius.

CVM opus inscriptum (Octauij Boldonij Mediolanensis, Clerici Regularis S. Pauli DIES ATTICI, seu Exercitationes Græcanicæ) duo eiusdem Congregationis eruditi viri, quibus id commisimus, recognouerint, & approbauerint; facultatem concedimus, vt typis mandetur: si Superioribus, quibus hoc competit, ita placuerit. In quorum &c. Mediolani in Collegio nostro SS. Apostolorum Pauli, & Barnabæ die 14. Februarij 1637.

D. Fulgentius Chioccarius Assistens, & Vicarius.

Die 22. Februarij 1637.

Visa suprascripta licentia concedimus facultatem imprimendi opus supra nominatum.

Fr. Franciscus Carenus Sancti Officij Mediolani Commissarius.

Io. Petrus Puricellus, Sancti Laurentij Maioris Archipresbyter, pro Eminentissimo, ac Reuerendissimo D. Cardinali Archiepiscopo.

V. D. Io. Arias R.S.

IN OCTAVII BOLDONII
V. clar.mi

ATTICOS DIES

Antonij Salmatiæ, Saç. T. & I. V. D.
ac Proton. Apost.

EPIGRAMMA.

ATtica perpetuis horrebat terra tenebris,
Nec nisi nox dudum Gręcia tota fuit.
Si quis ad intactæ properabat Palladis vrbes,
Diuitis immenso tactus amore soli:
Vix primis Graium vestigia finibus infert,
Cum titubat, cæcumque anxius horret iter.
Quis nouus en Phaethon fælici sydere Achiuos
Lustrat, & optato lumine spargit ouans?
Iam licet ire viam, & dites spectare recessus,
Iam Musarum, oculis, regia tota patet.
BoldonI hoc decus est; BoldonI munere Solem
Aspicis, & pulchros ATTICA terra DIES.

Idem Græce redditum.

Ἀτθίδα ἐκ πολλοῦ δεινὸν σκότος ἔλλαβε γαῖαν,
    Νύξ τε πάλαι ζοφερὴ Ἑλλάδα εἶχεν ὅλω.
Εἴ τις παρθενικῆς πόλεας γ' ἐπὶ ἀστεύδειν Ἀθηνᾶς,
    Τρισμακάρου χώρας σφοδρὸν ἔρωτα τρέφων·
Ἑλλήνων ἐπ' ὅρους πρώτους μόγις ἤλυθεν, εὐθὺς
    Τυφλώττοντα τρόμος λυσιμελὴς κατέχει.
Τίς δ' ὁ νέος Φαέθων περὶ δ' Ἑλλάδι ἀστρὸν ἐλίσσει
    Ὄλβιον; ἀμβλυττέροις ἡδὺ φάος κατάγων;
Εὔοδὸς ἡδ' ὁδὸς, Ἑλλήνων τὸν πλοῦτον ὁρᾶσθαι,
    Θησαυρόν τε μέγαν νῦν θέμις Ἀονίδων.
Βολδώνου χάρις, ἡ βίβλος σοὶ γ' ἥλιον αὕτη
    Ἀτθὶς γαῖα φέρει, καὶ φάος ἡμερινόν.

AVCTOR
Lectori S.

DEplorabis equidem, hanc sortitus ætatem, Lector optime, Principis linguarum interitum. Omnis enim liberalis disciplinæ, omnis literaturæ atq; artis, omnis omnino humanitatis, amoenitatisq; parentem esse Græcam linguam, quisquis cultioris linguæ homo profitetur. Ego verò illius dum fleo exitũ, simul Italiæ nostræ squalorem non tàm fleo, quàm damno: nec misereor iacturæ magis, quã ignauiæ succenseo. Quippe quæ non illam

so-

ſolùm emortuam velit: ſed etiam tumulatam, ac ſitu, tabeq; corruptam: vnde nec erubuerit putidum illud in vulgus proferre Græcum eſt, non legitur. *Quos verò diſpudet huius notæ, non dubitant adoriri negotium: ſed hi plærunq; multitudine dictionũ, ac linguæ vbertate deterrentur à cœpto. Itaq; quod in diuitijs, atq; auro irritamentum eſſe ſolet laxitas theſauri et copia loculorum, hoc in Græca literatura terriculamentum efficitur mollioribus animis. Ego igitur, vt huiuſmodi homines ad honeſtiſſimum institutum erigerem, conatus ſum Græca rudimenta ita colligere, vt vnum in corpus redigerem omnia: ita digerere, vt ſub vnum penè aſpectum cogerem. Nam nec quidquam prætermiſi*

neceſ-

necessarium, quo discentis fraudaretur expectatio: nec leuia quædam, nimiumque subtilia sum persequutus, quibus perturbaretur memoria. Verùm breui quadam, ac perspicua methodo perstringere vniuersa sic studui, vt studiosorum gratiam hinc maximè initurus esse confidã. Quùm autem sermo omnis nõ nisi ex vocibus constet: eæ verò vel per se ipsæ considerandæ simpliciter offerantur: vel inflexione aliqua in se se variatæ: vel demum collatæ cum alijs, atque constructæ: Nos ideo tres in libros distribuimus Opus. In primo quidem Octo partes, quæ Orationem conflant, percurrimus, simpliciter illas, inuariatimque vsurpatas. In secundo autem easdem tractamus, quâ variationem

ad-

admittunt declinationis, & coniugationis. Denique in tertio Syntaxim, hoc est ipsarum inter se constructionem per omne variationis genus prosequimur: illum vbique curantes ordinem, qui ad Grammaticas Latinorum institutiones hoc tempore vsitatas quàm proximè accedit. Tu, si quid vtilitatis hinc hauries (vt spero) alios fortasse, nec iniucundos industriæ nostræ fructus in dies accipies. Vale.

OCTAVII BOLDONII

ANTELVCANA,

SEV

Præexercitatio Græcanica

AD DIES ATTICOS

In octo Theoremata distributa.

AD LECTOREM

QVAE de Græca pronuntiatione hic præcipimus, ne omnia ex nostro sensu deprompta putes, Candide Lector, cùm in multis à vulgo, nec immeritò, dissentiamus. Verùm, vt Iuuentuti alibi fortasse rudimentis iam primis imbutæ obsequamur, malumus hoc loco prudentes, quàm sapientes videri. Quæ verò nostra sit sententia, habebis infrà in calce libri primi huius Operis.

De Literis in vniuersum

THEOREMA I.

Literæ Græcorum quatuor, & viginti. Quarum hæc sunt.

Nomina Græcè	Nomina Latinè	Figuræ maiusc.	Figuræ minusc.	Potestates latinis notis expressæ	
Ἄλφα	Alpha	Α	α	A	a
Βῆτα	Vita	Β	β ϐ	V	v
Γάμμα	Gamma	Γ	γ ſ	G	g
Δέλτα	Delta	Δ	δ ∂	D	d
Ἐψιλὸν	Epsilon	Ε	ε	E	e
Ζῆτα	Zita	Ζ	ζ	Z	z
Ἧτα	Ita	Η	η	I	i
Θῆτα	Thita	Θ	θ ϑ	Th	th
Ἰῶτα	Iota	Ι	ι	I	i
Κάππα	Cappa	Κ	κ	C	c
Λάμϐδα	Lambda	Λ	λ	L	l
Μῦ	My	Μ	μ	M	m
Νῦ	Ny	Ν	ν	N	n
Ξῖ	Xi	Ξ	ξ	X	x
Ὀμικρὸν	Omicron	Ο	ο	O	o
Πῖ	Pi	Π	π ϖ	P	p
Ῥῶ	Rho	Ρ	ρ	R	r

Σῖγ-

Σῖγμα	Sigma	Σ σ ς	S	ſ s
Ταῦ	Tau	Τ τ Ꞇ	T	t
Ὑψιλὸν	Ypſilon	Υ υ	Y, I	y, i
Φῖ	Phi	Φ φ	Ph, F	ph, f
Χῖ	Chi	Χ χ	Ch	ch
Ψῖ	Pſi	Ψ ψ	Ps	ps
Ωμέγα	Omega	Ω ω	O	o

De Vocalibus
THEOREMA II.

Literarum aliæ ſunt vocales, aliæ conſonantes.

Vocales ſeptem α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Quarum duæ longæ η, ω: duæ breues ε, ο: tres ancipites, ſeu communes α, ι, υ.

Rurſus tres mutabiles, α, ε, ο: α & ε in η, ο in ω. Quatuor immutabiles η, ι, υ, ω.

Item ſex præpoſitiuæ α, ε, η, ο, υ, ω. Duæ ſubiunctiuæ, ι, υ. ſiquidem in componẽdis diphthongis illæ præcedunt, hæ ſubſequuntur.

η apud latinos vertitur in e longam, vt πατὴρ patir *pater*. Aliquando in a pariter longam, vt μήτηρ mitir *mater*.

ι Apud Græcos ſemper vocalis eſt, vt Ἰησοῦς Ijſus *Ieſus* triſſyllabum.

Apud latinos nunc vocalis eſt, nunc conſonans, vt *Ieſus* nunc triſſyllabum, nunc etiam diſſyllabum.

De Diphthongis
THEOREMA III.

Ex vocalibus præpoſitiuis ſimul cum ſubiunctiuis fiunt Diphthongi. Sunt autem numero duodecim, Propriæ, & Impropriæ.

Propriæ ſex	Inpropriæ ſex
αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.	ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ωυ, υι.
æ, au, i, eu, i, u	a, i, o, iu, ou, i.

In diphthongis proprijs dicitur [Alpha cum Iota adſcripta] ſeu (Alpha Iota) &c.

In Improprijs dicitur [Alpha cum Iota ſubſcripta] &c.

In αυ, ευ, ηυ, ωυ etſi υ reddatur latinè per, u, uocalem: pronuntiatur nihilominus quaſi, f, conſonans, ſed aliquantò ſuauiùs.

Cùm prædictæ uocales notantur duobus punctis in apice, tunc non conſtituunt Diphthongum, ſed remanent ſyllabæ diſtinctæ, ut παῖς *pæs monoſyllabum, & (per dialyſin)* πάϊς *pais diſſyllabum* puer: ᾅδης *adis diſſyllabum, &* ἀΐδης *aidis triſſyllabũ* orcus, infernus: ἄϋπνος *aupnos diſſillabũ,* ἄϋ πνος *aypnos triſſyllabum* inſomnis.

De Conſonantibus
THEOREMA IV.

Conſonantes autem decem, & ſeptem: β, γ, δ,

δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

Harum sunt quædam Mutæ, id est exilem sonũ habentes: Quædam Semiuocales, magis videlicet sonoræ, quàm Mutæ, & ad Vocalium sonum propiùs accedentes.

Mutæ nouem: β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. Quæ tripartitò diuiduntur. Sunt enim Tenues tres κ, π, τ: Aspiratæ tres, χ, φ, θ: Mediæ tres γ, β, δ. Primæ sonant leniùs: Secundæ crassiùs: Tertiæ medio spiritu inter tenues, & aspiratas.

Semiuocales octo ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. Quarum tres Duplices ζ, ξ, ψ. Quia ζ sonat, ds, ξ cs, ψ ps.

Quatuor Liquidæ λ, μ, ν, ρ. Ita dictæ, quia cum mutis coniunctæ syllabam liquentem, hoc est Commnnem faciunt

Remanet σ sui iuris, seu vnius solũ potestatis.

Consonantes γ, κ, ν, π, τ variant aliquando natiuum sonum.

γ ante γ, κ, ξ, χ sonat quasi, n, vt ἀγγαρεία angaria *coactio*, ἄγκυρα ancura *ancora*, σφίγξ sphinx *nomen monstri*, ἀγχίσης anchisis *nomen uiri*.

κ post γ effertur velut g, vt πέφαγκα pephanga *apparui*, β per n.

ν an-

ν ante β, μ, π valet m, vt τὴν βάσιν tim vasin *basim*, τὴν μελανίαν tim melanian *nigredinem*, τὸν πάγον tom bagon *pagum* per b.

π post μ & ν pronuntiatur per b, vt πέμπω pembo *mitto*, τὸν παῖδα tom bæda *puerum* per m.

De Dictione
THEOREMA V.

In Dictione, si consonantes attendas, tria ferè distinguuntur, Principium, Medium, & Finis.

Dictionis principium faciunt omnes consonantes. Excipe γδ, ϑλ, ϑμ, ϑμ. Item quamcunq; geminatam, vt κκ, ττ, λλ, &c. Et duplices, quando cum alijs coniunguntur, vt λξ, ξπ, &c.

In media dictione, seu inter vnam vocalem, & aliam nunquam coniunguntur φτ, φφ, πδ, κδ, ϖθ: sed harum loco substituuntur πτ, πφ, βδ, γδ, χθ. Vt

τέτυπται pro τέτυφται *uerberatus est*.
σαπφὼ pro σαφφὼ sappho *nomen Viri*.
ἕβδομος pro ἕπδομος *septimus*.
ὄγδοος pro ὄκδοος *octauus*.
ἐτύφθην pro ἐτύπθην *uerberatus fui*.

In

In his combinationibus mutatur, φ in π, π in β, κ in γ, π in φ contra originem dictionis.

Tres ex Mutis consonantibus, hoc est π tenuis, δ media, θ aspirata, si cum suis affinibus coniungantur, amant secundum locum. Vt τίκτω pario, ὄγδοος octauus, ἐτύφθην verberatus fui. *Vbi* κτ *sunt affines, nempe ambę Tenues:* γδ *Medię:* φθ *Aspiratę.*

Mutę duę inter duas uocales positę, pertinent ambæ ad sequentem uocalem: Vt τύπτω, τύ—πτω verbero.

Excipiuntur tria, in quibus una consonans uni uocali assignatur, altera alteri.

Primum in γδ, *ut* ὄγδοος, ὄγ—δοος octauus.

Secundum, ubi muta geminatur, ut ἵππος, ἵπ—πος equus.

Tertium, ubi tenuis pracedit aspiratam, ut σαπφὼ, σαπ—φὼ sappho.

Duplex, si cum alia consonante conuenit, nunquam ad eandem uocalem trahitur, Vt ἕξπες, ἕξ—πες sex pedum: ἔλξις, ἕλ—ξις *tractus.*

Liquida ante aliam consonantem diuiditur, Vt ἄρτος, ἄρ—τος panis. *Item ante alteram liquidam, Vt* ἅρμα, ἅρ—μα currus. *Pręter* μν, *Vt* ἀμνὸς, ἀ—μνὸς agnus.

Liquida post aliam consonantem pertinet ad

eandem uocalem, ut πατρὸς, πα—τρὸς patris.
Item post duas, quę per se cum eadem uocali coniunguntur, Vt ἄστρον, ἄ—στρον astrum
Nam στ *coniunguntur, ut mox dicetur.*

Denique σ *ante alteram* σ *diuiditur, Vt* γλῶσσα, γλῶσ—σα lingua. *Ante aliam consonantem coniungitur, Vt* ἀσθενὴς, ἀ—σθενὴς debilis. *Post consonantem diuiditur, Vt* ἄλσος, ἄλ—σος nemus.

Finitur Dictio his quinque tantùm Consonantibus ν, ρ, σ, ξ, ψ: his inquam simplicibus, nunquam geminatis.

εὐχ pro οὐχὶ dicitur per Apostrophum, Vt οὐχ' οὗτος; *nonne ille?*

Vocabula illa propria in diuinis literis passim occurrẽtia, Ἰώβ, Δαβὶδ, Μιχαὴλ, Ἰωσὴφ, Ἐνώχ, *et alia eiusmodi reddũtur Gręcè* Ἰωβός, Δαβίδης, Μιχαήλης, Ἰώσηφος, Ἔνωχος: *sicut latinè Iobus, Dauides, Michaeles, Iosephus, Enochus.*

De Prosodijs

THEOREMA VI.

Prosodiæ, siue Accentus sunt decem

Toni tres: Acutus (´) vt χριστός: Grauis (`) vt ἑπτὰ: Circumflexus (῀) vel (^) vt ἰησοῦς ἰησοῦς.

Spiritus duo: Tenuis (᾿) vt ὠριγένης origenes: Aspi-

Aspiratus (῾) vt ῥήτωρ *rhetor*.

Tempora duo: longum (—) vt πολίτης: Breue (˘) vt ἄρες.

Passiones tres: Apostrophus (᾽) vt πάντ᾽ ἔλεγον, pro πάντα ἔλεγον *omnia dixi*: Hyphen (‿) vt μεθημέραν pro μεθ᾽ ἡμέραν *per diem*: Hypodiastole (,) vt ὅ,τι per vnicam dictionem *quid* (relatiuum pronomen) vt distinguatur à Coniunctione ὅτι *quia*.

Toni respiciunt intentionem vocis, qua syllabę sigillatim proferuntur. Itaque Acutus acuendam, seu attollendam uocem designat, ut λόγος quasi λόγος: Grauis deprimendam, si acutus pręcesserit, ut in λόγος: Alioquin ęquabilem esse retinendam, ut ἐπὶ: Circumflexus circūflectendam, hoc est attollendam partim et deprimendam, ut ἰησοῦς quasi ἰησοῦς. Siquidem Circumflexus ex acuto simul, et graui constat.

Acutus habet locum in Antepenultima, Penultima, et Vltima syllaba Dictionis, ut κύριος Dominus, ἀκούω audio, Θεός Deus. *Ex his dictionibus prima vocatur Proparoxitona: Secunda Paroxytona: Tertia Oxytona, ex uaria accentus collocatione.*

Circumflexus habet sedem in Penultima, et Vltima syllaba, ut σῶμα corpus, ποιῶ facio.

Gra-

Grauis intelligitur in omnibus syllabis, quę neq; Acutum habent, neque Circumflexũ: licet expressè nõ signetur. Signatur autem solùm in ultima syllaba, cũ ipsa ex acuta fit grauis sequente dictione aliqua in contextu orationis: Vt θεὸς ἡμῶν Deus noster. *Excipitur pronomen interrogatiuum* τίς Quis, *Vt* τίς ἐποίησε; quis fecit?

Spiritus, quo spiritu proferendę sint uocales, ostendunt: tenuinè hoc est naturali, an aspirato, seu denso.

Vocales omnes habent unum, aut alterum ex spiritibus, initio tantùm Dictionis.

Consonantes nullæ admittunt, pręterquàm ρ, *quę initio Dictionis semper aspiratur, ut* ῥώμη roma. *Excipe, cùm secunda syllaba inchoatur ab altera* ρ: *tunc enim* ρ *primę syllabę attenuatur, ut* ῥάρος venter. *In medio dictionis, cùm geminatur* ρ, *prior spiritu tenui, posterior aspirato prefigitur, Vt* πόῤῥω ante se.

Figura spirituum duplex, in literis maiusculis, et minusculis. Tennis formatur in maiusculis (᾿): *in minusculis* (᾿) *ut* Ἐγώ, ἐγώ ego. *Aspiratus è contrario* (῾) *et* (῾) *ut* Ῥήτωρ, ῥήτωρ rhetor.

Tempora non adhibẽtur in ε, ο, η, ω: *quia priores*

duę

duę sunt suaptè natura breues, posteriores uerò longę. Itaque solùm reperies in α, ι, υ, quę sunt natura communes. Verùm & in his negliguntur, postquàm inuecti sunt toni ad quantitatem syllabę demonstrandam.

Apostrophus est nota elisę uocalis, aut diphthongi in fine dictionis ob altam uocalem, aut diphthongum initio sequentis dictionis.

Vocales quatuor eliduntur α, ε, ι, ο. A, ut παρ᾽ ἡμῶν ἀ nobis: E, *ut* φέρ᾽ εἰπὲ agè veni: I, *ut* ἐπ᾽ αὐτὸν ad ipsum: O, *ut* τοῦτ᾽ ἐμὸν *hoc meum.*

Diphthõgi duę, αι, οι. Αι, ut βούλομ᾽ ἐγὼ volo ego: Οι, *ut* οἴμ᾽ ὥς ἄχθομαι; *heu quàm tristis sum?*

Aliquãdo sequente consonante initio alterius dictionis, fit elisio uocalis in fine pręcedentis dictionis: Vt παρ᾽ θεῷ *pro* παρὰ θεῷ apud Deum.

Nec solùm ultima pręcedentis eliditur, sed aliquando prima sequentis: Vt ἡ ᾽ρετὴ *pro* ἡ ἀρετὴ hæc virtus.

Nulla Vocalis longa eliditur, sed uel breuis, ut ε, ο: *uel anceps iam abbreuiata, ut* α, ι: *uel ẽt diphthongus, ut* αι, οι, *cùm ratione accentuum habetur pro breui, ut dicetur in fine libri*

bri III. Cauendum est tamen, ne id temerè fiat: sed exemplo bonorum Scriptorum.

Accidit aliquando Apostrophus sine nota, dùm ex duabus dictionibus componitur una: Vt καθάπαν pro καθ᾽ ἅπαν per totum.

Vbi post Apostrophum sequitur dictio præfixa tono aspirato, præcedens consonans migrat ex tenui in aspiratam, ut καθ᾽ ἅπαν pro κατ᾽ ἅπαν.

De Interpunctis

THEOREMA VII.

Interpuncta, quæ orationem distinguunt, quatuor numerantur.

1. Punctum perfectum, quo terminatur Periodus, apponiturquè ad imum vltimæ literæ hoc pacto [.]
2. Punctum medium, quo terminantur Membra periodi, apponiturq; ad partem superiorem vltimæ literæ cuiuscunque Membri hoc modo [·] & respondet duob⁹ punctis latinorũ.
3. Subdistinctio [,] qua distinguuntur Incisa periodi, adscribiturq; ad imum vltimæ literæ Incisi.
4. Interrogatio [;] qua terminatur oratio Interrogantis, pingiturq; nota subdistinctionis puncto superimposito.

Ho-

Horum quatuor Interpunctorum exemplum accipe ex Demosthene Philipp. 1.

Τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; ἵν' εἰδῆτε, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ θεάσησθε, ὅτι οὐδὲν οὔτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἐστὶ φοβερὸν· οὔτ' ἂν ὀλιγωρῆτε τοιοῦτον, οἷον ἂν ὑμεῖς βούλησθε. *Hoc est*

Qua igitur gratia hęc dico? Vt sciatis, Viri Athenienses, et uideatis, nec quicquam pręcauentibus uobis esse formidabile: neque si neglexeritis, ex animi vestri sententia quicquam successurum.

Datur et aliud Interpunctum, id est Dissolutio, cùm significamus, duas uocales non diphthongo committendas, sed separatim pro duabus syllabis proferendas: Vt suprà dictum est in tertio Theoremate.

Habent et Parenthesim Gręci, sicut Latini ( ) sed eam in uetustis Codicibus nullo signo expressam reperias.

De notis Arithmeticis
THEOREMA VIII.

Numerorum Canones breuitatis causa hic prætermittimus: quandoquidem ex sequenti tabula clariùs, ac faciliùs percipientur.

NOTAE

Notę Arithmeticę seu numerales

Maiusculę Gręcę	Maiusculę Latinę	Minusculę Gręcę	Minusculę Latinę
I	I	α'	1
II	II	β'	2
III	III	γ'	3
IIII	IIII	δ'	4
Π	V	ε'	5
ΠI	VI	ς'	6
ΠII	VII	ζ'	7
ΠIII	VIII	η'	8
ΠIIII	VIIII	θ'	9
Δ	X	ι'	10
ΔI	XI	ια'	11
ΔII	XII	ιβ'	12
ΔIII	XIII	ιγ'	13
ΔIIII	XIIII	ιδ'	14
ΔΠ	XV	ιε'	15
ΔΠI	XVI	ις'	16
ΔΠII	XVII	ιζ'	17
ΔΠIII	XVIII	ιη'	18
ΔΠIIII	XVIIII	ιθ'	19
ΔΔ	XX	κ'	20
ΔΔI	XXI	κα'	21
ΔΔΔ	XXX	λ'	30
ΔΔΔI	XXXI	λα'	31
ΔΔΔΔ	XXXX	μ'	40
ΔΔΔΔI	XXXXI	μα'	41
𐅄	L	ν'	50
𐅄I	LI	να'	51
𐅄Δ	LX	ξ'	60
𐅄ΔΔ	LXX	ο'	70

Maiusculę		Minusculę	
Græcæ	*Latinæ*	*Græcæ*	*Latinæ*
𐅄ΔΔΔ	LXXX	π´	80
𐅄ΔΔΔΔ	LXXXX	ϙ uel ϟ	90
H	C	ρ´	100
HI	CI	ρα´	101
HΠ	CV	ρε´	105
HΔ	CX	ρι´	110
H𐅄	CL	ρν´	150
HH	CC uel ∽	σ´	200
HHH	CCC	τ´	300
HHHH	CCCC	υ´	400
𐅅	D uel IↃ	φ´	500
𐅅H	DC	χ´	600
𐅅HH	DCC	ψ´	700
𐅅HHH	DCCC	ω´	800
𐅅HHHH	DCCCC	πι´ uel ϡ	900
X	M uel CIↃ	͵α	1000
𐅆	V̄ uel IↃↃ	͵ε	5000
𐅆X	V̄I	͵ς	6000
M	X̄ uel CCIↃↃ	͵ι	10000
MM	X̄X̄.	͵κ	20000
𐅇	L̄.	͵ν	50000
𐅇MMMM	L̄X̄X̄X̄X̄	͵ϙ	9.0000

Centum millia et deinceps non nisi minusculis notis exprimunt

ρ	100000	χ	600000
σ	200000	ψ	700000
τ	300000	ω	800000
υ	400000	ϡ	900000
φ	500000	ια	1000000

Ἔτει τ̃ σωτηρίας, αχλς´ | Anno salutis, 1636.

X𐅅HΔΔΔΠI. | CIↃIↃCXXXVI.

OCTAVII BOLDONII

DIERVM ATTICORVM Liber Primus.

ΠΕΡΙ' ΜΕΡΕ'ΩΝ ΛΟ'ΓΟΥ, seu DE PARTIBVS ORATIONIS

Partes Græcæ orationis sunt octo.

ἄρθρον,	*seu Articulus*
ὄνομα,	*Nomen*
ἀντωνυμία	*Pronomen*
ῥῆμα	*Verbum*
μετοχή	*Participium*
πρόθεσις,	*Præpositio*
ἐπίρρημα,	*Aduerbium*
σύνδεσμος,	*Coniunctio.*

Aduerbium Interiectionem comprehendit.

Ex his quinque sunt variabiles, Articulus, Nomē, Pronomen, Verbum, & Participium. Inuariabiles tres, Præpositio, Aduerbium, & Coniunctio.

Περὶ ἄρθρυ,
seu
De Articulo.

THEOREMA I.

Articulus duplex est, προτακτικὸς, seu Præpositiuus ὁ, ἡ, τό, *Hic, Hæc, Hoc:* Præponitur enim nominibus in declinatione. Et ὑποτακτικὸς, seu Postpositiuus, ὃς, ἣ, ὅ, *Qui Quæ, Quod:* Postponitur nanque nominibus tanquam relatiuus.

PROSTHESIS I.

De Articulo Præpositiuo.

Præpositiuus articulus ὁ, ἡ, τό *quandoque componitur cum particulis* δὲ, γε, Vt ὅδε, ἥδε, τόδε(*Apud Atticos* ὁδὶ, ἡδὶ, τοδὶ) ὅγε, ἥγε, τόγε Hic, Hæc, Hoc.

A Latinis Græci discrepant, sicut cum nostratibus Italis congruunt: quòd hoc Articulo vtuntur in nominibus cùm declinandis, tùm construendis in oratione. Habet autem varios sensus in constructione.

Primò rem certam, ac definitam significat: Vt, πῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ιυδαίων; Vbi est ille natus Rex Iudæorum?

Secundò vim habet Pronominum demonstratiuorũ

ἔτος,

οὗτος, ἐκεῖνος, αὐτός, Hic, Ille, Ipse: *Præsertim ante particulas illas diuidentes* μὲν, δὲ: Vt, ὁ μὲν, ὁ δὲ, Hic quidem, ille verò. *Aliquando sumitur loco nominis* ἄλλος, Alius, Vt, ἑλληνιζόντων οἱ μὲν καλῶς, οἱ δὲ κακῶς ἐκφωνοῦσι: Græcissantium alij benè, alij malè pronuntiant.

Tertiò rem interpretatur, Vt, ὁ θεός, Nempe De⁹.

Quartò dignitatem exprimit, Vt ἀγαθόν *apud Aristotilem significat* Bonũ in genere: *sed* τὸ ἀγαθόν vnicum ac summum Bonum.

Quintò ponitur vice Relatiui ὅς, ἥ, ὅ, Qui, Quæ, Quod: *& Interrogatiui* τίς, τί, Quis, Qui, Quæ, Quod, Quid: *Tunc autẽ præter spiritum densum habet etiam tonum grauem* ὁ, Vt εἴ τῷ, Si cui.

PROSTHESIS II.

De Articulo Postpositiuo

Articulus Postpositiuus ὅς, ἥ, ὅ *particulas* περ, γε, *interdum assumit*, vt ὅσπερ, ἥπερ ὅπερ: *&* ὅσγε, ἥγε, ὅγε, Qui, Quæ, Quod.

Interdum assumit adiectiuum indefinitum τίς, τί, Quis, Quæ, Quod, Quid: *Vt* ὅστις, ἥτις, ὅτι. *Sed modò eandem retinet significationẽ cum simplici* ὅς, ἥ, ὅ, Qui, Quæ, Quod: *modò variat, idem valens quòd*, Quisquis, Quæque, Quodq; *&* Quicunque, Quæcunque, Quodcunque.

In neutro genere ὅ, τι *interponitur hypodiastole* (,) *vt*

(,) *ut distinguatur à coniunctione* ὅτι, Quia.

Περὶ ὀνόματος,
seu
De Nomine.

THEOREMA II.

Nomini sex accidunt.

γένος	*Genus,*
εἶδος	*Species.*
σχῆμα	*Figura,*
καταληξις	*Terminatio.*
ἀριθμὸς	*Numerus,*
πτῶσις	*Casus.*

Ex quibus quatuor tantùm inseruiunt huic loco: Videlicet Genus, Species, Figura, Terminatio.

De Genere
COMMA I.

Nominum genera quinque,

ἀρσενικὸν,	*Masculinum,*
θηλυκὸν,	*Fœmininum,*
οὐδέτερον,	*Neutrum,*
κοινὸν,	*Commune,*
ἐπίκοινον.	*Promiscuum.*

Singula prænotantur Articulo. qui Præpositiuus inde appellatur.

Masculinum ὁ, *hic*,
Fœmininum ἡ, *hæc*,

Neu-

Neutrum τὸ, *hoc*,

Commune ὁ, καὶ ἡ, *hic*, *& hæc*.

Promiscuum, siue Epicœnum sub vna voce atq; articulo vtrunque genus significat, vt ὁ στρουθὸς, *hic passer*, tàm mas, quàm fœmina: ἡ χελιδών, *hęc hirundo*, tàm mas, quàm fœmina.

De Specie

COMMA II.

Species nominum alia ἁπλῶν, seu simplicium est: alia συνηρημένων, seu Contractorum, de quibus lib. 2.

Item alia πρωτοτύπων Primitiuorum, vt μέγας *magnus*, Alia παραγώγων Deriuatiuorũ, vt μεγαλεῖον *Magnificentia*.

Deriuantur autem alia ab alijs, atq; alijs nomina: A substantiuis substantiua, & adiectiua. Similiter ab adiectiuis adiectiua, & substantiua. A Verbis quoquè deriuari nomina, constabit ex sequentibus.

Sed præcipuæ Deriuatiuorũ species enumerantur septem.

συγκριτικὸν	*Comparatiuum*
ὑπερθετικὸν	*Superlatiuum*
πατρωνυμικὸν	*Patronymicum*
ὑποκοριστικὸν	*Dimminutiuum*

bri III. Cauendum est tamen, ne id temerè fiat: sed exemplo bonorum Scriptorum.

Accidit aliquando Apostrophus sine nota, dùm ex duabus dictionibus componitur una: Vt καθάπαν *pro* καθ' ἅπαν per totum.

Vbi post Apostrophum sequitur dictio præfixa tono aspirato, præcedens consonans migrat ex tenui in aspiratam, ut καθ' ἅπαν *pro* κατ' ἅπαν.

De Interpunctis

THEOREMA VII.

Interpuncta, quæ orationem distinguunt, quatuor numerantur.

1. Punctum perfectum, quo terminatur Periodus, apponiturquè ad imum vltimæ literæ hoc pacto [.]

2. Punctum medium, quo terminantur Membra periodi, apponiturq; ad partem superiorem vltimæ literæ cuiuscunque Membri hoc modo [·] & respondet duob⁹ punctis latinorũ.

3. Subdistinctio [,] qua distinguuntur Incisa periodi, adscribiturq; ad imum vltimæ literæ Incisi.

4. Interrogatio [;] qua terminatur oratio Interrogantis, pingiturq; nota subdistinctionis puncto superimposito.

Ho-

Horum quatuor Interpunctorum exemplum accipe ex Demosthene Philipp. 1.

Τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; ἵν' εἰδῆτε, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ θεάσησθε, ὅτι οὐδὲν οὔτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἐστὶ φοβερόν· οὔτ' ἂν ὀλιγωρῆτε τοιοῦτον, οἷον ἂν ὑμεῖς βούλησθε. *Hoc est*

Qua igitur gratia hęc dico? Vt ſciatis, Viri Athenienſes, et uideatis, nec quicquam prę cauentibus uobis eſſe formidabile: neque ſi neglexeritis, ex animi veſtri ſententia quicquam ſucceſſurum.

Datur et aliud Interpunctum, id est Diſſolutio, cùm ſignificamus, duas uocales non diphthongo committendas, ſed ſeparatim pro duabus ſyllabis proferendas: Vt ſuprà dictum eſt in tertio Theoremate.

Habent et Parentheſim Gręci, ſicut Latini ( ) ſed eam in uetuſtis Codicibus nullo ſigno expreſſam reperias.

De notis Arithmeticis
THEOREMA VIII.

Numerorum Canones breuitatis cauſa hic prætermittimus: quandoquidem ex ſequenti tabula clariùs, ac faciliùs percipientur.

NOTAE

Notę Arithmeticę seu numerales

Maiusculę		Minusculę	
Græcæ	*Latinæ*	*Græcæ*	*Latinæ*
I	I	α΄	1
II	II	β΄	2
III	III	γ΄	3
IIII	IIII	δ΄	4
Π	V	ε΄	5
ΠI	VI	ϛ΄	6
ΠII	VII	ζ΄	7
ΠIII	VIII	η΄	8
ΠIIII	VIIII	θ	9
Δ	X	ι΄	10
ΔI	XI	ια΄	11
ΔII	XII	ιβ΄	12
ΔIII	XIII	ιγ΄	13
ΔIIII	XIIII	ιδ΄	14
ΔΠ	XV	ιε΄	15
ΔΠI	XVI	ιϛ΄	16
ΔΠII	XVII	ιζ΄	17
ΔΠIII	XVIII	ιη΄	18
ΔΠIIII	XVIIII	ιθ	19
ΔΔ	XX	κ΄	20
ΔΔI	XXI	κα΄	21
ΔΔΔ	XXX	λ΄	30
ΔΔΔI	XXXI	λα΄	31
ΔΔΔΔ	XXXX	μ΄	40
ΔΔΔΔI	XXXXI	μα΄	41
𐅄	L	ν΄	50
𐅄I	LI	να΄	51
𐅄Δ	LX	ξ΄	60
𐅄ΔΔ	LXX	ο΄	70

Maiusculę Græcæ	Maiusculę Latinæ	Minusculę Græcæ	Minusculę Latinæ
𐅄ΔΔΔ	LXXX	π'	80
𐅄ΔΔΔΔ	LXXXX	ϟ uel ϙ	90
Η	C	ρ'	100
ΗΙ	CI	ρα'	101
ΗΠ	CV	ρε'	105
ΗΔ	CX	ρι'	110
Η𐅄	CL	ρν'	150
ΗΗ	CC uel ∽	σ'	200
ΗΗΗ	CCC	τ'	300
ΗΗΗΗ	CCCC	υ'	400
𐅅	D uel IↃ	φ'	500
𐅅Η	DC	χ'	600
𐅅ΗΗ	DCC	ψ'	700
𐅅ΗΗΗ	DCCC	ω'	800
𐅅ΗΗΗΗ	DCCCC	πι uel ϡ	900
Χ	M uel CIↃ	,α	1000
𐅆	V̄ uel IↃↃ	,ε	5000
𐅆Χ	V̄I	,ϛ	6000
Μ	X̄ uel CCIↃↃ	,ι	10000
ΜΜ	X̄X̄.	,κ	20000
𐅇	L̄.	,ν	50000
𐅇ΜΜΜΜ	L̄X̄X̄X̄X̄.	,ϡ	90000

Centum millia et deinceps non nisi minusculis notis exprimunt

,ρ	100000	,χ	600000
,σ	200000	,ψ	700000
,τ	300000	,ω	800000
,υ	400000	,ϡ	900000
,φ	500000	,ι,α	1000000

Ἔτει τῆς σωτηρίας, ,αχλϛ'	Anno salutis, 1636
Χ𐅅ΗΔΔΔΠΙ	CIↃIↃCXXXVI

OCTAVII BOLDONII

DIERVM ATTICORVM
Liber Primus.

ΠΕΡῚ ΜΕΡΈΩΝ ΛΌΓΟΥ,
seu
DE PARTIBVS ORATIONIS

PArtes Græcæ orationis sunt octo.

ἄρθρον,	*seu Articulus*
ὄνομα,	*Nomen*
ἀντωνυμία	*Pronomen*
ῥῆμα	*Verbum*
μετοχή	*Participium*
πρόθεσις,	*Præpositio*
ἐπίῤῥημα,	*Aduerbium*
σύνδεσμος,	*Coniunctio.*

Aduerbium Interiectionem comprehendit.

Ex his quinque sunt variabiles, Articulus, Nomē, Pronomen, Verbum, & Participium. Inuariabiles tres, Præpositio, Aduerbium, & Coniunctio.

Περὶ ἄρθρου,
seu
De Articulo.

THEOREMA I.

ARticulus duplex est, προτακτικὸς, seu Præpositiuus ὁ, ἡ, τό, *Hic*, *Hæc*, *Hoc*: Præponitur enim nominibus in declinatione. Et ὑποτακτικὸς, seu Postpositiuus, ὅς, ἥ, ὅ, *Qui Quæ*, *Quod*: Postponitur nanque nominibus tanquam relatiuus

PROSTHESIS I.

De Articulo Præpositiuo.

Præpositiuus articulus ὁ, ἡ, τό *quandoque componitur cum particulis* δέ, γε, Vt ὅδε, ἥδε, τόδε (*Apud Atticos* ὁδὶ, ἡδὶ, τοδὶ) ὅγε, ἥγε, τόγε Hic, Hæc, Hoc.

A Latinis Græci discrepant, sicut cum nostratibus Italis congruunt: quòd hoc Articulo vtuntur in nominibus cùm declinandis, tùm construendis in oratione. Habet autem varios sensus in constructione.

Primò rem certam, ac definitam significat: Vt, ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Vbi est ille natus Rex Iudæorum?

Secundò vim habet Pronominum demonstratiuorũ

οὗτος,

οὗτος, ἐκεῖνος, αὐτός, Hic, Ille, Ipſe: *Præſertim ante particulas illas diuidentes* μὲν, δὲ: Vt, ὁ μὲν, ὁ δὲ, Hic quidem, ille verò. *Aliquando ſumitur loco nominis* ἄλλος, Alius, Vt, ἑλληνιζόντων οἱ μὲν καλῶς, οἱ δὲ κακῶς ἐκφωνοῦσι: Græciſſantium alij benè, alij malè pronuntiant.

Tertiò rem interpretatur, Vt, ὁ θεός, Nempe De⁹.

Quartò dignitatem exprimit, Vt ἀγαθόν *apud Ariſtotilem ſignificat* Bonũ in genere: *ſed* τὸ ἀγαθόν vnicum ac ſummum Bonum.

Quintò ponitur vice Relatiui ὅς, ἥ, ὅ, Qui, Quæ, Quod: *& Interrogatiui* τίς, τί, Quis, Qui, Quæ, Quod, Quid: *Tunc autẽ præter ſpiritum denſum habet etiam tonum grauem* ὃ, Vt εἴ τῳ, Si cui.

PROSTHESIS II.

De Articulo Poſtpoſitiuo

Articulus Poſtpoſitiuus ὅς, ἥ, ὅ *particulas* περ, γε, *interdum aſſumit*, vt ὅσπερ, ἥπερ ὅπερ: *&* ὅσγε, ἥγε, ὅγε, Qui, Quæ, Quod.

Interdum aſſumit adiectiuum indefinitum τίς, τί, Quis, Quæ, Quod, Quid: *Vt* ὅστις, ἥτις, ὅτι. *Sed modò eandem retinet ſignificationẽ cum ſimplici* ὅς, ἥ, ὅ, Qui, Quæ, Quòd: *modò variat, idem valens quòd*, Quiſquis, Quæque, Quodq; *&* Quicunque, Quæcunque, Quodcunque.

In neutro genere ὅ, τι *interponitur hypodiaſtole* (,) *vt*

(,) *vt diſtinguatur à coniunctione* ὅτι, Quia.

Περὶ ὀνόματος,

ſeu

De Nomine.

THEOREMA II.

Nomini ſex accidunt.

γένος	*Genus,*
εἶδος	*Species,*
σχῆμα	*Figura,*
καταληξις	*Terminatio,*
ἀριθμὸς	*Numerus,*
πτῶσις	*Caſus.*

Ex quibus quatuor tantùm inſeruiunt huic loco: Videlicet Genus, Species, Figura, Terminatio.

De Genere

COMMA I.

Nominum genera quinque,

ἀρσενικὸν,	*Maſculinum,*
θηλυκὸν,	*Fœmininum,*
οὐδέτερον,	*Neutrum,*
κοινὸν,	*Commune,*
ἐπίκοινον.	*Promiſcuum.*

Singula prænotantur Articulo. qui Præpoſitiuus inde appellatur.

Maſculinum ὁ, *hic*,

Fœmininum ἡ, *hæc*,

Neu-

Neutrum τὸ, *hoc*,

Commune ὁ, καὶ ἡ, *hic*, *& hæc*.

Promiscuum, siue Epicœnum sub vna voce atq; articulo vtrunque genus significat, vt ὁ ϛρυθὸς, *hic passer*, tàm mas, quàm fœmina: ἡ χελιδὼν, *hęc hirundo*, tàm mas, quàm fœmina.

De Specie
COMMA II.

Species nominum alia ἁπλῶν, seu simplicium est: alia συνηρημένων, seu Contractorum, de quibus lib. 2.

Item alia πρωτοτύπων Primitiuorum, vt μέγας *magnus*, Alia παραγώγων Deriuatiuorũ, vt μεγαλεῖον *Magnificentia*.

Deriuantur autem alia ab alijs, atq; alijs nomina: A substantiuis substantiua, & adiectiua. Similiter ab adiectiuis adiectiua, & substantiua. A Verbis quoquè deriuari nomina, constabit ex sequentibus.

Sed præcipuæ Deriuatiuorũ species enumerantur septem.

συγκριτικὸν	*Comparatiuum*
ὑπερθετικὸν	*Superlatiuum*
πατρωνυμικὸν	*Patronymicum*
ὑποκορισικὸν	*Dimminutiuum*

κτητικὸν	*Possessiuum*
ῥηματικὸν	*Verbale*
ἀριθμητικὸν	*Numerale*

Περὶ συγκριτικοῦ, καὶ ὑπερθετικοῦ,
seu
De Comparatiuo, & Superlatiuo.
COMMA III.

A Positiuis manant Comparatiua, & Superlatiua: Sed alia Communia vocantur, alia Anomala.

Communia quidem Comparatiua in τερος, Superlatiua in τατος desinunt, Vt à Positiuo ἔνδοξος, ἐνδόξη, ἔνδοξον; *Gloriosus, sa, sum*, fit Comparatiuũ ἐνδοξότερος, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξότερον, *Gloriosior, sius*, & Superlatiuũ ἐνδοξότατος, ἐνδοξοτάτη, ἐνδοξότατον, *Gloriosissimus, ma, mum*.

Anomala verò Comparatiua in ων, Superlatiua in ιστος, Vt à Positiuo καλὸς, καλὴ, καλὸν, *Bonus, na, num*, fit Comparatiuum καλλίων, κάλλιον, *Melior, Melius*,

Et Superlatiuum κάλλιστος, καλλίστη, κάλλιστον, *Optimus, ma, mum*.

PROSTHESIS I.

In Comparatiuis, ac Superlatiuis communibus modò retinetur ο *terminatiuum Positiui, modò abijcitur, modò mutatur.*

1 Reti-

1 *Retinetur, cùm Positiuum in* εις, ης, ους *terminatur.*

In εις, *vt* χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, Gratiosus, osior, osissimus: *mutata diphthongo in priorem suam vocalem.*

In ης, *vt* ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, Verax, acior, acissimus: *mutato* η *in* ε.

In ους, *vt* ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, Simplex, icior, icissimus.

Interdum etiam assumitur, σ, *vbi deest, Videlicet cùm Positiuum in* ων *desinit, vt* εὐδαίμων, εὐδαιμονέστερος, εὐδαιμονέστατος, fælix, licior, cissimus, *assumpto* ε, *ac mutato* ο *longo in* ο *breue.*

2 *Abijcitur* ς, *positiuo in* υς *desinente, vt* βαρύς, βαρύτερος, βαρύτατος, grauis, ior, issimus.

Itē in ος, *vt* σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος, sapiens, entior, entissimus: *& quia penultima syllaba in* σοφὸς *breuis est, in comparatiuo, & superlatiuo mutatur* ο *breue in* ω *longum. Contra verò retinetur* ο *breue, vbi penultima fuerit longa vel positione, vt* ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος, gloriosus, ior, issimus: *Vel natura, vt* πρᾶος, πρᾳότερος, πρᾳότατος mansuetus, etior, tissimus.

3 *Mutatur* ς, *vbi positiuum exit in* ας, *vt* μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger, nigrior, nigerrimus.

Obserua hic obiter fœminina Comparatiua, & Superlatiua penultimam syllabam acuere propter vltimam longam, vt σοφώτερος hic sapientior σοφωτέρα hæc sapientior: σοφώτατος sapientissimus, σοφωτάτη sapientissima.

PROSTHESIS II.

Hactenus quidem de Communibus Comparatiuis ac Superlatiuis: nunc verò de Anomalis: quorum series omnino est committenda memoriæ.

Videlicet.

Positiuũ καλὸς, *Cõparat.* καλλίων, *Superlat.* κάλλιστος
bonus melior optimus

Posit. κακὸς, *Comp.* (κακίων, *Sup.* (κάκιστος,
malus (χερείων, (χείριστος
(χείρων pessimus
peior

Pos. (ἀγαθὸς, *Comp.* (ἀμείνων, *Sup.* (ἄριστος, *vel*
vel (βελτίων, (βέλτιστος,
(ἐσθλὸς (βέλτερος, (λῷστος,
bonus (κρείττων, (κράτιστος,
(κρείσσων, (ἀγαθώτατος.
(ἀρείων, optimus
(λωΐων
melior

Pos. αἰσχρὸς *Comp.* αἰσχίων *Sup.* αἴσχιστος
turpis turpior turpissimus

Pos.

Pos. μικρὸς,	*Comp.* (μικρότερος,	*Sup.* (μικρότατος
Paruus	(ἐλάσσων,	(ἐλάχιστος
	(ἐλάττων,	minimus
	(ἥττων,	
	(μείων	
	minor	
Pos. ἐχθρὸς	*Comp.* ἐχθίων	*Sup.* ἔχθιστος
inimicus	inimicior	inimicissimus
Pos. ῥάδιος	*Comp.* ῥάων	*Sup.* ῥᾷστος
facilis	facilior	facillimus
Pos. λάλος	*Comp.* λαλίστερος	*Sup.* λαλίστατος
disertus	disertior	disertissimus
Pos. φίλος	*Comp.* (φίλτερος	*Sup.* (φίλτατος p
amicus	(pro φιλότερος	(φιλότατος
	amicior	amicissimus
Pos. μέγας	*Comp.* μείζων	*Sup.* μέγιστος
magnus	maior	maximus
Pos. πολὺς	*Comp.* πλείων	*Sup.* πλεῖστος
multus	copiosior	plurimus
Pos. ἴδιος	*Comp.* ἰδιαίτερος	*Sup.* ἰδιαίτατος
proprius	magis proprius	proprijssimus
Pos. βαθὺς	*Comp.* βαθίων	*Sup.* βάθιστος
profundus	profundior	profundissimus

Eius fœmininum

βαθεία	βαθίων	βάθιστη
profunda	profundior	profundissima

Neu-

Neutrum

βαθὺ	βάθιον	βάθιστον
profundum	profundius	profundissimum
Pos. γλυκὺς	*Comp.* γλυκίων	*Sup.* γλύκιστος
dulcis	dulcior	dulcissimus
Pos. ἡδὺς	*Comp.* ἡδίων	*Sup.* ἥδιστος
iucundus	iucundior	iucundissimus

P R O S T H E S I S III.

Non modò Nomina gradum comparationis admittunt; verum & Participia, Verba, Aduerbia, ac Præpositiones: Hoc autem partim ad Communium, partim ad Anomalorum regulam.

Participia, vt

Pos. ἐῤῥωμένος	*Cōp.* ἐῤῥωμενέστερος	*Sup.* ἐῤῥωμενέστατος
valens	valentior	valentissimus

à verbo ἔῤῥωμαι Valeo.

Verba, vt

Comp. φέρτερος	*Sup.* φέρτατος
præstantior	præstantissimus

nam loco Positiui est Verbum φέρω fero.

Aduerbia, vt

Comp. ἀνώτερος	*Sup.* ἀνώτατος
superior	supremus

à Positiuo aduerbio ἄνω sursùm, suprà.

Item Comp. μᾶλλον	*Sup.* μάλιστα
magis	maximè

à Po-

à Positiuo aduerbio μᾶλα valdè

Præpositiones, ut

Comp. ὑπέρτερος *Sup.* ὑπέρτατος

superior supremus

à Positiua præpositione ὑπὲρ supra

Item Comp. πρότερος *Sup.* (πρότατος, *vel* (πρόατος, (πρῶτος

prior primus

à Positiua præpositione πρὸ ante

Περὶ πατρωνυμικοῦ,

seu

De Patronymico.

COMMA IV.

Nomen Patronymicum propriè est, quod à nomine Patris proprio deducitur:

Vt optimè docet Vrbanus Bolzanius lib. 5. Inst. Græc. Non autem deducitur à nominibus Auorum, Maiorumvè, ne dum Matris, Fratrum, Regum, & Conditorum. Nam Homerus ab ijs solùm Auis deducit, qui ab Ioue traxerunt originem, ut αἰακίδης Aeacides, *idest Achilles Aeaci nepos:* δαρδανίδης, Dardanides, *idest Priamus nepos Dardani, qui Aui ex Ioue ambo nati fuerant.*

Pa-

Patronymicorum alia maſculina ſunt, alia fœminina.

Maſculina in αδης, vel ιδης deſinunt

Quæ in αδης, partim quidem à nominibus primæ declinationis deriuantur, mutato ας, vel ης in αδης, vt αἰνείας *Aeneas*, αἰνειάδης *Aeneades*, vel *Aeneæ filius*: ἰφίτης *Iphitus*, ἰφιτάδης *filius Iphiti*. Partim verò à nominibus tertiæ declinationis, quæ in ος purum deſinunt, conuerſo ος in αδης, vt ἥλιος *ſol*, ἡλιάδης *filius ſolis*.

Quæ autem in ιδης, ea fiunt ſiue à nominibus tertiæ declinationis in ος purum, vt πρίαμος *Priamus*, πριαμίδης *Filius Priami*: ſiue à nominibus quintæ, terminatione ος genitiui mutata in ιδης, vt πέλοψ, πέλοπος, πελοπίδης *Pelopis filius*. Vbi nonnunquam aſſumitur α per epentheſim, vt ἀμφιτρύων, ἀμφιτρυωνίδης, vel ἀμφιτρυωνιάδης *Hercules* Amphitryonis filius.

PROSTHESIS

In nominibus, quæ ante deſinentiam in ος *habent* ε *vel* ο, *mutatur quidem* ος *in* ιδης, *ſed ex* ε *vel* ο *præcedenti, & ex* ι *deſinentiæ patronymicæ componuntur diphthongi* ει, οι: *Vt* πηλεύς, πηλέος, πηλείδης *triſſyllabum*, *pro* πηλεΐδης *quadriſyllabum*, Pelides, *ideſt Achilles Pelei filius*. πάνθοος, πανθοίδης *pro* πανθοΐδης Panthi-

thides *filius Panthoi*.

Iones loco ιδης *faciunt* ιων, *vt* πηλίων *pro* πηλείδης. *Similiter Aeoles loco* αδης *habent* αδιος, *vt* ὑῤῥάδιος *pro* ὑῤῥάδης Hurrades *filius Hurræ*.

Fœminina verò patronymica tripliciter desinunt, videlicet in ας, ις, & νη.

Quæ in ας, à masculinis patronymicis deducuntur exerto δη, vt αἰνειάδης *Aeneades*, filius Aeneæ: αἰνειάς *Aeneas*, filia Aeneæ. Vbi vides Patronymicum fæmininum à Primitiuo non differre nisi variato loco accentus: αἰνείας Pater, αἰνειάς filia.

In ις quoq; à masculinis patronymicis sublato δη, vt πελοπίδης *Pelopides*, Pelopis filius: πελοπίς *Pelopis*, filia Pelopis.

In νη verò fiunt à Primitiuis dupliciter, aut ωνη, aut ινη. A Primitiuis, in quibus ι præcedit ος, formantur fœminina patronymica in ωνη, vt ἰκάριος *Icarius*, ἰκαριώνη Icarij filia. In quibus autem non præcedit ι fit ινη, vt ἄδραστος *Adrastus*, ἀδραστίνη Adrasti filia.

Περὶ ὑποκοριστικοῦ.
seu
De Dimminutiuo.

COMMA V.

Dimminutiuum variè terminatur

Mas-

Masculinum quidem in ων, αξ, σκος, λος, ῦς.

Vt à μωρός *stultus*, fit dimminutiuum μωρίων *stultulus*: λιθὰς *lapis*, λίθαξ *lapillus*: ἄνθρωπος *Homo*, ἀνθρωπίσκος *Homunculus*: ναύτης *Nauta*, ναυτίλος *Nautula*: Διόνυσος *Dionysius*, διονῦς *Dionysulus*.

Fœmininum verò in ις, & σκη.

Vt à θεραπεία *famulitiũ* fit θεραπαινίς *famula*: παιδίον *puella*, παιδίσκη *puellula*.

Neutrum in νιον, κιον, λιον, φιον, & διον.

Vt ab ὄψον *opsonium*, ὀψώνιον *opsoniolum*, μεῖραξ *adolescens*, μειράκιον *adolescentulus* εἶδος *poema*, εἰδύλλιον *idyllium*, hoc est breue *poema*: ζῶον *animal*, ζωύφιον *animalculum*, seu bestiola: κρέας *caro*, κρεάδιον *caruncula*.

PROSTHESIS.

In ijs vocabulis, quæ dimminutiua nondum habent à bonis authoribus vsurpata, opus est prudenti consilio, videlicet vt ex aliorum imitatione dimminutiua noua formentur. Possunt autem ab vno plura simul deduci, quod etiam apud Latinos commune est: Vt ab ἄνθρωπος homo *deducuntur hæc tria* ἀνθρώπιον, ἀνθρωπάριον, ἀνθρωπίσκος homulus, homunculus, homuncio.

Περὶ

Περὶ κτητικοῦ
ſeu
De Poſſeſſiuo.

COMMA VI.

Poſſeſſiuum nomen, ſeu quod poſſeſſionem rei ſignificat, partim à proprijs manat, partim ab apellatiuis,

A proprijs quidem vel Hominis, vel Regionis, vel Vrbis.

Ab apellatiuis autem vel Studium ſignificantibus, vel Materiam, vel Locum, vel Naturam, vel Conditionem, vel Qualitatem.

Terminatur verò potiſſimũ quadrupliciter in *της*, *ωδης*, *κος*, *ος*.

Sed quod in *κος*, vel facit *ικος*, vel *υκος*.

In *ος* autem vno ex his modis, videlicet *ιος*, *εος*, *ειος*, *αιος*, *οιος*, *ῳος*, *ινος*, *μος*: quæ ſingula ſubiectis exemplis illuſtrantur.

In *της*, vt ἤπειρος *Epirus* (eſt nomen Regionis) ἠπειρώτης *Epirota*.

In *ωδης*, vt λίθος lapis (eſt Materiæ) λιθώδης *lapideus*.

In *κος*:
- vel *ικος*, vt ῥήτωρ *Rhetor* (eſt Studij) ῥητορικός *Rhetoricus*.
- vel *υκος*, vt θῆλυ *fæmina* (eſt Naturæ) θηλυκός *fæmininus*.

vel

In ος {
vel ιος, vt ὐρανὸς *Cælum* (est Loci) ὐράνιος *Cælestis*.
vel ιος, vt ἕκτωρ Hector (est Viri) ἑκτόρειος Hectoreus.
vel ειος, vt ἄνθρωπος Homo (est Naturæ) ἀνθρώπειος Humanus.
vel αιος, vt ῥώμη Roma (est Vrbis) ῥωμαῖος Romanus,
vel οιος, vt ἀχιλλεὺς (est Viri) ἀχίλλοιος Achilleus.
vel ωος, vt πατὴρ (est Conditionis) πατρῷος Paternus.
vel ινος, vt ἄνθρωπος (est Naturæ) ἀνθρώπινος Humanus.
vel μος, vt νόμος Ius (est Qualitatis) νόμιμος Iustus.

PROSTHESIS I.

Non vna semper est Possessiuorum in singulis speciebus terminatio, quemadmodum allata testantur exempla. Nam Possessiuum Naturæ u. g. variè desinit, vt ab ἄνθρωπος Homo *fit non modò* ἀνθρώπειος, *&* ἀνθρώπινος, *sed etiam* ἀνθρώπικος, *quæ tria vnum significant, hoc est* Humanus. *Eodem quoque modo Materia non solum in* ωδης *finitur, sed etiam in* ινος, *vt à* λίθος lapis, *fit* λιθώδης, *&* λίθι-

νος

νος lapideus: *imo etiam in* εος, *vt à* χρυσὸς aurum χρύσεος aureus: *aliisq; præterea modis.*

Quod in nominibus quoq; Hominũ reperitur: Hæc enim in εος, ειος, *&* ικος *efferunt Possessiuum, vt ab* ἕκτωρ Hector, ἑκτόρεος Hectoreus: *ab* ὅμηρος Homerus, ὁμήρειος, *&* ὁμηρικὸς Homericus. *Id ipsum de reliquis vsurpandum: Ad Quorum similitudinem licebit vtiq. possessiua noua formare, vbi nulla hactenus vsitata suppetant.*

Περὶ ῥηματικοῦ,

seu

De Verbali.

COMMA VII.

Etsi perfecta cognitio formandi Verbalia nomina ex coniugatione Verborum dependet (qua de re in sequenti parte huius Operis) præsentis tamen est loci terminationem ipsorum Verbalium assignare, vt à reliquis nominum speciebus secernantur.

Verbale nomẽ à Præterito verbi deriuatur Passiuo, & Medio.

A Medio quidem tripliciter, in ος, ευς, & η.

In ος, vt à τέτυπα *percussi*, vel *percussus sum*, fit τύπος *typus*, seu *nota*.

In ευς, vt à γέγονα *genui*, vel *genitus sum*, fit γονεὺς *genitor*. B In

In η, vt à τέτομαι *secui* vel *sectus sum*, fit τομὴ *sectio*.

A Passiuo autem vel primæ personæ, vel secundæ, vel tertiæ.

Primæ personæ tripliciter, in μα, μος, μων.

In μα, vt à γέγραμμαι *scriptus sum*, fit γράμμα *scriptura, seu litera*.

In μος, vt ab ἔψαλμαι *cantatus sum*, fit ψαλμός *cantus*.

In μων, vt à νενόημαι *intellectus sum*, fit νοήμων *intelligens*.

Secundæ personæ dupliciter, in ις, & ια.

In ις, vt à πέπραξαι *actus es*, fit πρᾶξις *actio*,

In ια, vt ab ἐξήρασαι *arefactus es*, fit ξηρασία *arefactio*.

PROSTHESIS.

Verbalia in ια frequenter cum particulis α, ευ, δυς componuntur: vt à πρᾶξις actio, *quod à secunda persona Præteriti passiui* πέπραξαι actus es *emanauit, alia rursus tria composita emanant. Ea sunt* ἀπραξία cessatio ab actionibus: εὐπραξία prosperitas in actionibus: *&* δυσπραξία aduersitas in actionibus.

Tertiæ personæ septempliciter: in της, τος, ωρ, ηρ, τήριον, τρον, εον.

In της, vt à πεποίηται *factus est*, fit ποιητής *poeta*

τα quasi *factor*.
In τος, vt à κέχρισαι *vnctus est*, fit χρισὸς *christus*, idest *vnctus*.
In ωρ, vt à κεκόσμηται *ornatus*, seu *conditus est*, fit κοσμήτωρ, *ornator, conditor*.
In ηρ, vt à κεχάρακται *impressus est*, fit χαρακτήρ, *figura effigies*.
In τήριον, vt à πέπωται *potus est*, fit ποτήριον *poculum, calix*.
In τρον, vt à δεδίδακται *doctus est*, fit δίδακτρον *pretium docendi*.
In εον, vt à πεποίηται *factus est*, fit ποιητέον *faciendum*.

PROSTHESIS I.

De Nominibus verbalibus hic præcipitur: postremum tamen ex allatis in εον *Aduerbium est, seu quasi Gerundium: sed & ipsum loco Nominis esse potest, si per tria genera varietur,* ὁ ποιητέος, ἡ ποιητέα, τὸ ποιητέον facicndus, da, dum.

PROSTHESIS II.

Duo ferè præstantur in formandis Verbalibus, vt liquet ex allatis exemplis:
Nam ex Præterito Verbi Passiui, vel Mediȷ & tollitur prima syllaba, & mutatur vltima. Vt in Præterito Medio τέτυπα, *verberauit, & ver-*

beratus est, dempta τε, *ac mutata* α *in* ος, *formatur* τύπος typus, *figura seu vestigium, quod percutiendo imprimitur.*

In quibusdam tamen fit mutatio non modò in vltima, sed etiam in penultima. ver. gra. in præterito Passiuo τέθειμαι positus sum, *sublata prima syllaba* τε, *mutatisquè vltima* μαι *in* μα, *& penultima* θει *in* θε, *formatur verbale* θέμα positio *vel* argumentum. *Id in cæteris quoque personis tùm Passiui, tùm Medij Præteriti.*

Περὶ ἀριθμητικοῦ
seu
De Numerali.

COMMA VIII.

Numerale nomen in duas classes distribuitur, in Cardinale, & Ordinale. Vtrique tria vbiquè genera conueniunt sub tribus modò vocibus, modò sub duabus, modò sub vna.

Cardinale quidem aliter, atquè aliter terminatur: Ordinale verò sequitur communes Adiectiuorum canones, de quibus infrà, Commate X. de Terminatione.

Typus Cardinalium.

ὁ εἷς, ἡ μία, τὸ ἓν *vnus, vna, vnum:* Habet tria genera sub tribus vocibus.

τῶ,

τὼ, τὰ, τὼ δύο, vel δύω Atticè *hi duo, hæ duæ, hæc duo*: tria genera ſub vna voce.

οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, τὰ τρία *hi, & hæ tres, hæc tria*: genera tria ſub vocibus duabus.

οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *hi & hæ & hæc quatuor*: tria ſub duabus vocibus genera.

ſeu	τέτταρες, ρα	Atticè
	τέσσερες, ρα	Ionicè
	τέτορες, ρα	Doricè
	πίσυρες, ρα	Poeticè

οἱ, καὶ αἱ, καὶ τὰ πέντε, *hi, & hæ, & hæc quinque*: ſub vna voce tria genera.

Reliqua Numeralia vſq; ad Centum, tria ſimiliter genera ſub vna voce comprehendunt.

Ea ſunt.

ἕξ	Sex	ἐννέα	Nouem
ἑπτὰ	Septem	δέκα	Decem
ὀκτὼ	Octo	ἕνδεκα	Vndecim

δώδεκα, *vel* δυοκαίδεκα, *vel* δυώδεκα Duodecim

δεκατρία, *vel* τριακαίδεκα, *vel* τρισκαίδεκα Tredecim

δεκατέσσαρα, *vel* τεσσαρακαίδεκα Quatuordecim

δεκαπέντε, *vel* πεντεκαίδεκα Quindecim

δεκαέξ, *vel* ἑκκαίδεκα Sexdecim

δεκαέπτα, *vel* ἑπτακαίδεκα Septendecim

δεκαοκτώ, vel ὀκτωκαίδεκα Octodecim
δεκαεννέα, vel ἐννεακαίδεκα Nouendecim
εἴκοσι Viginti
εἰκοσιὲν Viginti vnum
εἰκοσιδύο Viginti duo
εἰκοσιτρία Viginti tria &c.

PROSTHESIS I.

Composita ex τρεῖς, & τέσσαρες peculiari quodam iure à reliquis secernuntur. Nam præter δεκατρία reperitur δεκατρεῖς: & præter δεκατέσσαρα etiam δεκατέσσαρες, ita vt credi possit, composita ex τρεῖς, & τέσσαρες communis esse generis: ex τρία verò, & τέσσαρα Neutrius: ideoq́ in his non comprehendi tria genera sub vna voce. Sed reperitur etiam τεσσαρεσκαίδεκα in neutro pro τεσσαρακαίδεκα (τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν dixit Epictetus Enchir. c. 62.) Dicendum itaq́ est, Numeralia ista, cùm pro genere substantiuorum variantur, censeri disiuncta, non cōposita, vt οἱ, et αἱ δεκατρεῖς ἄνθρωποι Tredecim homines, *τὰ δεκατρία σημεῖα* Tredecim vexilla, quasi *δέκα τρεῖς, & δέκα τρία*: *οἱ*, & *αἱ δεκατέσσαρες, vel τεσσαρεσκαίδεκα ἄνθρωποι* Quatuordecim homines: *τὰ δεκατέσσαρα, vel τεσσαρακαίδεκα σημεῖα* Quatuordecim vexilla, *quasi δέκα τέσσαρες, vel τέσσαρες, καὶ δέκα, & δέκα τέσ-*

τέσσαρα, *vel* τέσσαρα, καὶ δέκα. *Cùm autem substantiuorum generi non respondent, censeri composita, omnisq; generis, vt in allato exemplo Epicteti. Compositio enim aliquando fit ex dictionibus nonnihil corruptis, vt eruditè Gallus noster tradit in Rhetore l. 3. c. 4. Idem de alijs einsmodi Numeralibus iudicandum. Nam præter* εἰκοσιὲν, *quod ex neutro* ἓν *constare videtur, reperitur etiam* εἰκοσιεῖς *ex masculino &c.*

P R O S T H E S I S II.

I*n componendis Numeralibus maior numerus præfertur minori sine coniunctione: minor autem maiori cum coniunctione* καὶ &. *Vt* δεκατρία, *quasi* δέκα τρία, decem tria: τρισκαίδεκα, *quasi* τρία, καὶ δέκα, tria & decem *contra vsum Latinorum, qui dicunt* Septendecim *minore numero maiorem præcedente sine coniunctione: contrà verò* Decem & Septem &c.

Excipe δυώδεκα. *Item* τριάκοντα, τεσσαράκοντα *cum similibus, quæ ex corruptis dictionibus composita, meritò extra communem legem vagantur.*

τριάκοντα	Triginta
τεσσαράκοντα	Quadraginta
πεντήκοντα	Quinquaginta
ἑξήκοντα	Sexaginta

ἑβδομήκοντα	Septuaginta
ὀγδοήκοντα, vel ὀγδώκοντα	Octoginta
ἐννενήκοντα	Nonaginta
ἑκατὸν	Centum

Hactenus ſub vna voce tria genera: Deinceps tria ſub tribus.

οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, Ducenti, Ducentæ, Ducenta.

οἱ τριακόσιοι, αἱ σιαι, τὰ σια, Trecenti, tæ, ta.

τεσσαρακόσιοι, vel τετρακόσιοι, σιαι, σια, Quadringenti, tæ, ta.

πεντακόσιοι	Quingenti
ἑξακόσιοι	Sexcenti
ἑπτακόσιοι	Septingenti
ὀκτακοσιοι	Octingenti
ἐννεακόσιοι	Nongenti
χίλιοι	Mille
διχίλιοι	Bis mille
τριχίλιοι	Ter mille
τετρακιχίλιοι	Quater mille
πεντακιχίλιοι	Quinquies mille
ἑξακιχίλιοι	Sexies mille
ἑπτακιχίλιοι	Septies mille
ὀκτακιχίλιοι, vel ὀγδοακιχίλιοι	Octies mille
ἐννεακιχίλιοι	Nouies mille
μύριοι	Decies mille

μυριοιεῖς Vndecies mille
μυριοιδύο Duodecies mille &c.
δισμύριοι Vicies mille
τρισμύριοι Tricies mille
τετρακισμύριοι Quadragies mille
πεντακισμύριοι Quinquagies mille &c.
δέκα μύριοι Decies deni mille, ſeu centies mille
εἴκοσι μύριοι Vicies deni mille, ſeu Bis centũ mille, ſeu Ducenti mille
τριάκοντα μύριοι Tricies deni mille, ſeu Trecenti mille
τεσσαράκοντα, μύριοι Quadragies deni mille, ſeu Quadringenti mille
πεντήκοντα μύριοι Quinquagies deni mille, ſeu Quingenti mille
ἑξήκοντα μύριοι Sexagies deni mille, ſeu Sexcenti mille
ἑβδομήκοντα μύριοι Septuagies deni mille, ſeu Septingenti mille
ὀγδοήκοντα μύριοι Octogies deni mille, ſeu Octingenti mille
ἐννενήκοντα μύριοι Nonagies deni mille, ſeu Noningenti mille
ἑκατὸν μύριοι Centies deni mille, ſeu millies mille

δια-

διακόσιοι μύριοι Ducenties deni mille, seu bismillies mille

Ordinalia verò significant ordinem in ipso numero, & satisfaciunt interrogationi factæ per πόσος Quotus.

Typus Ordinalium.

πρῶτος, πρώτη, πρῶτον Primus, Prima, Primum : *sic & reliqua*

δεύτερος	Secundus
τρίτος	Tertius
τέταρτος	Quartus
πέμπτος	Quintus
ἕκτος	Sextus
ἕβδομος	Septimus
ὄγδοος	Octauus
ἔννατος	Nonus
δέκατος	Decimus
ἑνδέκατος	Vndecimus
δυοκαιδέκατος	Duodecimus
τρισκαιδέκατος	Tertius decimus
τεσσαρεσκαιδέκατος	Quartus decimus
πεντεκαιδέκατος	Quintus decimus
ἑκκαιδέκατος	Sextus decimus
ἑπτακαιδέκατος	Decimus Septimus
ὀκτωκαιδέκατος	Decimus Octauus
ἐννεακαιδέκατος	Decimus Nonus

εἰκο-

εἰκοστὸς	Vigesimus
εἰκοστὸς πρῶτος	Vigesimus Primus
εἰκοστὸς δεύτερος	Vigesimus Secund⁹ &c.
τριακοστὸς	Trigesimus
τριακοστὸς πρῶτος	Trigesimus primus &c.
τεσσαρακοστὸς	Quadragesimus
πεντηκοστὸς	Quinquagesimus
ἑξηκοστὸς	Sexagesimus
ἑβδομηκοστὸς	Septuagesimus
ὀγδοηκοστὸς	Octogesimus
ἐννενηκοστὸς	Nonagesimus
ἑκατοστὸς	Centesimus
διακοσιοστὸς	Ducentesimus
τριακοσιοστὸς	Trecentesimus
τετρακοσιοστὸς	Quadringentesimus
πεντακοσιοστὸς	Quingentesimus
ἑξακοσιοστὸς	Sexcentesimus
ἑπτακοσιοστὸς	Septingentesimus
ὀκτακοσιοστὸς	Octingentesimus
ἐννεακοσιοστὸς	Nongentesimus
χιλιοστὸς	Millesimus
δισχιλιοστὸς	Bismillesimus
τρισχιλιοστὸς	Termillesimns
τετρακισχιλιοστὸς	Quatermillesimus
πεντακισχιλιοστὸς	Quinquies millesimus
ἑξακισχιλιοστὸς	Sexies millesimus

ἑπτα-

ἑπτακισχιλιοστὸς	Septies millesimus
ὀκτακισχιλιοστὸς	Octies millesimus
ἐννακισχιλιοστὸς	Nouies millesimus
μυριοστὸς	Decies millesimus &c:

P R O S T H E S I S III.

Ex Numeralibus fiunt Numeratiua, quatuor distincta classibus ex quadruplici terminatione. Alia enim in πλοῦς desinunt, alia in πλάσιος, alia in ταῖος, alia demum in ας. Priores tres sunt Adiectiuorum *nominum sub tribus vocibus: quarta substantiui nominis, generis fœminini.*

In πλοῦς finita satisfaciunt interrogationi factæ per ποσαπλοῦς; quotuplex? *Sunt autem composita ex πλόος, siue πλοῦς per contractionem:* ποσαπλόος, ποσαπλοῦς: ποσαπλόη, ποσαπλῆ, ποσαπλόον, ποσαπλοῦν, hic hæc hoc quotuplex. *Sic* ἁπλοῦς simplex, διπλοῦς duplex, τριπλοῦς triplex, τετραπλοῦς quadruplex, πενταπλοῦς quintuplex, ἑξαπλοῦς Sextuplex, ἑπταπλοῦς septuplex, ὀκταπλοῦς octuplex, ἐννεαπλοῦς noncuplex, δεκαπλοῦς decuplex &c. *Quibus adde* πολλαπλοῦς multiplex.

In πλάσιος satisfaciunt interrogationi per ποσαπλάσιος, ποσαπλασία, ποσαπλάσιον; quotuplus, quotupla, quotuplum?

Sic

Sic etiã διπλάσιος duplus, τριπλάσιος triplus, τετραπλάσιος quadruplus, πενταπλάσιος quintuplus, ἑξαπλάσιος sextuplus, ἑπταπλάσιος septuplus, ὀκταπλάσιος octuplus, ἐννεαπλάσιος noncuplus, δεκαπλάσιος decuplus, εἰκοσαπλάσιος vigecuplus, ἑκατονταπλάσιος centuplus, χιλιαπλάσιος millecuplus, μυριαπλάσιος deno milleno auctus numero. *Quibus adde* πολλαπλάσιος multiplex.

Pro διπλάσιος *&c. dicitur etiam* διπλασίων, τριπλασίων, τετραπλασίων *&c.*

In ταῖος *(quæ à quibusdam dicuntur Temporalia, seu Dialia) satisfaciunt interrogationi per* ποσταῖος, ποσταία, ποσταῖον; Quoto die, vel Intra quot dies agens aliquid?

Sic δευτεραῖος Intra duos dies agens, τριταῖος Intra tres dies agens, τεταρταῖος Intra quatuor dies agens, πεμπταῖος, *vel* πενταῖος Intra quinque dies agens, ἑκταῖος Intra sex dies agens, ἑβδομαῖος Intra septem dies agens.

Hæc item latinè sonant Biduanus, Triduanus, Quatriduanus &c.

Item Secundanus, Tertianus, Quartanus &c.

Item Secundus, Tertius, Quartus &c.

In ας *deniq; fœminina tantùm sunt, & abstracta, Vt* μονὰς vnitas, δυὰς duitas, τριὰς trini-

tas

tas, τετρὰς quaternitas, πεμπτὰς quinarius, *id est numerus*, ἑκτὰς ſenarius, ἑπτὰς ſeptenarius, ὀγδοὰς octonarius, ἐννεὰς nouenarius, δεκὰς denarius, ἑνδεκὰς vndenarius, εἰκὰς vicenarius, ἑκατοντὰς centenarius, χιλιὰς millenarius. μυριὰς decies millenarius &c.

PROSTHESIS IV.

Diſtributiui numeri, cuiuſmodi ſunt apud Latinos Singuli, Bini, Terni, Quaterni &c. Græcè non habent certam ſpeciem, ſed aliter, atq; aliter exprimuntur.

1 *per ipſamet nomina Cardinalia. vt* εἷς vnus *pro* ſinguli. λάβωμεν ἀνὴρ εἷς βιβλίον ἓν, Accipiamus vir vnus (*pro* ſinguli) librum vnum. *Sic* δύο Bini, τρεῖς Terni &c.

2 *per eadem Cardinalia geminata. Sic* δύο, δύο Bini. ἀποστέλλειν αὐτοὺς δύο δύο, Mittere ipſos binos.

3 *per nomina Numeratiua in* πλοῦς. *Sic* διπλοῖ Bini, τριπλοῖ Terni &c.

4 *per Numeralia præcedente* κατὰ *præpoſitione. Sic* κατ' ἕνα μῆνα per ſingulos menſes (*quaſi* per vnum menſem). κατα τρεῖς προσεπέλαζον, terni adiungebantur (*quaſi* per tres). ἐξάγω ἄνδρας κατ' εἴκοσι, educo viros vicenos (*quaſi* per viginti).

Alijs item modis redduntur Distributiui, quos vsu melius disces, quàm praeceptis.

De Figura

COMMA IX.

Figura nominis triplex est. Simplex, vt ἵππος *Equus*: Composita, vt φίλιππος *Philippus*, idest Amator Equorum: Decomposita, vt φιλιππίδης *Philippides*, id est filius amatoris equorum.

De Terminatione

COMMA X.

Terminatio in nominibus Adiectiuis est multiplex (nam de substantiuis agitur in sequenti libro). Aut enim habent duas voces: Aut tres.

Adiectiua duarum vocum sic terminantur

Masculinum, & fœmininũ in ης desinentia faciunt neutrum in ες commutato η in ε, vt ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς *Hic, & Hæc, & Hoc Verax.*

In ις habent neutrum in ι, vt ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρι, *Hic, & Hæc, & hoc Amans patrię.*

In ων habent neutrum in ον. vt ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὔδαιμον *Hic, & Hæc, et Hoc fælix.*

In

In ως, neutrum in ων, vt ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὔγεως, τὸ εὔγεων *Hic & Hæc fertilis, & Hoc fertile.*
In ους, neutrum in ουν, vt ὁ καὶ ἡ πολύπους, τὸ πολύπουν *Hic, & Hæc, et Hoc Multipes*, ideſt Qui multos habet pedes.
In υς, neutrum in υ, vt ὁ, καὶ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ *Hic, et Hæc, et Hoc Carens lachrumis.*
Adiectiua trium vocum vel Simplicia ſunt, vel Contracta.
Simplicia ſic terminantur.
Maſculinum genus in ος purum, habet fœmininum in α, neutrum in ον, vt δίκαιος, δικαία, δίκαιον *Iuſtus Iuſta Iuſtum.*
Excipe
ὄγδοος, ὀγδόη, ὄγδοον *Octauus Octaua Octauum* ἁπλόος, ἁπλόη, ἁπλόον *Planus, na, num*, cum reliquis à πλόος compoſitis.
Maſculinum in ρος, habet fœmininum in ρα, Neutrum in ρον, vt ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον *Noſter, ra, rum.*
Reliqua Maſculina in ος non purum habēt fœmininum in η, Neutrum in ον, vt καλὸς, καλὴ, καλὸν *Bonus, na, num.*
Excipe
ἄλλος, ἄλλη, qnod habet neutrum in ο, ἄλλο, *Alius, Alia, Aliud.*

PROS-

P R O S T H E S I S.

Attici nomina in ος *habent communia, id est sub voce masculini generis comprehendunt & fæmininum præsertim in deriuatis, & compositis, vt* σοφὸς, σόφη, σοφὸν, hic, & hæc, & hoc sapiens: *Atticè declinatur* ὁ καὶ ἡ σοφὸς, τὸ σοφὸν Hic, & hæc sapiẽs, hoc sapiẽs. *Hinc* φιλόσοφος, φιλοσόφη, φιλόσοφον, Amicus Sapientiæ: *Atticè* ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, τὸ φιλόσοφον. *Id in Poetis frequentiùs obseruabis.*

Masculinum in εις habet fœmininum in εσσα, Neutrum in εν, vt ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τὸ χάριεν *Gratus, ta, tum.*

Masculinum verò Participij Actiui, et Passiui in εὶς, habet fœmininum in εισα, Neutrum in εν, vt ὁ φιληθεὶς, ἡ φιληθεῖσα, τὸ φιληθὲν *Amatus, ta, tum,*

Masculinum in ας habet fœmininũ in αινα: Neutrum in αν, vt ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν *Ater, Atra, Atrum.*

Excipe

ὁ πᾶς *hic omnis*, ἡ πᾶσα *hæc omnis*, τὸ πᾶν *hoc omne.*

ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα *Magnus, gna, gnum.*

ὁ ποιήσας, ἡ ποιήσασα, τὸ ποιῆσαν *Qui, Quæ,*

Quod fecit, vel *Operatus, ta, tum*. Cum cæteris Participijs in ας Indefiniti primi Actiui.

Masc. in υς, fœmin. in εια, Neut. in υ, Vt ὁ γλυκὺς *hic dulcis*, ἡ γλυκεῖα *hæc dulcis*, τὸ γλυκὺ *hoc dulce*:

Masc. in ην, fœm. in εινα, Neu. in εν, Vt ὁ τέρην, ἡ τέρεινα, τὸ τέρεν *Tener, Tenera, Tenerum*. Hęc tamen nomina quandoq; habent cõmune masculinum cũ fœminino, vt ὁ καὶ ἡ τέρην, τὸ τέρεν.

Masc. in ως, fœm. in υῖα, Neu. in ὸς, Vt ὁ πεποιηκὼς, ἡ πεποιηκυῖα, τὸ πεποιηκὸς *Qui, Quæ, Quod fecit* vel *Operatus, ta, tum*,

Masc. in ων, fœm. in ουσα, Neu. in ον, Vt ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, τὸ τύπτον, *hic, & hæc, & hoc Verberans*:

Cõtracta verò Adiectiua terminantur his modis.

Masc. in ης, fœm. in ησσα, Neu. in ην. Vt ὁ τιμῆς, ἡ τιμῆσσα, τὸ τιμῆν, *Honoratus, ta, tum* (Contrahitur à nomine τιμήεις, τιμήεσσα, τιμῆεν eiusdem significationis.

Masc. in ους, fœm. in η, Neu. in ουν, Vt ὁ χρυσοῦς, ἡ χρυσῆ, τὸ χρυσοῦν *Aureus, ea, eum*. Contrahitur (ait Clenardus) à χρύσεος, χρύσεα, vel χρύσεη, χρύσεον, eiusdem significationis.

Masculinum in ους aliquando habet fœmininum

in εσσα, *Neutrum in* εν, *Vt* μελιτοῦς, μελιτοῦσσα, μελιτοῦν Melleus, ea, eum. *Contrahitur à* μελιτόεις, μελιτόεσσα, μελιτόεν *eiusdem significationis.*

Περὶ ἀντωνυμίας

ſeu

De Pronomine

THEOREMA III.

Pronominum duo ſunt genera, Primitiuum, & Deriuatiuum

Primitiuum triplex, Primæ, Secundæ, ac Tertiæ perſonæ

Primæ ἐγὼ *Ego*: Secundæ σὺ *tu*: Tertiæ οὗ, *ſui*.

Deriuatiuum quadruplex, videlicet

Poſſeſſiuum, Demonſtratiuum, Relatiuum, & Compoſitum.

Poſſeſſiuorum ſpecies octo: tres à tribus numeris primæ perſonæ, tres ſecundæ, duæ tertiæ.

A prima perſona ἐμός, ἐμή, ἐμόν *meus, mea, meũ*: νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον *Noſter, noſtra, noſtrum*, de duobus

ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον *Noſter, noſtra, noſtrum*, de pluribus:

A ſecunda perſona σός, σή, σόν *tuus, tua, tuum*: σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον *Veſter, veſ-*

tra, vestrum, de duobus:
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον *Vester, vestra, vestrum*, de pluribus.

A tertia persona ὅς, ἥ, ὅν, *suus, sua, suum*, de vno.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, *suus, sua, suum*, tàm de duobus, quàm de pluribus.

Demonstratiuorum species duæ,
οὗτος, αὕτη, τοῦτο, dempto *υ*, *Hic, Hæc, Hoc.*
ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, dempto similiter *υ*, *Ille, Illa, Illud.*

Relatiuum vnum αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ sine *υ*, *Ipse, Ipsa, Ipsum.*

Compositorum species tres, videlicet ex tribus primitiuis singillatim cum relatiuo
ἐμαυτοῦ *mei ipsius*: σεαυτοῦ, vel σαυτοῦ per crasim *Tui ipsius*: ἑαυτοῦ, vel αὑτοῦ per aphæresim *Sui ipsius* (cum αὑ aspirata, ad distinctionem alterius αὐτοῦ cum αὐ leuigata.)

His adde Pronomina illa, quæ vocant Infinita, seu Indeterminata ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δεῖνα (Poeticè etiam δεὶς) *Quidam, Quædam, Quoddam*, seu *Aliquis*, seu *Quispiam.*
ὁ, καὶ ἡ τὶς, τὸ τὶ eiusdem significationis cum δεῖνα. Notatur autem graui tono ad distinctionem alterius τίς, τί acuto tono præfixi

quod

quod significat *Quis* vel *qui*, *quæ*, *quod* vel *quid*: seruit autem interrogationi.

Reperiuntur etiã ἀμὸς *Vnus* vel *Aliquis*: ἔνιος, seu ἔνιοι, in num. plur. *Aliqui*, *Quidam*: ἐνιαῖος *Aliquis*. Hæc autem in masculino tantùm genere ferè vsurpantur.

PROSTHESIS I.

Pronomen Primitiuum tertiæ personæ est ὅς, *casus nominatiui: sed latinè non effertur nisi in genitiuo* οὗ sui. *Itaquè significationem sæpè accipit Relatiui* αὐτὸς ipse.

Possessiuum σφέτερος suus *ab* ὅς *primitiuo deductum sumitur nonnunquam pro* ὑμέτερος vester.

Articuli Præpositiui, si componantur cum repletiuis coniunctionibus γε, δὲ, *vim, obtinent pronominũ demonstratiuorum, vt* ὅγε, ἥγε, τόγε: ὅδε, ἥδε, τόδε: *pro* οὗτος, αὕτη, τοῦτο Hic, Hæc, Hoc.

PROSTHESIS II.

Relatiuum αὐτὸς *interdum pro Demõstratiuo* οὗτος Hic *ponitur: Interdum Reciproci naturam induit loco primitiui* ὅς, *vt* ἐπ' αὐτὸν *pro* ἐπ' ἕ in se, *& pro* ἐπ' ἑαυτὸν in se ipsum. *Interdum stat loco Reciproci possessiui, vt* παρ' αὐτοῦ de suo, de sua re: *Interdum significat quod apud Latinos pronomẽ* Idem, vt ὁ αὐτὸς εἰμι, idem, qui antea, sum.

tra, vestrum, de duobus:

ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον *Vester, vestra, vestrum*, de pluribus.

A tertia persona ὅς, ἥ, ὅν, *suus, sua, suum*, de vno.

σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, *suus, sua, suum*, tàm de duobus, quàm de pluribus.

Demonstratiuorum species duæ,

οὗτος, αὕτη, τοῦτο, dempto ν, *Hic, Hæc, Hoc.*

ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, dempto similiter ν, *Ille, Illa, Illud.*

Relatiuum vnum αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ sine ν, *Ipse, Ipsa, Ipsum.*

Compositorum species tres, videlicet ex tribus primitiuis singillatim cum relatiuo

ἐμαυτοῦ *mei ipsius*: σεαυτοῦ, vel σαυτοῦ per crasim *Tui ipsius*: ἑαυτοῦ, vel αὑτοῦ per aphęresim *Sui ipsius* (cum αὑ aspirata, ad distinctionem alterius αὐτοῦ cum αὐ leuigata.)

His adde Pronomina illa, quæ vocant Infinita, seu Indeterminata ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δεῖνα (Poeticè etiam δεὶς) *Quidam, Quædam, Quoddam*, seu *Aliquis*, seu *Quispiam*.

ὁ, καὶ ἡ τὶς, τὸ τὶ eiusdem significationis cum δεῖνα. Notatur autem graui tono ad distinctionem alterius τίς, τί acuto tono præfixi

quod

quod significat *Quis* vel *qui*, *quæ*, *quod* vel *quid*: seruit autem interrogationi.

Reperiuntur etiã ἀμὸς *Vnus* vel *Aliquis*: ἔνιος, seu ἔνιοι, in num. plur. *Aliqui*, *Quidam*: ἐνιαῖος *Aliquis*. Hæc autem in masculino tantùm genere ferè vsurpantur.

P R O S T H E S I S I.

Pronomen Primitiuum tertiæ personæ est ὅς, *casus nominatiui: sed latinè non effertur nisi in genitiuo* οὗ sui. *Itaquè significationem sępè accipit Relatiui* αὐτὸς ipse.

Possessiuum σφέτερος suus *ab* ὅς *primitiuo deductum sumitur nonnunquam pro* ὑμέτερος vester.

Articuli Præpositiui, si componantur cum repletiuis coniunctionibus γε, δὲ, *vim, obtinent pronominũ demonstratiuorum, vt* ὅγε, ἥγε, τόγε: ὅδε, ἥδε, τόδε: *pro* οὗτος, αὕτη, τοῦτο Hic, Hæc, Hoc.

P R O S T H E S I S II.

Relatiuum αὐτὸς *interdum pro Demõstratiuo* οὗτος Hic *ponitur: Interdum Reciproci naturam induit loco primitiui* ὅς, *vt* ἐπ' αὐτὸν *pro* ἐπ' ἓ in se, *& pro* ἐπ' ἑαυτὸν in se ipsum. *Interdum stat loco Reciproci possessiui, vt* παρ' αὐτοῦ de suo, de sua re: *Interdum significat quod apud Latinos pronomẽ* Idem, vt ὁ αὐτὸς εἰμι, idem, qui antea, sum.

Interdùm significat rem vltroneam, ac spontaneam, vt αὐτὴ ἡ θύρα ἀνέῳκται, ipsa per se porta patuit, *seu* sponte sua nulloq; impellente patuit. *Hinc* ὁ αὐτόματος spontaneus, iniussus, *vt* πόνος αὐτόματος labor spontè susceptus.

Περὶ ῥήματος
seu
De Verbo
THEOREMA IV.

Verbo contingunt octo

γένος	*genus*
εἶδος	*species*
σχῆμα	*figura*
συζυγία	*Coniugatio*
ἀριθμὸς	*Numerus*
πρόσωπον	*Persona*
ἔγκλισις	*modus*
χρόνος	*tempus*

Ex his verò quatuor priora tantùm congruunt huic loco.

Περὶ γένεος
seu
De Genere
COMMA I.

Genera Verborum sex

ἐνερ-

ἐνεργητικὸν	*Actiuum*, vt τύπτω *Verbero*
παθητικὸν	*Passiuum*, vt τύπτομαι *Verberor*
οὐδέτερον	*Neutrum*, vt ζῶ *Viuo.*
κοινὸν, ἢ μέσον	*Commune*, seu *Medium*, vt κομίζομαι *Porto, & Portor.*
ἀποθετικὸν	*Deponens*, vt ἔρομαι *Interrogo.*
ἀπρόσωπον	*Impersonale*, vt δεῖ *Oportet.*

P R O S T H E S I S.

Actiuum Verbum est, quod in ω *desinens, actionem significat, & ex se Passiuum in* μαι *format, vt* τύπτω, τύπτομαι.

Neutrum in ω *quidem desinit, sed Passiuum non format.*

Communia in μαι *finita pleraque sunt ipsamet Passiua, quæ communem significationem admittunt, id est actiuam, & passiuam more Atticorum. Nonnulla etiam purè communia sunt, quæ scilicet Actiuum non habent sicut Passiua, sed ea perpauca reperies.*

Deponentia in μαι *terminantur: sed quædam actionem significant, & Per se actiua vocantur, vt* ἔρομαί σε Interrogo te: *Quædam verò passionẽ, Per se actiua nuncupata, vt* γίνομαι ἀπὸ τοῦ θεοῦ fio à Deo. *Quædam item reperiuntur (perpauca tamen) Actionem significantia, seu Per se actiua, quæ passionem alicubi referunt, vt*

μιμοῦμαι imitor, *cuius participium* μεμιμημένος imitatione expressus, *Passiuè sumitur.*

Impersonalium aliqua sunt talia suapte natura, vt χρὴ decet; *Aliqua à Personalibus manāt Passiuis, Neutris, Deponentibus.*

A Passiuis, vt à λέγομαι dicor, *fit* λέγεται dicitur: vt λέγεται τὸν φίλον ἐλθεῖν dicitur amicū venire:

A Neutris, vt à δέω opus habeo, *fit* δεῖ opus est: δεῖ τοῦτο ποιεῖν opus est hoc facere.

A Deponentibus, vt à δύναμαι possum, *fit* δύναται potest. δύναται τόδε γενέσθαι, potest hoc fieri.

Περὶ εἴδεος
seu
De Specie

COMMA II.

Species autem Verborum duæ, Primitiua, vt ἄρδω *rigo*: Deriuatiua, vt ἀρδεύω *irrigo*.

Nec tantùm à Verbis promanant Verba, sed etiā à Nominibus, vt à πόλεμος *bellum*, πολεμέω *belligero*.

Περὶ

Περὶ σχήματος
ſeu
De Figura

COMMA III.

Figuræ verò tres, velut etiam in Nominibus: Simplex, vt *λέγομαι loquor*: Compoſita, vt *διαλέγομαι colloquor*: Decompoſita, vt *διαλογίζομαι diſſero*.

Περὶ συζυγίας
ſeu
De Coniugatione

COMMA IV.

Coniugatio quidem Verborũ generatim accepta, triplex, Grauitonorum, Circumflexorum, & eorum, quæ vocantur In *μι*.

Oritur hæc diuiſio ex triplici terminatione. Etenim Verba

Grauitona in *ω* graue deſinunt, vt *τύπτω verbero*. Nã, vbi ſyllaba nullo accentu præfigitur, intelligitur ibi grauis accentus, vt accidit in *ω* verbi *τύπτω*, & ſimilium, quæ inde Grauitona vocantur:

Circumflexa in *ῶ* circumflexum, vt *ποιῶ facio*

In *μι*, vt *τίθημι pono*

De

De Grauitonis

Grauitona ſex cõiugationibus comprehenduntur, iuxta ſex ordines characterum, ſeu literarum præcedentium ω finale.

Prima habet β, π, φ, vt ἀμείβω *rependo*, ἀναβλέπτω *ſuſpicio*, ἀλείφω *vngo*.

Secunda γ, κ, χ, vt ἄγω *ago*, ἀΐξάσκω *impello*, ἄγχω *ſuffoco*.

Tertia δ, θ, τ, vt ἀείδω *canto*, ἀγερέθω *congrego*, ἀμβρότω *erro*.

Quarta ζ, σσ, vt ἀβακίζω *quieſco*, ἀγνώσσω *faſtidio*.

Quinta λ, μ, ν, ρ, vt ἀγγέλλω *nuntio*, ἀναδέμω *reparo*, ἀγριαίνω *agreſtis ſum*, ἀγείρω *congrego*.

Sexta ω purum, ideſt nulla conſonante, ſed vocali tãtùm, aut diphthongo præcedente, vt ἀγαλλιάω *exulto*, ἀλφαίω *inuenio*, αἰνέω *laudo*, ἀγαῤῥεύω *expecto*, ἀΐω *ſentio*, ἀγροιόω *exaſpero*, ἀκούω *audio*.

P R O S T H E S I S

Sunt & alij Characteres ſuperioribus adiuncti: qui tamen characteres coniugationis minimè cenſentur. Exempli cauſa. In verbis deſinentibus in πτω, *vt* τύπτω: *in* κτω, *vt* τίκτω: *in* μνω, *vt* τέμνω: *in* σκω, *vt* βρόσκω: *in* ρπω, *vt* τέρπω

τέρπω, & alijs huiusmodi, in quibus neq. τ, neque υ, neq; σ, neq. ρ, ad coniugationẽ ſpectant.

De Circumflexis

Sed è ſexta coniugatione Grauitonorum circũflectuntur illa, quæ ante ω finale habent vocales α, ε, ο, idcirco Circumflexa nuncupata, quòd eas vocales contrahant in ω finale, impoſito accentu circumflexo.

Tres itaq; ſunt Coniugationes Circũflexorum.

Prima eſt verborum deſinentiũ in αω; vt ἀγαλλιάω, ἀγαλλιῶ *exulto*:

Secunda in εω, vt αἰνέω, αἰνῶ *laudo*:

Tertia in οω, vt ἀγριόω, ἀγριῶ *exaſpero*.

De In μι

Ex eadem quoq; ſexta Coniugatione Grauitonorũ deflectuntur aliæ quatuor in μι finitę.

Prima à finitis in αω; vt à φάω, φημὶ *Dico*.

Secunda in εω, vt à θέω, τίθημι *Pono*.

Tertia in οω, vt ab ἁλόω, ἅλωμι *Capio*.

Quarta in υω, vt à δύω, δῦμι *Cingo*.

PROSTHESIS I.

Ad formationem verborum In μι ex grauitonis obſeruanda ſunt tria, videlicet Initium Verbi, Syllaba ipſius penultima, & Vltima.

De Initio Verbi In μι.

Si Verbum à Vocali cœperit, aſſumitur ι ante ipſam

sam Vocalem, vt ἕω, ἵεω.

Si Consonans vna fuerit, resumitur eadem Consonans simul cum ι, vt δώω, διδόω.

Excipe tria. Primum: si consonans fuerit aspirata, eius loco assumitur tenuis, vt θέω, τιθέω.

Secundum: si fuerit muta cum liquida, resumitur muta solùm, vt πλῶ, πιπλῶ.

Tertium: si fuerit σ cum τ, neutra resumitur, sed tantùm, ι, more vocalium, vt στάω, ἱστάω.

Sed quarta Coniugatio Verborum in μι, (eorum scilicet, quæ manant à Grauitonis in υω desinentibus) nullam initio mutationem admittit, vt δύω, δύω.

Adde Consuetudinem Poetarum, qui in reliquis quoq; tribus coniugationibus persæpè nihil assumunt: Persæpè etiam assumunt ε pro ι, vt θνέω, τεθνέω: στάω, ἑστάω, non τιθνέω, ἱστάω. Id quod à Poetis ad alios scriptores in quibusdam Verbis emanauit. Nonnunquã resumuntur duæ primæ literæ, vt ἀλάω, ἀλαλάω: quarum vna si aspirata fuerit, substituit tenuem, vt ἀχέω, ἀκαχέω. Quandoque à vocali incipientia resumunt in secunda syllaba, non autem in prima, vt ὀνέω, ὀνινέω. Præterea resumptio suaptè na-

natura breuis interdum efficitur longa per interiectionem literæ μ, *vt* πλῶ, πιμπλῶ, πιμπλῶ.

De Penultima, & Vltima syllaba Verbi In μι

Penultima syllaba Verbi in μι *formatur ex mutatione vocaliũ* α, *&* ε *in* η: ο *in* ω: *atq;* υ *breuis in* υ *longum. Vt* στάω, ἱστήω: ἕω, ἱήω: δόω, διδώω: δύω, δῦω.

Vltima (quæ semper in Grauitonis est ω *graue) conuertitur in* μι. *Vt*

à Principio				
στάω, *fit* ἱστάω.	*Penultima* ἱστήω.	*Vltima* ἵστημι	*Sisto*
ἕω	ἱέω	ἱήω	ἵημι	Eo
δόω	διδόω	διδώω	δίδωμι	Do
δύω	δύω	δῦω	δῦμι	Cingo

PROSTHESIS II.

Aeoles in verbis εω *finitis non mutant* ε *in* η, *sed duplicant* μ, θέω, τίθημι *communiter*, τίθεμμι *Aeolicè.*

Bœoti ipsum ε *reddunt diphthongum* ει: *nec tamen geminant* μ, *vt* θέω, τίθημι *communiter*, τίθεμμι *Aeolicè*, τίθειμι *Bœoticè.*

Dictum est, ex coniugatione sexta Grauitonorum deriuari Circumflexa, Itemque verba in μι: *vtraque etiam fieri ex verbis desinentibus in* αω,

αω, εω, οω (quamuis In μι etiam a verbis in νω) Possunt itaq; omnia circumflexa conuerti in μι. Quod vt commodiùs fiat, resoluenda prius erũt in sua primitiua Grauitona, vt ςῶ in ςάω : δῶ in δόω : sic enim intelligetur facilè, quæ sit futura Penultima syllaba, nùm η, an verò ω. Nam à ςῶ fit ἵςημι : à δῶ δίδωμι. Alioqui dignosci non poterit syllaba, cum idem vtrobique accentus circumflexus reperiatur.

Tredecim igitur sunt Verborum Coniugationes. sex Grauitonorum, tres Circumflexorum, quatuor In μι.

Sunt & Anomala multa, quemadmodum apud latinos, de quibus in secunda parte huius Operis.

Περὶ μετοχῆς
seu
De Participio
THEOREMA V.

Quoniam Participium naturam participat Nominis simul ac Verbi, quædam ipsi accidunt ex parte nominis, quædam ex parte Verbi. Sunt autem quinq; quòd ad rem præsentem attinet.

Ex parte nominis duo, γένος *genus*, & κατάληξις *Terminatio*.

Ex

Ex parte verbi tria, γένος, ἡ σημασία *Genus* seu significatio, εἶδος *Species*, & συζυγία *Coniugatio*.

Genus Nominis est triplex sub tribus vocibus more quorundam Adiectiuorum.

Terminatio verò decuplex,

1	ὁ ων,	ἡ ουσα,	τὸ ον.
2	ὁ ώς,	ἡ υῖα,	τὸ ός.
3	ὁ ας,	ἡ ασα,	τὸ αν.
4	ὁ ας,	ἡ ᾶσα,	τὸ αν.
5	ὁ μενος,	ἡ μένη,	τὸ μενον.
6	ὁ εὶς,	ἡ εῖσα,	τὸ ὲν.
7	ὁ ῶν,	ἡ ῶσα,	τὸ ῶν.
8	ὁ ῶν,	ἡ οῦσα,	τὸ οῦν.
9	ὁ οὺς,	ἡ οῦσα,	τὸ ὸν.
10	ὁ ύς,	ἡ ῦσα,	τὸ ύν.

Genus Verbi, seu significatio in Participio naturam sequitur Verbi. Est enim Participiū aliud actiuæ significationis, aliud Passiuæ, aliud Neutrius, aliud Communis, exceptis nonnullis, quæ ipso vsu cognosces.

Species vna, Deriuatiua. Participium enim suapte natura formatur ex Verbo, vt in secunda parte huius Operis demonstrabitur.

Coniugationibus denique Verborum sua cuique Participia respondent, Baritonis, Circumflexis, & In μι.

Περὶ

Περὶ προθέσεως
seu
De Præpositione
THEOREMA VI.

Præpositio dicta est, quia cæteris partibus orationis præponitur: vel per constructionem, vt ἐν οὐρανῷ *In Cœlo*: vel per compositionem, vt ὑπερουράνιος *Supercælestis*.

Diuiditur in decem & octo, ex quibus sunt monosyllabæ sex, Videlicet, ἐν, εἰς (vel ἐς Atticè) ἐξ (vel ἐκ ante Consonantem) σὺν (vel ξὺν Atticè) πρὸς, πρὸ.

Dissyllabæ duodecim, ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπὲρ.

Singularum verò significationem, & constructionem habebis infrà in tertia parte huius Operis.

Περὶ ἐπιῤῥήματος
seu
De Aduerbio
THEOREMA VII.

Aduerbium multiplex est, videlicet

Tẽporis, vt { νῦν, τότε, χθὲς, πρόχθες, σήμερον, *nũc, tunc, heri, nudiustertius, hodie,* αὔριον, μεταύριον. *cras, perendie.* }

Loci,

Loci, vt	ὅπου, ἐνταῦθα, ὁπόθεν, ἐνθένδε, ὅποι, *Vbi, Hic, Vnde, Hinc, Quo,* δεῦρο, ἄνω, κάτω. *Huc, supra, infra.*
Qualitatis, vt	εὖ, σοφῶς, καλῶς, κακῶς *benè, sapienter, benè, male.*
Quantitatis vt	ἅπαξ, δίς, τρίς, τετράκις, πολλάκις, *semel, bis, ter. quater, sapè,* ὀλιγάκις, *raro,*
Collectionis, vt	ἅμα, ὁμοῦ, συλλήβδην, ἀθρόως. *simul, vnà, collectim, confertim.*
Hortationis, vt	εἶα, ἄγε, ἄγετε, εὖγε, φέρε, δεῦρο. *eia, age, agite, euge, age, age,* ἴθι: φέρετε, δεῦτε, *age, agite, agite.*
Separationis, vt	χωρίς, δίχα, ἀνδίχα *separatim, diuisim, seorsum.*
Exceptionis, vt πλὴν *preter.*	
Similitudinis, vt	ὡς, ὥσπερ, καθὰ, καθάπερ: ὁμοίως: *Sicut: similiter:* οὕτω vel οὕτως: ἠΰ, & ἠΰτε: *Ita, velut, ceu:* κατὰ τρόπον. *quodammodo.*

Cóparatio-nis, vt { πλέον, μᾶλλον, ἧττον, μόγις, & *plus, magis, minus, vix &* μόλις. *difficulter.*

Declarationis, vt { οἷον: τουτέστιν: ἤγουν: ἀμέλει. *vt, hoc est: velut: idest: scilicet.*

Remotionis, vt σπανίως *rarò.*

Ordinis, vt { ἑξῆς, ἐφεξῆς, εὐθὺς, & εὐθέως, *ordinatim, deinceps, statim* ἐξαίφνης, αὐτίκα. *repente, quamprimùm.*

Electionis, vt μᾶλλον γε *quinimò.*

Deprecationis, vt ἡράκλεις, ἄπολλον *Herculè, Apollò.*

Gentis, vt { ἑλληνιστὶ, ῥωμαϊστὶ, ἑβραϊστὶ *Græcè, Romanè, Hebraicè.*

Euentus, vt ἴσως, ἰσωσαν, τάχα, τυχὸν *fortè, fortasse.*

Depositioni, vel concessionis, vt εἶεν *esto.*

Intentionis vt { λίαν, σφόδρα, ἄγαν, πάντη, *nimis vehementer, nimiū, penitus* παντελῶς, μάλιστα, πάνυ. *omnino, super omnia, valdè.*

Affirmationis, vt { δὴ & δηλαδὴ: δήπουθεν, & πάνυ, *certè: maximè* ὄντως, πάντως *profectò, omnino* Ne-

Negationis, vt οὐ, οὐκ, οὐχὶ, οὐχ, οὔκουν, οὐδὲ, οὐδαμῶς, μὴ, μήτε, μηοὐχὶ, μηδαμῶς. *non*: ἥκιστα *minimè*.

Prohibitionis, vt μὴ *ne*.

Iurisiurandi, vt	ναὶ, νὴ, μὰ,
	ne, ita profectò, non profectò,

Demonstrationis, vt ἰδοὺ, ἠνὶ, ἐκεῖ, ὧδε, ἐνθάδε *En, Ecce*.

Interrogationis, vt	πηνίκα; πῶς; πόθεν;
	quando? quomodo? vnde & quo-
	πῦ; ποῖ
	modo? vbi & quo? vbi & quo?
	πῇ; ἱνατί;
	qua ratione? cur & quare?

Exclamationis, vt ὦ, *O*.

Doloris, vt	ὢ, ἰοὺ, φεῦ, φεῦ μοι, αἲ, οἴμοι & ὤμοι
	o, heu & hei, hei mihi

Gaudij, vt ἰοὺ, ἰὼ, *Io*.

Admirationis, vt	βαβαὶ & παπαὶ, ὢ, φεῦ
	papæ

Terroris, vt α, *a*.

Voti, vt εἴθε, αἴθε, ὤφελον, εἰ, κἰ *Vtinam*.

Vocandi, vt ὦ, *o*.

PROSTHESIS I.

Aduerbia vel primitiua sunt, vt νῦν nunc, *vel Deriuatiua, vt* ἀληθῶς verè,

Deriuatiua formantur sæpius ex genitiuo plurali nominis adiectiui, mutato ν in ς, ut ὁ ἀληθὴς verus, τῶν ἀληθῶν verorum, ἀληθῶς verè.

Interdum ex nominatiuo singulari, verso κὸς in σι, ut ἑλληνικὸς Græcanicus, ἑλληνισὶ Græcanicè, Græcè. ῥωμαϊκὸς Romanus, ῥωμαϊσὶ Romanè: ἑβραϊκὸς Hebraicus, ἑβραϊσὶ Hebraicè.

Formantur & alijs modis ab Adiectiuis, Substantiuis, & Verbis per desinentiam in δον, ει, ην, ι. Vt ἀγελήτης gregarius, ἀγεληδὸν gregatim: πᾶν omne, & μάχη pugna, παμμαχεὶ cum tota pugna: σύω moueo, σύδην celeriter: πᾶν omne, & στρατεία exercitus, πανστρατὶ cum toto exercitu.

Figuræ quoq; Aduerbijs duæ accidunt, simplex, ut πάλαι diù: *Composita, ut* πρόπαλαι Iamdiù.

P *R O S T H E S I S* *II.*

Aduerbia loci à nominibus deriuata sunt alia, in loco, alia de loco, alia ad locum.

In loco plerunque desinunt in θι, *&* σι.

De loco in θεν:

Ad locum in δε, σε, ζε.

Vt à nominibus Vrbium ἴλιον Ilium & θήβη Thebe *fiunt Aduerbia.*

ἰλιόθι

ἰλιόθι Ilij, *vel* in vrbe Ilio,
ἰλιόθεν Ilio, *vel* Ex vrbe Ilio,
ἰλιόνδε & ἴλιόσε Iliũ, *vel* Ad vrbem Ilium
θήβησι Thebis *in Vrbe*
θήβηθεν Thebis *ex Vrbe*
θήβαζε Thebas *ad Vrbem*

PROSTHESIS. III.

Aduerbia localia in vniuersum sic diuiduntur:

In loco

Ad πόθι *Vbi, interrogatiuum redduntur hæc*

ὅθι: τῇδε, ἔνθα, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ:
vbi, *infinitũ:* Hic & Ibi:
αὐτόθι: ἐκεῖ: ἄλλοθι, ἀλλαχόθι,
Istic, & Ibidem: Illic, Ibi:
ἀλλαχοῦ, ἄλλῃ, ἄλλυδις: ἑτέρωθι:
Alibi: In altera parte:
ἐναχοῦ, ἐνίπου, ποθὶ: πάντοθι, πανταχοῦ,
Alicubi: Vbique, & Paſ-
πανταχῇ: ἑκατέρως, ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρωθι:
ſim: Vtrobique:
ἑκασταχοῦ, ἑκασταχῇ: πολλαχοῦ: ἐντός,
In ſingulis partibus: multis in locis:
ἔνδον, ἔνδοθι, εἴσω: ἐκτός, ἔκτοσθι, ἔξω: οὐδαμοῦ,
Intus: foris:
οὐδαμῇ οὔποθι: ἄνω: κάτω: οἴκοθι: ἐγγύθι
Nuſquam: ſupra: infra: domi: prope

πόῤῥω: χαμαί: θύρησι.
longe: humi: Intus, intra ianuas.

De loco

Ad πόθεν Vndè *interrogatiuum, redduntur hæc*

πόθεν, & ὁπόθεν: ἐντεῦθεν, ἔνθεν, ἐνθένδε: αὐτόθεν:
vnde (*infinitè*) hinc: istinc, &
ἐκεῖθεν: ἀλλαχόθεν, ἄλλοθεν:
ibidem: illinc, inde: aliunde:
ἑτέρωθεν: πανταχόθεν, πάντοθεν: ἑκατέ-
ex altera parte: vndique:
ρωθεν, ἀμφοτέρωθεν: πολλαχόθεν: ἑκαστα-
vtrinque: è multis locis: è singulis
χόθεν: πόῤῥωθεν: ἐγγύθεν: ἄνωθεν:
partibus: eminus: cominus: supernè;
κάτωθεν: ἔνδοθεν: ἔκτοσθεν, ἔξωθεν: οἴκοθεν:
infernè: intus: foris: domo:
θύραθεν: χαμάθεν, & χαμόθεν.
foris è ianuis: ex humo, *vel* è terra.

Ad locum

Ad ποῖ, *vel* πῇ quò (*interrogatiuè*) *redduntur hæc*

ὅποι, *vel* ὅπῃ: ἐνταυθοῖ, ἐνθάδε, δεῦρο, ὧδε:
quò (*infinitè*): Huc:
αὐτόσε: ἐκεῖσε: ποῖ: ἀλλαχόσε, ἄλλοσε:
istuc, eodem: illuc: aliquò: Aliò:
ἑτέρω-

ἑτέρωσε: ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωσε
ad alteram partem: vtroquè:
πανταχόσε: ἑκασταχόσε: εἴσω:
quocunque: ad singulas partes: intrò:
ἐκτός, & ἔξω: ἄνω: κάτω: θύραζε:
foras: sursum: deorsum: foras ad ia-
χαμᾶζε, χαμάδις, χαμάδε: οἴκαδε, &
nuas: Humi ad terram: do-
οἴκονδε: πολλαχόσε.
mum. ad multa loca.

Motus per locum Græcè exprimitur fere per Aduerbia in loco.

Sic ἐνταῦθα *significat* hìc, in hoc loco: & hàc, per hunc locum.

Plura etiam Aduerbia in loco significant motum ad locum, Vt ἐνταυθοῖ, ἔνθα, ἐνθάδε, δεῦρο, ὧδε, *quæ valent* Hic & Hùc. *Sic* ποῖ, ὅποι Vbi & Quò: *Sic* ἄνω, κάτω *&c. more etiam plurium latinorum*

Motus versus locum subijcitur motui ad locum: & in nominibus resoluitur per præpositionem πρὸς Ad *vel* Versus, *vt in tertia parte huius Operis traditur.*

PROSTHESIS IV.

Sunt alia Aduerbiorum species ab allatis

1 Comparationis gradum quædam admit-

tunt: & quidem Communiter, vt πόῤῥω longe, πορρωτέρω longiùs, πορρωτάτω longissimè: *Secundùm autem Anomaliam, vt* πολλάκις sæpè, πλεονάκις sæpiùs, πλειστάκις sæpissimè. *Vide Theorema* 2. *de Nomine, Commate* 3. *de compar. et superl. Prosthesi* II. ad Positiuum πολύς.

2. *Articulus aliquandò transit in Aduerbium, vt* τῇδε Huic, & Partim: *Item* ᾗ Cui, Quà, Quatenus, Qua ratione, Quàm &c.

3. *Pronomen etiam aduerbialiter sumitur, vt* ᾧ Suo, *datiui casus: Et* Ideo, Quapropter, Quatenus, Quoquomodò.

4. *Neutrum Adiectiui nominis, singulare & plurale tàm sine, quàm cum accentu locum habet Aduerbij, Vt* πρῶτον, & τὸ πρῶτον primum, (*nomen*) & primùm (*aduerbium*) *Item* πρῶτα, & τὰ πρῶτα, prima (*nomen*) & primùm (*aduerbium*.

5. *Quandoq; etiam fœmininum nomen in Datiuo casu, vt* ἄλλῃ Alij (*nomen*) & Alibi, Aliter, Aliunde (*aduerb.*)

6. *Sicut Nomen in Aduerbium migrat, ita mutuò Aduerbium in nomen, præposito Articulo more nominis, vt* πάνυ Admodum, Maximè (*aduerbium*) *et* ὁ πάνυ, ἡ πάνυ, τὸ πάνυ Hic, Hæc, Hoc Præpotens.

PRO-

PROSTHESIS V.

Huc spectant particulae quaedam, quae nihil extra compositionem significant: in compositione augent significationem dictionum. Sunt autem numero sex, ἀρι, ἐρι, βου, ζα, λα; λι. *Vt* πικρός, amarus, ἀριπικρός, *et* ἐριπικρός valde amarus: βόσις cibus, βούβοσις voracitas: τρέφω nutrio, ζατρεφής bene & valde nutritus, *vel* pinguis: γυνὴ mulier, λαγνεία, quasi λάγυνεία libido immodica: πονηρός malus, λιπονηρός eximiè malus.

Item illae, quae priuationem significant, νη, *et* νν, *ut* πούς Pes, νήπους carens pedibus; εἴδω scio, νῆις, νήιδος inscius.

His adde α, vt δόξα gloria, ἄδοξος inglorius: δυς *uerò* difficultatem refert, *ut* φέρω fero, δύσφορος portatu difficilis: Quandoq; malignitatem, vt ἄρεσκος blandus, δυσάρεσκος morosus.

Περὶ συνδέσμου
seu
De Coniunctione
THEOREMA VIII.

Coniunctionum species variae
Copulatiua, vt μὲν: δὲ: καὶ: τε: ἀλλά:
quidem, autem, uerò: et: que: sed:
ἀτὰρ

ἀτὰρ, αὐτὰρ: ἠμὲν: ἠδὲ.
at, atqui, uerùm: *et*: *et* (Poeticum)

Disiunctiua, vt ἢ, ἤτοι, ἠὲ, εἴτε, *uel, siue, seu, aut*.

Conditionalis, vt εἰ *si*, εἴπερ, εἰδὴ, εἰδήπερ *siquidem*: ἂν, ἐὰν *si*, ἂν μή *nisi*.

Causalis, vt γὰρ *enim, etenim, nam, nanq;*: γὲ *siquidem*: ὅτι, διότι, καθότι, ἕνεκα, ἐπεὶ, ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, *quia, quoniam, quòd*: ἕνεκα *propter, caussà, gratià*: ἵνα, ὅπως, ὄφρα *ut*.

Dubitatiua, ut ἆρα *an*, μῶν *num*, μὴ *an*, εἴτε *utrùm, an*.

Collectiua, vt ἄρα, οὖν, τοίνυν, τοιγαροῦν *ergo, igitur*, τοιγάρτοι *quare, itaque*.

Discretiua, siue Electiua, vt ἢ *quàm*.

Dimminutiua, vt γοῦν, γὲ *saltem, certè*.

Aduersatiua, vt ὅμως, ἔμπης, γὲ, tamen: καίτοι, καίπερ, εἰκαὶ *etsi, quanquàm*.

Completiua, vt δὴ *iam*, ῥα *nempe*, νὺ *certè*, θὴν πού, τοὶ, αὖ, οὖν, πὲρ, πῶ, μὴν, δῆτα, γὲ, κὲν *quidem*. Hæ tamen aliquando nihil significant: sed adhibentur vel hiatus, vel versus replendi gratià, ideoq; Repletiuę vel Completiuæ dnr̃ Ex ijs γὲ aliquando est etiam Dimminutiua, aliquando Causalis, aliquando Aduersatiua, vt ex superioribus constat.

Po-

Potentailis, vt ἂν, κὲ, vel κὲν. Dicitur autem Potentialis, quia potentiam agendi significat, vt οὐκ ἂν λέξοις *Non dixeris*, seu, *Non poteris dicere*. Sæpe etiam ἂν, κὲ, κὲν Expletiuæ sunt apud poetas.

Finis primi Libri.

OC

OCTAVII BOLDONII
Cler. Reg. S. Pauli
PARÆNESIS
De recta Pronuntiatione Græci sermonis.

HIC Syrtium vortices, hic æstus Charybdis. Tàm acris hodie inter eruditos de Græca pronuntiatione altercatio, vt, quònam propendendum potiùs, non facilè promptum fiat. Offertur hinc Antiquitas, ipso reuerenda nomine, cuius tàm expressa parent vestigia, vt iam dissimulare non liceat, corruptelas innumeras, & eas planè intolerandas in hodiernam locutionem irrepsisse. At illinc obsistit vehementiùs plurimorum ætatis nostræ consensio, qui, siue leuioris momenti causam pendentes, siue præcipitis abusus correpti impetu, malunt secundo flumine ferri placidè, quam cum aduerso luctari: Quin etiam, Tullius, addunt, præiudicium quæstioni fecit in Oratore quàm luculentissimum: Vsum, *dicens,* loquendi populo concessi, scientiam mihi re-

reseruaui. *Qui paulò ante de Latina sui temporis pronuntiatione differens*, Impetratum est, *ait*, à consuetudine, vt peccare suauitatis causâ liceret: *& ibi:* Voluptati aurium morigerari debet oratio. *Hęc illi. Sed ego synceram, ac fidelem operam daturus studiosis, Ecquis (cedò) vsus iste Gracè loquendi? aut cui populo concedendus? Siquidem hunc esse disputationis cardinem video. Quasi non suo iam fato functus Gracus sermo & mortuus iaceat, & consepultus in tenebris: nec nisi paucorum identidem obstinato studio è monumentis veterum, velut è ruderibus, excitetur semesus, ac truncus: Vt mihi id cogitanti, tantundem inutilis ad communem vsum videatur ipsius intelligentia, quantùm ad optimos Scriptores intelligendos vtilis. Verùntamen demus, quod solùm optamus, Gracissantes quamplurimos: demus vulgò impendi operam vtrique pariter literatura Graca, ac Latina: non alium ipse lego Arbitrum causa prater ipsummet vulgum imperitum, tametsi multorum capitum beluam. Nonne, inquam, Concionatores nostrates, si vulgari vtantur loquendi genere, vulgari pronuntiatione, vulgari accentu, ab eodem protinus vulgo explosi, in ordinem cogerentur?*

ge-

gentur forensium histrionum? Vsque eò sermonis puritas religiosa censetur, ut tantò iucundiùs Oratores attendat vulgus, quantò remotiùs à vulgi corruptela, licet ad ipsius vulgi captum obscuriùs colloquuntur. Non ergo abusus sermonis improbus: sed usus bonus, & recta ratio voluptatem auribus ciet. Prætereà ex varietate in primis efflorescit amœnitas in Natura, rerumque discretio ad intelligentiam præcipuum habet pondus. Sed quorsum (si placet) indiscreta illa turba uocaliũ, ac diphthongorum η, ι, υ, ει, οι, ηυ, υι, quas omnes unius planè soni esse, ac Latino, I, promiscuè respondere contendunt Græci nostrates: minimè aduertentes, ex iteratione tàm crebra eiusdem vocis, atq; ex perpetuo illo Iotacismo exilem nimiùm reddi, ac odiosam orationem, obscurari sensum ex concursione tot similiter sonantiũ dictionũ, amphibolijs corrumpi, ambagibus implicari. An facilè cognoscentur in Iudicijs Causæ, cõponentur in Foro quæstiones, si sono inuariato enuntientur ἡμῶν, & ὑμῶν Nostrùm, & Vestrùm, frigida illa verba, & (ut dictũ usurpem Chrysostomi) tot litium, ac bellorum irritamenta? Mitto alias dictiones innumeras, uno tantùm ex istis elementis discrepantes, signi-

gnificatione toto aberrantes Cælo: quæ, si penes notam solummodò, non etiam potestatem discernantur, quis non sermonis usum ab hominum uita proscribendum esse iudicet, uelut ineptum ad animi sensa, ad rerum proprietates exprimendas: aut certè in singulis congressibus ad manum esse oportere paginam scriptã, quam inter loquendum, ut quis intelligatur, simul exhibeat. Sed hercle inuentum prius sermonem, deinde substitutas ipsi uicarias literas, nemo sani sermonis denegabit: et eà tãtùm uariari elementa scripturæ, quà sonus locutionis uarius, ut distinguatur, exigit. Non equidem inficior, interijsse simul cum Græcorũ uita nonnullas pronuntiationes, quibus restituendis nequaquam sufficiant literæ, superstites eruditorum memoriæ, ni homines ipsos excitatos à mortuis, ac uoce rediuiua loquentes audiamus. Atqui id temporiuertendum iniuriæ, non culpæ nobis. Ergo, ut & pristinæ dignitati sermonis, quantum huic ætati fas est, & studiosorum commodo studeamus, libet proponere subiectos canones ex utraq; sententia sic temperatos, ut nec antiquarij uideamur, nec uiolatores Antiquitatis: Illamque substernere uiam, quæ (nisi nos fides fallit) non-

mul-

multum aut à maiestate aberrat ueterum, aut abhorret a recentium auditu. Tu, quisquis es, Graecae literaturae candidatus, candidè hic lege. Audaciae ne incusa, quod prodit in tui gratiam: nec antè condemna institutum nostrum, quàm rem ipsam usu, & meditatione cognoueris.

LITERARVM GRAECARVM

secundum castigatam pronuntiationem.

	Nomina	Figurae	Potestates
Ἄλφα	Alpha	Α α	a
Βῆτα	Beta	Β β ϐ	u b
Γάμμα	Gamma	Γ γ ϒ	g
Δέλτα	Delta	Δ δ ẟ	d
Ἐψιλὸν	Epsilon	Ε ε	e breue
Ζῆτα	Zeta	Ζ ζ	z
Ἦτα	Eta	Η η	e longum
Θῆτα	Theta	Θ θ ϑ	th
Ἰῶτα	Iöta	Ι ι	i vocale
Κάππα	Cappa	Κ κ	c
Λάμϐδα	Lambda	Λ λ	l
Μῦ	My	Μ μ	m
Νῦ	Ny	Ν ν	n
Ξῖ	Xi	Ξ ξ	x
Ὀμικρὸν	Omicron	Ο ο	o breue

Πῖ

Πῖ	Pi	Π	π ϖ	p
Ρῶ	Rho	Ρ	ρ	r
Σῖγμα	Sigma	Σ	σ ς	s
Ταῦ	Tau	Τ	τ ⁊	t
Υ ψιλὸν	Ypsilon	Υ	υ	u tenue
Φῖ	Phi	Φ	φ	ph f
Χῖ	Chi	Χ	χ	ch
Ψῖ	Psi	Ψ	ψ	ps
Ωμέγα	Omega	Ω	ω	o longum.

LITERARVM POTESTAS
obſeruatur, illuſtratur,
defenditur

α ſonat, a, vt ἄγο *ago*. Latinè verò non modò redditur per, a, vt ἄγο *ago*: ſed aliquando per e, vaſtum (ad differentiam, e, preſſi: nam illud, e, profertur ore aperto: hoc autem ſtricto) vt τάλαντον *talentum*: Aliquando per, i, vt κάναστρον *caniſtrum*: Aliquando per, o, vt κάρυλοσ *corylus*: Aliquando per, u, vt ἑκάβη *Hecuba*.

β ſonat, b, vt λείβω *libo*. Profertur labris ſuauiter compreſſis. Quod vel ab infantibus diſcimus, quorum prima vox eſt ἀββᾶ *abba, vel* βάββᾶ *baba; unde* βαβάζω *babazo*, ideſt in-

E arti-

articulatè loquor. Imo & pecudes hoc docent, siquidem vox ouis est βῆ *be*, vel *bee*: Res etiam inanimæ, vt tuba, cuius sonitus vocatur βόμβος *bombos*, bombus. Quod vero β pronuntiandum sit per, b, non per, v, consonum: nec vocandum Vita (ut vulgò nunc solet) sed Beta, testatur similitudo ipsa literæ maiusculæ, minusculæq; in vtroq; idiomate: nam græce formatur Β β ϐ, latinè autem B b. Hinc dictio composita *Alphabetum*, non *Alphauitum*. Clariùs id monet Iuuenalis illo carmine.

Hoc discũt omnes ante Alpha, et Beta puelli.
Propterea Latinæ, ac Hebraicæ dictiones, quæ continent, b, redduntur græcè per β, vt *Brutus* (est vox Latina) βροῦτος: *Abraham* (est Hebraica) ἀβραάμ. Sed & grecum β redditur plerunq; per, b, vt βαπτίζω *baptizo*. Idcirco miror ego, Clenardum in Alphabeto suo appellasse β Vita per v consonum: statim λ λάμβδα dixisse lambda per β, non lamuda per v. Græci quidem (non inficior) latinas dictiones, quæ habent, v, consonum vsurparunt modò per β, modò per ου, vt *Virgilius* βιργίλιος, & Οὐιργίλιος. Sed patet hoc fecisse necessitatis gratia: cùm Græcis nul-

nulla sit consonans respondens latinæ consonanti, v: quod vel inde intelligitur, quia non solùm β abhibent, sed etiam diphthongum ου, non sine incommodo. Nam sicut per β non exprimitur verus sonus consonantis, v: ita per ου augetur numerus syllabarum in dictione vt patet. Itaque Βιργίλιος græcè efferri debet *Birgilios*, & οὐιργίλιος *Virgilios* per quinq; syllabas, cùm tamen latinè sit quadrisyllabum.

γ. sonat, g, vt λέγω *lego*, γενεαλογία *genealogia*. sed ante alterum γ, vel ante κ, ξ, χ sonat quasi, n, vt ἄγγελος *angelos*, ἄγκυρα, *ancura*, σφίγξ *sphinx*, ἀγχίσης *Anchises*. Hodie γ profertur à multis quasi gh, nam vocem γενεαλογία sonat ijs *ghenealoghia*. sed iure id, an temerè, non disputo. Puto equidem *morigerandum esse* (vt cum Tullio loquar) *voluptati aurium*, ac regionis habendã rationem: ita vt, vbi, g, latinum effertur quasi gh (quemadmodũ in Germania, & alibi) etiam γ eodem modo sonet. At in Italia (sicut & alibi) *concedendus est populo vsus* pronuntiandi Græcum γ more latini, g, scilicet aliter ante α &c. γα, *ga*: & aliter ante ε &c. γε ge. sic fiet consultius Tyronibus,

 si-

simulq; incorrupta seruabitur Clenardi, ac meliorum Grãmaticorum sententia, quorum primi,& emendati Codices in Alphabeto exponunt potestatem literæ γ per g latinum, non autem per gh.

δ sonat, d, vt δύο *duo*. A latinis quandoq; transfertur in b, vt δὶς, *bis*: quandoq; etiam in, l, vt ὀδυσσεὺς *Odysseus*, idest Vlysses.

ε sonat, e, strictum & breue [nam ψιλὸν exile ac tenue significat] vt ἐγὼ *ego*. Differt ab η (de quo infrà in ordine) quod est, e, apertum. Dari autem duplex, e, strictum & apertum, liquet à simili in Hetrusca dictione *Capello*, quę per, e, strictũ enuntiata significat Capillum: Pileum verò per, e, apertum. Sed ε natura sua breue est, η longum. Hinc Gręci latinum, I, cùm breue est, transferunt aliquando in suum ε, ut *Britanni* Βρετανοί.

ζ sonat, z, vt ζέφυρος *zephyrus*. Eius sonus compositus est ex d, & s. latini nunc retinent ipsum z græcum, vt βαπτίζω *baptizo*: nunc mutant in duplex ss, vt πιτίζω *pitisso*. Est enim z litera omnino græca: non ergo græcè vocanda *zita*, sed *zeta*, vt etiam latini vocant. Tùm quia scribitur ζῆτα per η, idest e, longum, vt mox probabimus.

η so-

η sonat, e, apertum; & longum, quasi ee, vt *ναύκληρος nauckeros*: Profertur ore hiante, ita vt eius sonus sit medius inter α, & ι, vt suprà monuimus in litera ι. Quòd autem nõ *Ita*, sed *Eta* debeat apellari, liquet ex multis. Primò ex voce *Alphabetum* composita ex *Alpha* & *beta*, vbi *beta* scribitur græcè per η, βῆτα. Secundò ex voce, quam formant oues, græcè βῆ, quæ dictio per onomatopeiam formata fuit, hoc est ex imitatione soni naturalis ipsarũ ouium: Sed nunquam profectò audiuimus oues efferentes *vi*; nec *bi*: sed *be*, vel potiùs *bee* (nam η sonat quasi ee, vt diximus) idque per, e, apertum; cuius sonus proximè accedit ad, a. Hinc factum est, vt Latini à græcò βῆ deduxerint verbum *balare*: Hetrusci verò dixerint *belare*, mutato, a, latino in, e, apertum propter affinitatem soni inter, e, apertum cum, a. Citatur ab Eustathio carmen Cratini.

ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει

Ideſt

hic fatuus tanquam ouis bee bee sonans incedit.

Tertiò græcæ dictiones in latinas traductæ sæpius efferunt η per, e: non raró per, a, propter affinitatem soni, vt diximus. Exempla

passim occurrunt. sed in vna dictione vtrunque perspicitur, nam *μήτηρ* per duo *η*, alterum latinè in, a, alterum in, e, conuertit, redditq; *mater*. Quartò è contrario latinæ dictiones in græcas migrātes, semper, e, longum efferunt per *η*, vt *Aurelius αὐρήλιος*: *legatus ληγᾶτος*; (uox à Græcis Iurisconsultis vsurpata.) Quintò hebraicæ item dictiones pro e, longo assumunt græcè *η*, *alleluia ἀλληλούϊα*, *Iesus ἰησοῦς*, *amen ἀμήν*, *beth* (secunda Alphabeti Hebraici litera) *βὴθ*, vt in Threnis Ieremię. Sextò Aldus Manuti⁹ in opusc. ad calcem Grammat. Lascari de literis Græcis quomodò ad nos veniant, apertè ait, *η* esse, e, productum tàm apud nos, quàm apud Græcos, vt ΙΗΣΟΥΣ *IESVS*: quem alij doctissimi viri sequuntur. Hinc miror quorundam inconstantiam, ne dicam temeritatem, qui in Alphabeto, dum asserunt *η* esse, e, longum, audent simul apellare *Ita*, cùm ista potissimum de causa cogantur dicere *Eta*. Rectiùs à quibusdam (inter quos doctissimus Despauterius) effertur *Paracletus*, penultima per e longum, non *Paraclitus*, per e breue, cùm græcè sit *παράκλητος*. Sic *Agapetus*, penultima longa, nō

Aga-

Agapitus pen. breui, ἀγαπητός: Vnde & *Eleëson* dici oporteret, non *eleison* ἐλέησον. Sed istius abusus origo demonstrabitur infrà, cùm de accentibus agetur.

θ sonat, th, vt θήσαυρος *thesauros*. Vocatur autem hæc litera *Theta*, non *Thita*, cùm scribatur per η, θῆτα. Sic prisci omnes loquebantur. Persius satyra 4.

Et potis es nigrum vitio præfigere Theta.

Et Martialis lib. 7.

Est operæ pretium discere Theta nouum.

Vide Dictionarium Ambrosij Calepini in voce *Theta*.

ι sonat, i, vt ἰδίωμα *idioma*. Est autem ι Græcis semper vocalis, nunquam consonans. vnde hæc ipsa vox ἰῶτα *iota* trissyllaba est, non dissyllaba.

κ sonat, c, vt κάλαμος *calamos*. sed eius sonus ex consuetudine loci temperandus. In Italia, vbi c, latinum aliter profertur ante a, o, u: aliter ante e, i: Græcum etiam κ enunciandum videtur duplici sono: altero ante α, ο, υ, ω, vt κάλαμος *calamos* &c. altero ante ε, η, ι, vt κικέρων *Ciceron* &c. quod & in diphthongis obseruandum. Latinæ dictiones habentes, qu, redduntur græcè per κυ, vt *Quirites*

χυῖρίταις. Aliquando per κο, vt *Quintus κοΐντος*: Aliquando per κ solum, vt *Aquilius* ἀκύλιος. Græcum κ quandoque vertitur in, g latinum, vt καλβίνιος Galbinius, sicut & ipsi Latini nonnunquam efferunt, c, per, g, vt Caius quasi *Gaius*, *Cneus* quasi *Gneus*. Ex aduerso quandoq; græcum γ vertitur in, c, latinum, vt σίγαμβροι Sicambri.

λ sonat l, vt λείβω *libo*. Dictiones latinæ habentes, n, l, redduntur aliquando græcè per λλ, vt *Manlius* μάλλιος.

μ sonat, m, vt μάμμη *mamme*, mamma.

ν sonat, n, vt νεῖλος *Nilos*, Nilus fluuius. Cùm post ν sequitur β, μ, π, tunc ν valet quasi m, id autē in diuersis dictionibus, vt τὴν βάσιν *tem basin* basim, τὴν μελανίαν *tem melanian* nigredinem, τὸν πάγον *tom bagon*, π per b, pagum. A multis tamen doctis hæc obseruatio pronuntiationis negligitur.

ξ sonat x, quasi c s vel g s, vt ξένος *Xenos*: peregrinus vel hospes.

ο sonat latinum, o, breue, vt λέγομεν *legomen*, dicimus. Antiqui efferebant, o, quasi ου: Itaq; o quandoque pro ου reperitur vsurpatum. Hinc latina nomina in, us, scripta fuere à Græcis per ος, & enuntiata quasi ους, vt *Fabius*

φά-

φάβιος: siquidem ου græcum respondet latino, u, sicut infrà dicetur in litera υ. E contrariò Latini reddidere, o, græcum per, u, vt ὀδυσσεὺς *Vlysses*.

π sonat, p, vt πατὴρ *pater*. Sed post μ sonat quasi b, vt πέμπε *pembo*. Post ν quoque in diuersis dictionibus, vt τὸν παῖδα *tom beda*, puerum. Vtraq; tamen hæc pronuntiatio à multis hodie reijcitur.

ρ sonat, r, vt χριςὸς *Christos* Christus, & per compendium χρ̄ς. Vbi Rho tàm maiusculũ quàm minusculum gerit similitudinem latini P. Obserua, ρ initio dictionis semper aspirari, vt ῥώμη *Rhome*, Roma. In medio autem dictionis, si geminetur, vnum attenuari, alterũ aspirari, vt ἔῤῥωμαι *Errhomæ*, Confirmor.

σ sonat s, vt σῶμα *soma*, corpus. Cognationem habet hæc litera cum nota aspirationis: unde Bœotij pro aspiratione adhibebant σ, dicentes *Muha* pro *Μοῦσα*. Latini quoque in quibusdam dictionibus ex Græco traductis uertunt aspirationem in s, ut ὑπὲρ *super*, ἕξ *sex*, ἑπτὰ *septem*, ἓ *se*. Σ etiam redditur latinè per x, ut αἴας *Æas*, Aiax: Interdum per, t, ut σὺ *su*, tu, σὲ *se*, te.

τ sonat t, ut τέλος *telos*, finis. Post ν sonat

quasi d, ut ἀντίχριστος *Andichristos*, Antichristus: Etiam in diuersis dictionibus, ut τὸν τάνταλον *ton Dandalon*, Tantalum. sed hæc pronuntiationis ratio à plerisq; impugnatur.

υ sonat, u, non absolutè: sed cum quodam exili sono. Ideoque cùm nulli simplici literæ apud Latinos propriè respondeat, factum est, ut nomen ipsum Græcum apud Latinos retinuerit, idest *Ypsilon*, non *Ipsilon*. Vndè & eadem est in utroque idiomate nota maiuscula Υ: & minuscula Latina, y, parum quoque à Greca υ discrepat. Quòd autem nullo modo sonet, i, ut uulgus hodie usurpat, sed potius u, sexcentis euincitur argumentis. Præcipua sunt hæc: Primum quia υ minusculum congruit cum Latino, u, & v. Secundum quia, y, sæpe transit in, u, ut *lachryma* lachruma, *Cypressus* Cupressus &c. Vnde Cornelius Tacitus usurpat *Sullã*, *Sibullã*, &c. pro Syllam, Sibyllã, omniaq; in υ scripta traducit in, u. Tertium, quia diphthongi αυ, ευ redduntur latinè au, eu, eodemq; sono Latinè & Græcè efferuntur, ut αὐλή *aule* aula, εὖγε *euge* euge. Quartum, Græca nomina in ευς retinent Latinè, eus, ut θησεύς *Theseus*.

Item

Item βότρυς *botrus*, δύο *duo*, λύω *luo*, μῦς *Mus*, σῦς *sus* inuariata manent, cum alijs eiusmodi innumerabilibus. Quintum est auctoritas grauissimorũ Auctorũ, in primis Verrij Flacci, Victorini, Terẽtiani Mauri apud Priscianũ percelebris, Q. Terentij Scauri &c. Sextum, Græci reddunt, u, breue latinum per suum υ, ut *Numa* Νυμᾶσ, *Faustulus* φαύςυλος, *Quæstor* κυαίςωρ, & alia infinita, quæ apud Plutarchũ, Dionem, aliosque reperias. Septimũ, hoc indicãt dictiones Grecę, ac Latinæ significantes sonum quorumdam animantium, atq; per onomatopeiam formatæ, idest per imitationem soni naturalis ipsorum, ut μυκάομαι *mugio*, γρυλλίζω *grunnio* &c. Sed qui boues mugientes, aut sues grunnientes audiuit, is profectò uocalem, u, nõ verò, i, formari ab ipsis semper audiuit. Hæc itaq; distinctio pronuntiationis est inter uocalem o, diphthongum ου, & uocalem υ: quòd, o, formatur intra palatum, ore rotundo: sed ου intra palatum quoq;, ore tamen compresso: deniq; υ in labijs, atq; ijs coëuntibus & appressis, seu (ut loquitur Halicarnassensis) cum quadam contractione labiorum notabili, unde sonus angustus, ac penè suffocatus

prodeat ex ore: Hinc illa familiaris Ecclesiasticis uox κύριε rectè quidem à Latinis scribitur *Kyrie*, sed malè pronuntiatur tùm à uulgo quasi *Chirie*, tùm à Criticis quibusdam, *Cirie*: Sed neq; propriè *Curie*, quia, u, latinum respondet Græcæ diphthongo *ου*, non autem uocali, y, ut suprà præcepimus. Dicendum igitur *Cyrie* per peculiarem sonum uocalis y. Id & in reliquis dictionibus obseruandum, quæ habent, y, ut mysterium, symbolum &c. Exemplum utriusque offertur in uoce βούτυρον, *butyrum*, ubi *ου* redditur Latinè per, u: sed remanet *υ*, quia nulli Latinæ uocali propriè respondet. Extat Romæ numisma æreum apud Fuluium Vrsinum, ubi incisum legitur ΑΛΚΑΙΟϹ ΜΥΤΙΥ pro ΑΛΚΑΙΟΣ ΜΥΤΙΟΥ, idest ALCÆVS MVTII (subintellige filius) ubi usurpatum uides, V, latinum pro Græca diphthongo ΟΥ, quia illius propriè sonum exprimit.

φ sonat, ph, & f, vt φιλοσοφία *philosophia*, φυγὴ *fuge*, fuga. Pleræque tamen dictiones è Græco translatæ assumunt, ph, pro φ: paucæ verò f: quia videlicet antiquis efferebatur, f, quasi v, consonans: sed v cõsonante inuenta, cæpit f, proferri vt, ph, fixis labijs. Inde Græci cõuer-

uertunt commodè latinum, f, in suum φ, vt *Fabius* φάβιος, *Frãciscus*, φράγκισκος. Quòd si urgeas: si β non *Vita*, sed *Beta* dicendũ: & φ per f, non per v consonãtem efferendum, hinc consequi, vt Græci priuentur consonante, v, cuius sonus perquàm suauis est: ideoq; locupletissimum cæteroquin idioma credatur in hac parte defectus: Respondeo enim, sonum consonantis, v, benè exprimi per spiritum asperum, de quo inf. suo loco dicetur, ut ἕσπερος *Hesperos* Hesperus, & Vesperus, ἑστία *Hestia* Vesta, ἦρ *her* Ver, ἑνετίαι *Henetiç* Venetiæ. Hispani etiam dicunt *Hernandum* pro *Fernandum*. Ex quibus omnibus conijcitur, aspirationem Græcam propriè referri per Latinam consonantem, v: impropriè autem, imò ineptissimè à Latinis nunc dici quasi, ch, *mihi*, michi: nunc penitùs supprimi eius potestatem, *Homo* quasi *Omo*.

χ sonat, ch, ut χάος *chaos* mixtio. Cauendus est error quorundam contrahentium Latinis notis (ut ipsi putant) dictionem Christus hocmodo Xps. Quia enim Latinum X [ix] eiusdem est figuræ cum Græco X [chi]: Latinum quoq; P [pe] conuenit cum Græ-

co P [rho] occasionem hinc sumunt nostrates formandi quasi Latinè Xps, non animaduertentes, hybridam hoc modò effici dictionem, quippe quæ duabus constet græcis notis, & vna Latina. Græcè igitur scribendum Xp̄s, Latinè autem Chrs.

ψ sonat, ps, vt ψαλμὸς *psalmus*: Aliquando bs, ut ἄραψ, ἄραβος *Arabs*, *Arabos*, Arabs Arabis.

ω sonat, o, longum, seu magnum. Opponitur Omicro, idest, o, breui seu paruo. Itaque enuntiari debet quasi duplex οο, sicut ipsa figura ω demonstrat. Vt πολύδωρος *polydorus*, quasi polydoorus, proprium Viri.

Hactenus de potestate literarum, & consonantium. Nunc de diphthongis, quæ ex uocalibus conflantur, ita sentio.

Certum est, Diphthongum nihil esse aliud, quàm duarum uocalium compositum sonum ut ipsa indicat etymologia uocis δίφθογγος *Diphthongos*, quasi duplex phthongos, idest sonus. Hinc fit, ut pronuntiari diphthongus non possit, nisi geminus hic sonus audiatnr. Quòd quidem in aliquibus integrū adhuc uidemus, ut in αυ au, ευ eu: αὐλὴ aula, εὖγε euge per duas syllabas: in quarum priore

ore auditur sonus vtriusq; vocalis permixtus. Cur autem non idem in reliquis diphthongis obseruandum? Patet igitur corruptela nostri temporis, dum Latinè enuntiat æ per e, ei per i, oe per e. Et Græcè αι per ε, ει, οι, & υι per ι, quasi simplices vocales essent, non diphthongi.

Itaque ad castigandum pronuntiationis mendū αι, efferendum esset, ut ai Latinum, sed raptim, & vno spiritu, eo planè modo, quo quis dolore subito perculsus erumpit in, Ai, uocem gementis apud omnes ferè nationes vnde, *αἰάζειν, lamentari*, quod trissyllabum esse propriè oporteret. Sic Latinè dicimus aio dissyllabum, quasi ai–o. Eodem modo ει reddendum per ei, correpto utriusq; uocalis sono: quemadmodum dicimus eia ei–a, eius ei–us: sic etiam οι per oi similiter correptum, ut in Troia, Troi–a, sic denique υι per, ui, sicut in Cui monosyllabo, Arpyia Arpuia, *non Arpia*, trissyllabum. Verum in ου seruatur optimè diphthongi ratio, si proferatur per, u, Latinum, scilicet intra palatum, & ore compresso: est enim hic sonus medius inter ο, & υ, ideoque mixtus ut paulò suprà tradidimus. Verùm cùm hæc

uerif-

uerissima sint: nihilominus *morigerandum in hac parte censeo consuetudini nostri temporis*: quemadmodum permittimus, tres Latinas diphthongos æ, ei, oe, simplices quasi uocales proferri, ita & quatuor Græcis αι, ει, οι, υι indulgeamus: Presertim cùm sonum huiusmodi sine uoce rediuiua Græcorum ueterum intelligere uix possimus. Cæterùm.

Duæ diphthongi ηυ, & ωυ rectè quidem sonant hodie, si naturam diphthongi spectemus: Sed ηυ ualet eu, seu eeu, cùm η sit propriè, e, longum: & ωυ ou, seu oou, cùm ω sit o longum, ut superiùs in sede literæ η, & ω obseruauimus. Excipiuntur ab hac censura diphthongorum tres illæ ᾳ, ῃ, ῳ, idcircò Impropriæ dictæ: quia sonum ambarum uocalium non exprimunt, sed tantùm unius, idest suprascriptæ, quasi nulla penitùs foret subscripta.

Restat Accentuum uindicatio, quorum profectò usus, uel meliùs abusus foedissimus postremā facit curruptissimæ locutioni lineam. Nam quòd inter asperum, ac tenuem spiritum iam nihil distinctum audiatur, ita ut otiosæ prorsùs reddantur eæ notę, leuius forte haberi

beri posset, ac dari tempori. Sed illud planè intolerandum, totam in accentibus quãtitatem syllabæ collocari: atq; penultimam u. g. naturà breuem, si accentu notetur, productam efferri non secus, ac si quouis modo longa esset. Quò fit, ut omnis perturbetur concentus orationis, omnis numerorum suauitas; & ἁρμονία frangatur. Quid enim [cedo] absurdius est, quàm cum Temporibus Tonos confundere? Siquidem Toni reperti sunt, non ut longitudinem & breuitatem uocis, sed ut altitudinem, æquabilitatem, depressionem, & circunductionem metiamur; adeo ut eandem uocis intentionem tam in breui, quàm in longa syllaba contingat fieri: eandemq; longam u. g. syllabam uaria intentione uocis efferri. Quis igitur auribus ferat, ut quæcunque acuenda, uel flectenda syllaba est, ipsa producatur: quæcunque autem deprimenda, uel æquabiliter pronuntianda, corripiatur? Itaque recta loquendi ratio postulat, ut acuatur, seu attollatur syllaba, quæ tono acuto præfigitur, siue ea longa, siue breuis sit: Vt illa deprimatur, quæ notatur graui, longa uel breuis: Vt signata circumflexo par-

tim

tim attollatur, partim deprimatur, nulla pariter habita ratione quantitatis: Denique ut, ubi plures sunt syllabæ graues [cuiusmodi habētur omnes, quæ acuto & circumflexo carent] ęquabili uoce omnes proferantur. Exemplo res explicabitur. Dictio λόγος quia priorē habet acutā, posteriorem grauem, enuntianda est λό γος. Cauendum autem, ne, dum acuimus, producamus hoc modo λοό γος, sed sine prolatione temporis, & sine mora omicron illud prioris syllabę, ut etiam posterioris efferamus. Similiter in ἄνθρωπος cauendum, ne, dum antepenultima acuitur, corripiatur penultima, quę est naturà longa: Sed dicatur ἄνθρωπος, penultima & ultima ęquabiliter prolatis: etiam si longa illa, hęc breuis sit. De Circumflexa nihil hic controuertitur. Nam, cùm omnis circumflexio longam indicet syllabam, iam in hanc conueniunt Tempus, & Tonus, ut φαρισαῖος, quasi φαρισαῖ αῖος. Quòd si distinctio ista Toni à Tempore difficilior uidetur tibi, quàm ut assequi ipsam possis: tolerabilius erit mea sententia, Tonos prorsus negligere, quàm Tempora: & quantitatis rationem habere, quàm

quàm uocis intentæ: Vel, si perfectam pronunciationem adhuc affectas, supersedendum paulisper tonis existimo, quousque assueuerint aures temporibus in quaque syllaba obseruandis, in longa longo, in breui breui.

Hęc breuiter de castiganda hodierna pronũtiatione Gręci sermonis, in gratiam Studiosorum disseruisse è sententia nostra sufficiat.

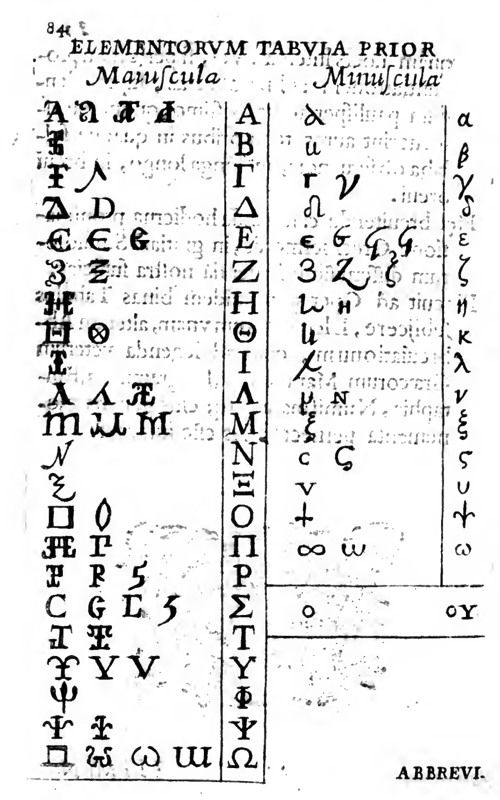
Placuit ad Operis coronidem binas Tabulas subijcere, Elementorum vnam, alteram Abbreuiationum, quas ad legenda veterum Græcorum Manuscripta, Epigrammata, Epitaphia, Numismata, atq; eius generis monumenta pernecessarias esse iudicaui.

ELEMEN-

ELEMENTORVM TABVLA PRIOR

Maiuſcula *Minuſcula*

	αι.		γρ.		ελλ.
	αλ.		γρι.	ἐν	ἐν
	αλλ.		γρο.	ἐξ	ἐξ.
	αξ.		γυ.	ἐπειδὴ	ἐπειδὴ.
πο	ἀπο.		γυν.		ἐπευ
ρ	ἀρ.	δαι	δαι.	ἐπι	ἐπι.
ρ αρ	αρ.	δε	δε.		επι.
	αὐτὸ.	δε	δε δε		εσ.
	αὐτοῦ	δεξ	δεξ.		εσυ.
	αὐτοῦ.	δευ	δευ.		εστι.
	γτ.	δην	δην.		ἐστι.
	γαι.	δι	δι.		ετ.
γὰρ	γὰρ.	δια δια	δια.		ευ.
	γει.	διο	διο.		ευς.
	γελ.	δρ	δρ.	ην	ην.
	γελλ.	δυν	δυν.	ης	ης.
	γεν.	δυς	δυς.	θα	θα.
	γερ.	δ	ει.	θαυ	θαυ.
	γην.		ει.	θε	θε.
	γι.	εἶ	εἶναι.	θει	θει.
	γμ.	ἐκ	ἐκ.	θη θη	θη.
	γο.	εκ	εκ.	θην	θην.

Θι

θι	θι.	μτ͂ων	μάτων.	ϖερ	ϖερ.
θο	θο.	μαυ	μαυ.	ϖερι	περι.
θρ	θρ.	μεθ	μεθ.	πευ	ϖευ.
θρο	θρο.	μεν	μεν.	πι	πι.
θρω	θρω.	μένος	μένος.	ϖρ	πρ.
θυ	θυ.	μετὰ	μετὰ.	πϖε	πϖε.
κα	κα.	μην	μην.	πϖευς	πϖευς.
κ)	καὶ.	μι	μι.	πϖι	πϖι.
κ)	καὶ.	μυι	μυι.	πϖο	πϖο.
καν	καν.	μυ	μυ.	πϖω	πϖω.
κατὰ	κατὰ.	μιν	μιν.	ϖρ	πρ.
κι	κι.	μω	μω.	ϖρα	πρα.
κο	κο.	μῶν	μῶν	ϖρο	προ.
κρα	κρα.	ον	ον.	ϖρω	πρω.
κυ	κυ.	ου	ου.	ϖλ πλ	ϖλ.πλ.
κυι	κυι.	οὐδε	οὐδε.	ϖλο	πλο.
λο λα	λο.λα.	οὐκ	οὐκ.	πυι	πυι.
μμ	μμ.	οὐκα	οὐκα.	ρα	ρα.
μα	μα.	οὖν	οὖν.	ρι	ρι.
μαι	μαι.	οὗτος	οὗτος.	ρο	ρο.
μαν	μαν.	παν	παν.	Ϲα σα	Ϲα.σα.
μαρ	μαρ.	παρα	παρα.	σαι	σαι.

Ϲαρ

σαρ	σαρ.	σπε	σπε.	στρ	στρ.
σαυ	σαυ.	σπη	σπη.	στω	στω.
σαῦτα	σαῦτα	σπι	σπι.	συν	συν.
σϐ	σϐ.	σπλ	σπλ.	σχα	σχα.
σθ	σθ.	σπο	σπο.	σχε	σχε.
σθα	σθα.	σπυ	σπυ.	σχει	σχει.
σθαι	σθαι.	σπω	σπω.	σχη	σχη.
σθαι	σθαι.	σσα	σσα.	σχην	σχην.
σθε	σθε.	σσαι	σσαι.	σχι	σχι.
σθη	σθη.	σσαν	σσαν.	σχο	σχο.
σθην	σθην.	σσι	σσι.	σχρ	σχρ.
σθι	σθι.	σσο	σσο.	σχυ	σχυ.
σθω	σθω.	σσω	σσω.	σχυν	σχυν.
σι	σι.	στ	στ.	ϲω	ϲω.
σκο	σκο.	στ	στ.	τλ	τλ.
σμι	σμι.	στα	στα.	τα τα	τα. τα.
ϛ	ϛ.	σται	σται.	ται	ται.
σου	σου.	στε	στε.	ταν	ταν.
σπα	σπα.	στει	στει.	τας	τας.
σπαι	σπαι.	στη	στη.	ταυ	ταυ.
σπαν	σπαν.	στι	στι.	ταῦτα	ταῦτα.
σπει	σπει.	στο	στο.	τετρα	τετρα.

τ̊	τῆς.	ὑπερ	ὑπερ.	χθην	χθην.
ι̇τι	ιι. τι.	ὑπο	υπο.	χθι	χθι.
τλ	τλ.	υς	υς.	χθο	χθο.
τὸ	τὸ.	ὑσι	υσι.	χθρ	χθρ.
το το	το. το.	χα	χα.	χθυ	χθυ.
τ̈	τὸν.	χαγο	χαγο.	χθυν	χθυν.
τοῦ τοῦ	τοῦ.	χαι	χαι.	χθυς	χθυς.
τρ	τρ.	χαν	χαν.	χθω	χθω.
τρι	τρι.	χαρ	χαρ.	χι	χι.
τρο τρο	τρο.	χαρι	χαρι.	χο χο	χο.
τυν	τυν.	χαυ	χαυ.	χρ	χρ.
τῷ τῷ	τῷ.	χε χει	χε. χει.	χρι	χρι.
τω τω	τω.	χην	χην.	χυν	χυν.
τῶν τῶν	τῶν.	χθα	χθα.	ψαι	ψαι.
ῦ	ῦ.	χθαι	χθαι.	ψε ψει	ψεψει.
υι	υι.	χθας	χθας.	ψι	ψι.
υν υν	υν.	χθε	χθε.	ψι	ψι.
ὑπ	ὑπ.	χθη	χθη.	ῶ	ῶ.

ΙΣ	ΧΣ	ΙΗΣΟΥ͂Σ	ΧΡΙΣΤῸΣ
ΜΡ	ΘΥ	ΜΉΤΗΡ	ΘΕΟΥ͂

ΤΕΛΟΣ FINIS

OCTAVII BOLDONII

DIERVM ATTICORVM Liber Secundus.

HACTENVS de partibus orationis inuariatim sumptis dictum est; Nunc de iisdem variabilibus dicendum: Et quidem dupliciter, secundùm declinationem, vel cõiugationem. Declinabiles quatuor, Articulus, Nomen, Pronomen, Participium. Coniugabile vnum Verbum. Quoniam verò hęc variabilitas alia est, atque alia pro Dialectorum diuersitate: de iisdem antè Dialectis pręcipere necesse est.

ΠΕΡῚ ΔΙΑΛΈΚΤΩΝ seu DE DIALECTIS

THEOREMA I.

Dialectus est linguæ proprietas vnicuique Nationi peculiaris. Gręcorum autem Nationes

complures: sed nobiliores quinque, Attica, Dorica, Ionica, Aeolica, Communis.

PROSTHESIS

E plurimis Græcorum linguis illæ solùm censentur, quas & sua commendat venustas, & nobilium Scriptorum vsus celebrauit, cuiusmodi habentur quinque illę iam numeratę. Hinc facilè clarescit huiusce Operis titulus, Auli quidem Gellij ἀττικισμός, qui Noctes Atticas inscripsit: atque à nobiliore lingua, id est Attica conquisitus. Quare & Athenas, vbi illa floruit, in Athenæ, seu Mineruæ Templum, qui cęteris dialectis scripsere, ueneraturi Numen, ac sua dicaturi scripta conueniunt insigniores Auctores. Iam de Dialectis uniuersaliora hic habes perstricta carmine: peculiaria suis quęq; locis habiturus.

COMMA I.

Dialectus Attica.

Attica contractis gaudet: pro Σῖγμα reponit
Ῥῶ, Ξῖ, Ταῦ: fert νεῶ, addito Ἰῶτα, νεῲ.

GLOSSA

Attica gaudet contractis, id est duabus dictionib. in unam, ut θοἰμάτιον *pro* τὸ ἱμάτιον pallium.

Vel pluribus syllabis eiusdem dictionis in pauciores, ut μείζυς *pro* μείζονες *maiores.*

Vel

Vel dempta vocali ex diphthongo, ut ποιεῖν, *pro* ποιεῖν facere,

Aut consonante sublata, ut ὀνειδιῶ, *pro* ὀνειδίσω improperabo.

Sic per synaloepham, & syncopam frequenter.

Pro Σῖγμα *reponit* Ῥῶ, *ut* θαῤῥαλέως, *pro* θαρσαλέως audacter.

Ξῖ, *ut* ξύμβολον *pro* σύμβολον symbolum.

Ταῦ, *ut* θάλαττα, *pro* θάλασσα mare.

Fert νῦ, addito ι, νυνὶ nunc, *ut etiam* ἕτος ἑτοσὶ hic, ὕτω ὑτωσὶ hoc modo *&c.*

COMMA II.

Dialectus Dorica.

Doribus Ἄλφα frequens, geminataque Consona, ut ὅττι:

Subscriptum interdum mittere Ι᾽ῶτα solent.

Semper ι vocali ascriptũ: Pro Θῆταque Σῖγμα,

Pro μῶσας μώσας dant, vice ἰδεῖν & ἰδῆν.

G L O S S A

Doribus Ἄλφα *frequens, Aliquando interiectum dictioni, ut* μωσάων *pro* μωσῶν musarum.

Aliquando substitutum in locum aliarũ uocalium, hoc est, η, ε, ω, *ut* ἅλιος *pro* ἥλιος sol: ἅτερος *pro* ἕτερος alter, alius: θεᾶν *pro* θεῶν Deorum.

Item in locum diphthongorum, ut κλᾶδας *pro*

κλεῖδας claues, &c.

Ὅτι *pro* ὅτι quia: *similiter in alijs dictionibus.*

Subscriptum ἰῶτα *tollit, quanquam non semper: semper autem Ascriptum, ut* ἐλθὲν *pro* ἐλθεῖν venisse.

Pro θ *vsurpant* σ, *vt* σεὸς *pro* θεὸς *Deus.*

COMMA III.

Dialectus Ionica.

Ἦτα volunt, longi Ἄλφα vice, interponere Iones:
Ipsius Ἦτα loco reddere & Ἄλφα breue.
E breue pro Ἄλφα locũ supplet, persæpèq; abũdat;
Asperaque in Verbis consona fit tenuis.
Κῶς pro πῶς, δίξος pro διασὸς, κεῖνος ἐκεῖνος,
Εἴβειν pro λείβειν; οὔνομα proquè ὄνομα.
Αυ datur ων, κραδίη vice καρ, transposto elemẽto;
Præpositas voces ἂν propè muta subit.

G L O S S A

Ἦτα *vice longi*, α, *ut* φιλίη *pro* φιλία *amicitia.*

Ipsius ἦτα *loco* α *breue, ut* ἡ μεμακῦα *pro* μεμηκῦα *uociferans (ut capra.)*

Ἐ *breue pro* α, *ut* γελέω *pro* γελάω *rideo.*

Persæpequè abundat ε, *ut* ἐὼν *pro* ὢν *ens, seu qui est:* ἀδελφεὸς *pro* ἀδελφὸς *frater.*

Asperaq; idest aspirata consonans transit in tenuem in Verbis compositis, ut κατοράω *pro* καθοράω *intueor: Aliquando etiam in simplicib⁹,*

ut

vt δέκομαι *pro* δέχομαι *capio.*

Κῶς *pro* πῶς *quomodo. Et vniuersaliter in interrogatiuis, & relatiuis mutatur* π *in* κ.

Διξὸς *pro* διοσὸς *duplex, mutato duplici* σσ *in* ξ, *vt & in alijs similibus dictionibus.*

Κεῖνος *pro* ἐκεῖνος *ille:* εἴβειν *pro* λείβειν *libare: quia Ionicè demi solent prima vocales in dictione, itemquè consonantes in principio dictionis.*

Οὔνομα *&c. Vocali* ο *adijcitur* υ, *& fit diphthongus, vt* οὔνομα *pro* ὄνομα *nomen.*

Αυ *datur* ωυ, *vt* θωῦμα *pro* θαῦμα *miraculum. Sicut & α vertitur in ω, vt* ὤριστος *pro* ἄριστος *optimus.*

Κραδίη *&c. quia transpositio elementorum familiaris est Ionibus, vt* κραδίη *pro* καρδίη *(seu* καρδία *communi dialecto) Cor.*

Præpositas &c. Præpositiones cum Verbis compositæ admittunt interpositam dictionem ὧν, *quæ tamē muta est, nec efficit sensū, sed solùm complet numerē, vt* ἐξ ὧν ἕδοιο *pro* ἐξέδοιο *locauit.*

COMMA IV.

Dialectus Aeolica.

Aeolibus gratum sonat Ωμέγα: Vocibus à ῥῶ
Vt ῥόδον inceptis addita Βῆτα βρόδον.
Soluitur αις in αΐς monosyllaba: redditur ας αις:
Ητ' ε breue, αυ, ο micron τῷ magis ἄλφα placet.

Αι quoquè, si sequitur vocalis, migrat in ἄλφα;
Si liquida & sigma, ει fert ε, sed hæc geminat.
Extrudunt ο micron nunc υ, nunc ε psila, nunc ω:
Ποῖος, & ὄππα valent κοῖος, & ὄμμα loco.
Πῖ quoq; ferre solet ταῦ, φῖ dare θῆταquè, χῖquè:
Pro Πῖ Ταῦ iunctis stat benè Σῖγμα duplex.

G L O S S A

Aeolibus gratum ω, quod vice ο sapiùs ponitur, vt χώρος *pro* κόρος *puellus. licet è contrario interdum* ο *pro* ω, *vt* ὄρα *pro* ὥρα *hora.*

Vocibus à, ῥ, *inceptis præmittitur* β, *vt* ῥόδον βρόδον *rosa.*

Soluitur αις *monosyllaba in* αἳς *dissyllabam, vt* παῖς πάϊς *puer.*

Redditur ας αις *interiecto* ι, *vt* μέλας μέλαις *niger.*

Hīc ε *&c. pro* α *sumitur* η, ε, ο, αυ, *vt* ἀὴρ, ἠὴρ *aer,* πρίαμος πρίεμος *Priamus*, στρατὸς στροτὸς *exercitus*, ἀὴρ αὐὴρ *aer.*

Ai quoquè &c. diphthongo αι *aufertur* ι, *remanente* α, *si tamen vocalis sequitur, ut* ἀρχαῖος ἀρχάος *antiquus.*

Si liquida &c. diphthongus ει, *expuncto* ι, *redditur* ε, *& geminantur sequentes consonantes liquidæ, ac sigma, ut* ὠτειλὴ ὠτέλλη *cicatrix*, ὑμεῖς ὔμμες *uos*, ἐγείνατο ἐγέννατο *genuit*, χεῖρες χέρ-

χέῤῥ᾽ς hæ manus, τόσον τόσσον *tantum*.

Extrudunt &c. pro ο *ſumitur* υ, *ut* ὄνομα ὔνομα *nomen*. *Aliquando* ε, *ut* πρός σέ, πρὲς σέ. *Interdum* ω, *ut* ὅσα ὥσα *quot*.

Ποῖος *&c.* π *adhibetur pro* κ, *ut pro* κοῖος ποῖος *qualis: Etiam pro* μ, *ut pro* ὄμμα ὄππα *oculus*.

Πῖ *quoquè &c.* π *pro* τ, *ut pro* στολὴ ϖολὴ *ſtola, genus veſtis*.

Φῖ *dare &c.* φ *pro* θ, *ut* φλάω *pro* θλάω *tundo: item pro* χ, *ut* αὐφλὼ *pro* αὐχλὼ *ceruix*.

Pro Πῖ Ταῦ *&c. pro* πτ *ponitur* σσ, *ut* ἐμπίσσω *pro* ἐμπίπτω *incido (penultima breui.)*

Περὶ Ἄρθρε,

ſeu

De Articulo.

THEOREMA II.

Articulo declinando, ſicut & Nomini, Pronomini, ac Participio conueniunt duo, ὁ ἀριθμὸς, καὶ ἡ πτῶσις, hoc eſt numerus,& caſus.

Numerus triplex ἑνικὸς ſingularis, δυϊκὸς dualis, πληθυντικὸς pluralis.

Caſus quintuplex ὀνομαστικὴ (ſubintellige ἡ πτῶσις) nominatiuus, γενικὴ genitiuus, δοτικὴ datiuus, αἰτιατικὴ accuſatiuus, κλητικὴ vocatiu⁹.

Vocatiuo caret Articulus, eiuſq; locum ſupplet

Aduerbium vocandi ὦ.

Articulus autem duplex; προτακτικὸν (subintellige τὸ ἄρθρον) Præpositiuus, & ὑποτακτικὸν subiunctiuus.

Articuli Præpositiui declinatio.

C O M M A I.

ἑνικῶς singulariter.

ὁ, ἡ, τὸ hic, hæc, hoc

τοῦ, τῆς, τοῦ huius

τῷ, τῇ, τῷ huic

τὸν, τὴν, τὸ hunc, hanc, hoc

πληθυντικῶς pluraliter.

οἱ, αἱ, τὰ hi, hæ, hæc

τῶν (sub vna voce) horũ, harum, horum.

τοῖς, ταῖς, τοῖς his.

τοὺς, τάς, τά hos, has, hæc.

Δυϊκῶς Dualiter

τὼ, τὰ, τὼ hi, hæ, hæc & hos, has, hæc [de duobus.

τοῖν, ταῖν, τοῖν horum, harum, horum, & his (de duobus.)

P R O S T H E S I S I.

Ablatiuo vbiquè Græci carent, cuius loco nunc Genitiuum, nunc Datiuum adhibent.

[Dualem numerũ exemimus ex ordine, eruditissimorum quorundam exemplum sequuti, in primis Antonij Salmatiæ senioris, literaturę Græcę hac nostra ætate facilè Principis: illa quoq; ratione adducti ne puerorum ingenia multitudine ac nouitate turbaremus; perrarus quippe

est

est sermo de duobus, vt meritò ab Aeolibus repudiatus fuerit is numerus, ipsos postmodum imitantibus Latinis. Sed & ab aliis persæpe cōmodè suppletur Plurali. Ne quid tamē hoc in Opere desideretur, Dualem numerum ad latus Nominum ac Verborum adscripsimus.]

Articulus Præpositiuus compositus ex γε, *&* δε *eodem modo declinatur, vti simplex*: ὅγε, ἥγε, τόγε: *Et*: ὅδε, ἥδε, τόδε *hic, hæc, hoc*: τοῦγε, τῆσγε, τοῦγε: τοῦδε, τῆσδε, τοῦδε *huius &c.*

P R O S T H E S I S II.

Articulus præpositiuus ante nomen adiectiuum ἕτερος alter, *cum eo eleganter componitur in masculino tantùm, & neutro genere.*

In masculino quidem per casus tres numeri singularis, & per vnum pluralis hoc modo

ἑνικῶς *singulariter.*

ὁ ἕτερος, *vel* ἅτερος *alter*: τοῦ ἑτέρου, θατέρου *alterius*: τῷ ἑτέρῳ, θατέρῳ *alteri*. πληθυντικῶς *pluraliter* οἱ ἕτεροι, ἅτεροι *alteri.*

In neutro autem per casus omnes numeri singularis, & vnum pluralis,

ἑνικῶς *singulariter* τὸ ἕτερον, θάτερον *alterum*, τοῦ ἑτέρου, θατέρου *alterius*: τῷ ἑτέρῳ, θατέρῳ *alteri*: τὸ ἕτερον, θάτερον *alterum.*

πληθυντικῶς *pluraliter* τὰ ἕτερα, θάτερα altera.

Vbi

Vbi liquet compositionem fieri per contractionem vocalis Articuli in vocalem primam Nominis, ipsa prima vocali ε mutata in α, & consonante Articuli τ in θ propter aspirationem vocali ε inscriptam.

Doricè reperitur etiam femininum αἱ ἕτεραι θατέραι alteræ.

Neuter τὸ *cum nomine incipiente per* ι *contrahit ambas vocales in diphthongũ, vt* τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον, *uel* θ᾽οιμάτιον, *(cum apostropho)* vestis.

Cum incipiente per ε *vel* ο, *ambas contrahit in* ου, *vt* τὸ ἐμὸν, τοὐμὸν meum: εἰς τὸ ὄπισθεν, εἰς τοὔπισθεν in posteriorem partem.

Cum α, *&* αυ, *per abiectionem vocalis Articuli, vt* τὸ ἀγαθὸν, τἀγαθὸν bonum: τὸ αὐτὸ, ταὐτὸ, *uel* ταὐτὸν *(neutrius gen.)* idem.

Τὰ *cum* ε, *per abiectionẽ ipsius* ε, *ut* τὰ ἐμὰ, τἀμὰ mea *(neutrum plur.) similiter cum* α, *&* αυ, *ut* τὰ ἀγαθὰ, τἀγαθὰ bona; τὰ αὐτὰ, ταὐτὰ eadem *(neutr. plur.)*

P R O S T H E S I S III.

De Dialectis Articuli Præpositiui.

Masculini singularis Genitiuus τοῦ *Communiter,* τοῖο *Ionicè,* τῶ *Doricè* huius.

Plur. Nominatiuus οἱ *Comm.* τοὶ *Dor. et Poeticè* hi.

DA-

Datiuus τοῖς *Comm.* τοῖσι *&* τοῖσιν *Ion.* his.

Accus. τοὺς *Comm.* τὼς *Dor.* hos.

Fœminini sing. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν *Comm.* ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν *Dor.* *hæc, huius, huic, hanc.*

Plur. nomin. αἱ *Comm.* ταὶ *Dor. & Poet.* hæ.

Genit. τῶν *Comm.* τᾶν *Dor.*, τάων *Aeolicè* harum.

Dat. ταῖς *Comm.*, τῇς, τῇσι, *&* τῇσιν *Ion.* his.

Neutrius sing. Genitiuus τοῦ *Comm.*, τοῖο *Ion.*, τῶ *Dor.* huius.

Plur. Dat. τοῖς *Comm.*, τοῖσι, *&* τοῖσιν *Ion.* his.

Ita verò Articulus per dialectos variatur, vt tamen per vnam ipse variatus inseruire possit Nomini per aliam variato, Verbi gratia τῆς μέσης musæ, *utrobique dialecto communi, dici potest* τῆς *(communiter)* μέσας *(Doricè) et è contrario* τᾶς μέσης. *Id quod de cæteris intellige.*

Attici in Articulo composito ὅδε hic, *&* τόδε hoc *dicunt* ὁδὶ, *&* τοδὶ.

Articulus ὁ, *cùm gerit uicem Pronominis Interrogatiui* τὶς; quis? *uariatur hoc modo.*

Sing.Genit. τοῦ; *Ionicè* τέο; *Doricè* τεῦ; *Cuius?*

Dat. τῷ; *Ionicè* τέῳ; *cui?* *Plur. Dat.* τοῖς; *Poeticè* τοῖσδε, τοῖσδεσι, τοῖσδεσσι; *quibus?*

Aeoles Articulum ὁ *componentes cum Pronomine*

σὸς

σὸς tuus *dicunt*, ὁ σὸς, ὅσος: ἡ σή, ἥση: τὸ σὸν, ὅσον *retracto accentu, mutato spiritu, & abiecto* τ *in neutro.*

PROSTHESIS IV.

A Poetis aliter etiam componitur Articulus Præpositiuus cum suo Nomine.

Masculinus Sing.

Nomin. ὁ
- *ante* ε, *mutato* ε *in* υ, *ut* ὁ ἐμὸς, οὑμὸς meus.
- *ante* α, *mutatis* ο *et* α *in* ω, *ut* ὁ Ἄδωνις, ὤδωνις Adonis.
- *ante* αυ, *mutatis* ο *et* αυ *in* ωυ *diphthongum, uel* ωϋ *diuisum, ut* ὁ αὐτὸς, ὡυτὸς, *uel* ὡϋτὸς idem *masc.*

Genit. τοῦ
- *ante* α, *suppresso* οῦ, *ut* τοῦ ἀνθρώπου, τἀνθρώπου hominis.
- *ante* ε, *suppresso* ε, *ut* τοῦ ἕνεκα (*pro* τούτου ἕνεκα) τοὔνεκα quapropter.
- *ante* η, *suppresso* ου, *ut* τοῦ ἡμετέρου, θἠμετέρου nostri.
- *ante* αυ, *mutatis* ου *et* αυ *in* ωυ, *uel* ωϋ, *ut* τοῦ αὐτοῦ, τωὐτοῦ, *uel* τωϋτοῦ eiusdē.

Dat. τῷ
- *ante* α, *suppresso* ῷ, *ut* τῷ ἀνθρώπῳ, τ' ἀνθρώπῳ homini.
- *ante* αυ, *mutatis* ῳ, *et* αυ *in* ωυ *uel* ωϊ, *ut* τῷ αὐτῷ, τωὐτῷ, *uel* τωϋτῷ eidem.

Mas-

Masculinus Pluralis.

Nomin. οἱ *ante* ε, *mutatis* ι *&* ε *in* υ, *ut* οἱ ἐμοὶ, οὑμοὶ mei.

Neuter Sing.

Nomin. & Accusat. τὸ

ante α, *suppresso* ο, *ut* τὸ ἀγαθόν, τἀγαθόν bonum. *Vel simul etiam* α *in* ω *mutato, ut* τὸ ἄγαλμα, τὤγαλμα simulacrũ: *sic in Genit.* τὠγάλματος, *Dat.* τὠγάλματι. *Aliquando solùm* α *mutato in* υ, *ut* τὸ ἄλλο, τοὔλλο aliud.

ante ε, *mutato* ε *in* υ, *ut* τὸ ἔργον, τοὔργον, opus.

ante η, *mutatis* ο *&* η *in* ω *ut* τὸ ἥμισυ, θ᾽ώμισυ dimidium.

ante ι, *iunctis* ο *et* ι, *ut* τὸ ἱμάτιον, θ᾽οἱμάτιον vestis.

ante ο, *mutato* ο *in* υ, *ut* εἰς τὸ ὀπίσω, εἰς τοὐπίσω retrorsum.

ante αυ, *mutato* αυ *in* ων, *uel* ωϋ, *ut* τὸ αὐτὸ, τωὐτὸ, *uel* τωϋτὸ idem.

ante οι, *mutatis* ο, *&* οι *in* ῳ, *ut* τὸ οἰκίδιον, τῳκίδιον domuncula.

Genitiuus, & Datiuus ut in Masculino.

Neu-

Neuter Pluralis:

Nomin & Accusat. τὰ

- *ante α, suppresso altero α, ut* τὰ ἄλλα, τἆλλα, alia.
- *ante ε, suppresso ε, ut* τὰ ἐκεῖ, τἀκεῖ [*Aduerbium cum Articulo vice Nominis*] loca illa, *seu* res, quæ illo in loco sunt.
- *ante αυ, suppresso α, & mutato αυ in ωυ, ut* τὰ αὐτὰ ταὐτὰ eadem.

His adde Aduerbium Vocandi ὦ *ante ε uel α, suppresso ipso ε, et α, ut* ὦ ἄνθρωπε, ὤνθρωπε, o homo: ὦ ἑταῖρε, ὦταιρε, *heus tu, o mi sodalis.*

Articuli Subiunctiui declinatio.

COMMA II.

Ἑνικῶς singulariter	Δυϊκῶς dualiter
ὅς, ἥ, ὅ qui, quæ, quod.	ὥ, ἅ, ὥ qui, quæ, quæ, & quos, quas, quæ *de duobus*
οὗ, ἧς, οὗ cuius.	
ᾧ, ᾗ, ᾧ cui.	
ὅν, ἥν, ὅ quem, quā, quod.	οἷν, αἷν, οἷν quorū, quarum, quorū, & quib⁹

Πληθυντικῶς pluraliter

οἵ, αἵ, ἅ qui, quæ, quæ
ὧν quorum, quarum, quorum
οἷς, αἷς, οἷς quibus
οὕς, ἅς, ἅ quos, quas, quæ.

Eodem

Eodem modo variatur hic idem Articulus cõpositus ex particulis indeclinabilibus γε, περ, ἂν, vt

ὅσγε, ἥγε, ὅγε *qui, quæ, quod*: ὧγε, ἧσγε, ὧγε *cuius &c.*

ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ *qui, quæ, quod*: ὧσπερ, ἧσπερ, ὧπερ, *cuius &c.*

ὅσἂν, ἥἂν, ὅἂν *quicunque, quæcunq; quodcunque*: ὧἂν, ἧσἂν, ὧἂν *cuiuſcunque etc.*

PROSTHESIS I.

Pro οἱ hi, *Doricè addito* τ *cum accentu dicitur* τοὶ: *Pro* αἱ hæ *ſimiliter dicitur* ταὶ.

Articulus ὅς *compoſitus cum adiectiuo* τὶς, *cum eo ſimul declinatur*:

ὅςις, ἥτις, ὅτι quis, vel qui, quæ, quod, vel quid: οὗτινος, ἧςινος, οὗτινος, cuius: ᾧτινι, ᾗτινι, ᾧτινι cui: ὅντινα, ἥντινα, ὅ,τι quem, quam, quod, uel quid &c. *Vide* τὶς *infrà in declinatione pronominum.*

Ὅςις *cum* ἂν quiſquis uel quicunque *declinatur per ſuos caſus inuariata particula* ἂν, *ut* ὅςις ἂν, ἥτις αν, ὅ,τι ἂν quicunque quæcunque quodcunque: ὧτινος ἂν *etc.* cuiuſcunque &c.

Similiter cum particulis κε, κεν, τε *apud poetas, et* δὴ, που *apud Atticos declinatur* ὅς, ἥ, ὅ *ipſis par-*

ti-

ticulis inuariatis, ut ὅσης, ἥκε, ὅκε: ὅσηεν, ἥκεν, ὅκεν: ὅς etc. ὅσδη etc. ὅσπου etc.

PROSTHESIS II.

Neuter pluralis ἅ quæ cum Spiritu aspero, et accentu accipitur etiam pro possessiuo Pronomine sua, deriuatum à singulari ὅς, ἥ, ὅν suus, sua, suum. Circumflexo præfixum ᾆ est Aduerbiū loci significans Doricè quò: Item similitudinis sicut. Est etiam vox admirantis, succensentis, optantis, pauescentis, miserantis. ἃ aspero, et acuto notatum cum verbo ἐςὶ significat quædam, Item quatenus.

PROSTHESIS III.

Subiunctiui Articuli declinatio eandem apud poetas variationem ex Dialectis recipit, quam Articulus Præpositiuus: de qua in superiori Theoremate, Prosthesi I.

Pro ὅς nominatiuo Poetæ etiam dicūt ὅ, abiecto, ς, sic pro ὅσπερ dicunt ὅπερ: Ac totum aliquando Præpositiuum Articulum pro subiunctiuo usurpant.

Pro οὗτινος genit. dicitur Atticè ὅτου, Ionicè ὅττεο, Aeolicè, et Poeticè ὅττεο, Doricè ὅτευ.

Pro ᾧτινι Dat. dicitur Atticè ὅτῳ, Ionicè ὀτέῳ

Pro ἅτινα neutro plur. dicitur Atticè ἅττα, ut ἅττα ποτε quænā, & mutato spiritu aspero in leuem

seruit

seruit interrogationi, vt ποῖ ἄττα; pro ποῖ ἄτινα; qualia tandem? *uel* cuiusmodi?

Pro ὧντινων genit. plur. dicitur *Ionicè ὁτέων* quorũ.

Pro οἷστισι dat. plur. dicitur Ionicè ὁτέοις, & ὁτέοισι quibus.

Περὶ Ὀνόματος,
seu
De Nomine

THEOREMA III.

Nominum declinationes sunt decem: quinque Simplices, quinque Contractæ. Simplicium quædam Parisyllabæ, hoc est pari numero syllabarum constantes in obliquis casibus ac in recto: quædam verò Imparisyllabæ, numero syllabarum in obliquis crescente. Parisyllabæ primas quatuor declinationes habent: Quintam Imparisyllaba.

De Prima declinatione Simplicium

COMMA I.

Prima est masculinorum in *ας*, & *ης* desinentium, vt ὁ Πυθαγόρας *Pythagoras*, ὁ Ἑρμῆς *Mercurius, Nuntius*. Habent Genitiuum in *ε*,

Datiuum in *ᾳ*, vel *ῃ*	iuxta vocalem Nominatiui.
Accusatiuum in *αν*, vel *ην*	
Vocatiuum in *α*, vel *η*	

Pluralis sequitur articulum fæmininum.

Typus in ας

ἑνικῶς singulariter	δυϊκῶς dualiter
ὁ Πυθαγόρας hic Pythagoras,	τὼ Πυθαγόρα hi Pythagoræ,& hos Pythagoras (de duobus)
τοῦ Πυθαγόρου huius Pythagoræ,	
τῷ Πυθαγόρᾳ huic Pythagoræ,	
τὸν Πυθαγόραν hunc Pythagoram,	
ὦ Πυθαγόρα o Pythagora.	
πληθυντικῶς pluraliter	τοῖν Πυθαγόραιν horum Pythagorarum, & his Pythagoris (de duobus)
οἱ Πυθαγόραι hi Pythagoræ,	
τῶν Πυθαγορῶν horum Pythagorarum,	
τοῖς Πυθαγόραις his Pythagoris,	
τοὺς Πυθαγόρας hos Pythagoras.	ὦ Πυθαγόρα o Pythagoræ (de duobus)
ὦ Πυθαγόραι o Pythagoræ.	

Eodem modo declinabis ὁ Αἰνείας, Aeneas, ὁ Ἑρμείας Hermeas, ὁ Λυσίας Lysias, ὁ Νικίας Nicias, ὁ Ἀνδρέας Andreas, ὁ Αἰγέας Aegeas &c.

Typus in ης

ἑνικῶς singulariter.	δυϊκῶς dualiter
ὁ Ἑρμῆς hic Mercurius,	τὼ Ἑρμᾶ hi Mercurij, & hos Mercurios (de duobus)
τοῦ Ἑρμοῦ huius Mercurij,	
τῷ Ἑρμῇ huic Mercurio,	
τὸν Ἑρμῆν hunc Mercurium,	

ὦ Ἑρμῆ o Mercuri (penultima breui.)

πληθυντικῶς pluraliter

οἱ Ἑρμαῖ hi Mercurij,
τῶν Ἑρμῶν horum Mercuriorũ,
τοῖς Ἑρμαῖς his Mercurijs,
τοὺς Ἑρμᾶς hos Mercurios,
ὦ Ἑρμαῖ o Mercurij,

τοῖν Ἑρμαῖν horum Mercuriorum, & his Mercurijs (de duobus)
ὦ Ἑρμᾶ o Mercurij (de duobus)

Eodem modo declinabis ὁ λῃστής latro, ὁ Χρύσης Chryses, ὁ Ξέρσης Xerses, ὁ Μωϋσῆς Moyses, ὁ Πηλείδης Pelides, ὁ Μιλτιάδης Miltiades, ὁ Θουκυδίδης Thucidides &c.

Vocatiuus Atticè similis est Nominatiuo in omnibus omninò declinationibus. sic ὦ Πυθαγόρας pro ὦ Πυθαγόρα, ὦ Ἑρμῆς pro ὦ Ἑρμῆ.

PROSTHESIS I.

A Nominatiuo in ας *fit interdum Genitiuus in* ου *simul, et* α, *vt* ὁ Πυθαγόρας, τοῦ Πυθαγόρου, *et* Πυθαγόρα Pythagoras, ræ: ὁ Ἀρχύτας, τοῦ Ἀρχύτου, *et* Ἀρχύτα Archytas, tæ.

In quibusdam tamen obsolenit ε, *mansit autẽ solùm* α *more Dorico, vt* πάππας, τȣ̃ πάππα pater, tris: ὁ λᾶας, τοῦ λᾶα lapis, pidis.

Hoc præsertim in nominibus proprijs, vt ὁ Θωμᾶς, τȣ̃ Θωμᾶ Thomas, mæ: ὁ Λουκᾶς, τȣ̃ Λουκᾶ Lucas, cæ: ὁ Ἀννίβας, τȣ̃ Ἀννίβα Annibal, lis.

A Nominatiuo in ης fit alicubi Genitiuus in η, ut ποδῆς, ποδῆ pedes, ditis.

Vocatiuum in α faciunt desinentia quædam in ης nomina: Primò Gentilia, ut ὁ Πέρσης, ὦ Πέρσα Persa (Nam ὁ Πέρσης, ὦ Πέρση est hominis proprium, non Gentis) Secundò Poetica in πης, ut ὁ κυνώπης, ὦ κυνῶπα impudens. Tertiò composita ex verbis μετρῶ metior, πωλῶ vendo, τρίβω tero, ut ὁ σιτομέτρης, ὦ σιτομέτρα frumenti mensor: ὁ σιτοπώλης, ὦ σιτοπῶλα frumenti venditor: ὁ νεοτριβής, ὦ νεοτριβά nuper tritus. Quartò finita in της, ut ὁ προφήτης, ὦ προφῆτα propheta: ὁ ποιητὴς, ὦ ποιητὰ poeta. Excipe Αἰήτης, Αἰναρέτης, Καλλιπέτης, Φιλοθερσίτης, quę in Vocatiuo η retinent. Quintò adde ὁ Πυραίχμης, ὦ Πυραῖχμα Pyrechmes, ὁ Μεναίχμης, ὦ Μεναῖχμα Menæchmes: ὁ λάγνης, ὦ λάγνα lascivus.

Attici, et Poetæ hos vocatiuos in α pro nominatiuis adhibent.

PROSTHESIS II.

Nominatiuus in ας vertitur Ionicè in ης, ut ὁ Πυθαγόρας, ὁ Πυθαγόρης: E contrario in ης vertitur Doricè in ας, ut ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ἑρμᾶς.

Genitiuus singularis in ου Communiter, ut τοῦ Πυθαγόρου fit Doricè in α, τοῦ Πυθαγόρα, Aeolicè in

αο,

αο, τῦ Πυθαγόραο, *Ionicè in* εω, τῦ Πυθαγόρεω; *Poeticè in* ω, τῦ Πυθαγόρω.

Datiuus in ᾳ *Communiter fit Ionicè in* ῃ, *vt* τῷ Πυθαγόρᾳ, τῷ Πυθαγόρῃ. *Et contrà, In* ῃ *Communiter, fit Doricè in* ᾳ, *vt* τῷ Ἑρμῇ τῷ Ἑρμᾷ.

Accusatiuus similiter priorum casuum regulam sequitur, in α *&* η *vocalium versione. Nisi quod Ionicè pro* ην *dicitur* εα, *ut* τὸν Πυθαγόραν *Communiter, et Ionicè* Πυθαγόρην, *vel* Πυθαγόρεα.

Genitiuus Plur. in ῶν *Communiter, fit in* ᾶν *Doricè, ut* τῶν Πυθαγορῶν Πυθαγορᾶν, *Aeolicè in* αων Πυθαγοράων, *Ionicè in* έων Πυθαγορέων.

Datiuus in αις *Communiter, fit in* ῃς *Ionicè, ut* τοῖς Πυθαγόραις Πυθαγόρῃς. *Atticè in* αισι, *et* ῃσι, *addito* ι *ad desinentiam Communem, et Ionicæ, ut* τοῖς Πυθαγόραισι, *et* Πυθαγόρῃσι.

Accusatiuus in ας *Communiter, fit aliquando Ionicè in* εας, *ut* τοὺς Πυθαγόρας Πυθαγόρεας.

Vbi constat familiare esse Ionibus ε, *in terminationibus* εω, εα, εων, εας. *Sed istud* ε *in dimensione carminis contrahitur plerunquè ad sequentem vocalem, licet interdum Vocalem per se faciat.*

De Secunda declinatione Simplicium.

COMMA II.

Secunda est fœmininorum in α & η desinentium, vt ἡ σοφία *sapientia*, ἡ μάχη *pugna*.

Nominatiuus in α

Genitiuus in ας, vel ης. Dat. in ᾳ, vel ῃ: Accuſ. in αν. Vocat. in α:

Nominatiuus in η

Genitiuus in ης, Dat. in ῃ, Accuſ. in ην. Vocatiuus in η.

Pluralis sequitur articulum fœmininum.

Typus in α

ἑνικῶς singulariter
ἡ σοφία hæc sapientia
τῆς σοφίας huius sapientiæ
τῇ σοφίᾳ huic sapientiæ
τὴν σοφίαν hanc sapientiam
ὦ σοφία o sapientia.

πληθυντικῶς pluraliter
αἱ σοφίαι hæ sapientiæ
τῶν σοφιῶν harum sapientiarum
ταῖς σοφίαις his sapientijs
τάς σοφίας has sapientias
ὦ σοφίαι o sapientiæ.

Δυϊκῶς dualiter
τὰ σοφία hæ sapientiæ, & has sapientias.
ταῖν σοφίαιν harum sapientiarum, & his sapientijs.
ὦ σοφία o sapientiæ.

Eo-

:m modo declinabis ἡ ἀγγαρεία coactio, ἡ ·λαία splendor, & Aglaia musa, ἡ ἁγνεῖα puas, ἡ ἀγωνία certamen, ἡ γυμνασία exercita-, ἡ διακονία ministerium, ἡ ἐμπορία negocia-, ἡ ἀνδρεία virilitas &c.

ἑνικῶς singulariter
ι hæc gloria
ξης huius gloriæ
τῇ δόξῃ huic gloriæ
τὴν δόξαν hanc gloriam
ὦ δόξα o gloria.

πληθυντικῶς pluraliter
αἱ δόξαι hę gloriæ
τῶν δοξῶν harum gloriarum
ταῖς δόξαις his glorijs
τὰς δόξας has glorias
ὦ δόξαι o gloriæ.

δυϊκῶς dualiter
τά δόξα hæ glorię, & has glorias.
ταῖν δόξαιν harum gloriarum, & his glorijs.
ὦ δόξα o gloriæ.

Sic declinabis ἡ μοῦσα cantus, ἡ γλῶσσα lingua, ἡ μάζα offa, ἡ δέσποινα domina, ἡ θάλασσα mare, ἡ ὄρυζα oryza, ἡ παῦλα quies, ἡ σκύλλα Scylla &c.

Typus in η

ἑνικῶς singulariter
ἡ μάχη hæc pugna
τῆς μάχης huius pugnæ
τῇ μάχῃ huic pugnæ

δυϊκῶς dualiter
τά μάχα hæ pugnæ

τὴν μάχην hanc pugnam
ὦ μάχη o pugna

πληθυντικῶς pluraliter
αἱ μάχαι hæ pugnæ
τῶν μαχῶν harum pugnarum
ταῖς μάχαις his pugnis
τὰς μάχας has pugnas
ὦ μάχαι o pugnæ.

gnæ, & has pugnas,
ταῖν μάχαιν harum pugnarũ, & his pugnis.
ὦ μάχαι o pugnæ.

Sic declinato ἡ γενετή natiuitas, ἡ γραμματική grammatice, ἡ διαβολή calumnia, ἡ εἰσαγωγή introductio, ἡ ἐπιγραφή inſcriptio, ἡ ἐπιςολή epiſtola, ἡ βιβλιοθήκη cella librâria, ἡ σκυτάλη ſcutica &c.

PROSTHESIS I.

Retinent α toto ſingulari nomina deſinentia in α purum, nulla ſcilicet conſonante præcedente, ut σοφία, σοφίας, σοφίᾳ, σοφίαν, σοφία.

Item in δα, θα, ρα, ut ἄαδα, δας, δᾳ, δαν, δα egeſtas: σπάθα, θας, θᾳ, θαν, θα, ſpatha: σφαῖρα, ρας, ρᾳ, ραν, ρα globus. *Excipe ἡ ἄκανθα, θης, θῃ (per η) θαν, θα [per α]* ſpina.

Reliqua in α impurum aſſumunt η in genitiuo, et datiuo tantùm, ut δόξα, ξης, ξῃ, δόξαν, ξα. Excipiuntur tria ἀθηνᾶ, μνᾶ, ναυσικᾶ, quæ ubique retinent α, cum ſint contracta ex deſinentibus in α purum, ἀθηνάα Minerua, μνάα mina,

na, ναυσικάα Nausicaa.

In η verò desinentia, ipsum η toto singulari retinent, ut μάχη, χης, χῃ, χην, χη.

PROSTHESIS II.

Terminata in η mutant Doricè η in α longum in toto singulari, ut μάχα, χας, χᾳ, χαν, χα, pro μάχη &c.

In α longum, mutant Ionicè α in η, ut σοφίη, ης, ῃ, ην, η pro σοφία &c.

In α breue, mutant interdum α in η, ut δόξη, ξης, ξῃ, ξην, ξη pro δόξα etc.

Genitiuus, & Datiuus plurales huius declinationis uariationem dialectorum accipiunt primæ declinationis. Genit. τῶν σοφιῶν Communiter, σοφιᾶν Dor., σοφιάων Aeol., σοφιέων Ion. Dat. ταῖς σοφίαις commun., σοφίῃς Ion., σοφίαισι, et σοφίῃσι Att.

PROSTHESIS III.

Huius declinationis nomina fiunt Poetis indeclinabilia per figuras Apocopen, & Paragogen, hoc est tollendo, aut addendo in fine dictionis.

Prioris generis, ut γλήνη, sublato η, γλήν pupilla.

Posterioris, addita syllaba φι, uel φιν ultimæ uocali nominatiui α, uel η: Et α nunc intacta manente, nunc in η conuersa. Vt οὐρανία,

οὐ-

οὐρανίαφι, *uel* οὐρανίαφιν cæleſtis (*feminini gen.*) βία, βίηφι, *uel* βίηφιν uis. *Barytona, hoc eſt habentia grauem accentum ſuper η finali mutant ipſum grauem in circumflexum, ut* εὐνὴ cubile, εὐνῆφι *uel* εὐνῆφιν: γενεὰ, *Dor.* γενεὴ genus, γενεῆφι, *uel* γενεῆφιν. *Vtraq; uocalis α, & η nonnunquam mutatur in ό acutum, ut* αὐτή ipſa, αὐτόφι: ἐσχάρα focus, ἐσχαρόφι.

Nonnulla ante η finalem interponunt αι, uel ει per epentheſim, ut ἀθηνῆ Minerua, ἀθηναίη. *Sed & ipſum η mutant quandoq; in α breue, ut* γῆ terra, γαῖα: περσεφόνη Proſerpina περσεφόνεια, *uel (mutato α breui in η)* περσεφονείη.

In Datiuo ſing. mutant Poetæ η in ι per Metaplaſmum, ut τῇ ὑσμίνῃ huic pugnæ, ὑσμῖνι.

PROSTHESIS IV.

Sicuti libro 1. Theoremate 2. Comm. 10. tradita fuit terminatio multiplex Adiectiuorũ in tribus generibus, ita præcipere hic oportet diſcrimen femininorum ſubſtantiuorum huius declinationis, quæ uidelicet in α, queuè in η terminentur.

In α deſinunt, ubi finalem proximè præcedunt Vocales quidem ε & ι, Conſonantes autem duplices ζ, ξ, ψ, duplex λλ, & σ ſimplex ac duplex.

ε, ut

ε, *ut* ἡ Ῥέα Rhea (*proprium mulieris*): ι, *ut* ἡ φιλία amicitia: ζ, *ut* ἡ φύζα fuga : ξ, *ut* ἡ δόξα gloria: ψ, *ut* ἡ δίψα sitis: λλ, *ut* ἡ ἕλλα sella: σ, *ut* ἡ μοῦσα cantus: σσ, *ut* ἡ θάλασσα *mare*.

Excipe ἡ Ἕλλη Hella (*propr. mulieris*) & ἡ Πέλλη Pella (*Vrbs*.)

In η *uerò terminantur, ubi praeunt Vocales* υ *et* ω: *Consonantes* β, γ, μ, π, τ, φ, χ.

υ, *ut* ἡ δύη dolor: ω, *ut* ἡ ζωὴ vita: β, *ut* ἡ Θήβη Thebæ: γ, *ut* ἡ στέγη tectum: μ, *ut* ἡ οἴμη via: π, *ut* ἡ Καλλιόπη Calliope (musa): τ, *ut* ἡ ἀρετὴ virtus: φ, *ut* ἡ νύμφη nympha (sponsa): χ, *ut* ἡ τύχη *fortuna*.

Α, *et* η *uariatim exigunt Vocales* α *et* ο, *Consonantes* δ, θ, κ, λ, ν, ρ. Δ, *ut* ἡ Λήδα Leda (*proprium mulieris*) *et* ἡ Λήδη *similiter* Leda: θ, *ut* ἡ Μάρθα Martha, & ἡ λήθη lethe [obliuio]: κ, *ut* ἡ Ναυσικᾶ Nausicaa (propr. mulieris) *et* ἡ πλόκη implicatio: λ, *ut* ἡ παῦλα quies, *et* ἡ αὐλὴ aula: ν, vt ἡ χλαῖνα læna (*vestis crassa*) *et* ἡ τέχνη ars: ρ, *ut* ἡ ἡμέρα dies, *et* ἡ Τερψιχόρη Terpsichore [*musa*]

De Tertia Declinatione Simplicium.

COMMA III.

Tertia est Masculinorum, Fœmininorum, Commu-

munium in ος, & Neutrorum in ον desinentium, vt ὁ φίλος *amicus*, ἡ βίβλος *papyrus* (*charta*,) ὁ καὶ ἡ παρθένος Virgo, τὸ μῆλον *pomum*.
Genitiuus in ου, Datiuus in ῳ
Accusatiuus in ον, Vocatiuus in ε, præterquàm in Neutro, quod desinit in ον, sicut & Nominatiuus & Accusatiuus: Neutra enim Græcorum, & Latinorum cuiuscunque declinationis habent tres casus omninò similes Nominatiuum, Accusatiuum, Vocatiuum tàm in singulari, quàm in plurali.
Pluralis sequitur articulum in alijs masculinū, in Neutris neutrum.

Typus in ος
Masculinorum.

ἑνικῶς singulariter
ὁ φίλος hic amicus
τοῦ φίλου huius amici
τῷ φίλῳ huic amico
τὸν φίλον hunc amicum
ὦ φίλε o amice.

πληθυντικῶς pluraliter
οἱ φίλοι hi amici
τῶν φίλων horum amicorum
τοῖς φίλοις his amicis
τοὺς φίλους hos amicos
ὦ φίλοι o amici.

Δυϊκῶς dualiter
τὼ φίλω hi amici, & hos amicos
τοῖν φίλοιν horū amicorum, & his amicis
ὦ φίλω o amici.

Sic

Sic declinantur ὁ Νικόλαος Nicolaus, ὁ λόγος ſermo, κύριος dominus, ἄρτος panis, οἶνος vinũ, οὐρανὸς Cælum, Et latina nomina græcè reddita ὁ Πέτρος Petrus, Φράγκισκος Franciſcus, Ὀκτάβιος Octauius *&c.* Ac Hebraica Ἄδαμος *Adamus* Adam, Ἰώσηφος *Ioſephus* Ioſeph, Ἰάκωβος *Iacobus* Iacob &c.

Fœmininorum.

ἑνικῶς Singulariter

ἡ βίβλος hæc papyrus
τῆς βίβλου huius papyri
τῇ βίβλῳ huic papyro
τὴν βίβλον hanc papyrum
ὦ βίβλε o papyre.

πληθυντικῶς pluraliter

αἱ βίβλοι hæ papyri
τῶν βίβλων harum papyrorum
ταῖς βίβλοις his papyris
τὰς βίβλους has papyros
ὦ βίβλοι o papyri.

Δυϊκῶς Dualiter

τὼ βίβλω hæ papyri, & has papyros
ταῖν βίβλοιν harum papyrorum, & his papyris
ὦ βίβλω o papyri.

Huc ſpectant fœminina ὁδὸς via, περίοδος circuitio, πρόοδος progreſſus, τρίοδος triuium, μέθοδος breuis via, ἔρημος ſolitudo, εἰκὸς imago &c.

Com-

Communium.

ἑνικῶς singulariter.

ὁ, καὶ ἡ παρθένος hic, & hæc Virgo

τοῦ, καὶ τῆς παρθένου huius Virginis

τῷ, καὶ τῇ παρθένῳ huic Virgini

τὸν, καὶ τὴν παρθένον hunc, & hanc Virginem

ὦ παρθένε o Virgo.

πληθυντικῶς pluraliter

οἱ, καὶ αἱ παρθένοι hi & hæ Virgines.

τῶν παρθένων horum, & harum Virginum.

τοῖς, καὶ ταῖς παρθένοις his Virginibus.

τοὺς, καὶ τὰς παρθένους hos, & has Virgines

ὦ παρθένοι o Virgines.

Δυϊκῶς Dualiter

τὼ καὶ τὰ παρθένω hi, & hæ Virgines, hos & has Virgines

τοῖν καὶ ταῖν παρθένοιν horum, & harum Virginum, & his Virginibus

ὦ παρθένω o Virgines.

Similiter ὁ καὶ ἡ ἄβυσσος vorago κλῆρος sors, κάμινος fornax, λιμὸς fames, ῥάφανος raphanus, στρατὸς exercitus, σύνοδος concilium, Θεός Deus, & Dea *&c.*

Typus in ον
Neutrorum.

ἑνικῶς singulariter

τὸ

τὸ μῆλον, hoc pomum
τοῦ μήλου huius pomi
τῷ μήλῳ huic pomo
τὸ μῆλον hoc pomum
ὦ μῆλον o pomum
πληθυντικῶς pluraliter
τὰ μῆλα hæc poma
τῶν μήλων horum pomorum
τοῖς μήλοις his pomis
τὰ μῆλα hæc poma
ὦ μῆλα o poma.

Δυϊκῶς Dualiter.
τὼ μήλω hæc poma
τοῖν μήλοιν horum pomorũ, & his pomis
ὦ μήλω o poma.

Ita τὸ τέκνον filius vel filia, ξύλον lignum, ὠὸν ouum, χαριστήριον gratia, φάρμακον venenum medicamentum, τρόπαιον trophæum, σχόλιον interpretatio breuis, σύμβολον signum βιβλίον volumen &c.

PROSTHESIS I.

Sunt quædam in ον *Neutra adiectiua à Masculinis in* ων *quintæ declinationis, quæ eandem quoque declinationem sequuntur, vt* τὸ εὔδαιμον *à masculino* ὁ εὐδαίμων fælix, *Vide lib. I. Theor. II. Comma X. de terminat.*

Sicut è contrario quædam huius tertiæ declinationis Neutra in ο *desinunt abiecto* ν, *vt* τὸ ἄλλο aliud *ab* ὁ ἄλλος alius, τὸ hoc *ab* ὁ hic, ὅ quod *ab* ὅς, qui *&c.*

PRO-

PROSTHESIS II.

Poetæ huius Tertiæ declinationis nomina (vti de secunda diximus) indeclinabilia reddunt per figuras Paragogen, & Apocopen.

Per Paragogen addita syllaba φι, *vel* φιν, *sublata tamen consonante finali* ς, *&* ν, *vt* ὁ πόντος ὁ πόντόφι *pontus*, τὸ ὄςεον τὸ ὀςεόφι.

Per Apocopen abiecta vltima syllaba, vt τὸ ἔριον, τὸ ἔρι *lana*, τὸ ἄλφιτον τὸ ἄλφι *farina*, τὸ κρίμνον, τὸ κρῖ *hordeum*, τὸ κάρηνον τὸ κάρη, *Doricè* κάρα *caput (quod & abiecto* ι *fit* κὰρ) τὸ γλαφυρὸν τὸ γλάφυ *antrum.*

Vtroque igitur modo indeclinabilia fiunt hæc nomina, vna sub voce, omnium casuum per omnes numeros vicem gerunt, omnibus inseruientes Præpositionibus.

De Quarta declinatione Simplicium COMMA IV.

Quarta Atticorum propria formatur ex tertia, vocali ο finali mutata in ω. Est itaque Masculinorum, Fœmininorum, Communiumq; in ως, & Neutrorum in ων, vt ὁ Νικόλεως Nicolaus, ἡ ἅλως area, ὁ καὶ ἡ ἀγήρως immortalis, τὸ ἀγήρων immortale.

Omnes Casus in omnibus numeris vocalem

ω retinent, & consonantem finalem tertiæ declinationis:

Typus in ως
Masculinorum.

ἑνικῶς singulariter	Δυϊκῶς Dualiter
ὁ Νικόλεως hic Nicolaus	τὼ Νικόλεω hi Nicolai, & hos Nicolaos.
τοῦ Νικόλεω huius Nicolai	τοῖν Νικόλεων horum Nicolaorum, & his Nicolais.
τῷ Νικόλεῳ huic Nicolao	ὦ Νικόλεω o Nicolai.
τὸν Νικόλεων hunc Nicolaum	
ὦ Νικόλεως o Nicolae	
πληθυντικῶς pluraliter	
οἱ Νικόλεῳ hi Nicolai	
τῶν Νικόλεων horum Nicolaorũ	
τοῖς Νικόλεῳς his Nicolais	
τοὺς Νικόλεως hos Nicolaos	
ὦ Νικόλεῳ o Nicolai.	

Subscribitur ι ipsi ω, vbi in tertia declinatione vel subscribitur, hoc est in Datiuo singulari, vel adscribitur, nimirum in Pluralibus Nominatiuo, Datiuo, & Vocatiuo, præterquã generis Neutrius, vbi solùm in Datiuo.

Fœmininorum.

ἑνικῶς singulariter
ἡ ἅλως hæc area
τῆς ἅλω huius areæ

τῇ ἅλῳ huic areæ
τὴν ἅλων hanc aream
ὦ ἅλως o area
πληθυντικῶς pluraliter
αἱ ἅλῳ hæ areæ
τῶν ἅλων harum arearum
ταῖς ἅλῳς his areis
τὰς ἅλως has areas
ὦ ἅλῳ o areæ.

Δυϊκῶς Dualiter
τὰ ἅλω hæ areę & has areas
ταῖν ἅλῳν harũ arearum,& his areis
ὦ ἅλω o areæ.

Communium.

ἑνικῶς singulariter
ὁ καὶ ἡ ἀγήρως hic, & hæc immortalis
τοῦ καὶ τῆς ἀγήρω huius immortalis
τῷ καὶ τῇ ἀγήρῳ huic immortali
τὸν καὶ τὴν ἀγήρων hunc, & hanc immortalem
ὦ ἀγήρως o immortalis.
πληθυντικῶς pluraliter
οἱ καὶ αἱ ἀγήρῳ hi,& hæ immortales
τῶν ἀγήρων horum & harum immortalium
τοῖς καὶ ταῖς ἀγήρῳς his immortalibus

Δυϊκῶς Dualiter
τὼ καὶ τὰ ἀλήρω hi, & hæ, hos, & has immortales
τοῖν καὶ ταῖν ἀγήρῳν horum, & harum immortalium, his immortalibus
ὦ ἀγήρω o immortales.

τὰς καὶ τὰς ἀγήρως hos, & has immortales

ὦ ἀγήρῳ o immortales.

Typus in ων Neutrorum.

ἑνικῶς singulariter

τὸ ἀγήρων hoc immortale
τοῦ ἀγήρω huius immortalis
τῷ ἀγήρῳ huic immortali
τὸ ἀγήρων hoc immortale
ὦ ἀγήρων o immortale.

πληθυντικῶς pluraliter

τὰ ἀγήρω hæc immortalia
τῶν ἀγήρων horũ immortalium
τοῖς ἀγήρῳς his immortalibus
τὰ ἀγήρω hæc immortalia
ὦ ἀγήρω o immortalia.

Δυϊκῶς Dualiter

τὼ ἀγήρω hæc immortalia
τοῖν ἀγήρῳν horum immortalium
ὦ ἀγήρω o immortalia.

P R O S T H E S I S I.

Qualibet nomina tertiæ declinationis migrant Atticè in Quartam mutato finali ος *in* ως, *et* ον *in* ων, *vt* ὁ κάλος κάλως *funis*, τὸ χρέον χρεῶν *debitum* (*nam* χρεὼν *eiusdem significationis cum accentu graui est indeclinabile*) *Excipe* ὁ ἀγχίγειος *terræ vicinus*, *&* ὁ λευκόγαιος *cuius terra alba est*, *cum similibus in* γειος, *&* γαιος *à* γέα, *&* γαῖα, *seu potius* γῆ

[terra] *compositis, quæ in quartam declinationem non migrant.*

Finita in αος, *penultima tàm longa quàm breui, efferuntur per quartam declinationem in* εος: *Penult. longa, vt* Νικολάος Νικόλεως *Nicolaus (idest Victor populi) Penult. breui, vt* ἵλαος ἵλεως *propitius (idest benignis oculis videns.)*

Pro τὸ χρεῶν *reperitur etiā* τὸ χρέως, ν *in* σ *mutato, eiusdem significationis ac declinationis.*

Accusatiuo adimitur ν *in quinque nominibus, videlicet,* ἡ ἕως, τὴν ἕω *Oriens,* ἡ Κέως, τὴν Κέω *Cea (nomen Insulæ)* ἡ Κῶς, τὴν Κῶ *Cos (nomē Insulæ)* ὁ λαγὼς, τὸν λαγὼ *lepus,* ὁ Ἄθως, τὸν Ἄθω *Athos (nomen Montis) quanquam etiam vsurpetur* τὸν λαγὼν, *&* τὸν Ἄθων *retento* ν. *Sicuti cōtrà adempto* ν, τὸν καὶ τὴν ἀγήρω *immortalem,* τὸν καὶ τὴν ἵλεω propitiū, am, τὸν πλέω *plenum, cum compositis &c.*

PROSTHESIS II.

Poetæ Genitiuo singulari superaddunt ο, *metri gratia, vt* τοῦ Νικολεῶο *pro* Νικόλεω *Nicolai, sic* τοῦ Ἀπολλῶο *pro* Ἀπολλῶ *Apollo (genitiui casus ab* ὁ Ἀπολλὼς.

Hanc autem Atticorum declinationē Dialectus Communis in quibusdam tantum Nominibus recepit, vt videre est hoc loco in scholijs Antesignani ad Clenardum.

De

De Quinta declinatione Simplicium.

COMMA V.

Quinta est Imparisyllaborum, quòd in Genitiuo crescant, sicut variè desinunt in Nominatiuo. Omnia genera comprehendit, Masculinum, Fœmininum, Commune, & Neutrum.

Singularis Genitiuus exit in ος, Datiuus in ι, Accusatiuus ferè in α, Vocatiuus nunc similis Nominatiuo, nunc dissimilis.

Plur. Nomin. in ες, Dat. σι, Accus. ας, Voc. ες, Neutrum verò plurale in α per tres casus.

Typus
Masculinorum.

ἑνικῶς singulariter
ὁ Ἕλλην hic Græcus
τοῦ Ἕλληνος huius Græci
τῷ Ἕλληνι huic Græco
τὸν Ἕλληνα hunc Græcum
ὦ Ἕλλην o Græce.

πληθυντικῶς pluraliter
οἱ Ἕλληνες hi Græci
τῶν Ἑλλήνων horum Græcorum
τοῖς Ἕλλησι his Græcis
τοὺς Ἕλληνας hos Græcos
ὦ Ἕλληνες o Græci.

Δυϊκῶς Dualiter
τὼ Ἕλληνε, hi duo Græci, & hos duos Græcos
τοῖν Ἑλλήνοιν horum duorum Græcorum, & his duobus Grecis
ὦ Ἕλληνε o duo Græci.

Fœmininorum

ἑνικῶς singulariter
ἡ πατρὶς hæc patria.
τῆς πατρίδος huius patriæ
τῇ πατρίδι huic patriæ
τὴν πατρίδα hanc patriam
ὦ πατρὶ o patria.

πληθυντικῶς pluraliter
αἱ πατρίδες hæ patriæ
τῶν πατρίδων harum patriarum
ταῖς πατρίσι his patrijs
τὰς πατρίδας has patrias
ὦ πατρίδες o patriæ.

Δυϊκῶς Dualiter
τὰ πατρίδε hæ duæ patriæ, & has duas patrias
ταῖν πατρίδοιν harum duarũ patriarum, & his duabus patrijs
ὦ πατρίδε o duæ patriæ.

Communium

ἑνικῶς singulariter
ὁ καὶ ἡ μάρτυρ hic, & hæc testis
τοῦ καὶ τῆς μάρτυρος huius testis
τῷ καὶ τῇ μάρτυρι huic testi
τὸν καὶ τὴν μάρτυρα hunc, & hãc testem
ὦ μάρτυρ o testis.

πληθυντικῶς pluraliter
οἱ καὶ αἱ μάρτυρες hi, & hæ testes
τῶν μαρτύρων horum, & harum testium

Δυϊκῶς Dualiter
τὼ καὶ τὰ μάρτυρε hi duo, & hæ duæ, hos duos, & has duas testes
τοῖν μαρτύροιν horum duorũ & harũ duarũ testium, & his duo-

τοῖς καὶ ταῖς μάρτυσι his teſtibꝰ
τοὺς καὶ τὰς μάρτυρας hos & has teſtes.
ὦ μάρτυρες o teſtes.

duobus teſtibus
ὦ μάρτυρε o duo teſtes.

Neutrorum

ἑνικῶς ſingulariter

τὸ σῶμα hoc corpus
τοῦ σώματος huius corporis
τῷ σώματι huic corpori
τὸ σῶμα hoc corpus
ὦ σῶμα o corpus.

πληθυντικῶς pluraliter

τὰ σώματα hæc corpora
τῶν σωμάτων horum corporum
τοῖς σώμασι his corporibus
τὰ σώματα hæc corpora
ὦ σώματα o corpora.

Δυϊκῶς Dualiter

τὼ σώματε hęc duo corpora
τοῖν σωμάτοιν horum duorũ corporum, & his duobꝰ corporibus
ὦ σώματε o duo corpora

P R O S T H E S I S I.

Obſeruandi præcipuè ſunt in hac quinta declinatione quatuor Caſus, Genitiuus, Accuſatiuus, Vocatiuus ſingularis numeri, & Datiuus pluralis, quorum formatio non eundem typum ſeruat.

De Genitiuo

Genitiuus pro varia Nominatiui terminatione

variè inflectitur ad suum ος finale.

Adiectiua tamen generis Neutrius sequuntur Genitiuum Masculinorũ suorum, vt ὁ καὶ ἡ τὶς, τοῦ καὶ τῆς τινὸς: τὸ τὶ, τοῦ τινὸς aliquis, qua, quod, alicuius. Relege suprà librum 1. Theor. 2. Com. 10. de Terminatione.

Typus à Nominatiuo Genitiui

Nom. Gen.	α ατος	τὸ βῆμα, τοῦ βήματος suggestum, altare. excipe τὸ γάλα (ꝑ γάλαξ) τοῦ γάλακτος lac.	Huius classis õia sũt neutra
Nom. Gen. &	ι ιτος ιος	τὸ μέλι, τοῦ μέλιτος mel cũ compositis τὸ ὀξύμελι &c. τὸ πέπερι, τοῦ πεπέριος piper.	omnia Neut. subst.
Nom. Gen.	υ penu. longa εος	τὸ ἄστυ, τοῦ ἄστεος vrbs. τὸ ἡδὺ, τοῦ ἡδέος iucundum, ab ὁ καὶ ἡ ἡδὺς iucundus, da.	Neut. subst. & Adie.
Nom. Gen.	υ pen. bre. υος	τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος hasta.	

N.	ω	ἡ ἠχὼ,	
G.	όος	τῆς ἠχόος Echo.	Femin.
N.	αν	ὁ Τιτὰν, τοῦ Τιτᾶνος Titan	Maſc.
G.	ανος	τὸ πᾶν, τοῦ παντὸς omne,	ſubſ.&
&	αντος	ab ὁ πᾶς maſc.	Neut.
			Adiec.
N.	αξ	ὁ καὶ ἡ ἅρπαξ, τοῦ καὶ τῆς ἅρ-	
G.	αγος	παγος rapax.	Maſc.
&	ακος	ὁ θώραξ, τοῦ θώρακος pectus.	Fem.
	ακτος	ὁ καὶ ἡ ἄναξ, τοῦ καὶ τῆς ἄνακ-	Cõm.
		τος Rex, & Regina.	
N.	ᾶξ	ὁ Θρᾶξ,	
G.	ακος	τοῦ Θρακὸς Thrax.	Maſc.
N.	αγξ	ἡ φάλαγξ, τῆς φάλαγγος	
G.	αγγος	phalanx	Femin.
N.	αρ	ὁ μάκαρ, τοῦ μάκαρος beatus	Maſc.
G.	αρος	τὸ νέκταρ, τοῦ νέκταρος nectar	Neut.
&	ατος	(potus Deorum)	
		τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος hepat.	Neut.

Indeclinabilia ſunt τὸ ὄναρ ſomnium, & vbi penultima eſt ω mega, vt μῶμαρ ſtultus.

N. αρς

N.	αρς	ὁ μάκαρς, τοῦ μάκαρτος beatus.	Masc.
			&
G.	αρτος	ἡ δάμαρς, τῆς δάμαρτος vxor	Fem.
N.	ας	ὁ καὶ ἡ φυγὰς, τοῦ καὶ τῆς φυγάδος exul	Fem.
			&
G.	αδος	ἡ μονὰς, τῆς μονάδος vnitas	Cõm.
&	ανος	ὁ μέλας, τοῦ μέλανος niger.	Masc.
	αντος	ὁ πᾶς τοῦ παντὸς omnis.	Masc. [sub. & ad.
	ατος	τὸ κέρας, τοῦ κέρατος cornu.	Neutr.
	αος	ὁ λᾶς, τοῦ λᾶος lapis.	M. & N.
N.	ας	ἡ δὰς, τῆς δαδὸς fax. vnicũ est exemplum.	
G.	αδος		
N.	αλς	ὁ ἅλς, τοῦ ἁλὸς sal.	Masc.
G.	αλος	ἡ ἅλς, τῆς ἁλὸς mare.	Fem.
N.	αυς	ἡ γραῦς, τῆς γραὸς vetula.	Fem.
G.	αος		
N.	αψ	ὁ φὰψ, τοῦ φαβὸς palumbes.	Masc.
G.	αβος		&
&	απος	ἡ λαίλαψ, τῆς λαίλαπος procella	Fem.

ex-

		excipe ὁ Σκίραψ, τοῦ Σκίραφος per φ, Sciraps.	
N. G. &	αις αιδος αιτος	ὁ καὶ ἡ παῖς, τοῦ καὶ τῆς παιδός puer, & puella	Cõm.
		ἡ δαίς, τῆς δαιτὸς conuiuiũ	Fem. & Neut.
		τὸ σταίς, τοῦ σταιτὸς farina aqua ſubacta.	
N. G.	αιξ αιγος	ὁ καὶ ἡ αἴξ, τοῦ καὶ τῆς αἰγὸς capra	Cõm.
N. G.	εξ εκος	ἡ κρὲξ, τῆς κρεκὸς capillus.	Maſc. Fem.
N. G.	ευς εος	ὁ Ὀρφεὺς, τοῦ Ὀρφέος Orpheus	Maſc.
N. G.	εψ εβος	ἡ φλὲψ, τῆς φλεβὸς vena.	Maſc. Fem.
N. G.	ειρ ειρος	ἡ χεὶρ, τῆς χειρὸς manus	Maſ.fem. & Com.
N.	εις	ἡ κλεὶς, τῆς κλειδὸς clauis	Femin.

G. &	ειδος ενος εντος	ὁ κτεὶς, τοῦ κτενὸς pecten ὁ εἷς, τοῦ ἑνὸς vnus ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος gratiosus	Masc. subs.& adiec.
N. G. &	ην ηνος ενος	ὁ σειρὴν, τοῦ σειρῆνος siren, ὁ καὶ ἡ τέρην, τοῦ καὶ τῆς τέρενος tener, & tenera	Mas.Fę. Mas.Fę. Comm.
N. G. &	ηξ ηκος ηχος	ἡ μύρμηξ, τῆς μύρμηκος formica. ὁ καὶ ἡ βὴξ, τοῦ καὶ τῆς βηχὸς tussis. excipitur ἡ ἀλώπηξ, τῆς ἀλώπεκος vulpes, η in ε mutato.	Masc. Fę.& Cõm.
N. G. &	ηρ ηρος ερος	ὁ λουτὴρ, τοῦ λουτῆρος peluis. ἡ μήτηρ, τῆς μητέρος, & per syncopam μητρὸς mater. Sic ὁ πατὴρ, έρος, & τρὸς Pater: sed ὁ ἀνὴρ, τοῦ ἀνέρος, & ἀνδρὸς [assumpto δ] Vir.	Masc. Fem. & Neut.
	ης	ἡ ἐσθὴς, τῆς ἐσθῆτος vestis	Mas. & Fęm. G. ητος

G.	ντος	ὁ τιμῆς [contractū ex τιμήεις] τοῦ τιμῆντος honoratus	Masc.
&	ῆντος	ὁ Κλήμης, τοῦ Κλήμεντος Clemens propr. Viri . sic & alia huiusmodi Latina participij more in ens finita .	Masc.
	εντος		
	εος	ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς , τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος verus , & vera .	Mas. & Cōm.
N.	ιν	ὁ καὶ ἡ δελφὶν , τοῦ καὶ τῆς δελφῖνος delphin piscis	Mas.Fę. & Cōm.
G.	ινος		
N.	ιξ	ἡ μάστιξ , τῆς μάστιγος flagellum .	Masc. Fęm. & Cōm.
G.	ιγος	ὁ καὶ ἡ πέρδιξ , τοῦ καὶ τῆς πέρδικος perdix auis .	
&	ικος	ἡ θρὶξ , τῆς τριχὸς (θ in τ mutato) capillus .	
	ιχος		
N.	ις	ὁ Πάρις , τοῦ Πάριδος Paris (propr. viri)	Masc. Fem. &
G.	ιδος	ὁ καὶ ἡ ὄρνις , τοῦ καὶ τῆς ὄρνιθος auis , ales	
&	ιθος	ὁ καὶ ἡ τὶς , τοῦ καὶ τῆς τι-	

ινος

	ινος	νὸς aliquis, aliqua.	Cōm.
	ιος	ἡ ὄϊς, τῆς ὄϊος ouis.	
	ιτος	ἡ χάρις, τῆς χάριτος gratia	
	ισος	ἡ θέμις, τῆς θέμισος ius,	
N.	ιψ	ὁ λὶψ, τοῦ λιβὸς Libs, Africus	Masc. & fem.
G.	ιβος		
&	ιπος	ἡ κατῆλιψ, τῆς κατήλιπος vel κατήλιφος. p φ scala.	
N.	οξ	ὁ πρὸξ, τοῦ προκὸς dama (animal brutum)	Masc. & fem.
G.	οκος		
N.	ορ	τὸ ἦτορ, τοῦ ἦτορος cor.	Neutr.
G.	ορος		
N.	ος	τὸ μέλος, τοῦ μέλεος cantus, carmen.	Neutr.
G.	εος		
N.	οψ	ἡ ὄψ, τῆς ὀπὸς vox est etiam τὸ οἴνοψ nigrum ab ὁ οἴνοψ Masculino	Masc. & fem.
G.	οπος		
N.	οιξ	ἡ προὶξ, τῆς προικὸς dos vxoris	Femin.
G.	οικος		

N. ους

N.	ους	ὁ πούς, τοῦ ποδὸς pes.	Maſ.ſubſ. & adiect.
G.	οδος	ὁ ὀδούς, τοῦ ὀδόντος dens.	
&	οντος	ὁ καὶ ἡ βοῦς, τοῦ καὶ τῆς βοὸς bos	Maſc.fęm. & Comm.
	οος ουντος	ὁ πλακοῦς [à πλακόεις cō-tracto] τοῦ πλακοῦντος placenta.	Maſc. ſubſt. & adie.
N.	υν	ὁ μόσυν, τοῦ μόσυνος turris dicitur etiam ὁ μόσυς, τοῦ μόσυνος	Maſ. & fęm.
G.	υνος		
N.	υξ	ἡ ἄντυξ, τῆς ἄντυγος ambitus, orbis.	Maſc. & fęm. ſubſt. & Cóm.
G.	υγος	ὁ καὶ ἡ ἄμπυξ, τοῦ καὶ τῆς ἄμπυκος reticulum, quo mulierū comæ cohibentur.	
&	υκος		
	υχος	ὁ ὄνυξ, τοῦ ὄνυχος vnguis excipe ἡ νὺξ, τῆς νύκτος (cum κτ) nox.	
N.	υγξ	ἡ λύγξ, τῆς λυγγὸς ſingultus.	
G.	υγγος	ὁ λύγξ, τοῦ λυγκὸς lynx (nomen feræ.)	
&	υγκος		

N. υς

N.	υς	ἡ χλαμὺς, τῆς χλαμύδος chlamys.	Maſ.fem. & Cōm.
G.	υδος		
&	υθος	ἡ κώμυς, τῆς κώμυθος faſciculus.	Maſ. & fẹmin. ſed rara.
	υτος	ὁ ἀκμὺς, τῦ ἀκμύτος indefeſſus	
	υος	ἡ χέλυς, τῆς χέλυος lyra	Subſt. pleraq; maſ.fẹ.
	υντος	ὁ ζευγνὺς, τῦ ζευγνύντος hic iungens	Maſcul. Particip.
vel	εος	ὁ ὠκὺς, τῦ ὠκέος velox	Maſc. ſubſt. & adie.
	εως	ὁ πρέσβυς, τῦ πρέσβεως [Attica inflexio] ſenex	
N.	υψ	ὁ κίνυψ,	Eſt vnicū exemplū
G.	υφος	τῦ κίνυφος muſca canina.	
N.	ων	ὁ καὶ ἡ μείζων, τῦ καὶ τῆς μείζονος maior	Maſ. Fẹ. ſub.& ad.
G.	ονος		
&	οντος	ὁ δράκων, τῦ δράκοντος draco.	Maſ.ſub. & partic.
	ωνος	ὁ Πλάτων, τῦ Πλάτωνος Plato	Maſc. & fẹ. ſubſt.
	ῶντος	ὁ Ξενοφῶν, τῦ Ξενοφῶντος Xenophon	Maſc.

N.	ωξ	ὁ πτὼξ,	Maſc.&
G.	ωκος	τοῦ πτωκὸς timidus.	Fęm.
N.	ωρ	ὁ Ἕκτωρ, τοῦ Ἕκτορος Hec-	Maſc. & Comm. multa: Neutra pauca: Fęmin. pauciora.
G.	ορος	tor.	
&	ωρος	ὁ φὼρ, τοῦ φωρὸς fur. excipe τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος aqua.	
N.	ως	ἡ ἠὼς,	Duo fęm: vnum maſc.
G.	όος	τῆς ἠόος aurora.	
&	οτος	ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. Qui verberauit	Partic. maſc.
	ωος	ὁ ἥρως, τοῦ ἥρωος heros, ſemideus.	Maſc.
	ωτος	ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος riſus excipe ἡ δὼς [indeclinabile] datio, ἡ φῷς, τῆς φῳδὸς [per ῳ cũ ι ſubſcripto] inuſtio ab igne in cruribus facta.	Maſ.& (neut. (ſubſt.
N.	ωψ	ὁ κύκλωψ, τοῦ κύκλωπος	Maſc.
G.	ωπος	Cyclops.	& fęm.

De Accuſatiuo

Accuſatiuus pleriſquè in α terminat: Atqui Rectus ις, atq; υς, cui pura ος poſtrema ſecũdi

syllaba, versa in ν, Quartum facit: υς per α Quarti
communi mauult finire ex lege Poëta.
Αυς, αος, Αυν reddit: Sic Ους, οος, Ουν; sed A Vates.
N simul, atq; α petunt, quibus ος non pura Secundi est,
si tamen accentu fuerit grauis vltima Recti:
Aeolibus per ν quamuis varietur acuta ις.
Vltima si να perit, perbellè dic τὸν Ἀπόλλω.

G L O S S A

Accusatiuus communiter in α, sed excipe sequentia.

Nomina in ις & υς, quorum genitiuus in ος purum, formant
Accusatiuū mutato finali ς Nominatiui in ν, vt ἡ ὄϊς, τῆς ὄϊος, τὴν ὄϊν *ouis*: ὁ ὀξὺς, τοῦ ὀξέος, τὸν ὀξὺν *acutus*:
(Quamquā Poetæ finita in υς etiam per α declinent ex genitiuo, vt τοῦ ὀξέος, τὸν ὀξέα*).*

Eodem modo αυς, αος *facit* αυν, & ους, οος *similiter* ουν, *verso* ς *Recti in* ν, *vt* ἡ γραῦς, τῆς γραὸς, τὴν γραῦν *uetula*: ὁ βοῦς, τοῦ βοὸς, τὸν βοῦν *bos* [*Poeticè quoque in* α *ex genitiuo, vt* τὴν γράα, τὸν βόα, *Doricè autem* βῶν)

In ις *verò, &* υς, *quorum Genitiuus in* ος *non purum,*

purum, vtroquè modo Accusatiuum formant, modò sit ipsa vltima syllaba ις, & υς grauitona, seu graui accentu affecta (censetur autem grauis, cùm nullo accentu præfigitur vt in Antelucana huius Operis dictum est, Theoremate VI. de Prosodijs.) vt ὁ Πάρις, τοῦ Πάριδος, τὸν Πάριν, καὶ Πάριδα, Paris.

Aeoles variant Accusatiuum per ιν *in nominibus etiam Acutitonis in* ις, *quorum genitiuus in* ος *non purum, vt* ἡ σφραγίς, τῆς σφραγῖδος, τὴν σφραγίν *pro* σφραγῖδα *sigillum. Sic* ἡ κλείς *(per* ι *diphthongum)* τῆς κλεῖδος, τὴν κλεῖν *pro* κλεῖδα *clauis. Et in Accus. plur.* τὰς κλεῖς *pro* κλεῖδας.

Apocopen aliquando patitur Accusatiuus, vt τὸν Ἀπόλλω *pro* Ἀπόλλωνα *Apollinem. Alij item casus, sed poeticè.*

De Vocatiuo

Ista Vocatiuum à Recto deflectere poscunt.

Ηρ graue, retracto accentu, vult ερ: sed acuta quattuor hîc junges, ὁ ἀνήρquè, δαήρquè, πατήρquè,

& σωτήρ: proprium at Πυήρ η iure tenebit.

Ωρ pariter graue, stante tono, dabit ορ breue Quinto.

Sic Ας αν poscit, fuerit si nomen. Ις, atquè Υς

ſigmate depoſto linquunt ι, υ: propria acuta
nomina ις hùc poterunt, & υς adiectiua referri:
& παῖς, παῖ: & ſimul ῦς monoſyllaba circumflexa.

Ευς, Ους ſigma vetant, præter πούς, præter ὀδούς-què,

& μετοχὰς præter, veluti γνούς, δούς què ſodalis.
Quintus εν à Recto ευς, cuius genitiuus in εντος,
interdum ει: μετοχὰς, propria ης & nōa deme.
Sic Ον ab ων οντος. Sed ab ων ονος Ον quoquè: Verùm
hîc retrahunt compoſta tonum polyſyllaba: nec non
quæque gradu creſcunt, vt ἀμείνων: Aeoles obſtant,
& facta à φρὴν, cum Λακεδαίμων, atque Παλαίμων.

Ην dat εν, ὦ τέρεν. Ης in εος dat ες, teſtis ἀληθές.
Ω᾽, ſiue Ω᾽ς, όος Οῖ diphthongo gaudet, vt αἰδοῖ.
In reliquis idem cum Recto Quintus habetur:
Attica ſed ſimilem prorſus ſeruabit vbique.

GLOSSA

Ab ηρ nominatiuo grauitono fit Vocatiuus in ερ, accentu tamen retracto, vt ἡ Δημήτηρ, ὦ Δήμητερ Ceres, venter,

Acu-

Acutitona verò hîc addes quatuor, ὁ ἀνήρ, ὦ ἄνερ *vir:* ὁ δαήρ, ὦ δᾶερ *leuir:* ὁ πατήρ, ὦ πάτερ *pater:* ὁ σωτήρ, ὦ σῶτερ *seruator.*

Sed ὁ Πίηρ, ὦ Πίηρ *Pier (proprium viri) retento* η.

Ab ωρ *grauitono Vocatiuus* ορ *per* ο *micron, immoto accentu, vt* ὁ καὶ ἡ ἀπάτωρ, ὦ ἀπάτορ *carens patre.*

Ab ας *grauitono Vocatiuus* αν, *mutato* σ *in* ν, *idquè in nominibus tantùm, vt* ὁ Αἴας, ὦ Αἶαν *Aiax (propr. viri)* ὁ τάλας, ὦ τάλαν *miser.*

Excipe igitur Participia, vt ὁ ποιήσας, ὦ ποιήσας *Qui fecit (retento* σ *nominatiui).*

Ab ις, *&* υς *grauitonis Vocatiuus* ι, *&* υ, *abiecto* σ, *vt* ὁ Πάρις, ὦ Πάρι *Paris (propr. viri)* ἡ χέλυς, ὦ χέλυ *lyra.*

Adde acuta in ις, *sed propria, vt* ἡ Δωρίς, ὦ Δωρί *Doris (propr. regionis)*

Acuta quoque in υς, *sed adiectiua, vt* ὁ ὀξύς, ὦ ὀξύ *acutus.*

Et circumflexum ὁ καὶ ἡ παῖς, *vel (poeticè dissolutum)* ὁ καὶ ἡ πάϊς, ὦ παῖ, *vel* ὦ πάϊ *(abiecto* σ*) puer & puella.*

Item monosyllaba in ῦς *circumflexa, vt* ὁ μῦς, ὦ μῦ *mus,* ἡ δρῦς, ὦ δρῦ *quercus,* ὁ καὶ ἡ σῦς, ὦ σῦ *sus.*

Ab ευς, *&* ους *Vocatiuus* ευ, *&* ου, *abiecto* ς, *vt* ὁ Ὀρφεύς, ὦ Ὀρφεῦ *Orpheus* (*pr. viri*) ὁ καὶ ἡ βοῦς, ὦ βοῦ *bos*.

Excipe Participia tertiæ in μι *Coniugationis, vt* ὁ δούς, ὦ δούς *qui dedit, &c.*

Et ὁ πούς, ὦ πούς *pes*, ὁ ὀδούς, ὦ ὀδούς *dens*, *retento* σ.

Ab εις, *cuius genitiuus* εντος, *Vocatiuus* εν, *abiecto* τος *genitiui*, *vt* ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος, ὦ χαρίεν *gratiosus*.

Aliquando per ει, *abiecto* σ *nominatiui*, *vt* ὦ χαρίει.

Excipe participia in εις, *vt* ὁ φιλητεὶς, τοῦ φιλητέντος, ὦ φιλητεὶς *amatus*:

Item nomina propria in ης, εντος, *ut* ὁ Κλήμης, τοῦ Κλήμεντος, ὦ Κλήμης *Clemens*.

Ab ων, *cuius genitiuus* οντος, *Vocatiuus* ον *per o micron*, *vt* ὁ δράκων, τοῦ δράκοντος, ὦ δράκον *draco*.

Excipe similiter Participia, *vt* ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, ὦ τύπτων *hic verberans*.

Ab ων, *genitiuo* ονος (*si fuerit nomen simplex*, *& grauitonum*) *Vocatiuus* ον *per* ο *micron*, *vt* ὁ δαίμων, τοῦ δαίμονος, ὦ δαῖμον *dæmon*.

Sed nomen compositum, ac simul polysyllabum retrahit in Vocatiuo accentum, *vt* ὁ Ἀπόλλων,

πόλλων, τοῦ Ἀπόλλωνος, ὦ Ἄπολλον *Apollo*.

Adde Comparatiuum in ων, *vt* ὁ ἀμείνων *melior, & similia.*

Aeoles tamen accentum nusquam retrahunt.

Neque Composita à substantiuo φρὼ *mens, finita in* ων, *vt* ὁ δαΐφρων, ὦ δαΐφρον *prudens. Adde etiam* ὁ Λακεδαίμων, ὦ Λακεδαῖμον *Lacedæmonius, &* ὁ Παλαίμων, ὦ Παλαῖμον *Palæmon (propr. viri).*

Ab ην *Vocatiuus* εν *in adiectiuis, quorum neutrum pariter in* εν, *vt* ὁ καὶ ἡ τέρην, τὸ τέρεν, ὦ τέρεν, *tener.*

Ab ης, *genit.* εος, *Vocatiuus* ες, *vt* ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος, ὦ ἀληθὲς *verus, & vera.*

Ab ὼ, *vel* ὼς, *genit.* όος, *Vocatiuus* οῖ *circumflexum, vt* ἡ αἰδὼς, τῆς αἰδόος, ὦ αἰδοῖ, *verecundia.*

Reliquæ terminationes, his exceptis, Vocatiuum Nominatiuo similem habent.

Attici verò sine vlla exceptione vbique similem.

De Datiuo Plurali.

Recto in ξ, ψ, vel diphthongum in sigma sequutum.

iungito ἰῶτα, dabis pluralem ritè Datiuum.

Adde ἅλς, ἁλσί. Sed absq; υ ψεῦς, ψέσι, pfer,

ποὺς, ποσὶ, atque δρομεὺς, δρομέσι: Licet in βασιλεῦσι
demat υ diphthongo Vates quandoq; soluta.
Ipse etiam hunc Vates per nomina singula casum
gaudet ab ος Patrio mutato εσι dicere, & ιασι.
Pleraq; ab vnius numeri sed nomina formãt
alterius casum Dandi. Typus ἥδεϊ esto
ἥδεσι, purum vbi ἰῶτα sinens vult sumere sigma.
At σωτῆρι facit σωτῆρσι, vbi sigma ρι puri
vult medium: impuri, ας medium, vt πατρὶ πατράσι monstrat.
Cætera per τι, δι, perquè θι cum νι datiua solemus
vertere plurali numero in σι, λέβητι λέβησι,
sic socia: Ante σι abijcimus ν, αἴαντι αἴασι.
Εντι per εισι damus finale, τιθέντι τιθεῖσι,
Atque λέοντι λέουσι damus sic οντι per ουσι.

GLOSSA

Datiuus Pluralis à tribus deriuatur casibus singularibus, Nominatiuo, Genitiuo, ac Datiuo. A nominatiuo finito in ξ, ψ, vel in σ diphthongo praeunte, si addatur ι in fine, vt ὁ θώραξ pectus, τοῖς θώραξι pectoribus: ὁ φάψ palumbes,

τοῖς

τοῖς φάψι *palumbibus*: ὁ Ὀρφεὺς *Orpheus*, τοῖς Ὀρφεῦσι *Orpheis*.

Huc refertur ὁ ἅλς *sal*, τοῖς ἁλσὶ *salibus*, ἡ ἅλς *mare*, ταῖς ἁλσὶ *maribus*.

Sed tria excipiuntur in σ *post diphthongum, in quibus, sublata vocali subiunctiua* υ, *soluitur ipsa diphthongus. Videlicet* ὁ υἱεὺς *filius*, τοῖς υἱέσι: ὁ ποὺς *pes*, τοῖς ποσὶ: ὁ δρομεὺς *cursor*, τοῖς δρομέσι.

Ὁ βασιλεὺς *rex, addito* σ *secundùm regulam habet* τοῖς βασιλεῦσι: *Poeticè verò sublato* υ τοῖς βασιλέσι, *quod licet in similibus imitari*.

A genitiuo deriuant Poetæ in omnibus nominibus, mutata finali ος *in* εσι, *vel* εσσι, *vt* τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, τοῖς βημάτεσι *vel* βημάτεσσι *suggestum, altare*.

A Datiuo in maiori parte nominum, sed in alijs aliter. Nam

Desinente Datiuo in ι *purum (omnis autem Datiuus singularis quintæ declinationis est in* ι) *assumitur* σ, *vt* ὁ ἡδὺς *suauis*, τοῦ ἡδέος, τῷ ἡδέι, τοῖς ἡδέσι,

In ρι *per* ρ *purum assumitur* σ *medium inter ipsum* ρ *&* ι, *vt* ὁ σωτὴρ *seruator*, τοῦ σωτῆρος, τῷ σωτῆρι, τοῖς σωτῆρσι.

In ρι *verò per* ρ *impurum assumitur* ας, *vt* ὁ πα-

τὴρ

τὴρ *pater*, τοῦ πατέρος, & (*persyncopam*) πατρὸς, τῷ πατέρι, & πατρὶ, τοῖς πατράσι.

In τι, δι, θι, νι *effertur in* σι, *ut* ὁ λέβης *lebes*, τοῦ λέβητος, τῷ λέβητι, τοῖς λέβησι: ἡ μονὰς *unitas*, τῆς μονάδος, τῇ μονάδι, ταῖς μονάσι: ὁ καὶ ἡ ὄρνις *auis*, τοῦ καὶ τῆς ὄρνιθος, τῷ καὶ τῇ ὄρνιθι, τοῖς καὶ ταῖς ὄρνισι: ὁ Τιτᾶν *Titan*, τοῦ Τιτᾶνος, τῷ Τιτᾶνι, τοῖς Τιτᾶσι.

Ante τι, *si fuerit* ν *in singulari, tunc in plurali abijcitur* ν *ante* σι, *ut* ὁ Αἴας *Aiax*, τοῦ Αἴαντος, τῷ Αἴαντι, τοῖς Αἴασι.

Excipe εντι, & οντι, *non enim fit* εσι, & οσι, *sed assumptis vocalibus subiunctiuis* ι, υ *in diphthongos, fit* εισι, & ουσι, *ut* ὁ τιθεὶς *ponens*, τοῦ τιθέντος, τῷ τιθέντι, τοῖς τιθεῖσι: ὁ λέων *leo*, τοῦ λέοντος, τῷ λέοντι, τοῖς λέουσι.

PROSTHESIS II.

Sunt quędam huius Quintę declinationis nomina quæ syncopen patiuntur in obliquis casibus. Ea sunt

ὁ ἄρην, τοῦ ἀρνὸς (*pro* ἄρηνος) *agnus*.

ὁ καὶ ἡ κύων, τοῦ καὶ τῆς κυνὸς (*pro* κύονος) *canis*.

ὁ ἀνὴρ, τοῦ ἀνδρὸς (*pro* ἀνέρος) *uir*.

ὁ πατήρ, τοῦ πατέρος, & πατρὸς, τῷ πατέρι, & πατρὶ (*in genit. & dat. sing. tantùm*) *pater*.

ἡ μήτηρ, τῆς μητέρος & μητρὸς &c. (*in genit. & Dat.*

Dat. sing. tantùm) mater.

ἡ θυγάτηρ, τῆς θυγατέρος, & θυγατρὸς, *filia.*

Poetæ præter Apocopen (de qua superiùs Prosth. 1. De Accusatiuo) adhibent etiam Paragogen, in solis tamen ferè neutris in ος, *& fœmininis in* ων, *adiectione syllabæ* φι, *uel* φιν. *In neutris quidem mutatur* ος *nominatiui in* εσφι, *uel* εσφιν, *ut* τεῖχος, τεῖχεσφι *murus: In fœmininis uerò mutatur* ος *genitiui in* οφι, *uel* οφιν, *ut* ἡ ἀμπελὼν, τῆς ἀμπελῶνος, ἀμπελῶνοφι, *uel* ἀμπελώνοφιν *uitis.*

Ναῦφι *dixit Homerus pro* ναῶν *genitiuo plur. à nominatiuo singulari* ἡ ναῦς, τῆς ναὸς *nauis.*

Datiuis pluralibus in ι *additur aliquando* ν, *si Vocalis sequatur initio alterius dictionis, ut* τοῖς ἄστεσιν αὐτῶν *urbibus ipsorum.*

De Prima declinatione Contractorum.

COMMA VI.

E Quinta declinatione simplicium fluunt Contracta propter immediatum duarum Vocalium concursum, quæ in vnam contrahuntur vel Vocalem, vel Diphthongum.

Prima igitur Contractorum declinatio est Masculinorum, fœmininorum, & Communium in ης, ac Neutrorum Adiectiuorum in ες, sub-

ſubſtantiuorumquè in ος, vt ὁ Ἀριστοτέλης Ariſtoteles, ἡ Κυπρογενής Venus, ὁ καὶ ἡ πλήρης plenus, & plena, τὸ πλῆρες plenũ, τὸ μέλος carmen.

Terminantur Caſus more ſimplicium Quintæ declinationis, ſed contrahuntur Genitiuus εος in ους, Datiuus εϊ in ει, Accuſ. εα in η, Vocat. in ες. Pluralis Nominatiuus εες in εις, Genit. εων in ων, Accuſ. εας in εις, Voc. εες in εις. Neutra hinc excipe, quæ tres Caſus incontractos habent in ſingulari, ſed in plurali εα in η contrahunt.

Typus in ης
Maſculinorum

ἑνικῶς ſingulariter

ὁ Ἀριστοτέλης Ariſtoteles
τοῦ Ἀριστοτέλεος, Ἀριστοτέλους Ariſtotelis
τῷ Ἀριστοτέλεϊ, τέλει Ariſtoteli
τὸν Ἀριστοτέλεα, τέλη Ariſtotelē
ὦ Ἀριστότελες o Ariſtoteles

πληθυντικῶς pluraliter

οἱ Ἀριστοτέλεες, τέλεις
τῶν Ἀριστοτελέων, τελῶν
τοῖς Ἀριστοτέλεσι
τοὺς Ἀριστοτέλεας, τέλεις
ὦ Ἀριστοτέλεες, τέλεις

Δυϊκῶς Dualiter
εε in η: έοιν in οῖν
τὼ Ἀριστοτέλεε, τέλη
τοῖν Ἀριστοτελέοιν, τελοῖν
ὦ Ἀριστοτέλεε, τέλη.

Foe-

Fœmininorum

ἑνικῶς singulariter	Δυϊκῶς Dualiter
ἡ Κυπρογενής Venus	τὰ Κυπρογένεε, γένη
τῆς Κυπρογενέος, γενοῦς Veneris	τᾶιν Κυπρογενέοιν, γενοῖν
τῇ Κυπρογενέϊ, γενεῖ Veneri	ὦ Κυπρογένεε, γένη.
τὴν Κυπρογενέα, γενῆ Venerem	
ὦ Κυπρογενὲς o Venus	
πληθυντικῶς pluraliter	
αἱ Κυπρογενέες, γενεῖς	
τῶν Κυπρογενέων, γενῶν	
ταῖς Κυπρογενέσι	
τὰς Κυπρογενέας, γενεῖς	
ὦ Κυπρογενέες, γενεῖς.	

Communium.

ἑνικῶς singulariter

ὁ καὶ ἡ πλήρης plenus, & plena

τοῦ καὶ τῆς πλήρεος, ρους pleni, & plenæ

τῷ καὶ τῇ πλήρεϊ, ρει pleno, & plenæ

τὸν καὶ τὴν πλήρεα, ρη plenum, & plenam

ὦ πλῆρες o plene, & o plena.

Καὶ τὰ λοιπὰ (ideſt) & cætera.

Neutrorum Adiectiuorum

ἑνικῶς singulariter	Δυϊκῶς Dualiter
τὸ πλῆρες plenum	τὼ πλήρεε, ρη
τοῦ πλήρεος, ρους pleni	τοῖν
τῷ πλήρεϊ, ρεῖ pleno	

τὸ

τὸ πλῆρες plenum
ὦ πλῆρες o plenum
πληθυντικῶς pluraliter
τὰ πλήρεα, ρη
τῶν πληρέων, ρῶν
τοῖς πλήρεσι
τὰ πλήρεα, ρη
ὦ πλήρεα, ρη

τοῖν πληρέοιν, ροῖν
ὦ πλήρεε, ρη.

Neutrorum substantiuorum
ἑνικῶς singulariter

τὸ μέλος carmen
τοῦ μέλεος, λους carminis
τῷ μέλεϊ, λει carmini
τὸ μέλος carmen
ὦ μέλος o carmen
πληθυντικῶς pluraliter
τὰ μέλεα, λη
τῶν μελέων, λῶν
τοῖς μέλεσι
τὰ μέλεα, λη
ὦ μέλεα, λη.

Δυϊκῶς Dualiter
τὼ μέλεε, λη
τοῖν μελέοιν, λοῖν
ὦ μέλεε, λη

PROSTHESIS.

Genitiuus singularis contractus in ους fit Doricè in ευς, o in ε transeunte, vt τοῦ Ἀριστοτέλεος, τέλους, τέλευς Aristotelis.
Accusatiuus in εα per ε purum contrahitur in η simul

ſimul & α, ut τὸν Ἡρακλέεα, κλέη, κλέα *à nominatiuo* ὁ Ἡρακλέης *Hercules*.

Propria in ης, *aliquos caſus interdum formant more ſimplicium Primæ declinationis*, *ut* ὁ Ἀριστοτέλης, τὸν Ἀριστοτέλην, ὦ Ἀριστοτέλη: οἱ Ἀριστοτέλαι, τοὺς Ἀριστοτέλας, ὦ Ἀριστοτέλαι.

Similiter Adiectiua compoſita ab ἔτος *annus*, *ut* ὁ ἑπταέτης *ſeptennis, in Plurali* οἱ ἑπταέται, τοὺς ἑπταέτας, ὦ ἑπταέται. *ſic* ὁ διέτης *bimus (hoc eſt duos annos natus)* ὁ τριέτης *trimus*, ὁ ἑξέτης *ſexennis &c.*

A nominè τὸ κλέος, τοῦ κλέεος gloria *componũtur Adiectiua, ut* ὁ καὶ ἡ εὐκλεής, καὶ τὸ εὐκλεές *glorioſus, ſa, ſum: Et Propria, quæ dupliciter deſinunt in* ῆς, *aut* έης, *ut* ὁ Σοφοκλῆς, *&* ὁ Σοφοκλέης *Sophocles*.

Adiectiua quidem communem declinationem ſequũtur, ὁ καὶ ἡ εὐκλεής, τοῦ καὶ τῆς εὐκλεέος εὐκλεοῦς, τῷ καὶ τῇ εὐκλεέϊ εὐκλεεῖ *&c.*

Propria uerò ſic declinantur

Typus Propriorum in ῆς

ὁ Σοφοκλῆς, τοῦ Σοφοκλέος, κλοῦς, τῷ Σοφοκλέϊ, κλεῖ, τὸν Σοφοκλέα, κλῆ, καὶ κλῆν; ὦ Σόφοκλες *&c. utſuprà in typo in* ης *Maſculinorum* ὁ Ἀριστοτέλης.

In ἐης

ὁ Σοφοκλέης, τοῦ Σοφοκλέεος, κλέεος, καὶ Σοφοκλέεος, κλῆος: τῷ Σοφοκλέεϊ, κλέει, καὶ Σοφοκλῆϊ: τὸν Σοφοκλέεα, κλέη, καὶ Σοφοκλῆα, καὶ κλέην: ὦ Σοφόκλεες, κλεις. Οἱ Σοφοκλέεες, κλέεις, καὶ κλῆς, καὶ κλῆες: τῶν Σοφοκλεέων, κλήων: τοῖς Σοφοκλέεσι, κλῆσι: τοὺς Σοφοκλέεας, κλέεις, καὶ κλήας, καὶ κλῆς: ὦ Σοφοκλέεες, καὶ κλέεις, καὶ κλῆς, καὶ κλῆες. (*Dualiter* τὼ Σοφοκλέεε, τοῖν Σοφοκλεέοιν, κλήοιν, ὦ Σοφοκλέεε).

Sic declinabis ὁ Ἡρακλῆς, *&* ὁ Ἡρακλέης *Hercules* ὁ Περικλῆς, *&* ὁ Περικλέης *Pericles*: ὁ Θεμιστοκλῆς, *&* ὁ Θεμιστοκλέης *Themistocles*: ὁ Ἰφικλῆς, *&* ὁ Ἰφικλέης *Iphicles*, *& huiusmodi alia hominum propria.*

De Secunda declinatione Contractorum.

COMMA VII.

Secunda Contractorum declinatio complectitur Masculina, fœminina, & Communia in ις & υς, Neutra adiectiua, & substantiua in ι, & υ. Vt ὁ θέασις vates, ὁ βότρυς racemus: ἡ δύναμις potentia, ἡ χέλυς lyra: ὁ καὶ ἡ ἴδρις peritus, ta, ὁ καὶ ἡ ἡδὺς iucundus, da: τὸ ἴδρι peritum, τὸ ἡδὺ iucundum, τὸ πέπερι piper, τὸ μέθυ vinum. Sed Masculina, & Communia perrara

A no-

A nominatiuo ις vel ι fit Genitiuus ιος, contrahiturq; in singulari solus Datiuus ιι in ι: In plurali autem Nominatiuus, & Vocatiuus ιες in ις, Accusatiuus ιας in ις: Et in Neutris pluralibus ια in ι per tres casus.

A nominatiuo υς vel υ Genitiuus υος: contrahuntur in plurali tantùm Nominatiuus, & Vocatiuus υες in υς, Accusatiuus υας in υς: & in Neutris υα in υ per tres casus.

Typus in ις, ιος

ἑνικῶς singulariter

ὁ θέσπις vates
τοῦ θέσπιος vatis
τῷ θεσπίϊ, θέσπι vati
τὸν θέσπιν vatem
ὦ θέσπι o vates

Δυϊκῶς Dualiter

τὼ θέσπιε
τοῖν θεσπίοιν
ὦ θέσπιε

πληθυντικῶς pluraliter

οἱ θέσπιες, σπις vates
τῶν θεσπίων vatum
τοῖς θέσπισι vatibus
τοὺς θέσπιας, σπις vates
ὦ θέσπιες, σπις o vates

Typus in υς, υος

ἑνικῶς singulariter

ὁ βότρυς racemus
τοῦ βότρυος racemi

Δυϊκῶς Dualiter

τὼ βότρυε

τῷ βότρυϊ racemo
τὸν βότρυν racemum
ὦ βότρυ o raceme

τοῖν βοτρύοιν
ὦ βότρυε

πληθυντικῶς pluraliter

οἱ βότρυες, τρυς racemi
τῶν βοτρύων racemorum
τοῖς βότρυσι racemis
τὰς βότρυας, τρυς racemos
ὦ βότρυες, τρυς o racemi

Typus in ι, ιος

ἑνικῶς singulariter

τὸ πέπερι piper
τοῦ πεπέριος piperis
τῷ πεπέριϊ πεπέρι piperi
τὸ πέπερι piper
ὦ πέπερι o piper

Δυϊκῶς Dualiter
τὼ πεπέριε
τοῖν πεπερίοιν
ὦ πεπέριε.

πληθυντικῶς pluraliter

τὰ πεπέρια, πεπέρι
τῶν πεπερίων
τοῖς πεπέρισι
τὰ πεπέρια, πεπέρι
ὦ πεπέρια, πεπέρι.

Typus in υ, υος

ἑνικῶς singulariter

τὸ μέθυ vinum
τοῦ μέθυος vini
τῷ μέθυϊ vino

τὸ μέ-

τὸ μέθυ vinum
ὦ μέθυ o vinum

πληθυντικῶς pluraliter

τὰ μέθυα, μέθυ
τῶν μεθύων
τοῖς μέθυσι
τὰ μέθυα, μέθυ
ὦ μέθυα, μέθυ.

Δυϊκῶς Dualiter
τὼ μέθυε,
τοῖν μεθύοιν
ὦ μέθυε

Frequentiùs tamen hæc declinatio fit in εος Ionicè, vel εως Atticè: contrahiturq; εϊ in ει, εες in εις, εας in εις, εα in η, hoc modò

Typus in ις εος, & εως

ἑνικῶς singulariter

ὁ θέσπις vates
τοῦ θέσπεος, vel θέσπεως
τῷ θέσπεϊ, θέσπει
τὸν θέσπιν
ὦ θέσπι, vel θέσπις Atticè,
[nam Atticis Nominatiuo est omninò similis Vocatiuus]

πληθυντικῶς pluraliter

οἱ θέσπεες, θέσπεις
τῶν θεσπέων, vel θέσπεων
τοῖς θέσπεσι
τοὺς θέσπεας, θέσπεις.
ὦ θέσπεες, θέσπεις.

Δυϊκῶς Dual.
εε in η.
τὼ θέσπεε, θέσπη
τοῖν θεσπέοιν,
vel θέσπεοιν
ὦ θέσπεε, θέσπη

Sic declinabis ὁ ὄφις, τοῦ ὄφιος, vel ὄφεος, vel ὄφεως serpens: sed ἡ δύναμις, τῆς δυνάμεως magis quàm δυνάμιος potentia: ἡ θέσις, θέσεως positio: ἡ γένεσις generatio: ἡ φράσις locutio &c.

Typus in ι, εως

ἑνικῶς singulariter

τὸ πέπερι piper
τοῦ πεπέρεως
τῷ πεπέρεϊ, πέπερει
τὸ πέπερι
ὦ πέπερι.

πληθυντικῶς plurali ter

τὰ πεπέρεα, ρη
τῶν πεπέρεων
τοῖς πεπέρεσι
τὰ πεπέρεα, ρη
ὦ πεπέρεα, ρη.

Δυϊκῶς Dualiter
τὼ πεπέρεε, ρη:
τοῖν πεπέρεων,
ὦ πεπέρεε, ρη.

Reperitur etiam τὸ πέπερι, τοῦ πεπέριδος *piper: Tunc autem est quintæ declinationis Simplicium.*

Typus in υς, εος

ἑνικ. sing.

ὁ καὶ ἡ ἡδὺς iucundus, da,
τοῦ καὶ τῆς ἡδέος iucundi, dæ,
τῷ καὶ τῇ ἡδέϊ, ἡδεῖ iucundo, dæ,
τὸν καὶ τὴν ἡδὺν iucundum, dam

ὦ ἡδὺ

ὦ ἡδὺ o iucunde, da. &c. vt ſup. in ις, εος.

Typus in υς, εως. ἑνικ. ſing.	Typus in υ, εος ἑνικ. ſing.
ὁ πῆχυς cubitus	τὸ ἄςυ vrbs
τοῦ πήχεως cubiti	τοῦ ἄςεος vrbis
τῷ πήχεϊ, πήχει cubito	τῷ ἄςεϊ, ἄςει vrbi
τὸν πῆχυν cubitum	τὸ ἄςυ vrbem
ὦ πῆχυς o cubite &c.	ὦ ἄςυ o vrbs. &c.

PROSTHESIS.

Nomina ἡ ὄϊς ouis, & ὁ φθόϊς placenta *contrahuntur etiam in nominatiuo coaleſcentibus* ο *&* ι *in diphthongum, vt* οἶς, φθοῖς, *idquè per omnes caſus, qui communem ſimul contractionem admittunt, vt in Datiuo ſing.* τῇ ὄϊι, *vel (per contractionem Comm.)* ὄϊ, *& (per diphthongum)* τῇ οἶϊ, *vel* οἶ, *&c.*

Poetæ pro ἡ ὄϊς *dicunt* ἡ οἶις, τῆς οἴεος *etc.*

Nomen ὁ ὑϊς *filius, contrahitur dempto* ι *in gen. et Dat. ſing. atque in toto plurali, vt* τοῦ ὑΐος, ὗος, τῷ ὑΐι, ὑϊ: *ſed in Datiuo plur.* τοῖς ὑϊσι, ὑάσι, *nō* ὗσι, *quia cū diphthongus* υ *nunquā conſonantem præcedat, neceſſariò aſſumitur* α.

Poetæ declinant ἡ πόλις *vrbs,* τῆς πόλεος *vel* πόλους, *vel* πόλευς. *Item* τῆς πόληος *per* η, τῇ πόληϊ, τὴν πόληα. *In duali* τὰ πόληε: *Plur.* αἱ πόληες, τῶν πολήων, ταῖς πόλησι, τὰς πόληας *etc.*

De Tertia declinatione Contractorum
COMMA VIII.

Tertia Contractorum declinatio solius est generis masculini in ευς, vt ὁ Ὀρφεὺς Orpheus, ὁ πραγματεὺς negotiator. Genitiuus έος communiter, έως Atticè, ῆος Ionicè. Contractio singularis Datiui tantùm εϊ in εῖ: Pluralium verò Nominatiui, & Vocatiui έες in εῖς, Accusatiui έας in εῖς.

Typus

ἑνικῶς singulariter

ὁ Ὀρφεὺς Orpheus
τοῦ Ὀρφέος communiter, vel Ὀρφέως Atticè, vel Ὀρφῆος Ionicè, Orphei
τῷ Ὀρφέϊ, φεῖ, vel Ὀρφῆϊ Orpheo
τὸν Ὀρφέα, vel Ὀρφῆα Orpheū
ὦ Ὀρφεῦ, vel Ὀρφεὺς Att., o Orpheu

πληθυντικῶς pluraliter

οἱ Ὀρφέες, φεῖς, vel Ὀρφῆες
τῶν Ὀρφέων, vel Ὀρφέων, vel Ὀρφήων
τοῖς Ὀρφεῦσι, vel Ὀρφῆσι
τοὺς Ὀρφέας, φεῖς, vel Ὀρφῆας
ὦ Ὀρφέες, φεῖς, vel Ὀρφῆες.

Δυϊκῶς Dual.
έε in ῆ
τὼ Ὀρφέε, φῆ, vel Ὀρφῆε
τοῖν Ὀρφέοιν, vel Ὀρφήοιν
ὦ Ὀρφέε, φῆ, vel Ὀρφῆε.

PRO-

P R O S T H E S I S I.

Desinentia in ευς *purum contrahunt in singulari tres casus, Genitiuū, Dat., Accus. ut* ὁ χοεὺς, τȣ̃ χοέως χοῶς, τῷ χοέϊ χοεῖ, τὸν χοέα χοᾶ *chus (genus mensuræ liquidorum, Latinis congiū)*

Ab έος *per* ο *Genitiuo fit contractio Dorica in* εῦς, *Aeolica in* ευς *(retracto accentu) ut* τȣ̃ Ὀρφέος, Ὀρφεῦς, *uel* Ὄρφευς *Orphei.*

Accusatiuum Ionicum in ῆα *contrahunt Poetæ in* ῆ, *ut* τὸν Ὀρφῆα, φῆ *Orpheum. sic Nominatiuum plur. in* ῆες *contrahunt ijdem in* ῆς, *et* ῇς *(cum* ι *subscripto) ut* οἱ Ὀρφῆες, φῆς, *et* φῇς *Orphei.*

P R O S T H E S I S II.

Genitiuus ῆος *est Ionum, ut diximus in Typo, Ionum quidem ueterum, nam recentiorum est* έος. *Aeoles autem ueteres in ueteri genitiuo accentum retrahunt, sicut recentiores in recenti. Sic* τȣ̃ Ὀρφῆος *uel* Ὄρφηος: Ὀρφεῖος, *uel* Ὄρφειος *Orphei.*

Cæterùm hæc tertia declinatio respondet secundæ Latinorum in eus, ut constat ex Typo. Quanquam etiam tertiæ in es in aliquibus tantùm nominibus, cuius uarietatis causa est terminatio Dor. quæ habet, ης *pro* ευς, *ut* Ὄρφης *pro* Ὀρφεύς. *Hinc, et Vlysseus ab* Ὀδυσσεὺς, *et Vlysses*

ab Ὀδύσσης *dicitur: genitiuo Vlyssei [quatuor, vel tribus syllabis, pro quo etiam Vlyssi) & Vlyssis &c. Poetæ pro ei dicunt eos, Vlyssei, Vlysseos.*

De Quarta declinatione Contractorum

COMMA IX.

Quarta Contractorum declinatio femininis tantùm constat in ὼ finitis, vt ἡ Σαπφὼ Sappho [proprium mulieris] ἡ ἠχὼ echo (resonantia ἡ πυθὼ putrefactio.

Contrahuntur tres casus numeri singularis tantùm, όος in ȣ̃ς, όï in οῖ, όα in ὼ. Vocatiuus in οῖ. Reliqua more simplicium tertiæ declinationis.

Typus

ἑνικῶς singulariter

ἡ Σαπφὼ hæc Sappho	
τῆς Σαπφόος, φȣ̃ς huius Sapphus	Δυϊκῶς Dualiter
τῇ Σαπφόï, φοῖ huic Sapphi	
τὴν Σαπφόα, φὼ hanc Sappho	τὰ Σαπφὼ
ὦ Σαπφοῖ, o Sappho, vel Sapphi	ταῖν Σαπφοῖν
πληθυντικῶς pluraliter	ὦ Σαπφὼ

αἱ Σαπφοὶ

τῶν Σαπφῶν

ταῖς Σαπφοῖς

τὰς Σαπφȣ̀ς

ὦ Σαπφοὶ.

PROS-

PROSTHESIS.

Duo nomina fœminina in ως, ἡ ἠὼς aurora, et ἡ αἰδὼς verecundia, ad hanc declinationē reuocātur, quòd in omnib⁹ casibus, vno recto excepto, eandē inflexionē & cōtractionē seruet. ἡ ἠὼς, τῆς ἠόος ἠῦς *etc.* ἡ αἰδὼς, τῆς αἰδόος, αἰδῦς *etc.*

Accusatiuum in ὼ contractum, vel ῶ (cum circumflexo, vt quibusdam placet) Iones vertunt in ῦν, Σαπφὼ, Σαπφῦν: *Aeoles in* ῶν Σαπφῶν.

Genitiuum autem in ῦς *contractum Aeoles in* ῶς, Σαπφῦς, Σαπφῶς.

De Quinta declinatione Contractorum.

COMMA X.

Quinta Contractorum declinatio est Neutrorum tantùm in ας purum, & in ρας, vt τὸ κρέας caro, τὸ γέρας præmium.

Contrahuntur in singulari Genitiuus & Datiuus, in Plurali omnes casus præter Datiuum. Ex ατος quidem genitiui sing. fit αος Ionicè, ως Atticè, indequè Contractio in ως: in ambobus Genitiuis retento ω, in reliquis casibus α longo.

Typus in ας purum

ἑνικῶς singulariter

τὸ κρέας caro

τῦ κρέατος (Communiter) κρέαος (Ion.) κρέως [Att.]

(Att.) carnis
τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέᾳ (cum ι
subscripto) carni
τὸ κρέας carnem
ὦ κρέας o caro
πληθυντικῶς pluraliter
τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα
τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν
τοῖς κρέασι
τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα
ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Δυϊκῶς Dualiter
ατε, αε, α: άτοιν,
άοιν, ῷν.
τὼ κρέατε, κρέαε,
κρέα
τοῖν κρεάτοιν, κρε
άοιν, κρεῷν
ὦ κρέατε, κρέαε,
κρέα.

Typus in ρας
ἑνικῶς singulariter
τὸ γέρας præmium
τοῦ γέρατος, γέραος, γέρος præmij
τῷ γέρατι, γέραϊ, γέρᾳ præmio
τὸ γέρας præmium
ὦ γέρας o præmium
πληθυντικῶς pluraliter
τὰ γέρατα, ραα, ρα
τῶν γεράτων, ράων, ρῶν
τοῖς γέρασι
τὰ γέρατα, ραα, ρα
ὦ γέρατα, ραα, ρα.

Δυϊκῶς Dualiter
τὼ γέρατε, γέραε, γέρα
τοῖν γεράτοιν, γεράοιν, γερῷν
ὦ γέρατε, γέραε,
γέρα.

PRO-

PROSTHESIS I.

Herodotus pro γέραα *Ionicè dixit* γέρεα *per* ε.

Datiuum pluralem formant Poetæ à genitiuo cōmuni γέρατος, *&* *Ionico* γέραος, ος *in* εσι *vel* εασι *mutato, vt* τοῖς γεράτεσι, *vel* γεράτεασι, γεράεσι, *vel* γεράεασι præmijs.

PROSTHESIS II.

De alijs Contractorum speciebus.

Sunt aliæ à superioribus Contractorum species per omnes omnino casus contractionem patientes.

Primò Participia Circumflexorum verborum præsentis, & imperfecti temporis Actiua, Passiua, & Media (de quibus infrà) Actiua, vt ὁ λυπέων, λυπῶν, τοῦ λυπέοντος, λυποῦντος, τῶ, *etc.* ἡ λυπέουσα, λυποῦσα, τῆς λυπεούσης, πούσης: τὸ λυπέον, ποῦν, τοῦ λυπέοντος, ποῦντος *hic, hæc, hoc contristans. Passiua & Media, vt* ὁ λυπεόμενος, πούμενος, τοῦ λυπεομένου, πουμένου: ἡ λυπεομένη, πουμένη, τῆς λυπεομένης, πουμένης: τὸ λυπεόμενον, πούμενον, τοῦ λυπεομένου, πουμένου *Qui, quæ quod contristatur, vel contristat.*

Secundò finita in ήεις *adiectiua trium terminationum cōtrahuntur poeticè per* η, *vt* ὁ δαφνήεις, ἡ δαφνήεσσα, τὸ δαφνῆεν: δαφνῆς, δαφνῆσσα, δαφνῆν *laureaceus, cea, ceum:* τοῦ δαφνήεντος, τῆς δαφνήεσσης, τοῦ δαφνήεντος: δαφνῆντος, δαφνῆσσης, δαφνῆντος *&c.*

Ter-

Tertiò in όεις *poetica substantiua, & adiectiua contrahuntur oratoriè per* ου, *vt* ὁ πλακόεις, πλακοῦς, τοῦ πλακόεντος, πλακοῦντος *hæc placenta*. ὁ μελιτόεις, ἡ μελιτόεσσα, τὸ μελιτόεν, μελιτοῦς, μελιτοῦσσα, μελιτοῦν *mellitus ta, tum*.
Quartò tria substantiua in έαρ *contrahuntur per* ῆρ, τὸ ἔαρ, ἦρ *ver*: τὸ κέαρ, κῆρ *cor*: τὸ στέαρ, στῆρ *adeps*.
Quintò nomina primæ simplicium in έας *&* έης *poetica contrahuntur Oratoriè hoc modo. In* έας, *vt* ὁ Ἑρμέας (*pro quo etiam* Ἑρμείας) Ἑρμῆς, τοῦ Ἑρμέου Ἑρμοῦ, τῷ Ἑρμέᾳ Ἑρμῇ, τὸν Ἑρμέαν Ἑρμῆν *etc. Mercurius* (*Vide Primam declin. simpl.*) *In* έης, *vt* ὁ Ἀπελλέης, Ἀπελλῆς, τοῦ Ἀπελλέου, Ἀπελλοῦ *&c.*
Sextò nomina secundæ simplicium in άα, *&* έα *contrahuntur modò in* ᾶ, *modò in* ῆ. *In* ᾶ *tria primùm illa poetica* ἡ Ἀθηνάα Ἀθηνᾶ *Minerua*, τῆς Ἀθηνάας, νᾶς *etc.* ἡ Ναυσικάα, κᾶ, τῆς Ναυσικάας, κᾶς *Nausicaa* (*propr. mulieris*) ἡ μνάα, μνᾶ, τῆς μνάας, μνᾶς *mina. Deinde finita in* έα *per* ε *purum, vt* ἡ ἐρέα ἐρᾶ *lanea. In* ῆ *contrahuntur finita in* εα *per* ε *impurum, vt* ἡ γέα, γῆ *terra*.
Septimò tertiæ simplicium substantiua masculina in όος, *et neutra in* έον. *In* όος *per* οῦς, *vt* ὁ νόος
νοῦς

νοῦς *mens*, τῦ νόυ νῦ, τῷ νόῳ νῷ, τὸν νόον νῦν, ὦ νόε νῦ. οἱ νόοι νοῖ, τῶν νόων νῶν, τοῖς νόοις νοῖς, τὺς νόους νῦς, ὦ νόοι νοῖ. *Quod ita contractum variatur etiam per quintam declinationem sic.* ὁ νῦς, τῦ νοὸς, τῷ νοῒ, τὸν νόα, ὦ νῦ. *sic ut etiam* ὁ βόος βῦς *bos*, τῦ βόυ βῦ: *et* ὁ βῦς, τῦ βοὸς, *&c. In plurali per quintam* οἱ βόες βῦς, τὺς βόας βῦς: *similiter* οἱ νόες νῦς, τὺς νόας νῦς.

In εον *per* οῦν, *ut* τὸ ὀςέον ὀςοῦν, τῦ ὀςέου ὀςοῦ *os, ossis. plur.* τὰ ὀςέα ὀςᾶ *etc. ossa.*

Octauò tertiæ pariter simplicium Adiectiua, quorum masculina in εος, *vel* οος: *fœminina in* εά *vel* οη: *neutra in* εον *vel* οον, *contrahuntur hoc modo.*

Masculina in εος *per* οῦς οῖα *contrahuntur, ut* ὁ ἀργύρεος ἀργυροῦς *argenteus*, τῦ ἀργυρέου, ρῦ *etc.* (*ut sup.* ὁ νόος νῦς) *sic* ὁ χρύσεος, σῦς *aureus*, ὁ χάλκεος, κῦς *ereus*: *Fœminina in* εα *nunc per* ᾶ, *si ante* ε *præcedat* ρ, *ut* ἡ ἀργυρέα, ἀργυρᾶ *argentea*, τῆς ἀργυρέας, ρᾶς *&c. nunc per* ῆ, *si ante* ε *precedat alia consonans, ut* ἡ χρυσέα χρυσῆ *aurea*, ἡ χαλκέα χαλκῆ *area*: *Neutra in* εον *per* οῦν, *ut* τὸ ἀργύρεον, ἀργυροῦν *argenteum*, τῦ ἀργυρέου, ροῦ *&c.* [*ut suprà in* ὀςέον, ὀςοῦν]: *sic* τὸ χρύσεον, χρυσοῦν *aureum*,

τὸ

τὸ χάλκεον, χαλκοῦν *æreum.*

Masculina in οος *per* οῦς, *quorũ fęminina in* οη *per* ῆ, *neutra in* οον *per* οῦν *ad hunc modum. Masc. vt* ὁ ἁπλόος ἁπλοῦς *hic simplex*, τοῦ ἁπλόου, λοῦ, τῷ ἁπλόῳ, λῷ, τὸν ἁπλόον, λοῦν *&c. Fœm.* ἡ ἁπλόη ἁπλῆ, τῆς ἁπλόης λῆς *&c. hæc simplex. Neut.* τὸ ἁπλόον ἁπλοῦν *&c. in plur.* τὰ ἁπλόα, λᾶ *&c. hoc simplex. Excipe à contractione* ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον *octauus, ua, uum.*

Nonò adiectiuum poeticum σάος saluus, *contrahitur ab oratoribus in* σῶς, *declinaturquè contractum per quartam Atticorum:* ὁ σάος σῶς, τοῦ σάου σῶ, τῷ σάῳ σῷ *&c. Neutrum* τὸ σάον σῶν*: plur.* τὰ σάα σῶ *&c. Pro* σάος *dicitur oratoriè etiam* σῶος, *&* σῷος.

Decimò adiectiua composita à μναῖος ad minæ pretium euadens (*composita, inquam, non ipsum simplex* μναῖος) *contrahunt* αῖος *per* ους *retracto accentu, vt* διμναῖος δίμνους, qui est duarum minarum; τριμναῖος, τρίμνους trium minarum &c.

De Heteroclitis
COMMA XI.

Heteroclita dicuntur, quæ à communi deflectunt declinandi lege. Id verò quadrupliciter,

ter, nimirum genere, declinatione, terminatione, pluribus simul.

I. Genere

Mascula vult ὁ ζυγὸς, νῶτος, κύκλος, atq; τράχηλος
& μοχλὸς, δεσμὸς, σαθμὸς cum λύχνος, ἐρετμὸς
vnius numerus, pluralis neutra reposcit.
Adde ὁ χαλινὸς ijs, adde ἡ muliebre κέλευθος,
atq; anceps ὁ, vel ἡ δίφρος cum τάρταρος adde.
quamquàm, vbi post liquidam ος sequitur, pluralia vtrumque
dent genus, vt κύκλος & κύκλοι, & κύκλα: demito σαθμός.
νῶτα quoq; & νῶτοι dices: ab ὁ δόρπος, ὁ μηρὸς
δόρπα dabit Vates pluralia, μηρὰque neutra.
sed τὸ ζυγὸν, δεσμὸν, νῶτον perrara videbis.

* ὁ ζυγὸς iugũ, ὁ νῶτος tergum, ὁ κύκλος circus, gyrus, ὁ τράχηλος collum, ὁ μοχλὸς vectis, ὁ δεσμὸς vinculum, ὁ σαθμὸς statio, libra, ὁ λύχνος lucerna, ὁ ἐρετμὸς remus, ὁ δόρπος cæna, ὁ μηρὸς femur, ὁ χαλινὸς frenũ, ἡ κέλευθος semita, ὁ vel ἡ δίφρος sedes, bigæ, ὁ vel ἡ τάρταρος Tartarus.

Fœminea hæc casu primo quartoquè Dualis
χεὶρ, ὁδὸς, & πόλις, atq; γυνὴ variata virile
dant genus, vt τὼ χεῖρε: tenet talem Attica legem.

* ἡ

* ἡ χεὶρ, ρὸς manus, ἡ ὁδὸς, ȣ via, ἡ πόλις, ιος ciuitas, ἡ γυνὴ, γυναῖκος mulier.

II. Declinatione

Declinant variè ναῦς, σὴς, χεὶρ in genitiuo:
ναῦς, ναὸς, atq; νεὼς: σὴς, σητὸς, vel σεὸς: at χεὶρ
dat χειρὸς vulgo, dempto ι χερὸς atq; poëtæ.

* ἡ ναῦς *nauis*, ὁ σὴς *tinea*, ἡ χεὶρ *manus*.

Simplicium Primæ finita ης nomina quædam
propria, quæ Quintam quoquè declinata pererrant,
ου ſimul ac ητὸς dant: nempe ὁ Δάρης, ὁ Θαλῆςq;
iunge ὁ Λάχης, nec deme ὁ Μέγης, ὁ Πύδηςque, Φαλῆςque,
atque Χρέμης: ſed Ἄρης dat ἄρȣ, & ἄρητος, ἄρηος
ſeu ἄρεος, cōtractum & ἄρȣς, ἄρεως vel Athenis
adde & ἄρευς, ἄρεοςq; aſſumpto ι reddet ἄρειος.

* ὁ Δάρης *Dares*, ὁ Θαλῆς *Thales &c.* (*ſunt autem omnia virorum propria*) ὁ Ἄρης *Mars*.

Flectit in ου, vel ατος genitiuum Tertię ὄνειρον.
Ως Quartæ in Quintam nonnunquam migrat, vt ἥρως
τȣ̃ ἥρω, ſeu ἥρωος: Compoſtaquè Quintę
à πoὺς, ȣ vel οδος geminant ſibi iure ſecundum.

* τὸ ὄνειρον *ſomnium*, ὁ ἥρως *heros*. ſic ὁ Μίνως *Minos*.

κά-

* ὁ κάλως *rudens*, ὁ γέλως *risus*, ὁ ἔρως *amor*, ὁ μονόκερως *unicornis*, ὁ αἰγόκερως *capricornus*. A ποὺς *pes* componuntur δίπους *bipes*, τρίπους *tripes &c.* Οἰδίπους *Oedipus* quasi tumore pedum laborans.

Contracta ης propria interdũ parisyllaba fiũt, testis Ἀριστοφάνης, νεος, & νους, cui variatur quartus ην, quintus η, pluralis quoq; rectus ναι, sed νας quartus: διετὴς sic ἑπταετὴσquè cum reliquis ab ἔτος plurali nomina flectes.

* ὁ Ἀριστοφάνης *Aristophanes* [proprium viri] τὸ ἔτος *annus*, ὁ καὶ ἡ διετὴς *bimus, ma*, ὁ καὶ ἡ ἑπταετὴς *septennis*.

III. Terminatione

Casibus inflexis Rectus quandoquè negatur conueniens: aliundè ipsum tamen aduocat vsus.

Ζεὺς velut à δὶς fert διὸς, ὦ ζεῦ fert modò quintũ. Estquè τὸ οὖς ὠτὸς, pluraliter ὦτα. Γάλακτος à γάλα fit: Γόνατος, δόρατος γόνυ dant, δόρυ Rectum.

Ὕδατος ex ὕδωρ. Ἧπαρ, δέλεαρquè, φρέαρquè cum στέαρ exposcunt ατος, hisq; poëtica necte αρ quoque, ατος: κάρηαρ nempè, εἶδα, ὄνειαρ, & ἦμαρ.

* Terminationem variant nomina, quæ aliter

in rectis terminant, aliter in obliquis, ita vt ex duobus quasi nominibus vnum conflectur, propterea, quòd inusitato casui vnius, alterius vsitatus sufficitur.

ὁ Ζεῦς, τοῦ διός, τῷ δὶϊ, τὸν δία, ὦ Ζεῦ *Iupiter* [hunc alijs nouem modis nuncupauit antiquitas, ὁ Δὶς τοῦ διός, ὁ Δὰν, Δὴν, Δεὺς, Βδεὺς, Ζὰς, Ζὴς, Ζὴν τοῦ ζηνὸς, Ζὰν, τοῦ ζανὸς.] τὸ οὖς, τοῦ ὠτὸς (velut ab ὦς) *auris*. τὸ γάλα, τοῦ γάλακτος *lac* (ab inusitato γάλαξ). τὸ γόνυ τοῦ γόνατος *genu*. τὸ δόρυ δόρατος *hasta* (ab obsoletis γόνας, & δόρας) τὸ ὕδωρ τοῦ ὕδατος (vt ab ὕδας) *aqua*. τὸ ἧπαρ ἥπατος *iecur*, δέλεαρ ατος *esca*, φρέαρ, ατος *puteus*, στέαρ ατος *adeps*, κάρηαρ ατος *caput*, εἶδαρ ατος *cibus*, ὄνειαρ ατος *vtilitas*, ἦμαρ ατος *dies* (velut à finitis in ας).

Tolle γυνάιξ, suppone γυνὴ: τῆς inde γυναικὸς,
ἆque γυνάι, numeri pluralis in αιξὶ datiuus.
Flecte ὁ μέγας, τὸν ritè μέγαν, μέγα subijce neutrum,
cætera vt à μεγάλος recto. Vult flectere πολλὸς
integrum Vates: Orator sed πολὺς, & λυν
rectum illum, hunc quartum: neutrum πολὺ
vult

vult vice πολλὸν:

commune vtrique est τȣ̃ πολλȣ̃, τῷ quoquè πολλῷ:

pluralis πολέες, πολέων, πολέεσι poëtæ est:

fœmineo more ἡ πολλὴ variare memento.

* ἡ γυνὴ, τῆς γυναικὸς &c. (tãquam à γύναιξ) τὴν γύναῖκα, ὦ γύναι, & plur. αἱ γυναῖκες, τῶν κῶν, ταῖς γυναιξὶ, τὰς γυναῖκας &c. *mulier*. ὁ μέγας, μεγάλȣ, γάλῳ (ab inusitato ὁ μεγάλος) τὸν μέγαν, ὦ μεγάλε: ἡ μεγάλη, μεγάλης &c. τὸ μέγα, μεγάλȣ &c. *magnus, gna, gnum*. ὁ πολὺς, πολλȣ̃, πολλῷ, πολὺν: ἡ πολλὴ, πολλῆς &c. τὸ πολὺ, πολλȣ̃, πολλῷ, πολὺ (velut à πολλὸς) *multus, ta, tum*. Est autem ὁ πολλὸς, & τὸ πολλὸν adhuc in vsu apud poëtas, qui pluralem declinant οἱ πολέες πολεῖς, τῶν πολέων, τοῖς πολέεσι, τὰς πολέας deductum à genit. sing. τȣ̃ πολέος, quo vtitur Homerus.

IV. Pluribus simul.

Hæc declinandi variant formamqq; genusq;

consimili finita modo θρῆνοςquè, σκότοςq;

ac ἔλεος, quib⁹ addere ὄχος licet, addere ὄνειδος,

namquè in εος, si neutra facis, dant esse secundum,

masculæ in ȣ. Siquidem variantia nomina finem

 de-

declinant pariter variè, velut υἱὸς in υἱοῦ;
ast υἱεὺς in έως, υἷϊς sed in υἵιος: hocce
iudicium in reliquis facies, quæ suggeret vsus.

* ὁ θρῆνος, νου tertiæ, vel τὸ θρῆνος, εος quintæ *lamentatio*: sic ὁ σκότος, του, vel τὸ σκότος, τέος (& per contract. τους) *tenebræ*: ὁ ἔλεος, ἐλέου, vel τὸ ἔλεος, τοῦ ἐλέεος, & ἐλέους *misericordia*: ὁ υἱὸς, vel υἱεὺς, vel υἷϊς *filius*: sic ὁ Μωσῆς, σοῦ, & Μωσεὺς, έως, & Μωϋσῆς, σοῦ, & Μωϋσεὺς, έως *Moyses &c.*

Diuerso interdum genere vna est flexio casus.
hinc ὁ θύμος, τὸ θύμον, τοῦ μου formatur vtrinq;
At genus, & finis, diuersa & flexio sæpe est,
ἡ ὄχθη, ὄχθης sic monstrat, ὁ ὄχθος & ὄχθου.

* ὁ θύμος, vel τὸ θύμον, τοῦ θύμου *thymus*, vel *thymum* (herbæ genus) ἡ ὄχθη, θης, vel ὁ ὄχθος, θου *ripa*.

Ludit in obliquis non raro syncopa: namquè
cerne κύων dare pro κύονος κυνὸς, & νι, να deinceps.
Vult sed ἀνὴρ ἀνέρος, sine ε vel cum δέλτα sonare
ἄνδρος, ita in reliquis, sed ἄνερ pmittere quinto.

* ὁ καὶ ἡ κύων *canis*. ὁ ἀνὴρ, ἀνέρος & per syncopam ἀνδρὸς (interposito δ) ὦ ἄνερ *vir*.

Quatuor hæc θυγάτηρ, γαστὴρ, μήτηρq; πατὴρq;
syn-

syncopa bis modò τοῦ τέρος in τρὸς, τῷ τέρι in τρὶ
corripit: at Vates θυγάτηρ correptat vbique,
à τρὶ solet τράσι pluralis manare Datiuus.

* ἡ θυγάτηρ *filia*, τῆς θυγατέρος, & θυγατρὸς, τῇ θυγατέρι & τρὶ, τὴν θυγατέρα solùm (genitiuo & datiuo tantùm patientibus syncopam). sic ἡ γαστὴρ *venter*, ἡ μήτηρ *mater*, ὁ πατὴρ *pater*. Poëticè ἡ θυγάτηρ per casus omnes syncopam recipit. Datiuus plur. fit à singulari, iam correpto τρὶ in τράσι, vt τῇ θυγατρὶ, ταῖς θυγατράσι.

Circumflexa petunt quædam deponere sigma
obliquis: sed ν quarto superaddere casu;
qualia In ῆς, vt ὁ Δρῆς, τοῦ τῷ δρῆ, postea τὸν δρῆν:
atquè Minutiua ῦς, Διονῦς, νῆ, νῦνque probante
cum Proprijs οῦς, augustum ceu nomen Ἰησοῦς.

* Tres circumflexorum species genitiuum & datiuum formant abiecto σ, accusatiuũ assumpto ν. Videlicet in ῆς, vt ὁ Δρῆς *Dres*, τοῦ δρῆ, τῷ δρῆ, τὸν δρῆν. Dimminutiua in ῦς, vt ὁ Διονῦς *Dionysulus*, & Propria in οῦς, vt ὁ Ἰησοῦς *Iesus* dulcissimæ spei, & amoris nomen.

Deficit ἀλλήλων pluralis fortè secundus,
omnisq; est generis, sed λοις, λαις, λοισq; datiuus
finitur, quartus λους, λας, λαquè *mutuò* & offert.

* pluraliter τῶν ἀλλήλων, ἀλλήλοις, λαις, λοις, ἀλλήλους, λας, λα significat mutuò, inter se, inuicem, alij alios, alter alterum.

Sæpe secunda solet, (Vati hęc concessa facultas)
Tertiaq; ad Quintæ normam conuertere Dandi
casus, vel genus interdum quoquè mutat: Homerus
τῇ ὑσμῖνι vice ὑσμίνῃ per ἰῶτα profatur.
τῇ κλαδὶ, ταῖς δεσι ex ὁ κλαδὸς dat vterq; Datiuus
talia plura feret studioso pagina Vatum.

* Quædam secundæ, ac tertiæ declinationis nomina formant poëticè Datiuum ad terminationem Quintæ: alia quidem singularem, pluralem alia, quædam vtrunquè, genere etiam quandóquè variato, vt ἡ ὑσμίνη *prælium*, τῇ ὑσμῖνι (per ι.) *prælio*: τὸ ἄστρον *astrum*, τοῖς ἄστρασι *astris*: τὸ λίτον *pannus lineus*, τῇ λιτὶ (per fœmin.) *panno lineo*: ὁ κλαδὸς *ramus*, τῇ κλαδὶ *ramo*, ταῖς κλάδεσι *ramis* (vtrobiquè per fœmin.)

Aeolibus contrà: pro Quinta Tertia mutat
grata vicem, τὸ δίλημμα, ματοις plurale reponit
pro μασι: αἱ Κλῶθες pro θοι mutare sed audent.

* Aliqua Quintę è contrario Datiuum plur. Aeolicè formant more Tertiæ, vt τὸ δίλημμα *dilemma*, τοῖς διλημμάτοις pro διλήμμασι,

ει, vnde & Latinè dilemmatis pro dilemmatibus vſitatum. ἡ Κλωθὼ *Clotho* (nomẽ Parcæ) pluraliter αἱ Κλῶθες Aeolicè pro Κλωθοὶ, ſicut exigebat terminatio Quartæ Contractorum.

De Numeralibus Cardinalibus

COMMA XII.

Heteroclitis ſuccedunt proximè Numeralia, & quidem Cardinalia, (nam Ordinalia ſequuntur declinationum canones: Vide lib. 1. theor. 2. com. 8.) hæc enim vel numero deficiunt, vel etiam declinatione.

Numero tantùm ſingulari declinatur εἷς, μία, ἓν *vnus, vna, vnum* (trium terminationũ ſub triplici genere) hoc modo.

Maſc. ὁ εἷς, τοῦ ἑνὸς, τῷ ἑνὶ, τὸν ἕνα. fœm. ἡ μία, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τὴν μίαν. Neut. τὸ ἓν, τοῦ ἑνὸς, τῷ ἑνὶ, τὸ ἕν.

Duali autem, & plurali δύο *duo* (trium generum ſub vna terminatione)

Dualiter nomin. & accuſ. δύο (vel δύω Atticè, vel δοιὼ poët.) genit. & dat. δυοῖν (vel δυεῖν in fœmin. Atticè) vel δύο in genitiuo fœminino.

Pluraliter nomin. δύο (vel δοιοὶ poët.) genit. δυῶν, datiuo δυσὶ, Accuſ. δύο.

Sic ἄμφω *ambo*. Dual. & Plur. nomin. & accus. ἄμφω,

genit. & Dat. ἄμφοιν.

Plurali tantùm reliqua omnia Cardinalia: sed declinationem seruant ante Centum τρεῖς *tres*, & τέσσαρες *quatuor* (duarum terminationum sub tribus generibus) & post Centum διακόσιοι *ducenti*, τριακόσιοι *trecenti*, ac deinceps, trium terminationum sub tribus generibus. Videlicet.

Pluraliter οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία hi & hæ tres, & hæc tria: τῶν τριῶν: τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τρισί: τοὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

Pluraliter οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα hi & hæ & hæc quatuor: τῶν τεσσάρων, τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς τέσσαρσι, τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

* Pro τέσσαρες *dicitur Ionicè* τέσσερες *per* ε, *Atticè* τέτταρες *per* ττ, *Doricè* τέτορες *per* το, *poeticè* πίσυρες.

Plural. οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια ducenti, tæ, ta: τῶν διακοσίων, τοῖς διακοσίοις, ταῖς διακοσίαις, τοῖς διακοσίοις: τοὺς διακοσίους, τὰς διακοσίας, τὰ διακόσια.

Sic οἱ τριακόσιοι, αἱ τριακόσιαι, τὰ τριακόσια trecenti, tæ, ta: τετρακόσιοι, όσιαι, όσια quadringenti, tæ, ta: πεντακόσιοι quingenti, & deinceps

ceps: χίλιοι, χίλιαι, χίλια mille: δισχίλιοι, λιαι, λια bis mille, eodemquè modo per omnes numeros, quos habes descriptos lib. 1. theor. 2. com. 8. post Prosthesim 2.

Declinatione quoq; deficiunt Numeralia à quatuor vsquè ad centum: sunt enim indeclinabilia, discernunturquè genera & casus articulis in hunc modum.

Plural. οἱ, καὶ αἱ, καὶ τὰ πέντε hi, & hæ, & hæc *Quinque*: τῶν πέντε: τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς πέντε: τοὺς, καὶ τὰς, καὶ τὰ πέντε.

Sic declinantur οἱ, καὶ αἱ, καὶ τὰ ἕξ hi & hæ & hæc sex: τῶν ἕξ &c. οἱ καὶ αἱ καὶ τὰ ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα nouem, δέκα decem &c. vsquè ad ἑκατὸν *centum*, & ipsum indeclinabile.

Περὶ ἀντωνυμίας
seu
De Pronomine

THEOREMA IV.

Pronominum diuisione prætermissa (quam habes lib. 1. Theor. 3.) ipsorum declinandorum rationem sic accipe.

De Pronominibus Primitiuis

COMMA I.

Primæ personæ

ἐγὼ

ἑνικ. sing.	Δυϊκ. Dual.
ἐγὼ, ἐμȣ͂, ἐμοὶ, ἐμὲ.	νῶ nos duo, &
ego, mei, mihi, me.	nos duos
πληθ. plur.	νῷν nostrũ duo-
ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς.	rum; & nobis
nos, nostrũ, nobis, nos.	duobus.

Secundæ personæ

ἑνικ. sing.	Δυϊκ. Dual.
σὺ, σοῦ, σοὶ, σὲ.	σφῶ vos duo, &
tu, tui, tibi, te.	vos duos
πληθ. plur.	σφῷν vestrum
ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.	duorum, &
vos, vestrũ, vobis, vos.	vobis duobus

Tertiæ personæ

ἑνικ. sing.	Δυϊκ. Dual.
ὅς, οὗ, οἷ, ἓ	σφὲ ipsi duo, &
ipse, sui, sibi, se.	se duos
πληθ. plur.	σφὶν sui duorũ,
σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.	& sibi duobus
ipsi, sui, sibi, se.	

P R O S T H E S I S.

Cōmuniter ἐγὼ *admittit etiam aphæresin in obliquis singularibus*, μοῦ, μοὶ, μὲ *pro* ἐμȣ͂, ἐμοὶ, ἐμὲ,

Aliter

Aliter in alijs dialectis proferuntur pronomina, videlicet.

Primæ Personæ sing. nomin. ἐγὼ *cōmuniter,* ἔγωγε *Atticè (retracto accentu):* ἐγώνη, ἐγώνγα, ἐγὼν, ἐγώθην *Doricè:* ἐγῶν *Aeolicè:* ἰώγα, ἰώνγα *Bæoticè:* 'γὼ *Poeticè, dempto* ε.

Genit. ἐμῦ *vel* μῦ *Commun.* ἐμεῦ *vel* μεῦ *Dor. & Aeol.* ἐμέο *vel* μέο *Ion.* ἐμεῖο *vel* μεῖο, ἐμεόθεν *vel* μεόθεν, ἐμέθεν *vel* μέθεν *Poet.*

Dat. ἐμοὶ *vel* μοὶ *Comm.* ἔμοιγε *Att.* ἐμὶν *vel* μὶν *Dor. & Poet.*

Accuſ. ἐμὲ *vel* μὲ *Communiter apud omnes.*

Plural. nomin. ἡμεῖς *Comm.* ἡμέες *Ion.* ἅμες *Dor.* ἄμμες *Aeol.*

Genit. ἡμῶν *Comm.* ἡμέων & μέων, & ἡμείων *Ion.* ἁμῶν *vel* ἁμέων. *Dor.* ἀμμων *vel* ἀμμέων *Aeol.*

Dat. ἡμῖν *Comm.* ἧμιν *Att.* ἡμίν *Poet.* ἁμῖν *Dor.* ἄμμιν *vel* ἄμμι *Aeol.*

Accuſ. ἡμᾶς *Comm.* ἡμέας *Ion.* ἄμμε *Poet.* ἁμᾶς *Dor.* ἄμμας *Aeol.*

Dual. Nomin. & Accuſ. νὼ *Comm.*
νῶϊ *Poet.* ἄμμε *Dor. & Aeol.*
Gen. & Dat. νῷν *Comm.* νῶϊν *Poet.*

Secundæ perſonæ ſing. Nomin. σὺ *Comm.* τὺ, τιών, τύγα *Dor.*

Gen.

Gen. σοῦ *Comm.* σέο *Ion.* σεῖο, σέοθεν, σέθεν *Poet.* σεῦ, τεῦ, *&* τοῦ *Dor.*

Dat. σοὶ *Comm.* τοὶ *Dor.* τὶν, *&* τεΐν *Poet.*

Accus. σὲ *Comm.* τὲ *&* τὺ *Dor.*

Plur. nom. ὑμεῖς *Comm.* ὑμέες *Ion.* ὕμες *Dor.* ὔμμες *Aeol.*

Gen. ὑμῶν *Comm.* ὑμείων *Poet.* ὑμέων *Ion.* ὑμμέων, *&* ὕμμων *Aeol.*

Dat. ὑμῖν *Comm.* ὔμμιν *&* ὔμμι *Aeol.*

Accus. ὑμᾶς *Comm.* ὔμμας *Aeol.* ὑμέας *Ion.* ὔμμε *Poet.*

Dual. Nomin. & Accus. σφῶ *Comm.* σφῶϊ *Poet.* ὔμμε *Dor. & Aeol.*
Gen. & Dat. σφῷν *Comm.* σφῶϊν *Poet.*

Tertia persona sing. Nomin. ὃς *Comm.*

Genit. οὗ *Comm.* εὗ *Dor. & Aeol.* ἕο *Ion.* εἷο, ἕοθεν, ἕθεν *Poet.* *Dat.* οἷ *Comm.* ἑοῖ, *&* ἑοῖ *Poet.*

Accus. ἓ *Comm.* ἑὲ, ἕθεν, μὶν, νὶν, σφὲ *Poet.*

Plur. Nomin. σφεῖς *Comm.* σφέες *Ion.* σφὲς *Dor. & Aeol.*

Genit. σφῶν *Comm.* σφέων *Ion.* σφείων *Poet.*

Dat. σφίσι *Comm.* σφὶ, σφὶν, φὶν *Poet.*

Accus. σφᾶς *Comm.* σφέας *Ion.* σφέ, ψέ, μίν, νίν *Poet.*

[Dual.

[*Dual. Nomin. & Accuſ.* σφὲ *Comm.* σφεέ, σφωέ, σφώ *Poet.*
Gen. & Dat. σφὶν *Comm.* σφωῒν, *&* σφῶϊν *Poet.*]

Primæ perſonæ ἐγὼ *interdum cum alia dictione tàm præcedente, quàm ſubſequente in vnam contrahitur, vt* καὶ ἐγὼ, κἀγὼ & ego : ἐγὼ οἶδα, ἐγῷδα ego ſcio.

Tertiæ perſonæ ἵς *in nominatiuo ſignificat* ille *&* ipſe : *in obliquis verò* ſui, ſibi, ſe, *&* ipſius, ipſi, ipſum. *ſic in plurali. Sed ſequente pronomine relatiuo* αὐτὸς ipſe *obliqui plurales omnibus perſonis conueniunt, vt* κατὰ σφᾶς αὐτοὺς *inter nos ipſos. Etiam obliqui ſingulares ſed rariùs, & poeticè, vt* ἕο αὐτοῦ *mei ipſius, tui ipſius, et ſui ipſius.*

De Pronominibus Poſſeſſiuis

COMMA II.

A genitiuis Primitiuorum deriuantur Poſſeſſiua, à ſingularibus tria, à pluralibus totidem (adde & A Dualibus duo)

A genitiuo ſingulari primæ perſonæ ἐμοῦ *mei* fit poſſeſſiuum adiectiuum ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν *meus mea, meum* trium terminationum, maſculino & neutro per tertiam nominum declinationẽ inflectendo, fœminino per ſecundam, quod

obſer-

obseruatur in reliquis possessiuis.

A singulari secundæ σοῦ *tui* fit σὸς, σὴ, σὸν tuus, tua, tuum.

A sing. tertiæ οὗ *sui* fit ὅς, ἥ, ὅν suus, sua, suum.

A genitiuo plurali primæ ἡμῶν *nostrum vel nostri* fit ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον noster, tra, trum.

A plurali secundæ ὑμῶν *vestrum* vel *vestri* fit ὑμέτερος, τέρα, τερον vester, tra, trum.

A plurali tertiæ σφῶν *sui* fit σφέτερος, τέρα, τερον *suus, sua, suum*.

[A genitiuo duali primæ νῷν *nostrum duorum* fit νωΐτερος, τέρα, τερον *noster duorum etc.*

A duali secũdæ σφῷν *vestrum duorum* fit σφωΐτερος, τέρα, τερον *vester duorum etc.*]

Elegantior tamen ferè est primitiuorum vsus, quàm possessiuorum, ὁ Θεὸς μȣ̃, quàm ὁ Θεὸς ἐμὸς *Deus meus:* ἡ γυνή σου quàm σὴ *vxor tua:* τὸ δῶρον ȣ̃, quàm ὅν *donum suum etc.*

Sicut è contrario possessiua quandoquè elegantiùs sufficiuntur pro primitiuis, idquè in genere neutro tàm singularis numeri, quàm pluralis, vt τὸ ἐμὸν, & τὰ ἐμὰ pro ἐγὼ *ego;* τὸ ἡμέτερον, & τὰ ἡμέτερα pro ἡμεῖς *nos*. Nonnunquã reticetur articulus, vt ἐμὸν κακὸν; *ego malus sum?*

PRO-

PROSTHESIS.

Quoniam Possessiuorum masculina in ος, *et neutra in* ον *variantur more tertiæ declinationis simplicium nominum: fœminina verò in* η *vel* α, *more secundæ, dialectos eiusdem recipiunt singula, cuius sunt declinationis.*

Possessiuum secundæ personæ σὸς *transit poeticè, et Doricè in* τεὸς tuus: *Tertiæ verò* ὃς *transit in* ἑὸς suus. *A poetis autem accommodatur omnibus personis, vt eius etiam primitiuum: significat enim* meus tuus suus. *Ex* ἑὸς *verò formatur in* ἑεύς, *genit.* ἑῆος *commun. et* ἑῆος *Ion. Interdum etiã, sed rarò, sumitur pro* σφέτερος suus (de pluribus).

Pro ἡμέτερος, τέρα, τερον noster *vsurpatur nonnunquam* ἡμὸς, ἡμὴ, ἡμὸν *ab* ἡμῶν *Primitiui genitiuo Communi, et* ἁμὸς, ἁμὴ, ἁμὸν *ab* ἁμῶν *genitiuo Dor. Eodem modo pro* ὑμέτερος vester *sumitur* ὑμὸς: *pro* σφέτερος suus (de plur.) σφὸς *et* σφέος. *Et* σφέτερος *quidem cum* σφὸς, *et* σφέος *omnibus accommodatur personis in plurali (vti de* ὃς *diximus) vt significent* noster, vester, suus *(de pluribus).*

De Pronominibus Demonstratiuis
COMMA III.

Demonstratiua duo ὗτος *hic*, ἐκεῖνος *ille* in hunc modum varianda.

Masc. ἑνικ. sing. ὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον, ὦ ὗτος { Δυϊκ. Dual. τούτω, τούτοιν.
πληθ. plur. ὗτοι, τούτων, τούτοις, τούτους, ὦ ὗτοι

Fem. ἑνικ. sing. αὕτη, ταύτης, ταύτῃ, ταύτην, ὦ αὕτη { Δυϊκ. Dual. ταύτα, ταύταιν.
πληθ. plur. αὗται, τούτων, ταύταις, ταυτας, ὦ αὗται

Neut. ἑνικ. sing. τοῦτο (absq; ν) τούτου, τούτῳ, τοῦτο, ὦ τοῦτο. { Δυϊκ. Dual. τούτω, τούτοιν.
πληθ. plur. ταῦτα, τούτων, τούτοις, ταῦτα, ὦ ταῦτα.

Masc. ἑνικ. sing. ἐκεῖνος, ἐκείνου, ἐκείνῳ, ἐκεῖνον &c. declinatur vt articulus masc.

Fem. ἑνικ. sing. ἐκείνη, ἐκείνης, ἐκείνῃ, ἐκείνην &c. more articuli fem.

Neut. ἑνικ. sing. ἐκεῖνο (absquè ν) ἐκείνου, ἐκείνῳ, ἐκεῖνο &c. vt articulus neut.

PROSTHESIS.

Ambobus Demonstratiuis Attici superaddentes ἰῶτα *per omnes casus, ita declinant.*

Mas. ὁυτοσὶ, τουτουΐ, τουτῳΐ, τουτονὶ *etc.*

Fem.

Fœm. αὐτηὶ, ταυτησὶ, ταυτηὶ, ταυτηνὶ *&c.*

Neut. τουτοὶ *vel* τουτὶ *vel* τοδὶ, τουτουὶ, τουτῳὶ, τουτοὶ *vel* τουτὶ *vel* τοδὶ *etc. plur.* ταυτὶ, *non* ταυταὶ.

Sic etiam masc. ἐκεινοσὶ, ἐκεινουὶ, ἐκεινῳὶ, ἐκεινονὶ *&c.*

Id ipsum seruant Attici in nominibus τόσος, τηλίκος tantus, τοῖος talis *cum demonstratiuo* οὗτος *compositis, videlicet* τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο *addito* ι, τοσουτοσὶ, τοσαυτηὶ, τοσουτοὶ: τηλικοῦτος, *&c.* τηλικουτοσὶ *tantus*: τοιοῦτος τοιουτοσὶ talis. *Dicitur etiam* τοσόσδε, *&* τοσοσδί *per* ι *acutum*, τηλικόσδε, *&* δί, τοιόσδε, *&* δί.

In obliquis demonstratiui οὗτος, *qui longam habent vltimam syllabam, interposito* ε *Ionicè sic declinatur masc.* οὗτος, τουτέου (*pro* τούτου) τουτέῳ, τοῦτον. *Plur.* οὗτοι, τουτέων (*pro* τούτων) τουτέοισι (*addito* ι *Ion.*) τουτέους. *Fœm.* αὐτέη, αὐτέης (*dempto* τ) αὐτέῃ, αὐτέην. *Plur.* αὗται (*sine* ε) τουτέων (*cum* τ) αὐτέῃσι (*mutato* αι *in* η) αὐτέας.

Sed ἐκεῖνος *Aeolicè abiecto* ε *declinatur* κεῖνος, κείνη, κεῖνο ille, illa, illud: *Doricè autem* τῆνος, τήνη, τῆνο, *vel* τῆνος, τήνη, τῆνο.

Cæterùm Vocatiuus singularis ὦ οὗτος, *et* ὦ αὕτη *redditur Latinè*, Heus tu, *cùm aliquem vocamus: et Plur.* ὦ οὗτοι, *et* ὦ αὗται heus vos.

M De

De Pronomine Relatiuo
COMMA IV.

Relatiuũ Pronomen αὐτός, αὐτή, αὐτό ipse, ipsa ipsum, vel is, ea, id declinationem sequitur articuli subiunctiui ὅς, ἥ, ὅ qui, quæ, quod.

Masc. αὐτός, αὐτή, αὐτό: αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ: αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ: αὐτόν, αὐτήν, αὐτό. καὶ τὰ λοιπά & cætera.

Quadrat autem in omnes personas, αὐτός ἐγὼ ipse ego, αὐτός σὺ ipse tu, αὐτός ἐκεῖνος ipse ille.

Præposito in oratione articulo, vt ὁ αὐτός, ἡ αὐτὴ, τό αὐτό significationem habet Pronominis Idem, Eadem, Idem.

PROSTHESIS.

Hoc etiam Relatiuum αὐτός, *sicut* οὗτος *Demonstratiuum Ionicè interponit* ε, αὐτός, αὐτέου, αὐτέῳ *&c.* αὐτέη, αὐτέης *&c.* αὐτό, αὐτέου *&c.*

Cum articulo Præpositiuo cohæret eleganter masculinum, & neutrum in vnam dictionem mutato αυ *in* ωυ, *vel* ωϋ, ὁ αὐτός, ὠυτός *vel* ὠϋτός idem: τό αὐτό, τωυτό *vel* τωϋτό. *Aliquando seruatur* αυ, τό αὐτό ταυτό, *& (addito* ν*)* ταυτόν idem: *Plur.* ταυτά eadem.

De

De Pronominibus Compositis

COMMA V.

Composita tria ex αὐτός *ipse* trium personarum ἐμαυτȣ̃, σεαυτȣ̃, ἑαυτȣ̃ tribus casibus declinantur per tria genera sub triplici terminatione duo quidem priora singulari tantùm numero: Tertium etiam plurali.

I. Personæ

Sing. Genit. ἐμαυτȣ̃, ἐμαυτῆς, ἐμαυτȣ̃ mei ipsius.
Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ mihi ipsi
Accus. ἐμαυτόν, ἐμαυτήν, ἐμαυτό me ipsum, ipsam, ipsum.

II. Personæ

Sing. Genit. σεαυτȣ̃, σεαυτῆς, σεαυτȣ̃ tui ipsius
Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ tibi ipsi
Accus. σεαυτόν σεαυτήν, σεαυτό te ipsum, ipsam, ipsum.

III. Personæ

Sing. Genit. ἑαυτȣ̃, ἑαυτῆς, ἑαυτȣ̃ sui ipsius
Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ sibi ipsi
Accus. ἑαυτόν, ἑαυτήν, ἑαυτό se ipsum, ipsam, ipsum.

Plur. Gen. ἑαυτῶν, vel σφῶν αὐτῶν (diuisis dictionibus) sui ipsorum, sarum, sorum
Dat. ἑαυτοῖς, ἑαυταῖς, ἑαυτοῖς, vel σφίσιν, αὐτοῖς &c. sibi ipsis

Accus. ἑαυτὺς, ἑαυτάς, ἑαυτά, vel σφᾶς αὐτὺς &c. se ipsos, sas, sa.

PROSTHESIS.

Compositum ἑαυτῦ *dempto* ε *per aphæresim, ac retento spiritu aspero declinatur* αὑτῦ, αὑτῆς, αὑτῦ *sui ipsius:* αὑτῷ, αὑτῇ, αὑτῷ *sibi ipsi etc. Etiam in plurali numero, in quo quidem non modò tertiæ personæ inseruit, sed primæ quoquè ac secundæ, videlicet:* ἑαυτῶν *vel* αὑτῶν *nostrum, vestrum, sui ipsorum, ipsarum, ipsorū etc. Aliquando in singulari, sed raro* ἑαυτῦ *vel* αὑτῦ *mei, tui, sui ipsius etc.*

Declinant Iones ἐμαυτέυ, ἐμαυτέης, ἐμαυτέυ *etc.* (*interposito* ε) *sicut ipsum simplex* αὐτός, αὐτέυ, *ex quo componuntur. sic* σεαυτέυ, σεαυτέης, σεαυτέυ *&c.* ἑαυτέυ, *vel* αὑτέυ *&c. Iidem vertunt* αυ *in* ωυ, *vel* ωϋ ἐμωυτέυ, ἐμωϋτέυ.

De Pronominibus Infinitis

COMMA VI.

Pronomen infinitum δεῖνα *quidam, quispiam aliquis* terminatione vna sub tribus generibus sic variatur

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα quidam, quædam, quoddam vel quiddam

τῦ, τῆς, τῦ δείνατος vel δεῖνος cuiusdam

τῷ, τῇ, τῷ δείνατι vel δεῖνι cuidam

τὸν,

τὸν, τὴν, τὸ δεῖνα quendam, quandam, quoddã, vel quiddam.

Plurali caret.

Aliquãdo habetur indeclinabile, ὁ, ἡ, τὸ, δεῖνα, τῦ, τῆς, τῦ δεῖνα &c.

P R O S T H E S I S.

Poetæ dicunt δεῖς, δεῖνος, δεῖνι, δεῖνα.

Hoc pronomen si repetatur cum articulo, intercedente coniunctione καὶ *significat* hic & ille, *vt* τῷ δεῖνι μεμφόμενος, καὶ τὸν δεῖνα ἀνάξιον εἶναι φάσκων (*idest*) *huic succensens, illum indignum esse dictitans.*

Reliqua est Participiorum consideratio, quam tamen post singula Verba reijcimus, à quibus illorum pendet formatio. Declinatio autem sequitur Nominum Adiectiuorum canones, quemadmodum ex Genitiuo vnicuique Participiorum assignando dignoscetur.

Parænesis ad Præceptores.

Iam ergo declinationibus nominum perspectis, optimè consulent suis discipulis Præceptores, si eos exerceant in variandis simul Adiectiuis, et Substãtiuis ꝑ singulas species declinationũ, à faciliori combinatione ordientes. Exempli gratia. ὁ Πέτρος ἀγαθὸς Petrus bonus (*ambo hæc nomina, cùm tertiæ sint declinationis sim-*

plicium, suumquè sequuntur articulum, facillimè omnium variabuntur) 2. ἡ σοφία ἀγαθὴ sapiētia bona (*hæc minùs facilè, secūdæ quippe declinationis ambo, sed terminationis diuersæ in singulari)* 3. ἡ δόξα ἀγαθὴ gloria bona (*aliquantò hæc difficiliùs &c.)* 4. ὁ ἑρμῆς ἀγαθὸς nuncius bonus (*hæc etiam difficiliùs.) Atquè ita singulas percurrant declinationes simplicium, Contractorum, Heteroclitorum, Pronominum quoquè, ad difficiliores sensim progrediendo.*

De alijs orationis partibus, vice nominum vsurpatis.

THEOREMA V.

Aliæ item orationis partes indeclinabiles, intercedente articulo Præpositiuo, naturam Nominum eleganter induunt: Videlicet Præpositio, Aduerbium, Verbum, Membrum orationis, Elementum.

De Præpositione.

COMMA I.

Articulus Præpositioni cum suo casu præpositus vicem gerit nominis, vt ὁ πρὸς τοῖς ἀπορρήτοις, vel ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων A secretis (barbarè Secretarius): ὁ πρὸς ταῖς κύλιξι, vel ἐπὶ τῶν κυλίκων A calicibus: ὁ ἐπὶ τοῦ γραμματείου &c. A scri-

scriptura. Eodem modo in precatione Dominica dicitur ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Cæleſtis, ſeu habitator Cæli (vulgò qui es in Cælis). ὁ κατ' ἀγορὰν Cauſidicus, ideſt Qui verſatur in foro: τὸ κατ' ἀγορὰν res forenſis, ſeu ſpectans ad forum. Ὀκτάβιος Βολδόνιος ὁ ἀπὸ τοῦ Μεδιολάνου Octauius Boldonius Mediolanenſis (vulgus barbarè *A Mediolano*).

Hùc pertinet illa dicendi forma compendiaria τὸ κατ' ἐμὲ, vel τὸ ἐπ' ἐμὲ, vel (ſuppreſſa præpoſitione, & adiuncto γε) τόγ' ἐμὲ Latinè *quod ad me attinet*: Τόγ' ἐπ' ἐκείνῳ *quantū in eo eſt*.

Dicimus etiam tàm in ſingulari, quàm in plurali, ὁ καθ' ἕκαστον, & οἱ καθ' ἕκαστον pro ἕκαστοι ſinguli: ἡ vel αἱ καθ' ἑκάστην pro ἑκάσται ſingulæ: τὸ vel τὰ καθ' ἕκαστον pro ἕκαστα ſingula. Genit. τοῦ, vel τῶν καθ' ἕκαστον pro ἑκάστων, ſingulorum: τῆς vel τῶν &c. articulo ſolùm declinato ante præpoſitionē κατὰ cum eodem ſemper accuſatiuo ſingulari ἕκαστον. ſic ὁ vel οἱ καθ' ἕνα ſinguli: τοῦ vel τῶν καθ' ἕνα ſingulorum: τῷ vel τοῖς &c. ἡ vel αἱ κατὰ μίαν ſingulæ, τῆς vel τῶν κατὰ μίαν ſingularum &c. τὸ vel τὰ καθ' ἓν ſingula, τοῦ vel τῶν καθ' ἓν ſingulorum &c.

Attici pro nomine Proprio vſurpant articulum pluralem cum præpoſitione περὶ vel ἀμφὶ, aut

huiusmodi, simul cum nomine ipso Proprio, vt οἱ περὶ Ὀκτάβιον, pro ὁ Ὀκτάβιος Octauius: τῶν περὶ Παῦλον, pro τοῦ Παύλου: τοῖς περὶ Πέτρον, pro τῷ Πέτρῳ Petro: τοὺς περὶ Φράγκισκον, pro τὸν Φράγκισκον Franciscum. Hîc obiter obseruabis, formam istam pluralis articuli pro singulari exigere Verbum alterutrius numeri, vt οἱ περὶ Πλάτωνα ἔλεγε (in sing.) vel ἔλεγον (in plur.) pro ὁ Πλάτων ἔλεγε Plato dicebat.

De Aduerbio

COMMA II.

Aduerbio iunctus Articulus pro adiectiuo nomine venustè ponitur. Vt ex aduerbio πρὶν *antè* fit nomen ὁ, ἡ, τὸ πρὶν hic, & hæc prior, & hoc prius: τοῦ, τῆς, τοῦ πρὶν prioris &c. Ἐχθὲς *heri* fit ὁ, ἡ, τὸ χθὲς hesternus, na, num: τοῦ, τῆς, τοῦ χθὲς hesterni, næ, ni &c. Ab ἔξω *extra* fit ὁ, ἡ, τὸ ἔξω exterus, ra, rum. Ἀ πάνυ *valdè*, ὁ, ἡ, τὸ πάνυ hic, hæc, hoc valdè potens.

E'cōtrario sępè Aduerbij loco stat Nomen adiectiuum cum Articulo neutro singulari, vel plurali, vt τὸ πλεῖστον frequentissimè: τὸ πρῶτον, vel τὰ πρῶτα primùm. Interdum cum fœminino, vt τὴν πρώτην principio, à prima ętate, τὴν ταχίστην quàm primùm.

De

De Verbo

COMMA III.

Verbum infiniti Modi cum Articulo neutro vim habet substantiui nominis variato per omnes casus articulo, vt τὸ μετανοεῖν *hoc pænitere*, seu *hæc pænitentia*: τοῦ μετανοεῖν *huius pænitentiæ*: τῷ &c. Infinita Latinis vice Nominatiui & Accusatiui tantùm ponuntur: Græcis vice omnium casuum.

Gerundia in di, do, dum, quibus Græci carent, supplentur Verbo Infinito, accedente articulo neutro Genitiui, Datiui, & Accusatiui casus: sed aliqua hîc præpositio vel expressa, vel desiderata sẽper præcedit, vt ex infinito φιλοσοφεῖν philosophari, dicimus τοῦ φιλοσοφεῖν (subintellige ἕνεκα) Latinè *philosophandi gratia*: ἐν τῷ φιλοσοφεῖν philosophando: πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν ad philosophandum.

Supina. In VM per articulum neutrum accusatiuum, & Verbum infinitum cum præpositione πρὸς, aut simili, vt φιλεῖν amare, πρὸς τὸ φιλεῖν amatum. In V per articulũ neutrum datiuũ sine præpositione expressa, vt τῷ φιλεῖν amatu.

Ablatiuus etiam absolutus (pro quo Græcis Cõmuniter Genitiuus participij) suppletur articulo datiuo cum præpositione ἐν, & verbo infinito

finito cum nomine accuſatiui caſus adiecto, vt *βασιλεύειν* regnare, *ἐν τῷ βασιλεύειν Ὀκταβιανὸν σεβαστὸν* pro *βασιλεύοντος Ὀκταβιανοῦ σεβαστοῦ* regnante Octauiano Auguſto.

De Membro Orationis, & Elemento COMMA IV.

Membrum orationis vicem ſubit nominatiui, & accuſatiui præcedente articulo neutro, vt *τὸ τὸν νέον ἔτι ὄντα φιλοσοφεῖν, θαυμαστὸν οὐδὲν* ideſt Quòd iuuenis adhuc exiſtens philoſophetur, nihil mirum.

Elementa Alphabeti cum articulo neutro habẽtur loco nominum indeclinabiliũ, vt *τὸ ἄλφα, τοῦ ἄλφα, τῷ ἄλφα, τὸ ἄλφα. τὸ βῆτα, τοῦ βῆτα* &c. ſunt, qui declinant *τὸ γάμμα, τοῦ γάμματος: τὸ σῖγμα, τοῦ σίγματος* per quintam ſimplicium declinationem. Excipe quæ adiunctum habent epitheton ad ſignificandum diſcrimen aliquod pronunciationis, videlicet *ε, υ, ο, ω.* Dicitur *ε ψιλόν*, ideſt tenue ac exile, vt diſtinguatur ab *η*, quod florente Græco idiomate ſonabat è apertum. ſimiliter *υ ψιλόν*, vt diſtinguatur ab *ου*: cùm illud in labijs proferendum ſit exili ſono iuxta caſtigatam loquendi rationem, hoc intra palatum. (Vide in calce lib. 1.

Pa

Parænesim, vbi literarum potestas obseruatur, in litera υ) O dicitur μικρόν id est paruũ, & quãtitate breue, vt distinguatur ab ω, quod μέγα dicitur, magnum videlicet, & quantitate longum. Hinc est, vt horum elementorũ epitheta, ac si disiuncta forent, vnà cum ipsis elementis indeclinabilibus per suos declinentur casus: τὸ ἐψιλόν, τοῦ ἐψιλοῦ, τῷ ἐψιλῷ, τὸ ἐψιλόν: τὸ ὑψιλόν, τοῦ ὑψιλοῦ &c. τὸ ὀμικρόν, τοῦ ὀμικροῦ &c. τὸ ὠμέγα, τοῦ ὠμεγάλου, τῷ ὠμεγάλῳ, τὸ ὠμέγα: quia sic declinantur hæc neutra adiectiua.

Elementa, cùm pro numeris ponuntur, stant loco nominum omnis generis, Verùm ipsa scribuntur quidem, non enunciantur, sed ipsorum loco Nomina numeralia ordinalia. Vt ὁ λόγος ά enunciatur ὁ λόγος πρῶτος sermo primus: ἡ ἐπιστολή β', ἡ ἐπιστολὴ δευτέρα epistola secũda: τὸ βιβλίον γ', τὸ βιβλίον τρίτον volumen tertium &c.

Hùc pertinet oratio materiatè accepta, quæ cum articulo neutro censetur nomen, vt τὸ θεὸς *hæc dictio* θεός: τοῦ μητήρ *huius dictionis* μητήρ: τῷ φιλέω *huic dictioni* φιλέω: τὸ Σωκράτης διαλέγεται *hanc orationem* Σωκράτης διαλέγεται.

Περὶ

Περὶ ῥήματος
seu
De Verbo

THEOREMA VI.

Verbo totidem sunt numeri, quot etiam Nomini.

Personæ tres, τὸ πρόσωπον πρῶτον, Persona prima, δεύτερον secunda, τρίτον tertia.

Modi quinquè, ἡ ἔγκλισις ὁριστική modus indicatiuus

ἡ προστακτική imperatiuus
ἡ εὐκτική optatiuus
ἡ ὑποτακτική subiunctiuus
ἡ ἀπαρέμφατος infinitiuus

Tempora tria, Præsens, Præteritum, Futurum.

Presens Grecè ἐνεστώς (subintellige ὁ χρόνος *tempus*) quod rem aliquam nunc fieri significat.

Præteritum verò quintuplex.

1 παρατατικός idest extensiuum, seu imperfectum, quod rem fieri cæptam, sed nondum perfectam exprimit.

2 παρακείμενος idest adiacens, siue perfectum, quo significatur illa pars tẽporis, quæ cum præsente coniuncta est, ac modò modò transacta.

3 ὑπερσυντελικός idest plusquam perfectum, quod

quod rem iam olim absolutã importat, ac longè antè peractam,

4 ἀόριστος idest perfectum indefinitum, quo res simpliciter, & absolutè perfecta enunciatur, non distinguendo, olimnè, an modò perfecta sit. est autem duplex, primum, &

5 Secundum perfectum indefinitum, eiusdẽ cum primo significationis.

Futurum, Græcè μέλλων, rem indistinctè futuram dicens:

1 Estquè duplex, ὁ μέλλων πρῶτος, idest futurum primum, ϗ

2 δεύτερος, & secundum, eiusdem cum primo significatus.

Attici tertium futurũ Passiuis dederunt, quod vocant ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων idest paulò post futurum, quo rem breui futuram exprimunt..

Verba itaquè Græcorum octo temporum speciebus variantur, excepto futuro Attico. Vt autem Latinis sæpè, ita Græcis vnum pro altero tempus vsurpatur: præcipuè verò Indefinitum loco Futuri in Imperatiuo, & Subiũctiuo: loco item Præsentis in Indicatiuo, Imperatiuo, Infinitiuo, vt obuia passim bonorum Auctorum exempla probant.

TYPVS VERBORVM

Grauitonorum primæ Coniugationis
Ἐνεργητικῶν *Actiuorum*
In λείβω, Latinè *libo*, *stillo*, *fundo*, *rigo*.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ
ὁ χρόνος ἐνεςώς.

INDICATIVI MODI
tempus præsens.

ἑνικ. λείβω, λείβεις, λείβει:
sing. libo, libas, libat:
πληθ. λείβομεν, λείβετε, λείβουσι.
plur. libamus, libatis, libant.

δυϊκ. λείβετον, λείβετον
dual. vos duo libatis, illi duo libant.
* Desideratur prima persona.

Παρατατικός Præteritum Imperfectum

ἔλειβον, ἔλειβες, ἔλειβε libabam, abas, abat:
ἐλείβομεν, ἐλείβετε, ἔλειβον libabamus, abatis, abant,

ἐλείβετον, ἐλειβέτην vos duo libabatis, illi duo libabant.

Παρακείμενος Perfectum

λέλειφα, λέλειφας, λέλειφε libaui, visti, vit:
λελείφαμεν, λελείφατε, λελείφασι libauimus, uistis, uerunt.

λελείφατον, λελείφατον vos duo libauistis, illi duo libauerunt.

Ὑπερ-

Ὑπερσυντελικός Plusquàm Perfectum

ἐλελείφειν, ἐλελείφεις, ἐλελεί-
φει libaueram, ueras, ue-
rat:
ἐλελείφειμεν, ἐλελείφειτε, ἐλε-
λείφεισαν libaueramus, ra-
tis, rant.

ἐλελείφειτον, ἐλελει-
φείτην, vos duo
libaueratis, illi
duo libauerant.

Ἀόριστος πρῶτος Indefinitum primum.

ἔλειψα, ἔλειψας, ἔλειψε libaui,
uisti, uit:
ἐλείψαμεν, ἐλείψατε, ἔλειψαν
libauimus, uistis, uerunt.

ἐλείψατον, ἐλειψά-
την vos duo liba
uistis, illi duo li-
bauerunt.

Ἀόριστος δεύτερος Indefinitum secundum.

ἔλιβον, ἔλιβες, ἔλιβε libaui
&c.
ἐλίβομεν, ἐλίβετε, ἔλιβον li-
bauimus &c.

ἐλίβετον, ἐλιβέτην
vos duo libauis-
tis &c.

Μέλλων πρῶτος Futurum primum.

λείψω, λείψεις, λείψει liba-
bo, bis, bit:
λείψομεν, λείψετε, λείψουσι li-
babimus, bitis, bunt.

λείψετον, λείψετον
vos duo libabitis
&c.

Μέλλων δεύτερος Futurum secundum.

λιβῶ, λιβεῖς, λιβεῖ libabo,
bis, bit:
λιβοῦμεν, λιβεῖτε, λιβοῦσι li-
babimus &c.

λιβεῖτον, λιβεῖτον
vos duo libabi-
tis &c.

ΠΡΟΣ-

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός
IMPERATIVI MODI
Præsens, & Imperfectum

λεῖβε, λειβέτω liba, libet:
λείβετε, λειβέτωσαν libate, libent.

λείβετον, λειβέτων libate vos duo, libent illi duo.

* Prima persona pluralis Imperatiui supplétur ex Subiunctiuo.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός
Perfectum, & Plusquàm Perfectum

λέλειφε, λελειφέτω libaueris, libauerit
λελείφετε, λελειφέτωσαν libaueritis, libauerint.

λελείφετον, λελειφέτων libaueritis vos duo, libauerint illi duo.

Ἀόριστος πρῶτος Indefinitum primum, quod Futuri etiam locum supplet.

λεῖψον, λειψάτω libaueris, vel libato tu: libauerit, vel libato ille,
λείψατε, λειψάτωσαν libaueritis, vel libatote: libauerint, vel libanto.

λείψατον, λειψάτων libaueritis uos duo &c.
libauerint illi duo &c.

Ἀόριστος δεύτερος Indefinitum secundum Futuri similite r locum supplens.

λίβε,

Λίβε, λιβέτω, libaueris, vel libato tu: libauerit, vel &c.
Λίβετε, λιβέτωσαν libaueritis, vel libatote: libauerint, vel libanto.

Λίβετον, λιβέτων libaueritis vos duo, libauerint illi duo.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ

Ἐνεςώς, καὶ Παρατατικός

OPTATIVI MODI

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε λείβοιμι, λείβοις, λείβοι vtinam libarem, res, ret
εἴθε λείβοιμεν, λείβοιτε, λείβοιεν vtinā libaremus &c.

εἴθε λείβοιτον, λειβοίτην vtinā vos duo libaretis &c.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός

Perfectum, & Pluſquàm perfectum

εἴθε λελείφοιμι, λελείφοις, λελείφοι, vtinam libauerim, & libauiſſem &c.
εἴθε λελείφοιμεν, λελείφοιτε λελείφοιεν vtinam libauerimus, & libauiſſemus &c.

εἴθε λελείφοιτον, λελειφοίτην vtinam vos duo libaueritis, & libauiſſetis &c.

Ἀόριςος πρῶτος Indefinitum primum

εἴθε λείψαιμι, λείψαις, λείψαι vtinam libauerim &c.
εἴθε λείψαιμεν, λείψαιτε, λείψαιεν vtinam libauerimus, &c.

εἴθε λείψαιτον, λειψαίτην vtinam vos duo libaueritis &c.

Ἀόριϛος δεύτερος Indefinitum secundum

εἴθε λίβοιμι, λίβοις, λίβοι vtinam libauerim &c.
εἴθε λίβοιμεν, λίβοιτε, λίβοιεν vtinam libauerimus &c.
εἴθε λίβοιτον, λιβοίτην vtinã vos duo libaueritis &c.

Μέλλων πρῶτος Futurum primum

εἴθε λείψοιμι, λείψοις, λείψοι vtinam libem, bes, bet.
εἴθε λείψοιμεν, λείψοιτε, λείψοιεν vtinam libemus &c.
εἴθε λείψοιτον, λειψοίτην vtinã vos duo libetis &c.

Μέλλων δεύτερος Futurum secundum

εἴθε λιβοῖμι, λιβοῖς, λιβοῖ vtinam libem &c.
εἴθε λιβοῖμεν, λιβοῖτε, λιβοῖεν vtinam libemus &c.
εἴθε λιβοῖτον, λιβοίτην vtinã vos duo libetis &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ

Ἐνεςώς, καὶ Παρατατικός

SVBIVNCTIVI MODI,

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν λείβω, λείβῃς, λείβῃ quùm libem, & libarem.
ἐὰν λείβωμεν, λείβητε, λείβωσι quùm libemus, & libaremus &c.
ἐὰν λείβητον, λείβητον quũ vos duo libetis, & libaretis &c.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός

Perfectum, & Plusquàm perfectum

ἐὰν

ἐὰν λελείφω, λελείφῃς, λελείφῃ quùm libauerim, & libauissem, &c.
ἐὰν λελείφωμεν, λελείφητε, λελείφωσι quùm libauerim⁹, & libauissemus &c.
ἐὰν λελείφητον, λελείφητον quùm vos duo libaueritis, & libauissetis &c.

Ἀόριστος πρῶτος. Indefinitum primum Futuri quoque vicem subiens

ἐὰν λείψω, λείψῃς, λείψῃ quũ libauerim, & libauero, &c.
ἐὰν λείψωμεν, λείψητε, λείψωσι quùm libauerimus &c.
ἐὰν λείψητον, λείψητον quùm vos duo libaueritis &c.

Ἀόριστος δεύτερος Indefinitum secundum etiam pro Futuro acceptum.

ἐὰν λίβω, λίβῃς, λίβῃ quùm libauerim, & libauero &c.
ἐὰν λίβωμεν, λίβητε, λίβωσι quùm libauerimus &c.
ἐὰν λίβητον, λίβητον quũ vos duo libaueritis &c.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός

INFINITIVI MODI

Præsens, & Imperfectum.

λείβειν libare

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός

Perfectum, & Plusquàm perfectum

Λελειφέναι libauisse.

Α'όριςος πρῶτος Indefinitum primum

Λεῖψαι libauisse.

Α'όριςος δεύτερος Indefinitum secundum

Λιβεῖν libauisse.

Μέλλων πρῶτος Futurum primum

Λείψειν libaturum, ram, rum esse: & in Plurali libaturos, ras, ra esse.

Μέλλων δεύτερος Futurum secundum

Λιβεῖν (sicut Indefinitum 2.) libaturum esse &c.

ΠΕΡΙ` ΜΕΤΟΧΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ
DE PARTICIPIIS ACTIVIS

Participia actiua tribus distincta terminationibus per tria genera, masculinum quidem, & neutrum variant per quintam simplicium declinationem, Fęmininum per secundam, vt è subiectis typis intelligitur.

Typus

Ε'νεςῶτος, καὶ Παρατατικοῦ

Præsentis, & Imperfecti

ὁ Λείβων, τοῦ λείβοντος	Hic, Hæc, Hoc
ἡ Λείβουσα, τῆς λειβούσης	libans, antis.
τὸ Λεῖβον, τοῦ λείβοντος	

Παρακειμένου, καὶ Υ'περσυντελίκου

Perfecti, & Plusquàm perfecti

ὁ λελει-

ὁ Λελειφώς, τοῦ λελειφότος ἡ Λελειφυῖα, τῆς λελειφυίας τὸ Λελειφὸς, τοῦ λελειφότος	Qui, Quæ, Quod libauit, vel libauerat: Eius, qui, quæ, quod libauit, vel libauerat.

Ἀορίστου πρώτου
Indefiniti primi.

ὁ Λείψας, τοῦ λείψαντος ἡ Λείψασα, τῆς λειψάσης τὸ Λεῖψαν, τοῦ λείψαντος	Qui, Quæ, Quod libauit: Eius, qui, quæ, quod libauit.

Ἀορίστου δευτέρου
Indefiniti secundi

ὁ Λιβὼν, τοῦ λιβόντος ἡ Λιβοῦσα, τῆς λιβούσης τὸ Λιβὸν, τοῦ λιβόντος	idem

Μέλλοντος πρώτου
Futuri primi

ὁ Λείψων, τοῦ λείψοντος	libaturus, ri
ἡ Λείψουσα, τῆς λειψούσης	libatura, ræ
τὸ Λεῖψον, τοῦ λείψοντος	libaturum, ri.

Μέλλοντος δευτέρου
Futuri secundi

ὁ Λιβῶν, τοῦ λιβοῦντος ἡ Λιβοῦσα, τῆς λιβούσης τὸ Λιβοῦν, τοῦ λιβοῦντος	idem.

TYPVS
Grauitonorum primæ coniugationis
Παθητικῶν *Passiuorum*
In λείβομαι Latinè *libor*.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ
ὁ χρόνος ἐνεςώς
INDICATIVI MODI
tempus præsens.

ἑνικ. Λείβομαι, λείβῃ, λείβεται libor, libaris &c.
πληθ. Λειβόμεθα, λείβεσθε, λείβονται libamur &c.

Δυϊκ. per tres personas λειβόμεθον, λείβεσθον, λείβεσθον. libamur duo &c.

Παρατατικός Præteritum Imperfectum.

ἐλειβόμην, ἐλείβου, ἐλείβετο libabar &c.
ἐλειβόμεθα, ἐλείβεσθε, ἐλείβοντο libabamur &c.

ἐλειβόμεθον, ἐλείβεσθον, ἐλειβέσθην.

Παρακείμενος Perfectum

Λέλειμμαι, λέλειψαι, λέλειπται libatus sum &c.
Λελείμμεθα, λέλειφθε, λελειμμένοι εἰσιν (tertia pluralis per participium cum verbo substantiuo, vt etiam Latinè *libati sunt*)

λελείμμεθον, λέλειφθον, λέλειφθον.

Υπε-

Ὑπερσυντελικός Plusquàm perfectum.

ἐλελείμμην, ἐλέλειψο, ἐλέλειπτο libatus eram &c.
ἐλελείμμεθα, ἐλέλειφθε, ἐλελειμμένοι ἦσαν.
ἐλελείμμεθον, ἐλέλειφθον, ἐλελείφθην.

Ἀόριστος πρῶτος Indefinitum Primum.

ἐλείφθην, ἐλείφθης, ἐλείφθη libatus sum &c.
ἐλείφθημεν, ἐλείφθητε, ἐλείφθησαν.
p duas psonas ἐλείφθητον, ἐλειφθήτην.

Ἀόριστος δεύτερος Indefinitum secundum.

ἐλίβην, ἐλίβης, ἐλίβη libatus sum &c.
ἐλίβημεν, ἐλίβητε, ἐλίβησαν.
per duas ἐλίβητον, ἐλιβήτην.

Μέλλων πρῶτος Futurum primum.

Λειφθήσομαι, λειφθήσῃ, λειφθήσεται libabor &c.
Λειφθησόμεθα, λειφθήσεσθε, λειφθήσονται.
per tres perſ. Λειφθησόμεθον, λειφθήσεσθον, λειφθήσεσθον.

Μέλλων δεύτερος Futurum secundum.

Λιβήσομαι, λιβήσῃ, λιβήσεται libabor &c.
Λιβησόμεθα, λιβήσεσθε, λιβήσονται.
Λιβησόμεθον, λιβήσεσθον, λιβήσεσθον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων Paulò pòst futurum.

Λελείψομαι, λελείψῃ, λελείψεται

ται mox libabor &c.
Λελειψόμεθα, λελείψεσθε, λελείψονται.

λελειψόμεθον, λελείψεσθον, λελείψεσθον.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός
IMPERATIVI MODI
Præsens, & Imperfectum.

Λείβου, λειβέσθω libare, libetur.
Λείβεσθε, λειβέσθωσαν libamini, libentur.

λείβεσθον, λειβέσθων libamini vos duo &c.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός
Perfectum, & Plusquàm perfectum.

Λέλειψο, λελείφθω libatus sis, sit
Λέλειφθε, λελείφθωσαν libati sitis, sint.

λέλειφθον, λελείφθων.

Ἀόριστος πρῶτος Indefinitum primum etiám loco Futuri.

Λείφθητι, λειφθήτω libatus fueris, fuerit.
Λείφθητε, λειφθήτωσαν libati fueritis, rint.

λείφθητον, λειφθήτων.

Ἀόριστος δεύτερος Indefinitum secundum etiam loco Futuri.

Λίβητι,

Λίβηπι, λιβήτω libatus fueris, rit.
Λίβητε, λιβήτωσαν libati fueritis, rint.

Λίβητον, λιβήτων.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ
Ἐνεςώς, καὶ Παρατατικός
OPTATIVI MODI
Præsens, & Imperfectum

εἴθε λειβοίμην, λείβοιο, λείβοιτο vtinam libarer &c.
εἴθε λειβοίμεθα, λείβοισθε, λείβοιντο vtinā libaremur &c.

εἴθε λειβοίμεθον, λείβοισθον, λειβοίσθην vtinam libaremur nos duo &c.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός
Perfectum, & Plusquàm perfectum

εἴθε λελειμμένος εἴην, εἴης, εἴη vtinam libatus fuerim, & fuissem &c.
εἴθε λελειμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

εἴθε λελειμμένω εἴητον, εἰήτην vtinam libati fueritis, & fuissetis &c.

Ἀόριςος πρῶτος Indefinitum primum.

εἴθε λειφθείην, λειφθείης, λειφθείη vtinam libatus sim &c.
εἴθε λειφθείημεν, λειφθείητε, λειφθείησαν.

εἴθε λειφθείητον, λειφθειήτην vtinam libati sitis vos duo.

Ἀόριςος δεύτερος Indefinitum secundum

εἴθε λιβείην, λιβείης, λιβείη vtinam libatus sim &c.

εἴθε λιβείημεν, λιβείητε, λιβείησαν.

εἴθε λιβείητον, λιβειήτην vtinam libati sitis vos duo &c.

Μέλλων πρῶτος Futurum primum.

εἴθε λειφθησοίμην, λειφθήσοιο, λειφθήσοιτο vtinam liber, libêris &c.

εἴθε λειφθησοίμεθα, λειφθήσοισθε, λειφθήσοιντο.

εἴθε λειφθησοίμεθον, λειφθήσοισθον λειφθησοίσθην vtinam libemur nos duo &c.

Μέλλων δεύτερος Futurum secundum.

εἴθε λιβησοίμην, λιβήσοιο, λιβήσοιτο vtinam liber, bêris &c.

εἴθε λιβησοίμεθα, λιβήσοισθε, λιβήσοιντο.

εἴθε λιβησοίμεθον, λιβήσοισθον, λιβησοίσθην vtinã libemur nos duo &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ

Ἐνεςώς, καὶ Παρατατικός

SVBIVNCTIVI MODI

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν λείβωμαι, λείβῃ, λείβηται quùm liber, & libarer &c.

ἐὰν λειβώμεθα, λείβησθε, λείβωνται.

ἐὰν λειβώμεθον, λείβησθον λείβησθον quùm libemur, & libaremur nos duo.

Παρα-

Παρακείμενος, καὶ Υ῾περσυντελικός
Perfectum, & Plusquàm perfectum

ἐὰν Λελειμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ quùm libatus fuerim & fuissem &c. ἐὰν Λελειμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.	ἐὰν Λελειμμένω ἦτον, ἦτον quùm libati vos duo fueritis, & fuissetis &c.

Α᾽όριςος πρῶτος Indefinitum primum quod etiam loco Futuri.

ἐὰν Λειφθῶ, λειφθῇς, λειφθῇ quùm libatus sim, & ero &c. ἐὰν Λειφθῶμεν, λειφθῆτε, λειφθῶσι.	ἐὰν Λειφθῆτον, λειφθῆτον quùm libati vos duo sitis, & eritis &c.

Α᾽όριςος δεύτερος Indefinitum secundùm & vice Futuri.

ἐὰν Λιβῶ, λιβῇς, λιβῇ quũ libatus sim, & ero &c. ἐὰν Λιβῶμεν, λιβῆτε, λιβῶσι.	ἐὰν Λιβῆτον, λιβῆτον quùm libati vos duo sitis, & eritis &c.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ
Ε᾽νεςώς, καὶ Παρατατικός
INFINITIVI MODI
Præsens, & Imperfectum

Λείβεσθαι libari

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός
Perfectum, & Plusquàm perfectum

Ἀλεῖφθαι libatum, tam, tum fuisse: & in plurali libatos, tas, ta fuisse.

Ἀόριστος πρῶτος Indefinitum primum

Λειφθῆναι libatum, tam, tum esse &c.

Ἀόριστος δεύτερος Indefinitum secundum.

Λιβῆναι libatum &c.

Μέλλων πρῶτος Futurum primum.

Λειφθήσεσθαι libatum iri, vel libandum, dam, dum esse &c.

Μέλλων δεύτερος Futurum secundum

Λιβήσεσθαι libatum iri &c.

Μετ' ὀλίγον μέλλων Paulò pòst futurum

Λελείψεσθαι Paulò pòst libatum iri &c.

ΠΕΡῚ ΜΕΤΟΧΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ
DE PARTICIPIIS PASSIVIS

Participia Passiua tripliciter per genera tria terminata, Masculinum & Neutrum habent per tertiam simplicium variatum, Fęmininum per secundam: prӕterquàm vtriusque Indefiniti, cuius Masculinum, & Neutrum per quintam.

Typus
Ἐνεστῶτος, καὶ Παρατατικοῦ
Prӕsentis, & Imperfecti.

ὁ Λει-

ὁ Λειβόμενος, τοῦ λειβομένου ἡ Λειβομένη, τῆς λειβομένης τὸ Λειβόμενον, τοῦ λειβομένου	Qui, Quæ, Quod libatur, & libabatur: Eius, qui, quę, quod libatur, & libabatur.

Παρακειμένου, καὶ Υ᾽περσυντελίκου
Perfecti, & Plusquàm perfecti.

ὁ Λελειμμένος, τοῦ λελειμμένου	libatus, ti
ἡ Λελειμμένη, τῆς λελειμμένης	libata, tæ
τὸ Λελειμμένον, τοῦ λελειμμένου	libatum, ti

Α᾽ορίστου πρώτου Indefiniti primi

ὁ Λειφθεὶς, τοῦ λειφθέντος	libatus, ti
ἡ Λειφθεῖσα, τῆς λειφθείσης	libata, tæ
τὸ Λειφθὲν, τοῦ λειφθέντος	libatum ti.

Α᾽ορίστου δευτέρου Indefiniti secundi

ὁ Λιβεὶς, τοῦ λιβέντος ἡ Λιβεῖσα, τῆς λιβείσης τὸ Λιβὲν, τοῦ λιβέντος	idem

Μέλλοντος πρώτου Futuri primi

ὁ Λειφθησόμενος, τοῦ λειφθησομένου	libandus, di
ἡ Λειφθησομένη, τῆς λειφθησομένης	libanda, dæ
τὸ Λειφθησόμενον, τοῦ λειφθησομένου	libandum, di.

Μέλλοντος δευτέρου Futuri secundi

ὁ Λιβησόμενος, τοῦ λιβησομένου ἡ Λιβησομένη, τῆς λιβησομένης τὸ Λιβησόμενον, τοῦ λιβησομένου	idem

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος Paulò pòst futuri

ὁ λελειψόμενος, τοῦ λελειψομένου ἡ λελειψομένη, τῆς λελειψομένης τὸ λελειψόμενον, τοῦ λελειψομένου	Paulò pòst libandus, da, dum &c.

TYPVS

Grauitonorum primę coniugationis

Μέσων *Mediorum*

In λείβομαι, Latinè *libo*, *&* *libor* (Actiua & Passiua significatione per totum Verbum Atticè)

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ

ὁ χρόνος ἐνεστώς

INDICATIVI MODI

tempus præsens

ἑνικ. Λείβομαι, λείβῃ, λείβεται πληθ. Λειβόμεθα, λείβεσθε, λείβονται.	Λειβόμεθον, λείβεσθον, λείβεσθον.

Παρατατικός Præteritum Imperfectum

ἐλειβόμην, ἐλείβου, ἐλείβετο ἐλειβόμεθα, ἐλείβεσθε, ἐλείβοντο.	ἐλειβόμεθον, ἐλείβεσθον, ἐλειβέσθην.

Παρακείμενος Perfectum.

Λέλοιβα, λέλοιβας, λέλοιβε Λελοίβαμεν, λελοίβατε, λελοίβασι.	Λελοίβατον, λελοίβατον.

Ὑπερ-

Ὑπερσυντελικός Plusquàm perfectum

ἐλελοίβειν, ἐλελοίβεις, ἐλελοίβει ἐλελοίβειμεν, ἐλελοίβειτε, ἐλελοίβεισαν. | ἐλελοίβειτον, ἐλελοιβείτην.

Ἀόριστος πρῶτος Indefinitum primum

ἐλειψάμην, ἐλείψω, ἐλείψατο. ἐλειψάμεθα, ἐλείψασθε, ἐλείψαντο. | ἐλειψάμεθον, ἐλείψασθον, ἐλειψάσθην.

Ἀόριστος δεύτερος Indefinitum secundum

ἐλιβόμην, ἐλίβου, ἐλίβετο ἐλιβόμεθα, ἐλίβεσθε, ἐλίβοντο. | ἐλιβόμεθον, ἐλίβεσθον, ἐλιβέσθην.

Μέλλων πρῶτος Futurum primum.

Λείψομαι, λείψῃ, λείψεται Λειψόμεθα, λείψεσθε, λείψονται. | Λειψόμεθον, λείψεσθον, λείψεσθον.

Μέλλων δεύτερος Futurum secundum.

Λιβοῦμαι, λιβῇ, λιβεῖται Λιβούμεθα, λιβεῖσθε, λιβοῦνται. | Λιβούμεθον, λιβεῖσθον, λιβεῖσθον.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός

IMPERATIVI MODI

Præsens, & Imperfectum.

Λείβου, λειβέσθω Λείβεσθε, λειβέσθωσαν. | Λείβεσθον, λειβέσθων.

Παρα-

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός

Perfectum, & Plusquàm perfectum

Λέλοιβε, λελοίβετω
Λελοίβετε, λελοιβέτωσαν | Λελοίβετον, λελοιβέτων.

Ἀόριστος πρῶτος Indefinitum primum & loco Futuri.

Λεῖψαι, λειψάσθω
Λείψασθε, λειψάσθωσαν. | Λείψασθον, λειψάσθων.

Ἀόριστος δεύτερος Indefinitum secundum & loco Futuri.

Λιβοῦ, λιβέσθω
Λίβεσθε, λιβέσθωσαν. | Λίβεσθον, λιβέσθων.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός

OPTATIVI MODI

Præsens, & Imperfectum

εἴθε Λειβοίμην, λείβοιο, λείβοιτο
εἴθε Λειβοίμεθα, λείβοισθε, λείβοιντο. | εἴθε Λειβοίμεθον, λείβοισθον, λειβοίσθην.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός

Perfectum, & Plusquàm perfectum

εἴθε Λελοίβοιμι, λελοίβοις, λελοίβοι.
εἴθε Λελοίβοιμεν, λελοίβοιτε, λελοίβοιεν. | εἴθε Λελοίβοιτον, λελοιβοίτην.

Ἀόρι-

Ἀόριστος πρῶτος Indefinitum primum

εἴθε λειψαίμην, λείψαιο, λείψαιτο | εἴθε λειψαίμεθον, λείψαισθον, λειψαίσθην.
εἴθε λειψαίμεθα, λείψαισθε, λείψαιντο.

Ἀόριστος δεύτερος Indefinitum secundum

εἴθε λιβοίμην, λίβοιο, λίβοιτο | εἴθε λιβοίμεθον, λίβοισθον, λιβοίσθην.
εἴθε λιβοίμεθα, λίβοισθε, λίβοιντο.

Μέλλων πρῶτος Futurum primum

εἴθε λειψοίμην, λείψοιο, λείψοιτο | εἴθε λειψοίμεθον, λείψοισθον, λειψοίσθην.
εἴθε λειψοίμεθα, λείψοισθε, λείψοιντο.

Μέλλων δεύτερος Futurum secundum

εἴθε λιβοίμην, λιβοῖο, λιβοῖτο | εἴθε λιβοίμεθον, λιβοῖσθον, λιβοίσθην.
εἴθε λιβοίμεθα, λιβοῖσθε, λιβοῖντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

SVBIVNCTIVI MODI

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν λείβωμαι, λείβῃ, λείβηται | ἐὰν λειβώμεθον, λείβησθον, λείβησθον.

ἐὰν λειβώμεθα, λείβησθε,
λείβωνται.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός
Perfectum, & Plusquàm Perfectum.

ἐὰν λελοίβω, λελοίβῃς, λελοίβῃ | ἐὰν λελοίβητον,
ἐὰν λελοίβωμεν, λελοίβητε, λελοίβωσι. | λελοίβητον.

Ἀόριστος πρῶτος Indefinitum primum
& loco Futuri.

ἐὰν λείψωμαι, λείψῃ, λείψηται | ἐὰν λειψώμεθον
ἐὰν λειψώμεθα, λείψησθε, λείψωνται. | λείψησθον, λείψησθον.

Ἀόριστος δεύτερος Indefinitum secundum
& loco Futuri

ἐὰν λίβωμαι, λίβῃ, λίβηται | ἐὰν λιβώμεθον,
ἐὰν λιβώμεθα, λίβησθε, λίβωνται. | λίβησθον, λίβησθον.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός
INFINITIVI MODI

Præsens, & Imperfectum λείβεσθαι.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός
Perfectum, & Plusquàm Perfectum λελοιβέναι.
Ἀόριστος ά. Indefinitum 1. λείψασθαι.
Ἀόριστος β'. Indefinitum 2. λίβεσθαι.

Μέλλων

Μέλλων ά. Futurum 1. λείψεσθαι.
Μέλλων β΄. Futurum 2. λιβεῖσθαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ ΜΕΣΩΝ
DE PARTICIPIIS MEDIIS

Participia Media ad Actiuorum, Passiuorumque similitudinem terminata, Masculinum, & Neutrum declinant per tertiam simplicium in omnibus temporibus, sed in Perfecto, & Plusquàm perfecto per quintam. Fœmininum autem vbiquè per secundam.

Typus.

Ἐνεστῶτος, καὶ Παρατατικοῦ
Præsentis, & Imperfecti

ὁ Λειβόμενος, τοῦ λειβομένου.
ἡ Λειβομένη, τῆς λειβομένης
τὸ Λειβόμενον, τοῦ λειβομένου.

Παρακειμένου, καὶ Ὑπερσυντελίκου
Perfecti, & Plusquàm perfecti.

ὁ Λελοιβὼς, τοῦ λελοιβότος
ἡ Λελοιβυῖα, τῆς λελοιβυίας
τὸ Λειλοιβὸς, τοῦ λελοιβότος,

Ἀορίστου πρώτου Indefiniti primi

ὁ Λειψάμενος, τοῦ λειψαμένου
ἡ Λειψαμένη, τῆς λειψαμένης
τὸ Λειψάμενον, τοῦ λειψαμένου.

Ἀορίσυ δευτέρου Indefiniti secundi

ὁ λιβόμενος, τοῦ λιβομένου

ἡ λιβομένη, τῆς λιβομένης

τὸ λιβόμενον, τοῦ λιβομένου.

Μέλλοντος πρώτου Futuri primi

ὁ λειψόμενος, τοῦ λειψομένου

ἡ λειψομένη, τῆς λειψομένης

τὸ λειψόμενον, τοῦ λειψομένου.

Μέλλοντος δευτέρου Futuri secundi

ὁ λιβούμενος, τοῦ λιβουμένου

ἡ λιβουμένη, τῆς λιβουμένης

τὸ λιβούμενον, τοῦ λιβουμένου.

Verbi coniugatio pendet à Themate, cuiusmodi est λείβω.

Ab eo primùm fluunt tempora Indicatiui modi: ab Indicatiuo reliquorum modorum. Ab Actiuo autem Verbo Passiuum, & ab vtroquè Medium.

In formatione Temporum obserua tria: Vltimam syllabam, Penultimam, Primam.

De Vltima Verbi syllaba

COMMA I.

In vltimâ Verbi syllabâ attenditur litera characteristica, seu figuratiua: est autem illa, quæ in Actiuis præcedit proximè vltimam vocalem

lem in temporibus maximè Præsenti, Futuro, & Præterito perfecto, à quibus dependet reliqua. Vt β in Præsenti λείβω, ψ in Futuro λείψω, φ in Perfecto λέλειφα.

1 A Præsenti siquidem pendent Imperfectum, Indefinitum 2. Futurum 2. vt λείβω, ἔλειβον, ἔλιβον, λιβῶ:

2 A Futuro primo Indefinitum primum, vt λείψω, ἔλειψα:

3 A Perfecto Plusquàm perfectum, vt λέλειφα, ἐλελείφειν.

Confer nunc cum istis aliorum Modorum tempora.

Characteristica Coniugationes sex distinguit Verborum Grauitonorum per tria tempora variata, vt subiectum carmen docet.

1 Primæ in Præsenti βω, πω, φω, πτωquè character
velle Futurum ψω, Præteritum φα solet.

2 Altera Præsenti ω dans γάμμαquè, κάππαquè, χῖquè,
κάππα vè ταῦ iunctim, vertere ξω, χα petit.

3 Δω, τω, θωquè aspiratum vult Tertia σω, κα.

4 Ζω, σσω cum duplici, vel ττω inuertere Quarta
vult hîc σω, κα magis, vult ibi ξω, χα magis.

5 Λω, μω, νω, ρω circumflectit Quinta Futuro ῶ:

At μνω da μῶ: ῶ redde κα Præterito.
Sed finita ιωω, ινω dissyllaba, & ειω
ipsum ν tollunt ante κα Præteriti.

6 Sexta per ω mega purum, vt Tertia, tempora format.

GLOSSA

I. CONIVGATIONIS
Characteristicæ.
Præsentis
βω, πω, φω, πτω, *vt*
λείβω, τέρπω, γράφω, τύπτω
Futuri ψω
λείψω, τέρψω, γράψω, τύψω
Præteriti φα
λέλειφα, τέτερφα, γέγραφα, τέτυφα
libo, delecto, scribo, verbero

II. CONIVGATIONIS
Præsentis
γω, κω, χω, κτω, *vt*
λέγω, πλέκω, βρέχω, τίκτω,
Fut. ξω
λέξω, πλέξω, βρέξω, τέξω { *ab inus. præsenti* τέκω.
Præt. χα
λέλεχα, πέπλεχα, βέβρεχα, τέτεχα
dico, plecto, rigo, pario.

III.

III. CONIVGATIONIS

Præsentis

δω, τω, θω, ut

ᾄδω, ἀνύτω, πείθω

Fut. σω

ᾄσω, ἀνύσω, πείσω

Præt. κα

ᾖκα, ἤνυκα, πέπεικα

cano, perficio, persuadeo.

IV. CONIVGATIONIS

Præsentis

ζω, σσω, vel ττω more Attico, ut

φράζω, πλάσσω, vel πλάττω Att.

nunc Fut. σω φράσω, πλάσω Præt. κα πέφρακα, πέπλακα loquor, fingo	ut in Tertia.

nunc Fut. ξω, Præt. χα

Præs. παίζω, Fut. παίξω, Præt. πέπαιχα ludo Præs. πλήσσω, Fut. πλήξω, Præt. πέπληχα percutio	ut in Secunda.

Finita in ζω frequentiùs habent futurum in σω, præteritum in κα:

Et contrà, finita in σσω, vel ττω, sæpiùs futurũ in ξω, præt. in χα. Sunt

Sunt, quæ vtrumuis characterem admittunt, vt ἁρπάζω, *Fut.* άσω, *vel* άξω: *præt.* ακα, *vel* αχα rapio: πράσσω (*vel* πράττω) *Fut.* άσω, *præt.* ακα vẽdo: *Vel Fut.* άξω, *præt.* αχα ago.

Futurum in ίσω *polyſyllabum, amiſſo* ς *circumflectitur Atticè, vt Præſ.* νομίζω, *Fut.* νομίσω *Commun.* & νομιῶ *Att.* puto.

V. CONIVGATIONIS.

Præſentis

λω, μω, νω, ρω, *vt*

ψάλλω, νέμω, φαίνω, σπείρω,

Fut. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ *per* ῶ *circumflexum*

ψαλῶ, νεμῶ, φανῶ, σπερῶ

Præt. κα, *vnà cum charactere Futuri*

ἔψαλκα, νενέμηκα, πέφαγκα, ἔσπαρκα

pſallo, diſtribuo, oſtendo, ſemino.

ſed νενέμηκα *nterponit* η:

& πέφαγκα *pro* ν *aſſumit* γ.

Excipe primò è Præſenti μνω *Futurum* μῶ: *è Futuro* μῶ *Præteritum* μηκα, *vt* τέμνω, τεμῶ τετέμηκα *ſeco.*

Secundo diſſyllaba in υνω, ινω, & εινω, *quæ in præterito elidunt* ν *characterem Futuri, vt* πλύνω, πλυνῶ, πέπλυκα (*pro* πέπλυνκα) *lauo*: κρίνω, κρινῶ, κέκρικα *iudico*: κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα *occido. Sed* μένω, μενῶ, μεμένηκα

(*re-*

retento ν, assumpto η) maneo.

Futuro in λῶ, & ρῶ Aeoles interserunt σ, vt ψαλῶ, ψάλσω.

VI. CONIVGATIONIS

Præsentis

ω purum, vocali, aut diphthongo præcedente, vt

γελάω, τελέω &c. παίω, σείω

Fut. σω

γελάσω, τελέσω, παίσω, σείσω

Præt. κα

γεγέλακα, τετέλεκα, πέπαικα, σέσεικα

rideo, finio, ferio, quatio.

In άω ferè omnia sunt poetica.

Dores vertunt σ futuri in ξ, vt γελάσω, γελάξω. Interdùm solummodo circumflectunt ῶ, γελάσω, γελασῶ.

Grauitona quædam alterius coniugationis sumunt futurum à Circumflexis, quæ nimirum sunt sextæ, vt τύπτω primæ, fut. τύψω regulariter, vel τυπτήσω tanquam à præsenti τυπτέω, πτῶ, sextę

PROSTHESIS I.

de Indefinito secundo

1 In πτω primæ Indefinito verba secundo nunc π substituunt, nunc φ, nunc β: sed hocce 2 actiuo

2 actiuo meliùs, passiuum est tempus in vsu.

3 Sunt, quæ contemnunt hoc fingere tempus vtrumquè.

4 Quarta, vbi σῶ μέλλων, gaudet supponere δ Indefinito: sed vbi est ξω, γ reponit.

5 Quintæ, vbi stat duplex liquida, abijce posteriorem.

GLOSSA

1 *Dictum est, à Præsenti tempore pendere Indefinitum 2. in nota characteristica: sed excipiuntur finita in πτω primę coniugat. quę pro πτ substituunt nunc π: vt Pręs.* τύπτω, *Indef.* 2. ἔτυπον verbero: *Nunc* φ, *vt Pręs.* βάπτω, *Ind.* 2. ἔβαφον tingo lauo: *Nunc* β, *vt Pręs.* κρύπτω, *Ind.* 2. ἔκρυβον occultò.

2 *Sed huiusmodi Indefinitum 2. non est in vsu Actiuum, benè autem eius Passiuum* ἐτύπην, ἐβάφην, ἐκρύβην.

Ad π *referuntur etiam duo,* κόπτω *cędo,* κλέπτω *furor, aris.*

Ad φ *quinque alia,* θάπτω *sepelio,* ῥάπτω *consuo,* σκάπτω *fodio,* ῥίπτω *proijcio,* δρύπτω *vnguibus lacero.*

Ad β *vnum* βλάπτω *lędo.*

3 *Reliqua ab enumeratis verba nequè Actiuum,* *nequè*

neque Passiuum Indefinitum 2. admittunt.

4 *Quartę coniugationis Verba, sequentia Tertiam in Fut.* σω *&c. formant Indefinitum 2. mutato charactere pręsentis in* δ *, vt Pręs.* φράζω, *Fut.* φράσω, *Ind. 2.* ἔφραδον *loquor.*

Sequentia verò secundā in Fut. ξω, *&c. mutant in* γ, *vt pręs.* πλησσω *(vel* πλήττω*) Fut.* πλήξω, *Ind. 2.* ἔπληγον *percutio.*

5 *In Quinta, si duę sint liquidę in pręsenti, abijce posteriorem, vt pręs.* ψάλλω, *Ind. 2.* ἔψαλον *psallo:* κάμνω, ἔκαμον *laboro, ęgroto.*

PROSTHESIS II.

de Indefinito Primo

Indefinitum primum variare Futuri,
vnde fluit, signum Verbis in quinq; reposcit:
π pro ψ capit ex ἔψω, pro ξ què ab ἐνέγξω
κ, idem ex θήσω, δώσω, ἥσω vice σ.

GLOSSA

A Futuro 1. pendet Indefinitum 1. sed exime Verba quinquè: duo ex Grauitonis, Pręs. ἔπω, *Fut. 1.* ἔψω, *Ind. 1.* εἶπα *(*π *pro* ψ*) dico.* ἐνέγκω, ἐνέγξω, ἤνεγκα *(*κ *pro* ξ*) fero. Tria ex verbis in* μι, *Pręs.* τίθημι *(à* θέω*) fut. 1.* θήσω, *Ind. 1.* ἔθηκα *(*κ *pro* σ*) pono facio. Pręs.* δίδωμι *(à* δόω*) fut. 1.* δώσω, *Ind. 1.* ἔδωκα *(*κ

pro σ) do: Præſ. ἵημι (ab ἕω) fut. 1. ἥσω, Ind. 1. ἧκα (κ pro σ) mitto.

De Penultima Verbi ſyllaba COMMA II.

Penultimam ſyllabam hîc intellige de Verbis omnibus; etiam diſyllabis, præter ea, quæ à mutabili vocali vel diphthongo inchoantur. Horum enim tractatio ad augmentum ſpectat, de quo ſequenti Commate 3.

Omnia verò tempora variare poſſunt Penultimã Præſentis, præter Imperfectum. Primùm igitur conſideretur Indefinitum 2. à præſenti videlicet manans.

Sed priùs Lectorem admonitum volo, vt in ſequentibus, atq; alijs carminibus huius Operis Græcas voces non tàm ex accentu, quàm ex quantitate recitet: ſic enim & ſuauiùs fluent, & arctiùs hęrebunt memorię. Quod ſi extra carmen id etiam vbiquè obſeruauerit, certè multò facilior reddetur linguę Gręcę aſſecutio, quoniam hac ętate interijt penitus accentuum exprimendorum ratio. Recurrat autem, quę diximus ad calcem libri 1. in Paręneſi pag. 80. in fine.

De

De Indefiniti II. & Futuri II.

Penultima.

1 Posteriori Infinito penultima detur
Præsentis: nisi quòd triplex vocalis in ἄλφα,
scilicet ω magnū, ο breue, & ἦτα migrare suetuit:
Deme γίνω, deme ἀγγέλλωque, μένωquè,
νέμωquè.
atquè βλέπω, insuetumquè τίκω, vetus vnà
& ἐνέγκω
cum Themate actiuo, vnde ἐλέγην, ἐφλέγηνquè
petuntur
passiua: his siquidē remanet vocalis amica ε.
nam πλήσσω facit ἐπλήγονq;, & ἔπλαγον: at
vnum.
ἤγην passiuum simul vsurpabis, & ἄγην.
2 Diphthongis ει, ευ vocalis ε præpositiua
tollitur: intactum at σπεύδω ἔσπευδον habebit.
Ex ει subiunctam ι remouere trisyllaba
Quintæ
gaudent: ει in α sed vertunt dissyllaba quædam.
Diphthongis reliquis benè subiunctiua negatur.
3 Ἤγαγον ex ἦγον dices, ex ἤλυθον ἦλθον,
ἔδρακον, ac ἔπραθον pariter vice ἔδαρκον,
ἔπαρθον.

4 Indefiniti vna, ſui eſt & norma Futuri.

G L O S S A

1 *Indefiniti ſecundi, ac pariter Futuri 2. (vt infrà) penultima eadem, qua Præſentis: exceptis primò* ω, ε, η, *quę vertuntur in* α: *vt preſ.* τρώγω, *Indef. 2.* ἔτραγον, *Fut. 2.* τραγῶ *edo, rodo:* δέρω, ἔδαρον, δαρῶ *excorio:* λήβω, ἔλαβον, λαβῶ *ſumo.*

Pręter illa nouem, quę retinent ε, *videlicet 1. preſ.* γένω, *indef. ſec.* ἔγενον, *Fut. ſec.* γενῶ *genero: 2.* ἀγγέλλω, ἤγγελον, ἀγγελῶ *nuncio: 3.* μένω, ἔμενον, μενῶ *maneo: 4.* νέμω, ἔνεμον, νεμῶ *diſtribuo: 5.* βλέπω, ἔβλεπον, βλεπῶ *intueor: 6.* τέκω (*inuſitatum in pręſenti, pro quo* τίκτω) ἔτεκον, τεκῶ *pario: 7.* ἐνέγκω (*inuſit. in præſ. pro quo* φέρω) ἤνεγκον *etc. fero: 8.* λέγω, *non* ἔλεγον *actiuum, ſed paſſiuum* ἐλέγην *vſitatum, dico: 9. ſimiliter* φλέγω, ἐφλέγην *vro.* πλήσσω *habet* η, *et* α, *ſed pro actiuo paſſiuum* ἐπλήγην, ἐπλάγην *percutio.*

2 *Diphthonghi* ει, ευ *amittunt* ε, *vt* λείβω, ἔλιβον *etc. libo:* φεύγω, ἔφυγον *fugio. Excipe tria 1.* σπεύδω, ἔσπευδον (*immutata* ευ) *feſtino, ſtudeo. 2. triſyllaba quintę coniug. quę ex* ει *tollunt ſubiunctiuam* ι, *vt* ἐγείρω, ἤγερον *ſuſcito. 3. diſyllaba item quintę uertentia* ε *in* α,

ut

ut σπείρω, ἔσπαρον semino.

Reliquis diphthongis adimitur vocalis subiunctiua, ut φαίνω, ἔφανον ostendo, luceo.

3 *Epenthesim quandoque patitur Indefinitum 2. ut ἄγω, ἦγον uel ἤγαγον ago, duco.*

Aliquando syncopam in ἐλεύθω, ἤλυθον (subtracto ε per regulam superiorem) uel ἦλθον uenio.

Sæpius metathesim apud poetas in secunda, & tertia coniug. ut δέρκω, ἔδαρκον, uel ἔδρακον uideo: πέρθω, ἔπαρθον uel ἔπραθον expugno.

4 *Indefiniti 2. eadem, & Futuri 2. regula, ut initio allata probant exempla.*

De Futuri I. & Indefiniti I.

Penultima.

1 Μέλλοντος primi, Præsentis & vna præibit syllaba postremam, à λείβω sic dicito λείψω.

2 Sed Quintæ breuis est semper: quòd bina secundam
consona, diphthongus vocalem extrudere iactat:
nam ψάλλω, φαίνω dat ferre ψαλῶquè, φανῶquè.

3 At Sexta in multis ἄλφ', ε breue mutat in ἦτα,

4 paruum & ο in magnum: Interdumquè ευ procreat ex ε.

5 Esto

5 Eſto êadem primis Aoriſtis, atquè Futuris:

6 Si breuis in Quinta eſt, fiat penultima longa: iſtud ἔφηνα docet prolungato ἄλφα Futuri:

7. Atticum ἔφηνα quidem dialectus Græca probabit.

8. 9 Fiat ε ει, vt ἔδειρα δερῶ: ἔψηλα (in ἦτα è curto ἄλφα) creare ψαλῶ de ſtirpe ſolemus.

G L O S S A

1 *Penultima Futuri primi eadem, quæ Præſentis, à quo manat, vt* λείβω, λείψω *libo.*

2 *Sed in Quinta coniugatione, quia Futuri penultima ſemper eſt breuis, idcircò ex duabus conſonantibus ſecunda tollitur, & ex diphthongo ſecunda vocalis, vt præſ.* ψάλλω, *Fut. 1.* ψαλῶ: *præſ.* φαίνω, *Fut. 1.* φανῶ: *præſ.* σπείρω, *Fut. 1.* σπερῶ.

3 *E Sexta coniug. multa verba mutant* α, & ε *in* η, ο *in* ω, *vt prȩſ.* τιμάω, *Fut. 1.* τιμήσω *honoro:* μισέω, μισήσω *odio proſequor:* δηλόω, δηλώσω *ſignifico. Dixi multa verba, non omnia, ſiquidem alia retinent in Futuro penultimam prȩſentis* α, ε, ο, *vt* γελάω, γελάσω *rideo:* τελέω, τελέσω *finio:* ὀνόω, ὀνόσω *vitupero.*

4 *Aliquando* ε *aſſumit* υ *in diphthongum, ut*

prȩſ.

pręſ. πνίω, *Fut. 1.* πνεύσω *ſpiro.*

5 *A Futuro 1. pendet Indefiniti 1. penultima, quę eadem eſt:*

6 *Excipe Quintam coniugationem, vbi primò* α *ex breui fit longa, ut Fut. 1.* φανῶ *(penult. breui)*

7 *Indeſ. 1.* ἔφανα *(penult. longa) 7. Atticè* ἔφηνα *per* η

8 *Secundò* ε *mutatur in* ει*, vt Fut. 1.* δερῶ*, Indef. 1,* ἔδειρα.

9 *Tertiò* α *mutatur in* η*, vt Fut. 1.* ψαλῶ*, indef. 1.* ἔψηλα.

Penultima ergo Indefiniti 1 ſemper longa, tã etſi in Futuro 1. breuis.

De Præteriti Perfecti, & Pluſquàm perfecti Penultima.

1 Syllaba, quę primo penultima facta futuro eſt,
hæc quoquè Perfecto, & Pluſquàm ſedet ordine eodem.

2 Quinta δερῶ tamen (a, vice, e,) vult variare δέδαρκα:

3 hoc ipſum in paribus: Verùm hinc polyſyllaba demit.

4 Quòd ſi Venturum tempus deſiuerit in μῶ,
mutaq; ε vocalem præceſſerit, abijcit ipſam ε:
inde τεμῶ, τέτμηκα ſonat, τετέμηκα ſilente.

5 Reddere, α, pro breui, ε, mauult Attica lingua:
secundæ,
ac primæ sed ijs, quæ sunt dissyllaba verba.

GLOSSA

1 *Preteriti Perfecti, & Plusquàm perfecti penultima sumitur à Futuro primo, vt Fut. 1.* λείψω, *Perf.* λέλειφα, *Plusq.* ἐλελείφειν (*à* λείβω *libo*) τιμήσω, τετίμηκα, ἐτετιμήκειν (*à* τιμάω *honoro*) φανῶ, πέφαγκα, ἐπεφάγκειν (γ *vt* ν *sonante*) *à* φαίνω *ostendo.*

2 *Excipiuntur 1. verba Quintæ coniugationis, quę mutant* ε *in* α, *vt Fut. 1.* δερῶ, *perf.* δέδαρκα, *plusq.* ἐδεδάρκειν (*à* δέρω *cedo*) σπερῶ, ἔσπαρκα, ἐσπάρκειν *à* σπείρω *semino.*

3 *Dum non sint polysyllaba, quia tunc retinent* ε, *vt* ἐγερῶ, ἤγερκα, ἠγέρκειν *ab* ἐγείρω *suscito.*

4 *Quę habent futurum in* μῶ *pręcedente consonante muta cum vocali* ε, *abijciunt ipsam* ε, *vt* τεμῶ, τέτμηκα, ἐτετμήκειν *pro* τέτεμκα, *& (interposita* η *per regulam superiorem Comm. 1.)* τετέμηκα *&c. à* τέμνω *seco. sed liquida pręcedente, retinent* ε, *vt* νεμῶ, νενέμηκα, ἐνενεμήκειν *à* νέμω *distribuo.*

5 *Attici in disyllabis primę, & secundę coniug. mutant* ε *in* ο, *vt* πέμψω, πέπομφα, ἐπεπόμφειν *pro* πέπεμφα *&c. (à* πέμπω *mitto.)* λέξω, λέ-

λοχα

λοχα, ἐλελόχειν, pro λέλεχα &c. à λέγω dico.

De Prima Verbi ſyllaba

COMMA III.

Ad primam ſyllabam ſpectat Augmentum, quod in omnia cadit Præterita, Imperfectum, Perfectum, Pluſquàm perfectum, Indefinitum primum, & ſecundum: quibus adde Paulò pòſt Futurum.

Augmentum verò duplex, Syllabicum, ac Temporale: illud poſitum in adiectione ſyllabæ, hoc temporis.

In alijs modis ab Indicatiuo ſolum Perfectum cum Pluſquàm perfecto, & Paulò pòſt futuro Augmentum retinent.

De Augmento Syllabico.

1 Principium Verbi fuerit ſi conſona ſimplex, ε pſilum Imperfecto, Indefinito & vtriquè præficitur: verbum vt λείβω dat ἔλειβον, ἔλειψα,
atq; ἔλιβον. Perfecto etiam ſuperadditur ipſa conſona Præſentis prima: hinc ita finge λέλειφα,
ac ε reaſſumpto Pluſquàm perfectum ἐλελείφειν.

2 Aſpirata tamen tenuem præfigere mauult quæq; ſibi oppoſtam: ſic φαίνω ferre πέφαγκα,

 3 Inde

3 Inde ἐπεφάγκειν. Si binæ, duplexvè præibit,
assumes nullam, solo contentus ε cunctis
temporibus: thema nam φθείρω, ἔφθειρον eodem
iure ἔφθαρκα dat, ἐφθάρκειν, ἔφθειρα, deincepsquè.
4 At si muta præit liquidæ coniuncta, resumes
tunc mutam: sic ferre γράφω vult γέγραφα non γρε
Perfectum: pariter sic vult ἐγε, non ἐγρε Plusquàm.
Deme γνόω cum γρηγορέω simul, atq; γναφεύω,
muta quibus tacet, vt Perfecto ἔγνωκα patescit,
augmento ε longo, mutatâ hîc lege, retento.
Contrà κέκτημαι, πέπταμαι, πέπτωκα, μέμνημαι
suscipiunt vnam, licet altera nulla liquescat,
fit namq; illarum communis syllaba vtrâquè.
Ψάλλω à duplici, ἔψαλλονquè, ἔψαλκαquè cœptum
ἐψάλκεινquè dat: hanc legem in ξ, ζ tenebis.
5 A ῥ ducta, ipsum geminant post ε breue cũctis
æquè Præteritis, ῥίπτω ἔῤῥιπτον vt offert
atquè ἔῤῥιφα, & ἐῤῥίφειν, ἔῤῥιψα, πον ἔῤῥι.
Vnum vix metro concedit Musa ῥέριμμαι.

GLOS-

GLOSSA

2 *Principium Verbi consideratur in themate, idest prima persona Præsentis temporis, quæ basis est totius coniugationis, vt* λείβω.

3 φθείρω *corrumpo*, γνόω *nosco*, γρηγορέω *vigilo*, γναφεύω *tingo*, ῥίπτω *proÿcio*.

4 κέκτημαι *Perfectum verbi deponentis* κτάομαι possideo, *quod, quùm more Passiuorū coniugetur, fit quasi ab Actiuo themate* κτάω, *cuius Futurum* κτήσω, *perfectum iuxta communem regulam* ἔκτηκα, *inde quasi passiuum* ἔκτημαι *verso* κα *in* μαι. *Siquidem eius thema principium habet à duabus consonantibus* κτ, *quarum posterior nequaquam liquescit. Per exceptionem tamen assumitur prior* κ, κέκτηκα, *inde* κέκτημαι.

Sic πέπταμαι *pro* ἔπταμαι *à verbo* πτάομαι *volo, as*.

πέπτωκα *pro* ἔπτωκα *à* πτόω, *cado*.

μέμνημαι *pro* ἔμνημαι *à* μνάομαι *memini*.

5 ῥέριμμαι *poet. pro* ἔῤῥιμμαι *à* ῥίπτω *proÿcio*.

De Augmento Temporali.

Vocalis thema si inchoet immutabilis, ipsa immutata omni persistit tempore lapso: sin minùs: ἄλφα, & ε breue conuertuntur in ἦτα.

Α῎λφ' in ἀνϑίσαϑ, ἄλωquè, ἄωquè tenetur;
queis ab ἀνδίζω deponens additur in μαι.
Sunt,quib⁹ ἦτα loco,post ε psilum intrat ἰῶτα:
εἶχον sic ab ἔχω, pariter duc εἶπον, & εἷλον,
εἶζον, & εἴρπυζον, velut εἵλκυον, εἵαον, εἵρπον,
εἰςίαον, iunge εἴρυον, εἴθιζον, Medioquè
Plusquàm ex ἑςήκω εἱςήκειν, ex ἕω εἵμαι
Perfecto Passo: dat ἔϑω Medium sed εἴωϑα:
ex ἕπομαι demum εἱπό, & ex ἐργάζομαι εἴργα
Passiua in μην Imperfecta cadentia fient.
Vult α nonnunquā pro longo, ι, Atticus, ἦλων
inuertens εάλων: ἦγον sed Doricus ἆγον.
3 Ex ο micro thematis variabunt Tempora ω
magno,
ὤριζον veluti à Præsenti manat ὁρίζω.
Vnicum ἑορτάζω dat ἑώρ crescente secundâ.
4 Augmentum admittunt nullū Vocalis Iones.
5 Quòd si principium thematis diphthongus habebit,
tres istas ει, ευ, ου, non mutare memento:
ου sed in ωμέγα translatum quandoq; videbis;
ευ quoquè in ηυ mutans, εὗδον dabis ηὗδον Athenis.
6 Propriæ in Impropriastres tantùm iure migrabunt
αι, αυ, οι per ο. Primam αι commutabis in ἦτα
sub-

subdito ἰῶτα, vt αἴρω, ἦρον, & ἦρκα, & ἦρκειν.
Altera namquè αυ transit in ηυ, velut indicat αὐλῶ
circumflexum, vnde ηὔλουν. οι sed Tertia tandem
migrat in ῳ, pressum cui pinges subtùs ἰῶτα,
οἰκτείρω teste, ᾤκτειρον. Nonnulla sed istinc
excludes, οι diphthongum retinentia, οἰῶμαι
vndè est οἰώθην Aorist us Passus, & illa
vndè fit Actiuus, deducta à vocibus οἶστρος
οἴαξ, οἰωνὸς, cum οἶμος, quibus aduenit οἶνος:
οἰκουρῶ se etiam, οἰδαίνωquè augere recusant,
Augmenta οἰμώζω duo fert οἴμωζον, & ᾤμω.
7 Vna autem Impropria in similem traducitur. ᾆλφα
cui nota subscripta est, parilem conuersa per ῇτα.

GLOSSA

1 *Verba inchoata à Vocali immutabili ipsam retinent in omnibus Præteritis. Sunt autem immutabiles quatuor η, ι, υ, ω. Vt præs. ἠχέω, imperf. ἤχεον, perf. ἤχηκα, plusquàm perf. ἠχήκειν, indefin. 1. ἤχησα sono, sonas. ἰξεύω, ἴξευον, ἴξευκα, ἰξεύκειν, ἴξευσα uisco aues capio: ὑβρίζω, ὕβριζον, &c. iniuria afficio: ὠφελέω, ὠφέλεον &c. iuuo, prosum.*

Ἄλφ' in ἀπθήσω, ἀλῶquè, ἄωquè tenetur;
queis ab ἀπδίζω deponens additur in μαι.
Sunt, quib⁹ ἦτα loco, post ε psilum intrat ἰῶτα:
εἶχον sic ab ἔχω, pariter duc εἶπον, & εἶλον,
εἶζον, & εἵρπυζον, velut εἵλκυον, εἴαον, εἶρπον,
εἰσίαον, iunge εἵρυον, εἴθιζον, Medioquè
Plusquàm ex ἑστήκω εἱστήκειν, ex ἕω εἷμαι
Perfecto Passoꝛ dat ἔθω Medium sed εἴωθα:
ex ἕπομαι demum εἱπό, & ex ἐργάζομαι εἴργα
Passiua in μην Imperfecta cadentia fient.
Vult εα nonnunquã pro longo, i, Atticus, ἦλων
inuertens εάλων ε ἦγον sed Doricus ἆγον.
3 Ex ο micro thematis variabunt Tempora magno,
ὤριζον veluti à Præsenti manat ὁρίζω.
Vnicum ἑορτάζω dat ἑώρ crescente secundâ.
4 Augmentum admittunt nullũ Vocalis Iones.
5 Quòd si principium thematis diphthongus habebit,
tres istas ει, ευ, ου, non mutare memento:
ου sed in ωμέγα translatum quandoq; videbis;
ευ quoquè in ηυ mutans, εὗδον dabis ηὗδον Athenis.
6 Propriæ in Impropria tres tantùm iure migrabunt
αι, αυ, οι per ο. Primam αι commutabis in ἦτα
sub-

subdito ἰῶτα, vt αἴρω, ἦρον, & ἦρκα, & ἠρκειν.
Altera namquè αυ transit in ηυ, velut indicat αὐλῶ
circumflexum, vnde ηὔλουν. οι sed Tertia tandem
migrat in ω, pressum cui pinges subtùs ἰῶτα,
οἰκτείρω teste, ᾤκτειρον. Nonnulla sed istinc
excludes, οι diphthongum retinentia, οἰῶμαι
vndè est οἰώθην Aorist us Passus, & illa
vndè fit Actiuus, deducta à vocibus οἶστρος
οἴαξ, οἰωνὸς, cum οἶμος, quibus aduenit οἶνος:
οἰκουρῶ se etiam, οἰδαίνωquè augere recusant,
Augmenta οἰμώζω duo fert οἴμωζον, & ᾤμω.
7 Vna autem Impropria in similem traducitur. ἄλφα
cui nota subscripta est, parilem conuersa per ἦτα.

GLOSSA.

1 *Verba inchoata à Vocali immutabili ipsam retinent in omnibus Præteritis. Sunt autem immutabiles quatuor η, ι, υ, ω. Vt præs.* ἠχέω, *imperf.* ἤχεον, *perf.* ἤχηκα, *plusquàm perf.* ἠχήκειν, *indefin. 1.* ἤχησα *sono, sonas.* ἰξεύω, ἴξευον, ἴξευκα, ἰξεύκειν, ἴξευσα *uisco aues capio:* ὑβρίζω, ὕβριζον, *&c. iniuria afficio:* ὠφελέω, ὠφέλεον *&c. iuuo, prosum.*

2 *Inchoata à mutabili (sunt autem tres* α, ε, ο) α, *&* ε *mutant in* η, *ut* ἀκέω, ἤκεον, ἤκεκα, ἠκέκειν, ἤκεσα *audio* : ἐλεέω, ἠλέεον, ἠλέηκα, ἠλεήκειν, ἠλέησα *misereor*.

Excipiuntur primò quatuor, quæ non mutant α, *Præs.* ἀηθέσσω, *imperf.* ἀήθεσσον *&c. desuesco* : ἀΐω, ἄϊον *audio* : ἀῶ, ἄον *flo, spiro* (*hæc tria poetica sunt*) ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην *tristor, aris* (*deponens*).

Secundò ista, quæ mutant ε *in* ει *diphthongum* : ἔχω, εἶχον *habeo* : ἔπω (*pro quo* ἀγορεύω) εἶπον *dico* : ἕλω (*pro quo* αἱρέω) εἷλον *capio* : ἕζω (*pro quo* καθίζω) εἷζον *sedeo, uel sedere facio* : ἑρπύζω, εἵρπυζον *serpo* : ἑλκύω, εἵλκυον (*pro quo* ἕλκω εἷλκον, *&* ἑλκύζω εἵλκυζον) *traho* : ἐάω, εἴαον *sino* : ἕρπω, εἷρπον *serpo* : ἑστιάω, εἱστίαον *excipio conuiuio* : ἐρύω, εἴρυον *traho* : ἐθίζω, εἴθιζον *assuefacio* : ἑστήκω, εἱστήκειν (*plusq. perf. Medium*) *sto* : ἕω, εἷμαι (*perf. Pass.*) *induo* : ἔθω [*pro quo* ἐθίζομαι] εἴωθα (*perf. Med.*] *assuesco* : ἕπομαι, εἱπόμην *sequor* : ἐργάζομαι, εἰργαζόμην *operor*.

Attici pro η *interdum usurpant* εα, *ut* ἁλόω, *indef.* 2. ἧλων communiter, ἑάλων Atticè : *Perf.* ἥλωκα, ἑάλωκα *capio*.

Dores α *pro* η, *ut* ἄγω, ἦγον Commun. ἆγον Dor. *ago*.

3 *Ab*

3 *Ab* ο *inchoata, mutant in* ω, *vt* ὁρίζω, ὥριζον *definio.*

Vnum ἑορτάζω *augmentum sumit in secunda syllaba*, ἑώρταζον *ferior, aris, seu diem festum ago.*

5 *Diphthongi tres immutabiles*, ει, ευ, ου. *quamquàm* ου *aliquando vertatur in* ω, *vt* οὐτάζω, ὤταζον *vulnero.*

ευ *Atticè in* ηυ, *vt* εὕδω, εὗδον Commun., ηὗδον Att. *dormio*: ει *quoquè Atticè in* η, *vt* εἴκω, εἶκον Commun., ἧκον Att. *cedo.*

6 *Diphthongi mutabiles quatuor: tres Propriæ in tres Improprias, vna Impropria in aliam similiter Impropriam, ut* αἴρω, ἦρον *&c. tollo*: αὐλέω αὐλῶ *circumflexum*, ηὔλεον ηὔλουν *tibia cano*: οἰκτείρω, ᾤκτειρον *misereor.* *Sed* οι *in aliquibus non mutatur. Ea sunt.*

κι ῶμαι, *Indef. 1. Passiuum* οἰώθην *solus ago (ab* οἰόω *desolo, solum facio) Item Deriuata verba ab his nominibus, videlicet.*

ab οἶςρος *oestrum* οἰςρέω, οἰςράω, οἰςρόω, *indef. 1. Actiuum* οἴςρωσα, *oestro agito vel agitor.*

ab οἴαξ, ακος *gubernaculum* οἰακίζω οἰάκισα, οἰακονομέω οἰακονόμησα, οἰακοςροφέω οἰακοςρόφησα, *guberno, rego.*

ab

ab οἰωνὸς *augurium* οἰωνοσκοπέω οἰωνοσκόπησα, οἰωνοπολέω οἰωνοπόλησα *auguriũ ago.* *Inde* οἰωνίζομαι, *Imperf.* οἰωνιζόμην *auguror.*

ab οἶμος (*pro quo etiam* οἴμη) *via* οἰμέω (*etiam* οἰμάω) οἴμησα *impetum facio, irruo.*

ab οἶνος *vinum* οἰνίζω οἴνισα *vinum emo, item odorem vini, vel saporem refero,* οἰνόω οἴνωσα *inebrio, Adde* οἰνοχόέω, *&* οἰνοχοεύω *vinum infundo.*

Verba quoquè οἰκουρέω, ρῶ *domi sedeo, vel domum seruo: &* οἰδαίνω (*pro quo etiam* οἰδάνω) *tumefacio, vel tumeo.*

οἰμώζω οἴμωζον, *&* ᾤμωζον *lugeo.*

Deniquè ᾳ *cum* ι *subscr. in* ῃ *cum* ι *subscr. vt* ᾄδω ᾖδον *cano.*

De Augmento.
Verborum Compositorum.

1 Ternas augmenti sedes composta tenere.
verba solent, in principio, medio, vel vtroquè.
2 Post εὐ, aut δυς particulas si prima legetur
vocalis, vel diphthongus mutanda, requiret
ipsa eadem augmentum media de sede subire.
Ecce εὐεργετέω εὐηργέτεον: δυσαρεστῶ
ecce δυσηρέστουν. Si consona prima, reposcet
principio augeri: sic δυστυχέω paradigma
præbet ἐδυστύχεον: paradigma εὐ Attica præbet.

3 Ex

3 Ex Prothesi crementa volet de sede priori
compostum verbum, fuerit si simplicis instar:
ἤνεπον ex ἐνέπω: quòd ἕπω, ἐνέπωquè perinde
significent. Mutet Prothesis si prȩuia sensum
Simplicis, in Medio Compostum augerier
optat:
vndè παρῄκουον. mutabitur ex παρακούω.
4 Sæpiùs ista tamen spernit discrimina Vates.
5 Certè sed, quæ demptâ Prothesi admittuntur
in vsum
aut nunquam, aut rarò, nullâ cum lege vagantur
alterutram sedem, nunc vsurpantia vtramquè.
6 Nomine composita, aut Pronomine Verba
in eodem
ordine simplicium sumient augmenta suorum:
Hoc pariter facient priuatiuo ἄλφα creata.

G L O S S A

2 *Verba ex* ευ, *aut* δυς *cōposita, si thema simplex inceperit à vocali, vel diphthongo mutabili, augmentum habebunt in medio composito, hoc est initio simplicis, vt* εὐεργετέω *ex* ευ, *et* ἐργετέω, *mutata,* ε, *verbi simplicis in,* η, *fit Imperfectum* εὐηργέτεον benefacio: δυσαρεστέω, στῶ *circumfl.* (α *in* η) *fit Imperfectum* δυσηρέστουν *displiceo.*

Si

Si thema simplex à consonante cœperit augmentum erit in principio, vt δυςυχέω *à* δὺς, *et* τυχέω, *assumpto cōmuni augmento* ε, *fit Imperf.* ἐδυςύχεον infelix sum. εὐτυχέω, *quùm* ευ *sit diphthongus immutabilis, idcircò augmentum non patitur in principio, nisi Atticè in* ηυ *mutata,* εὐτύχεον *Commun.* ηὐτύχεον *Att.* felix sum.

3 *Ex Prothesi, idest Præpositione Verba composita, si eandem prorsus cum suis simplicibus significationem habuerint, augmentum pariter ex lege simplicium sument, vt* ἐνέπω *ab* ἐν, *&* ἕπω *augetur mutata vocali* ε *Præpositionis* ἐν, ἤνεπον (*imperf.*) *ambo enim significant* Dico.

Si verò significatio Præpositione mutetur, augmentum fit in Medio composito, vt παρακούω *ex* παρὰ (*vel eliso* α, παρ,) *&* ἀκούω, *Imperf.* παρήκουον, α *simplici conuerso in* η, *siquidem* ἀκούω *significat* audio, παρακούω negligenter audio.

4 *Poetæ etiam vbi sensus mutatur, augent in principio, vt* ἀμφιβάλλω, ἠμφίβαλλον *dubito, quùm* βάλλω *significet mitto, vulnero, & alia longè diuersa à composito.*

5 *Composita, quorum simplicia aut nunquam*

sunt

sunt in vsu, aut rarò, certa regula non tenentur. Nam quędam augmentum initio recipiunt, quędam in medio, quędam vtrobique. Initio, ut ἀντιδικέω ex ἀντὶ, & δικέω (inusitato), ἠντιδίκεον contra aduersarium litigo. Medio, ut προφητεύω à πρὸ, & φητεύω (inusit.) προεφήτευον vaticinor. Vtrobiquè, ut ἐνοχλέω ab ἐν & ὀχλέω (rarò vsurpato) ἠνώχλεον turbo.

σ Reliqua verba composita ex nominibus, aut pronominibus, & ex particula priuatiua α sequuntur canones simplicium. Ex nominibus, ut φιλοσοφέω, φῶ (contractum) ex φίλος & σοφέω (pro quo σοφίζω) imperf. ἐφιλοσόφεον, φοῦν philosophari. Ex Pronominibus, ut αὐτομολέω ex αὐτὸς, & μολέω, ηὐτομόλεον sponte uenio. Ex α priuatiua, ut ἀτυχέω ex α, & τυχέω, ἠτύχεον infelix sum: ἀγνοέω ab α & γνόω, ἠγνόεον ignoro.

PROSTHESIS

Prępositio in Vocalem desinens, composita cum Verbo à Vocali inchoato, ultimam suam perdit Vocalem in omnibus Temporibus. Vt παρακούω (ex παρὰ, et ἀκούω) παρήκεον, παρήκεκα, παρηκηκειν, παρήκεσα negligenter audio, sed et consonans Pręposititionis, quę remanet

manet vltima, mutatur ex tenui in aspiratam, si prima vocalis Verbi notetur aspero spiritu, vt ex κατὰ, *&* ἐρέω *fit* καθερέω *destruo: ex* ἀπὸ, *&* αἱρέω *fit* ἀφαιρέω *aufero. Quæ verò Præpositiones in Vocalem desinant, repete ex lib. 1. Theor. 6. huius Operis.*

Eximuntur ex hac regula tres, qua suā vocalem in compositione retinent, videlicet πρὸ, περὶ, *& aliquando* ἀμφὶ, *vt* προάγω, προῆγον *&c. (ex* πρὸ, *&* ἄγω) produco: περιέχω, περιεῖχον *etc. (ex* περὶ, *et* ἔχω) contineo: ἀμφιέπω *[pro quo, et* ἀμφέπω *ex* ἀμφὶ, *et* ἔπω] circa quidpiam versor.

Sed πρὸ *cum vocali Verbi sæpè contrahitur in diphthongum, vt* προέχω, προὔχω præcedo.

Quòd si à Consonante Verbum inchoet, Præpositio non perdit vocalem ultimam, nisi apud Poetas in tribus illis ἀνὰ, κατὰ, παρὰ. *Vt* ἀντανύω *pro* ἀνατανύω extendo: κατθνήσκω *pro* καταθνήσκω morior; παρκλίνω *pro* παρακλίνω detorqueo.

Nec modo Vocalis ultima Præpositionis perditur in compositione, sed etiam Consonans, quæ ultima remanet, interdum corrumpitur mutatione in tribus illis disyllabis ἀνὰ, κατὰ, ὑπὸ:

ὑπὸ: *quibus adde monosyllabam* σὺν.

In Ἀνὰ, *sublato posteriore*, α, *mutatur, hoc modo.*

νκ *in* γκ, *ut* ἀνακρίνω, ἀγκρίνω *discerno.*

νχ *in* γχ, *ut* ἀναχαλάζω, ἀγχαλάζω *relaxo.*

νλ *in* λλ, *ut* ἀναλύω, ἀλλύω *euerto.*

νβ *in* μβ, *ut* ἀναβαίνω, ἀμβαίνω *ascendo.*

νμ *in* μμ, *ut* ἀναμάθω, ἀμμάθω *pœniteo.*

νπ *in* μπ, *ut* ἀναπλέκω, ἀμπλέκω *implico.*

νφ *in* μφ, *ut* ἀναφέρω, ἀμφέρω *sursum fero.*

In Κατὰ, *sublato pariter posteriore*, α, *mutatur*, τ,

τβ *in* ββ, *ut* καταβαλεῖν, καββαλεῖν *strauisse.*

τδ *in* δδ, *ut* κατέβαλε δὲ, *uel (per Tmesin)* κατὰ δ' ἔβαλε, *fit* καδδ' ἔβαλε, *à* καταβάλλω *sequente coniunctione* δὲ. *strauit autem*

τκ *in* κκ, *ut* κατακρύπτων, κακκρύπτων *occultans.*

τχ *in* κχ, *ut* καταχεύω, κακχεύω *destruo.*

τλ *in* λλ, *ut* καταλείπειν, καλλείπειν *relinquere*

τμ *in* μμ, *ut* καταμύω, καμμύω *claudo.*

τν *in* νν, *ut* κατανεύω, καννεύω *annuo.*

τπ *in* ππ, *ut* καταπυρίζω, καππυρίζω *incedo.*

τφ *in* πφ, *ut* κατέφαγε, [*et sine augmento*] κατάφαγε, κάπφαγε *comedit.*

τρ *in* ρρ, *ut* καταρέζειν [*seu* καταρρέζειν]

ῥέζειν) καῤῥέζειν *peragere.*

τσ in σ, ut καταςόρνυμι, κας όρνυμι complano.

In Ὑπὸ, *sublato ο, mutatur, π,*

πβ in ββ, ut ὑποβάλλω, ὑββάλλω subijcio.

In Σὺν *mutatur ν in hunc modum*

νβ in μβ, ut συνβαίνο, συμβαίνω commeo.

νμ in μμ, ut συνμανθάνω, συμμανθάνω condisco.

νπ in μπ, ut συνπαίζω, συμπαίζω colludo.

νφ in μφ, ut συνφημι, σύμφημι consentio.

νψ in μψ, ut συνψαύω, συμψαύω contingo.

νγ in γγ, ut συνγράφω, συγγράφω conscribo.

νκ in γκ, ut συνκάμνω, συγκάμνω collaboro.

νχ in γχ, ut συνχαίρω, συγχαίρω cõgratulor.

νλ in λλ, ut συνλέγω, συλλέγω colligo.

νρ in ῤῥ, ut συνρέω, συῤῥέω confluo.

νζ in ζ, ut συνζάω, συζάω coniuino.

νσ in σ, ut συνςέλλω, συςέλλω contraho.

De Augmento Attico.

1 Perfecto iam mutatis Vocalibus aucto,
communi de more, suũ superaddere gaudent
Cecropidæ augmentum: Thematis quod litera bina est
prima, vt ἐρίζω, Atticè ἐρήρικα, ἤρικα vulgò.

2 Auget ε Perfecta ex ω incipientia quædam,
seu ex diphthongo ῳ: vt ἑώρακα, ὥρακα ductũ
ex ὁράω; ductum ex οἴγω vt ἔῳγα, & ῷγα.

3 Quæ-

3 Quædam his Perfectis adde Imperfecta, vt
ἑώρων.
4 Si Perfecta quidem fuerint quadrisyllaba Athenis,
tertia erit breuis, oppugnet nisi consona bina:
Inquè breuem propriam Vocalis longa migrabit,
Diphthongusquè suam deperdet ε præpositiuam:
vel subiunctiuam, si non sit ε, respuet omnẽ.
5 Pro λε, με syllabicis diphthongum ει rectiùs addunt,

GLOSSA

1 *Præterito Perfecto Communiter formato per augmentum temporale ex Vocalibus* α, ε, *in* η, *&* ο *in* ω *mutatis*, *Attici superaddunt nouum augmentum*, *repetitis antè dictas vocales duabus literis*, *quæ primæ erant in Themate*, *vt* ἐρίζω, ἤρικα *Communiter*, ἐρήρικα *Atticè*, contendo litigo.

2 *Perfectis quibusdam inceptis ab* ω, *vel* ῳ *diphthongo superadditur* ε, *vt* ὁράω, ὥρακα *Comm.*, ἑώρακα *Att.* video: οἴγω, ᾦγα *Comm.* ἔῳγα *Att.* aperio.

3 *Idem fit in Imperfecto* ἑώραον, *seu* (*per circumflexionem*) ἑώρων *ab* ὁράω, ὁρῶ, video.

Imò & ὀίγω video *in Indefinito* 1. *habet* ἐῴξα *Att. pro* ᾦξα.

4 *Si Perfecta per augmentum Atticum fuerint quadrissyllaba, aut trium syllabarum numerū vtcunquè excesserint, tertia syllaba euadet breuis (nisi obstet positio duarum consonantium) idquè dupliciter. Primò Vocali longa in propriam breuem migrante*, η *in* ε, ω *in* ο: *Vt* ἀλήθω molo, ἤληκα *Comm.*, ἀλήληκα ἀλήλεκα *Att.* ἐρωτάω interrogo, ἠρώτηκα *Comm.*, ἐρηρώτικα ἐρηρότηκα *Att.*

Secundò diphthongis ει, ευ *abÿcientibus* ε *Præpositiuam, vt* ἀλείφω vngo, ἤλειφα *Comm.*, ἀλήλειφα ἀλήλιφα *Att.*, ἐλεύθω *(pro quo* ἔρχομαι*)* venio, ἤλευθα *(Perf. Medium) Comm.* ἐλήλευθα ἐλήλυθα *Att. Cæteris diphthongis abÿcientibus subiunctiuam, vt* ἑτοιμάζω paro, ἡτοίμακα *Comm.* ἑτητοίμακα ἑτητόμακα *Att.*, ἀκούω audio, ἤκουα *(præt. Med.) Com.*, ἀκήκουα, ἀκήκοα *Att. &c.*

Excipe ἐρείδω firmo, ἤρεικα *Comm.*, ἐρήρεικα *per* ει *Att. vt differat ab* ἐρήρικα *perfecto verbi* ἐρίζω. *Vide sup. num.* 1.

Verbum ἔδω edo, *habet* ἦκα *Comm.*, *Atticè verò* ἔδηκα, *& (interiecta syllaba* δο*)* ἐδήδοκα. *Similiter* ἄγω duco, ἦχα *Com.*, ἄγηχα, *&*

ἀγή-

ἀγήγοχα, sed ο sublato euphoniæ gratia ἀγήοχα.

Adde præteritum medium Verbi εἴκω similis sum, *οἶκα Com.*, ἔοικα *Att. Item Indefinitum 1. Verbi* ἵημι mitto, *ἧκα Com.* ἕηκα *Att. & Verbi* ἔπω dico, εἶπα, ἔειπα *&c.*

5 *Pro* λε *sumitur* ει *diphthongus, vt* λείβω libo, *Præt.* λέλειφα *Com.* εἴλειφα *Att. Item pro* με, *vt* μείρομαι fortior, *Præt.* μέμαρμαι *Com.* εἵμαρμαι *Att.*

PROSTHESIS.

Plusquàm perfectum Atticum formatur ex Perfecto iuxta communes regulas Augmenti Temporalis, & Syllabici, habita tamen ratione Attici Augmenti iam facti. Itaquè α *&* ε *mutantur in* η, ο *in* ω. *Vt Perf. Commune* ἤληκα, *Atticum* ἀλήλεκα *(vt sup. in Glossa num. 4.) Plusq. perfectum* ἠληλέκειν *(&* ἠληλέκη *per* η *fine* ν, *vt etiam tertia persona sing.) Perf. comm.* ἤρεικα, *Att.* ἐρήρεικα, *Plusq. Perfectum* ἠρηρείκειν, *&* ἠρηρείκη. *Perf. comm.* ὤρυχα, *Att.* ὀρώρυχα, ὠρορύχειν, *et* χη. *Excipe* ἐλεύθω, *quod* ε *retinet, Perf. Att.* ἐλήλυκα, *Plusq. perf.* ἐληλύκειν, *et* κη.

Incipiens à diphthongo nullum sumit augmentum, vt εἴλειφα, εἰλείφειν, *et* φη.

Plusquàm perfectum commune abijcit. Atticè augmentum ε ante consonantem, vt ἐτετύφειν, τετύφειν, et φη: Interdum contentum est augmento Imperfecti, vt ἐτύφειν, interdum nullū omninò recipit, vt τύφειν.

De Præterito Perfecto Passiuo

1 Passūm perfectum perfecto emanat Agente in μαι finitum vice α: σαι, ας: ται, ε subinde per tres personas: cunctis hæc regula seruit.

2 Ex φα sed in μμαι per duplex μμ prima (φα puro)
puro, aut impuro in ψαι altera, tertiaq; in πται.

3 Ex χα petit (χα quidem puro) γμαι, Γammate adauctum:
quouis inde modo reliquæ ξαι, κται què sequuntur.

4 Σigmate præsumpto ex κα volet σμαι prima: secunda
σαι purum, sed ϛαι alternans tertia Σigma.

5 Ρῶ, & Λάμβδα solent μαι, σαι, ται, dulcè præire.

6 Verba κα Perfecto sextus qui coniugat ordo nunc σμαι, nunc μαι Cecropio de more ministrat.

7 Quintus vbi reperit præmissum Γάμμα, πέφαγκα
in μ trāsformat, pro quo σigma Atticus infert:

substituit sed ν personæ vtriquè sequenti.
8 Quòd si impura ρε stat penultima, redde ρε
per ρα
ἔστρεφα, ἔστραμμαι, Infinitoquè priori
restituit ρε, simul Verbalibus inde creatis.
9 Tertia pluralis Verbo suppletur ab εἰσὶ
cum Metocha, quoties non purũ desinit in ται
tertia, quæ numero vnius præcessit ibidem:
In ται sed purum, præmittit ν, νενέμηνται:
ac νενέμησθε facit præmittens Σigma secunda.

G L O S S A

1 Passiuum Perfectum fit ab Actiuo, vltima vocali α persona prima versa in μαι, ας secunda in σαι, ε tertiæ in ται. Hoc generatim in omni coniugatione.

2 Sed in prima ante μαι assumitur aliud μ, quotiescunquè actiuum φα est purum, vt λέλειφα, λέλειμμαι. sin autem impurum, non assumitur, vt τέτερφα, τέτερμαι. Hoc de prima persona: secunda verò semper in ψαι, tertia in πται finitur, vt λέλειψαι, τέτερψαι: λέλειπται, τέτερπται, à λείβω libo, *τέρπω* delecto.

3 In secunda (si χα actiuum fuerit purum) ante μαι assumitur γ, vt λέλεχα, λέλεγμαι: Non si fuerit impurum, ut ἔσφιγχα, ἔσφιγμαι (iã enim in Actiuo habetur γ). secunda per-

sona semper in ξαι, *tertia in* κται, *vt* λέλεξαι, ἔσφιγξαι: λέλεκται, ἔσφιγκται à λέγω dico & σφίγγω stringo.

* *Regula illa generalis numero 1. tradita, personam secundam Perfecti passiui desinere in* σαι, *seruatur optimè in* ψαι *coniugationis primæ, & ξαι secundæ, de quibus num. 2. & 3. Nam* ψ *valet* πσ, ξ *verò* κσ.

4 *Ex actiuo in* κα *fit Passiui Persona prima in* σμαι, *secunda in* σαι *purum, tertia in* σται, *vt* πέπεικα, πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται à πείθω persuadeo.

5 *Excipe quintam coniugationem in verbis* λω, ρω, *quæ vt in Actiuo, sic in Passiuo retinent vbiquè ipsas immutabiles* λ, ρ, *ac necessariò excludunt* σ *ante* μαι, *vt* ἔψαλκα, ἔψαλμαι, ἔψαλσαι, ἔψαλται à ψάλλω psallo: ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται à σπείρω semino.

6 *Excipe item sextam coniugationem, quæ primam personam nunc in* σμαι, *nunc in* μαι *terminat. In* σμαι *prima persona, secunda in* σαι, *tertia in* σται, *vt* ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται *ab* ἀκούω, ἤκουκα audio. *In* μαι *prima, secunda in* σαι, *tertia in* ται *purum, vt* τετόξευμαι, τετόξευσαι, τετόξευται à τοξεύω, τετόξευκα sagitto. *Posterior terminatio in* μαι *Atti*co-

ticorum est, qui σ tollunt à persona 1. & 3. quanquàm plura uerba Communiter quoquè id seruent.
7 Excipe iterùm quintam, ubi ante κα habet γ, tunc enim ipsum γ mutat in μ, ut πέφαγκα, πέφαμμαι: et in secunda, tertiaque persona in ν, πέφανσαι, πέφανται à φαίνο ostendo.
8 Penultima Perfecti Actiui si fuerit ρε impurum, in Passiuo fit ρα, sed in Indefinito 1., et in Verbalibus restituitur ρε, ut præs. ςρέφω torqueo, præt. act. ἔςρεφα, pass. ἔςραμμαι, Indef. 1. ἐςρέφθην, hinc Verbale ςρέφος torsio: quamquàm uerbalia temporibus alijs deriuata penultimam ipsorum seruant, ut præt. med. ἔςροφα [per ο] inde ςρόφιον strophium, seu torques fascia, ςροφὴ stropha, seu torsio, versio.
9 Tertiam personam pluralis circunloquuntur Græci per participium eiusdem perfecti temporis, et uerbum substantiuum præsentis [id ipsum in Plusquàm perfecto, per participium utriquè commune, et uerbum substantiuum Imperfecti] ubicunquè tertia singularis in ται impurum desinat, ut sing. λέλειπται. plur. λελειμμένοι εἰσὶ (in Plusq. λελειμμένοι ἦσαν). Vbi uerò in ται purū, præmisso, ν, fit tertia pluralis, ut à νέμω distribuo, perf. act. νενέμηκα, pass.
 νενέ-

νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, tertia plur. νενέμηνται: sic Plusq. perfecti tertia sing. ἐνενέμητο, plur. ἐνενέμηντο. Tunc autem secunda pluralis assumit σ vtrobiquè, ut νενέμησθε, ἐνενέμησθε. Quod quibusdam tantùm uerbis quintæ, et sextę coniugationis, et in Indicatiuo solùm contingit.

De Perfecto Medio

1 Idem Perfecti medij est, Thematisquè character

2 actiui. Verùm in πτω, κτω, μνω sola putatur esse figuratiua prior: sic ergo in α, τύπτω augmento τέ priùs facto, τυπα ferre valebit.

3 Quarta, cui duplex μέλλων, vbi fingitur in ξω, pro ξ Γάμμα capit: sed vbi in σω, Δέλτα reposcit.

4 Posterior liquida in Quintâ perit, ἔστολα, στέλλω.

5 Hinc ε Penultima fiet ο, si dissyllaba cuncta inflectas: nec non his adde trisyllaba quædam nempe ἀνέθω, ἐνέχω, vnde Atticè ἐνήνοχα ducis.

6 Dat quoquè diphthongum οι per ο, σπείρω, ἔσπορα Quinta:
perquè οι dant alię, ex πείθω sic finge πέποιθα.

7 Induit αι propria impropriam η, constare πέφηνα

8 hoc

8 hoc facit à φαίνω. Variabitur ἄλφα per ἦτα in duplici verbo κλάζω, θάλλωquè: ſed vltra ſtabit α perpetuò: paradigma dat ἔψαλα ψάλλω.

G L O S S A

2 *In* τύπτω *characteriſtica eſt* π, *vnde præteritum Medium* τέτυπα, verbero: *ſic in* τέμνω *eſt* μ, *vnde pręt. med.* τέτομαι, incîdo. *Repete lib. 1. Theor. 4. Com. 4. in Proſtheſi.*

3 *Quarta coniugatio ſicuti variat Futuri characteriſticam, ſic etiam perfecti medij. Futurum in* ξω, *pręt. med. in* γα, *vt* πλήσσω, πλήξω, *pręt. med.* πέπληγα, percutio: *Fut. in* σω, *pręt. med. in* δα, *vt* φαζω, φάσω, *pręt. med.* πέφαδα, conſidero.

5 *Hæc de Vltima ſyllaba, ideſt Characteriſtica: Nunc de Penultima. Primùm ergo diſſyllaba omnia mutant* ε *penultimam in* ο, *ut* ςέλλω, ἔςολα (*abiecta posteriore liquida, vt ex num.* 4.) mitto: *Sunt & alia quædam triſyllaba in hunc modum, ut* ἀνέθω (*per metatheſim* ἀνθέω) ἤνοθα, floreo: ἐνέχω (*pro quo* φέρω) ἤνοχα, *Atticoquè augmento* ἐνήνοχα, fero.

6 *Diphthongus* ει *in quinta coniugatione mutatur in* ο, *ut* σπείρω, ἔσπορα, ſemino. *Extra Quintam in* οι, *ut* πείθω, πέποιθα, perſuadeo.

7 At

7 *Αι mutatur in* ῃ *cum* ι *ſubſcr. ut* φαίνω, πέφῃνα oſtendo.

8 *In duobus tantùm mutatur* α *in* η, *uidelicet* κλάζω, κέκληκα, reſono (*à quo participium* κεκληγὼς *per* γ) *et* θάλλω, τέθηλα germino. *Cæterùm* α *penultima nunquàm mutatur, ut* ψάλλω, ἔψαλα, pſallo.

De Temporum Cognatione

COMMA IV.

Temporum cognatio è characteriſtica, ſeu figuratiua deſumitur.

Cognata itaquè ſunt

I. Præſens, & Imperfectũ p omnes voces, Actiuam λείβω, ἔλειβον: Paſſiuam, & Mediam λείβομαι, ἐλειβόμην. Ita per omnes Perſonas, Numeros, & Modos.

II. Perfectum, & Pluſquàm perfectum in Actiua ſigillatim, & Media voce per omnes perſonas, & modos. Actiua λέλειφα, ἐλελείφειν. Med. λέλοιβα, ἐλελοίβειν. Sed in Paſſiua ſingulæ cum ſingulis perſonæ in ſingulari Indicatiui. Perſonæ 1. λέλειμμαι, ἐλελείμμην: 2. λέλειψαι, ἐλέλειψο: 3. λέλειπται, ἐλέλειπτο. Cum primâ verò Indicatiui λέλειμμαι, Participium λελειμμένος, à quo vnà cum Verbo ſubſtantiuo fiunt Perfectum, & Pluſquàm perfectum

fectum Optatiui, & Subiunctiui λελειμμένος εἴην, εἴης, εἴη: & ὦ, ῇς, ῇ.

Cum secundâ λέλειψαι, secunda Perfecti Imperatiui singularis λέλειψο: Paulò pòst futurum λελείψομαι per totum, vbiquè modorum, in quibus locum habet.

Cum tertiâ λέλειπται (mutatis tenuibus in aspiratas) Indefinitum 1. ἐλείφθην, & Futurum 1. λειφθήσομαι in omnibus modis, numeris, & personis. Sed quæ tertia in ται purum exierit, vt (à κρίνω iudico) κέκριται, mutata τ in aspiratam θ, præmissoquè σ (σθ) format tertiam Perfecti Imperatiui κεκρίσθω, & Infinitiuum κεκρίσθαι.

III. Indefinitum 1. & Futurum 1. in omnibus modis &c. per omnes sigillatim Voces: Actiuam ἔλειψα, λείψω: Pass. ἐλείφθην, λειφθήσομαι: Med. ἐλειψάμην, λείψομαι.

IV. Indefinitum 2. Futurum 2. (per omnes Voces) & Perfectum Medium. Act. ἔλιβον, λιβῶ: Pass. ἐλίβην, λιβήσομαι: Med. ἐλιβόμην, λιβοῦμαι: Perfectum Med. λέλοιβα.

TYPI VERBORVM
Grauitonorum per singulas Coniugationes
COMMA V.

Placet quorundam industria in cogendis Verborũ

Gra-

Grauitonorum Typis per singulas Coniugationes, Actiuorum, Passiuorum, Mediorum in prima persona tantùm Indicatiui modi, ex qua liceat personas reliquas, & Modos per superiora precepta deducere, atq: omnem in Coniugando difficultatem complanare. Hos eosdem Typos uisum est nobis in gratiam tyronũ hic subijcere, quamquàm adscititios: ac simul monere, ita quidem regulariter coniuganda fore hęc uerba, sed tota nequaquam in usu haberi.

TYPVS PRIMAE

In Τρέπω Verto, Muto

	Actiuo,	Passiuo,	Medio
præs.	τρέπω,	τρέπομαι,	τρέπομαι.
imperf.	ἔτρεπον,	ἐτρεπόμην,	ἐτρεπόμην.
perf.	τέτρεφα,	τέτραμμαι,	τέτροπα.
Atticè	τέτροφα,		
plusq.	ἐτετρέφειν	ἐτετράμμην,	ἐτετρόπειν.

Atticè ἐτετρόφειν, & φη per η, sine ν, vt & in tertiâ personâ.

ind. 1.	ἔτρεψα,	ἐτρέφθην,	ἐτρεψάμην.
ind. 2.	ἔτραπον,	ἐτράπην,	ἐτραπόμην.
fut. 1.	τρέψω,	τρεφθήσομαι,	τρέψομαι.
fut. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι,	τραποῦμαι.

Paulò p. Fut. τετράψομαι.

Item

Item in Γράφω Scribo, Delineo.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	γράφω,	γράφομαι,	γράφομαι.
imperf.	ἔγραφον,	ἐγραφόμην,	ἐγραφόμην.
perf.	γέγραφα,	γέγραμμαι,	γέγραφα.
plusq.	ἐγεγράφειν,	ἐγεγράμμην,	ἐγεγράφειν.
ind. 1.	ἔγραψα,	ἐγράφθην,	ἐγραψάμην.
ind. 2.	ἔγραφον,	ἐγράφην,	ἐγραφόμην.
fut. 1.	γράψω,	γραφθήσομαι,	γράψομαι,
fut. 2.	γραφῶ,	γραφήσομαι,	γραφοῦμαι.

Paulò p. Fu. γεγράψομαι.

Item in Τύπτω Verbero, Percutio.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	τύπτω,	τύπτομαι,	τύπτομαι.
imperf.	ἔτυπτον,	ἐτυπτόμην,	ἐτυπτόμην.
perf.	τέτυφα,	τέτυμμαι,	τέτυπα,
plusq.	ἐτετύφειν,	ἐτετύμμην,	ἐτετύπειν.
ind. 1.	ἔτυψα,	ἐτύφθην,	ἐτυψάμην,
ind. 2.	ἔτυπον,	ἐτύπην,	ἐτυπόμην,
fut. 1.	τύψω,	τυφθήσομαι,	τύψομαι,
fut. 2.	τυπῶ,	τυπήσομαι,	τυποῦμαι.

Paulò p. Fu. τετύψομαι.

TYPVS SECVNDAE

In Λέγω Dico, Oratoriè loquor.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	λέγω,	λέγομαι,	λέγομαι,

imperf.

imperf.	ἔλεγον,	ἐλεγόμην,	ἐλεγόμην.
perf.	λέλεχα,	λέλεγμαι,	λέλογα.
Atticè	λέλοχα.		
plusq.	ἐλελέχειν,	ἐλελέγμην,	ἐλελόγειν.
Atticè	ἐλελόχειν, & χη.		
ind. 1.	ἔλεξα,	ἐλέχθην,	ἐλεξάμην.
ind. 2.	ἔλεγον,	ἐλέγην,	ἐλεγόμην.
fut. 1.	λέξω,	λεχθήσομαι,	λέξομαι.
fut. 2.	λεγῶ	λεγήσομαι,	λεγοῦμαι.

Paulò p. F. λελέξομαι.

Item in Δήκω Mordeo.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	δήκω,	δήκομαι,	δήκομαι.
imperf.	ἔδηκον,	ἐδηκόμην,	ἐδηκόμην.
perf.	δέδηχα,	δέδηγμαι,	δέδηκα.
plusq.	ἐδεδήχειν,	ἐδεδήγμην,	ἐδεδήκειν.
ind. 1.	ἔδηξα,	ἐδήχθην,	ἐδηξάμην.
ind. 2.	ἔδακον,	ἐδάκην,	ἐδακόμην.
fut. 1.	δήξω,	δηχθήσομαι,	δήξομαι.
fut. 2.	δακῶ,	δακήσομαι,	δακοῦμαι.

Paulò pòst F. δεδήξομαι.

Item in Τρύχω Vexo, Corrumpo, Extenuo.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio,
præs.	τρύχω,	τρύχομαι,	τρύχομαι.
imperf.	ἔτρυχον,	ἐτρυχόμην,	ἐτρυχόμην.
perf.	τέτρυχα,	τέτρυγμαι,	τέτρυχα.

plusq.	ἐτετρύγειν,	ἐτετρύγμην,	ἐτετρύχειν.
ind. 1.	ἔτρυξα,	ἐτρύχθην,	ἐτρυξάμην.
ind. 2.	ἔτρυχον,	ἐτρύχην,	ἐτρυχόμην.
fut. 1.	τρύξω,	τρυχθήσομαι,	τρύξομαι.
fut. 2.	τρυχῶ,	τρυχήσομαι,	τρυχοῦμαι.

Paulò p. F. τετρύξομαι.

TYPVS TERTIAE

In Ἄδω Cano, Celebro.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio
præs.	ἄδω,	ἄδομαι,	ἄδομαι.
imperf.	ἦδον,	ἠδόμην,	ἠδόμην.
perf.	ἦκα,	ἦσμαι,	ἦδα.
plusq.	ἤκειν,	ἤσμην,	ἤδειν.
ind. 1.	ἦσα,	ἤσθην,	ἠσάμην.
ind. 2.	ἦδον,	ἤδην,	ἠδόμην.
fut. 1.	ἄσω	ἀσθήσομαι,	ἄσομαι.
fut. 2.	ἀδῶ,	ἀδήσομαι,	ἀδοῦμαι.

paulò pòst F. ἤσομαι.

Item in Πείθω Persuadeo.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	πείθω,	πείθομαι,	πείθομαι.
imperf.	ἔπειθον,	ἐπειθόμην,	ἐπειθόμην.
perf.	πέπεικα,	πέπεισμαι,	πέποιθα.
plusq.	ἐπεπείκειν,	ἐπεπείσμην,	ἐπεποίθην.
ind. 1.	ἔπεισα,	ἐπείσθην,	ἐπεισάμην.
ind. 2.	ἔπιθον,	ἐπίθην,	ἐπιθόμην.

fut.

fut.1.	πείσω,	πεισθήσομαι,	πείσομαι.
fut.2.	πιθῶ,	πιθήσομαι,	πιθοῦμαι.

Paulò pòst F. πεπείσομαι

Item in Ἐλεύθω Venio.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio
præs.	ἐλεύθω,	ἐλεύθομαι,	ἐλεύθομαι.
imperf.	ἤλευθον,	ἠλευθόμην,	ἠλευθόμην.
perf.	ἤλευκα,	ἤλευσμαι,	ἤλευθα.
Atticè	ἐλήλυκα,	ἐλήλυσμαι,	ἐλήλυθα
plusq.	ἠλεύκειν,	ἠλεύσμην,	ἠλεύθειν.
Atticè	ἐληλύκειν,	ἐληλύσμην,	ἐληλύθειν.
ind.1.	ἤλευσα,	ἠλεύσθην,	ἠλευσάμην.
ind.2.	ἤλυθον,	ἠλύθην,	ἠλυθόμην,
fut.1.	ἐλεύσω,	ἐλευσθήσομαι,	ἐλεύσομαι.
fut.2.	ἐλυθῶ,	ἐλυθήσομαι,	ἐλυθοῦμαι.

Paulò pòst F. ἠλεύσομαι.

Atticè ἐληλύσομαι.

TYPVS QVARTAE

In Φράζω Dico, Eloquor, Expono

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	φράζω,	φράζομαι,	φράζομαι.
imperf.	ἔφραζον,	ἐφραζόμην,	ἐφραζόμην.
perf.	πέφρακα,	πέφρασμαι,	πέφραδα.
plusq.	ἐπεφράκειν,	ἐπεφράσμην,	ἐπεφράδην.
ind.1.	ἔφρασα,	ἐφράσθην,	ἐφρασάμην.
ind.2.	ἔφραδον,	ἐφράδην,	ἐφραδόμην.

fut.1.

fut. 1.	φράσω,	φραθήσομαι,	φράσομαι.
fut. 2.	φραδῶ,	φραδήσομαι,	φραδοῦμαι.

paulò pòst F. πεφράσομαι.

Item in Ὀρύασω Fodio.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	ὀρύασω,	ὀρύασομαι,	ὀρύασομαι.
imperf.	ὤρυασον,	ὠρυασόμην,	ὠρυασόμην.
perf.	ὤρυχα,	ὤρυγμαι,	ὤρυγα.
Atticè	ὀρώρυχα,	ὀρώρυγμαι,	ὀρώρυγα.
plusq.	ὠρύχειν,	ὠρύγμην,	ὠρύγειν.
Att.	ὀρωρύχειν,	ὀρωρύγμην,	ὀρωρύγειν.
ind. 1.	ὤρυξα,	ὠρύχθην,	ὠρυξάμην.
ind. 2.	ὤρυγον,	ὠρύγην,	ὠρυγόμην.
fut. 1.	ὠρύξω,	ὠρυχθήσομαι,	ὠρύξομαι.
fut. 2.	ὠρυγῶ,	ὠρυγήσομαι,	ὠρυγοῦμαι.

paulò pòst F. ὠρύξομαι.

Atticè ὀρωρύξομαι.

TYPVS QVINTAE

In Ψάλλω Psallo, Canto, Pulso.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	ψάλλω,	ψάλλομαι,	ψάλλομαι.
imperf.	ἔψαλλον,	ἐψαλλόμην,	ἐψαλλόμην.
perf.	ἔψαλκα,	ἔψαλμαι,	ἔψαλα.
plusq.	ἐψάλκειν,	ἐψάλμην,	ἐψάλην.
ind. 1.	ἔψηλα,	ἐψάλθην,	ἐψηλάμην.
ind. 2.	ἔψαλον,	ἐψάλην,	ἐψαλόμην.

fut. 1.	ψαλῶ,	ψαλθήσομαι,	ψαλοῦμαι.
fut. 2.	ψαλῶ,	ψαλήσομαι,	ψαλοῦμαι.

paulò pòst F. ἐψάλσομαι.

Item in Στέλλω Mitto, Apto, Orno, Tego.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	στέλλω,	στέλλομαι,	στέλλομαι.
imperf.	ἔστελλον,	ἐστελλόμην,	ἐστελλόμην.
perf.	ἔσταλκα,	ἔσταλμαι,	ἔστολα.
plusq.	ἐστάλκειν,	ἐστάλμην,	ἐστόλειν.
ind. 1.	ἔστειλα,	ἐστάλθην,	ἐστειλάμην.
ind. 2.	ἔσταλον,	ἐστάλην,	ἐσταλόμην,
fut. 1.	στελῶ,	σταλθήσομαι,	στελοῦμαι.
fut. 2.	σταλῶ	σταλήσομαι,	σταλοῦμαι.

paulò pòst F. ἐστάλσομαι.

Itẽ in Κάμνω Fabrico, Laboro, Aegroto, Morior.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	κάμνω,	κάμνομαι,	κάμνομαι.
imperf.	ἔκαμνον,	ἐκαμνόμην,	ἐκαμνόμην.
perf.	κεκάμηκα,	κεκάμημαι,	κέκαμα.
per syncopã	κέκμηκα,	κέκμημαι.	
plusq.	ἐκεκαμήκειν,	ἐκεκαμήμην,	ἐκεκάμειν.
per sync.	ἐκεκμήκειν,	ἐκεκμήμην.	
ind. 1.	ἔκημα,	ἐκαμήθην,	ἐκημάμην.
per sync.		ἐκμήθην.	
ind. 2.	ἔκαμον,	ἐκάμην,	ἐκαμόμην.
fut. 1.	καμῶ,	καμηθήσομαι,	καμοῦμαι.

per

per ſync. κμηθήσομαι.
fut.2. καμῶ, καμήσομαι, καμοῦμαι.
paulò pòſt F. κεκκμήσομαι.
per ſync. κεκμήσομαι.

Item in Τέμνω Scindo, Amputo, Vaſto.

	Actiuo,	Paſſiuo,	Medio.
præſ.	τέμνω,	τέμνομαι,	τέμνομαι.
imperf.	ἔτεμνον,	ἐτεμνόμην,	ἐτεμνόμην.
perf.	τετέμηκα,	τετέμημαι,	τέτομα.
p ſyncop ā	τέτμηκα	τέτμημαι.	
pluſq.	ἐτετεμήκειν,	ἐτετεμήμην,	ἐτετόμειν.
p ſyncopā	ἐτετμήκειν,	ἐτετμήμην.	
ind.1.	ἔτειμα,	ἐτεμήθην,	ἐτειμάμην.
per ſyncopam		ἐτμήθην.	
ind.2.	ἔταμον,	ἐτάμην,	ἐταμόμην.
fut.1.	τεμῶ,	τεμηθήσομαι,	τεμοῦμαι.
per ſyncopam		τμηθήσομαι.	
fut.2.	ταμῶ,	ταμήσομαι,	ταμοῦμαι.
paulò pòſt F.		τετεμήσομαι.	
per ſyncopam		τετμήσομαι.	

Item in Φαίνω Oſtendo, Exhibeo, Accuſo.

	Actiuo,	Paſſiuo,	Medio.
præſ.	φαίνω,	φαίνομαι,	φαίνομαι.
imperf.	ἔφαινον,	ἐφαινόμην,	ἐφαινόμην.
perf.	πέφαγκα.	πέφαμμαι,	πέφηνα.
pluſq.	ἐπεφάγκειν,	ἐπεφάμμην,	ἐπεφήνειν.

ind. 1.	ἔφηνα,	ἐφάνθην,	ἐφηνάμην.
ind. 2.	ἔφανον,	ἐφάνην,	ἐφανόμην.
fut. 1.	φανῶ,	φανθήσομαι,	φανοῦμαι.
fut. 2.	φανῶ,	φανήσομαι,	φανοῦμαι.

paulò pòst F. πεφάνσομαι.

Item in Κλίνω Inclino, Declino.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	κλίνω,	κλίνομαι,	κλίνομαι.
imperf.	ἔκλινον,	ἐκλινόμην,	ἐκλινόμην.
perf.	κέκλικα,	κέκλιμαι,	κέκλινα.
plusq.	ἐκεκλίκειν,	ἐκεκλίμην,	ἐκεκλίνειν.
ind. 1.	ἔκλινα,	ἐκλίθην,	ἐκλινάμην.
ind. 2.	ἔκλινον,	ἐκλίνην,	ἐκλινόμην.
fut. 1.	κλινῶ,	κλιθήσομαι,	κλινοῦμαι.
fut. 2.	κλινῶ,	κλινήσομαι,	κλινοῦμαι.

paulò pòst F. κεκλίσομαι.

Item in Σπείρω Sero, Semino.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præs.	σπείρω,	σπείρομαι,	σπείρομαι.
imperf.	ἔσπειρον	ἐσπειρόμην,	ἐσπειρόμην.
perf.	ἔσπαρκα,	ἔσπαρμαι,	ἔσπορα.
plusq.	ἐσπάρκειν,	ἐσπάρμην,	ἐσπόρειν.
ind. 1.	ἔσπειρα,	ἐσπάρθην,	ἐσπειράμην.
ind. 2.	ἔσπαρον,	ἐσπάρην,	ἐσπαρόμην.
fut. 1.	σπερῶ,	σπαρθήσομαι,	σπεροῦμαι.
fut. 2.	σπαρῶ,	σπαρήσομαι,	σπαροῦμαι.

paulò pòst F. ἐσπάρσομαι.

TYPVS SEXTAE

In Ἀκούω Audio, Intelligo, Obtempero.

	Actiuo,	Passiuo,	Medio.
præſ.	ἀκούω,	ἀκούομαι,	ἀκούομαι.
imperf.	ἤκουον,	ἠκουόμην,	ἠκουόμην.
perf.	ἤκουκα,	ἤκουσμαι,	ἤκουα.
Atticè	ἀκήκοκα,	ἀκήκοσμαι,	ἀκήκοα.
pluſq.	ἠκούκειν,	ἠκούσμην,	ἠκούειν.
Atticè	ἠκηκόκειν,	ἠκηκόσμην,	ἠκηκόειν.
indef.	ἤκουσα.	ἠκούσθην,	ἠκουσάμην.
fut.	ἀκούσω,	ἀκουσθήσομαι,	ἀκούσομαι.

paulò pòst F. ἠκούσομαι.

Atticè ἀκηκόσομαι.

Item in Παύω Sedo, Ceſſare facio, Finem impono.

	Actiuo,	Paſsiuo,	Medio.
præſ.	παύω,	παύομαι,	παύομαι.
imperf.	ἔπαυον,	ἐπαυόμην,	ἐπαυόμην.
perf.	πέπαυκα,	πέπαυμαι,	πέπαυα
pluſq.	ἐπεπαύκειν,	ἐπεπαύμην,	ἐπεπαύειν.
ind. 1.	ἔπαυσα,	ἐπαύθην,	ἐπαυσάμην.
ind. 2.	ἔπαον,	ἐπάην,	ἐπαόμην.
fut. 1.	παύσω,	παυθήσομαι,	παύσομαι.
fut. 2.	παῶ,	παήσομαι,	παοῦμαι.

paulò pòſt F. πεπαύσομαι.

PROSTHESIS de Dialectis Verborum.

Absolutis ex dialecto Communi coniugationibus Grauitonorum, reliquum est, vt peculiares afferantur dialecti per singula tempora: & quidem in proposito verbo λείβω, *vt sit idem vnus omnium typus.*

Dialecti INDICATIVI ACTIVI Præsentis temporis.

Singul. Λείβω, λείβεις, λείβει *Comm.* λεῖβες, λεῖβε *Dor.* Λείβης, Λείβη *Aeol.*

Plural. Λείβομεν, λείβετε, λείβουσι *Cōm.* Λείβομες, λείβετε, λείβοντι *Dor.*

Imperfecti.

S. Ἔλειβον, ἔλειβες, ἔλειβε *Cōm.*, *vel* λείβεσκε *Ion.*

P. Ἐλείβομεν *Cōm.*, *vel* ἐλείβομες *Dor.*, ἐλείβετε, ἔλειβον *Comm.*, *vel* ἐλείβοσαν *Bœoticè.* *Poeticè Sing.* Λείβεσκον, σκες, σκε: *Plur. persona tertia* λείβεσκον.

Perfecti.

P. Λελείφαμεν, λελείφατε, λελείφασι *Comm.* Λελείφαμες, λελείφατε, λελείφαντι *Dor.*

* *Atticè sing.* εἴλειφα, φας, φε *&c. sed repetæ quæ paulo superiùs habentur Commate 3. in Carmine, & Glossa de Augmēto Attico, n. 5.*

Plusq.

Plusq. perfecti.

S. Ἐλελείφειν, ἐλελείφεις, ἐλελείφει *Comm.* Ἐλελείφεα, ἐλελείφεις, ἐλελείφεε *Ion.* Ἐλελείφη, ἐλελείφεις, ἐλελείφη *per* η *in prima & tertia persona Att. & Dor.*

P. Ἐλελείφειμεν *Comm.* Ἐλελείφειμες *Dor.*

* *Atticè sing.* Εἰλείφειν, φεις, φει *&c.* Εἰλείφειμεν, φειτε, φεσαν *per* ε.

Indefiniti I.

S. Ἔλειψα, ἔλειψας, ἔλειψε *Comm.*, *vel* λείψασκε *Ion.*

P. Ἐλείψαμεν *Comm. vel* Ἐλείψαμες *Dor.* ἐλείψατε, ἔλειψαν *vel* ἐλείψασαν *Bæoticè.*

Poeticè sing. Λείψασκον, λείψασκες, λείψασκε.

Indefiniti II.

S. Ἔλιβον, βες, ἔλιβε *Comm.*, *vel* λίβεσκε *Ion.*

P. Ἐλίβομεν, βετε, βον *Comm.* Ἐλίβομες, βετε, βον *Dor.* Ἐλίβομεν, βετε, βοσαν *Bæoticè.*

Poeticè sing. Λίβεσκον, σκες, σκε: *&* Λέλιβον, βες, βε *per augmentum Perfecti commune.*

Futuri 1.

S. Λείψω, ψεις, ψει *Comm.* ψης, ψη *Aeol.* Λειψῶ, ψεῖς, ψεῖ *Dor.*

P. Λείψομεν, ψετε, ψουσι *Comm.* Λειψοῦμες, ψεῖτε, ψοῦντι. *Dor.*

Futuri 2.

P. λιβοῦμεν *Comm. vel* μες *Dor.* λιβεῖτε, λιβοῦσι *Comm. vel* βουῦτι. *Dor.*

* *Futurum quartæ coniugationis in* ισω *polysyllabum circumflectitur sublato* σ *ab Atticis, vt* νομίζω, νομίσω, *Att.* νομιῶ puto: βαδίζομαι, βαδίσομαι, *Att.* βαδιοῦμαι vado.

Futura qualibet in σω, *desinunt Doricè in* ξῶ *circumflexum, vt* βαδίσω, βαδιξῶ.

Quintæ coniugationis Futurum in ρω, *effertur Aeolicè in* σω, *vt* σπείρω, σπερῶ, *Aeol.* σπέρσω (*retracto accentu*) semino.

Sextæ coniugationis in σω, *poeticè abijcit* σ, *vt* δήω, δήσω, *poet.* δήω (*vnde Indef. 1.* ἔδηα *pro* ἔδησα) inuenio.

Imperatiui Actiui

Præsentis, & Imperfecti

Pluralis persona 3. λειβέτωσαν *Comm.* λειβόντων *Att.*

Perfecti, & Plusq. perfecti

λέλειβε, βέτω *&c. Comm.* εἴλειβε, βέτω *Atticè.*

Indefiniti 1. & 2.

Pluralis persona 3. λειψάτωσαν, λειψάντων *Att. sic* λιβέτωσαν *Comm.*, λιβόντων *Att.*

Opta-

Optatiui Actiui

Primæ personæ plurales in ευ *Comm. exeunt in* ες *Dor. per omnia tempora.*

Perfectum, & Plusq. perfectum Atticum Εἰλείφοιμι *&c. pro* Λελείφοιμι *Comm.*

Indefinitum 1. Λείψαιμι, ψαις, ψαι *Comm. formatur Aeolicè, & Atticè hoc modo.*

Sing. Λείψεια, Λείψειας, Λείψειε *Dual.* Λειψεία-τον, ψειάτην.
Plur. Λειψείαμεν, ψείατε, ψειαν.

Subiunctiui Actiui

Primæ personæ plurales in ες *Dor.*

Perf. & Plusq. perf. ἐὰν Λελείφω, φῃς, φῃ *Comm.* ἐὰν Εἰλείφω *&c. Att.*

Infinitiui Actiui

Præsentis, & Imperf.

Λείβειν *Comm.* Λεῖβεν *Dor.* Λείβην *Aeol.* Λειβέμεναι *Att.* Λειβέμεν *Ion.*

Perfecti, & Plusq. perf.

Λελειφέναι *Comm.*, εἰλειφέναι *Att.* Λελειφέμεναι *Dor.* Λελειφέμεν *Ion.*

Indefiniti 1.

Λεῖψαι *Com.*, Λειψέμεναι *Att. & Dor.* Λειψέμεν *Ion.*

Indefiniti 2.

Λιβεῖν *Comm.* Λιβὲν *Dor.* Λιβέμεναι *Att. & Dor.* Λιβέμεν, & Λιβέειν *Ion.*

Dia-

Dialecti

INDICATIVI PASSIVI

Præsentis temporis

S. Λείβομαι, *secunda persona* λείβῃ *Comm.* λείβει *Att.* λείβεαι *Ion.*

P. *Persona* 1. λειβόμεθα *Com.* λειβόμεσθα *Dor.*

Imperfecti

S. Ἐλειβόμην, 2. *persona* ἐλείβε *Comm.* ἐλείβεο *Ion.* ἐλείβευ *Dor.*

P. *persona* 1. ἐλειβόμεθα *Cõm.* ἐλειβόμεσθα *Dor.*

Perfecti

S. Λέλειμμαι, ψαι, πται &c. *Com.* Εἴλειμμαι, ψαι, πται &c. *Att.*

P. *Persona* 1. λελείμμεθα *Comm.* λελείμεσθα *Dor.* *Persona* 3. λελειμμένοι εἰσὶν *Comm.* λελίφαται.

Plusq. perfecti

S. Ἐλελείμμην *Comm.* Εἰλείμμην *Att.*, ειψο, ειπτο

P. Ἐλελείμμεθα *Comm.* Ἐλελείμμεσθα *Dor.* Εἰλείμμεθα *Att.* *Tertia persona* ἐλελειμμένοι ἦσαν *Com.* εἰλειμμένοι ἦσαν *Att.* ἐλελίφατο *Ion.*

Indefiniti 1.

P. ἐλείφθημεν *Comm.* ἐλείφθημες *Dor.* *Tertia pers.* ἐλείφθησαν *Comm.* ἔλειφθεν *Bœot.*

Indefiniti 2.

P. ἐλίβημεν *Comm.* ἐλίβημες *Dor.* *Tertia pers.* ἐλί-

ἐλίβησαν *Comm.* ἔλιβεν *Bœot.*

Futuri 1.

S. Λειφθήσομαι, Λειφθήσῃ *Comm.* θήσει *Att.* θήσεαι *Ion.*

P. Λειφθησόμεθα *Comm.* Λειφθησόμεσθα *Dor.*

Futuri 2.

S. Λιβήσομαι &c. *sicut futuri* 1.

Sic etiam Paulò pòst Futuri Λελείψομαι. &c.

Imperatiui Paßiui

Præsentis, & Imperfecti

S. Λείβου *Com.* βεο *Ion.* βευ *Dor.*

P. *tertia perſ.* Λειβέσθωσαν *Com.* Λειβέσθων *Att.*

Perfecti, & Plusq. perfecti

S. Λέλειψο &c. *Comm.*, Εἴλειψο &c. *Att.*

Optatiui Paßiui

Præsentis, & Imperf.

P. Λειβοίμεθα *Comm.* μεθα *Dor.* *Tertia perſ.* Λείβοιντο *Com.* Λειβοίατο *Poet.*

Perfecti & Plusq. perfecti

S. Λελειμμένος εἴην *Comm.* Εἰλειμμένος εἴην *Att.*

Indefiniti 1.

P. Λειφθείημεν *Com.* ημες *Dor.* *Vel* Λειφθεῖμεν, *aut* θεῖμες *per ſyncopam: ſecunda perſ.* Λειφθείητε, *vel* θεῖτε: *Tertia* Λειφθείησαν, *vel* θεῖεν.

Indefiniti 2.

P. Λιβείημεν *vel* ημες, *vel.* Λιβοῦμεν *etc. vt Indefiniti* 1.

Futu-

Futuri 1.

P. Λειφθησοίμεθα *Comm.* μεσθα *Dor. Tertia perſ.*
Λειφθήσοιντο *Com.* Λειφθησοίατο *Poet.*

Futuri 2.

P. Λιβησοίμεθα *Comm.* μεσθα *Dor. Tertia perſ.*
Λιβήσοιντω *Com.* Λιβησοίατο *Poet.*

Paulo poſt Futuri

ſicut Futuri 1. & 2.

Subiunctiui Paſſiui

Præſentis, & Imperfecti

S. ἐὰν Λείβωμαι, Λείβῃ *Comm.* βηαι *Ion.*
P. Λειβώμεθα *Comm.* μεσθα *Dor.*
Καὶ τὰ λοιπὰ *Et cætera, vt in ſuperiorib. Modis.*

Infinitiui Paſſiui

Perfecti & Pluſq. perfecti

Λελεῖφθαι *Comm.* Εἰλεῖφθαι *Att.*

Indefiniti 1.

Λειφθῆναι *Com.* φθήμεναι *Att.* φθῆμεν *Ion.*

Indefiniti 2.

Λιβῆναι *Com.* βήμεναι *Att.* βῆμεν *Ion.*

Dialecti

INDICATIVI MEDII

Præſentis, & Imperfecti

vt in Paſſiuo.

Perfecti

S. Λέλοιβα &c. *Com.* Εἴλοιβα etc. *Att.*

P. Λε-

P. Λελοίβαμεν *Com.* μες *Dor.*

Plusq. Perfecti

S. Ἐλελοίβειν, βεις, βει *Comm.* Ἐλελοίβεα, βεις, βεε *Ion.* Ἐλελοίβην, βεις, βη *Dor.* Εἰλοίβειν, βεις, βει *Att. etc.*

Indefiniti 1.

S. Ἐλειψάμην, ἐλείψω *Comm.* ψαο *Ion. etc.*

P. Ἐλειψάμεθα *Com.* μεσθα *Dor.*

Indefiniti 2.

S. Ἐλιβόμην, ἐλίβου *Com.* βεο *Ion.* βευ *Dor.&c.*

Futuri 1.

S. Λείψομαι, λείψῃ *Comm.* ψει *Att.* ψεαι *Ion.etc.*

Futuri 2.

S. Λιβοῦμαι, λιβῇ *Com.* βεῖ *Att.* βέαι *Ion. etc.*

Imperatiui Medij

Præsentis, et Imperfecti, vt in Passiuo.

Perfecti, et Plusq. perfecti

S. Λέλοιβε *etc. Com.* Εἴλοιβε *etc. Att.*

Indefiniti 1.

P. tertia pers. Λειψάσθωσαν *Comm.* ψάσθων *Att.*

Indefiniti 2.

P. tertia pers. Λιβέσθωσαν *Com.* σθων *Att.*

Optatiui Medij

Præsentis, et Imperfecti,

vt in Passiuo

Per-

Perfecti, & Plusq. perfecti

S. Λελοίβοιμι etc. Comm. Εἰλοίβοιμι etc. Att.

Indefiniti 1.

P. Λειψαίμεθα Com. μεσθα Dor. Tertia pers. λείψαιντο Com. ψαίατο Poet.

Indefiniti 2.

P. Λιβοίμεθα Com. μεσθα Dor. Tertia pers. λίβοιντο Com. βοίατο Poet.

Futuri 1.

P. Λειψοίμεθα Comm. μεσθα Dor. Tertia pers. λείψοιντο Com. ψοίατο Poet.

Futuri 2.

P. Λιβοίμεθα Com. μεσθα Dor. Tertia pers. λιβοῖντο Com. λιβοίατο Poet.

Subiunctiui Medij

Præsentis, et Imperfecti

S. ἐὰν Λείβωμαι, λείβῃ Com. λείβηαι Ion. etc.

Perfecti, et Plusq. perfecti

S. ἐὰν Λελοίβω etc. Com. Εἰλοίβω Att.

Indefiniti 1. et 2.

S. Secunda persona λείψῃ Com. ψηαι Ion. λίβῃ Com. βηαι Ion. etc.

Infinitiui Medij

Perfecti, et Plusq. perfecti

Λελοιβέναι Com. εἰλοιβέναι Att. λελοιβεμέναι Dor. λελοιβέμεν Ion.

De

De Verbis Circumflexis
COMMA VI.

Verba Circumflexa, quæ & Contracta, solo Præsenti, & Imperfecto distinguuntur contractionibus. Reliqua tempora sunt Grauitonorum sextæ coniugationis, à quibus fluunt. Sed ex temporibus Futurum 2. planè in vsu non est. Indefinitum quoquè 2. in prima, & secunda Coniugatione rarò inuenitur; in tertia nunquam.

TYPVS
Circumflexorum primæ coniugationis
Ἐνεργητικῶν Actiuorum
In Γελάω γελῶ Latinè *Rideo*.

Ὁριστικῆς Ἐγκλίσεως
ὁ χρόνος ἐνεστώς
Indicatiui Modi
tempus præsens.

ἑνικ. Γελάω, γελάεις, γελάει
λῶ, λᾷς, λᾷ:
πληθ. Γελάομεν, γελάετε, γελάουσι.
λῶμεν, λᾶτε, λῶσι.

δυϊκ. γελάετον
λᾶτον,
γελάετον
λᾶτον.

Παρατατικός Imperfectum.

Ἐγέλαον, ἐγέλαες ἐγέλαε
λων, λας, λα:
Ἐγελάομεν, ἐγελάετε, ἐγέλαον
λῶμεν, λᾶτε, λων.

ἐγελάετον λᾶτον, ἐγελαέτην λάτην.

Re-

Reliqua tempora sine contractione formantur ex communi regula Grauitonorum sextæ Coniugationis.

Προςακτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεςώς, καὶ Παρατατικός.
Imperatiui Modi
Præsens, & Imperfectum

Γέλαε, γελαέτω λα, λάτω: Γελάετε, γελαέτωσαν λᾶτε, λάτωσαν.	γελάετον λᾶτον, γελαέτων λάτων.

Εὐκτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεςώς, καὶ Παρατατικός.
Optatiui Modi
Præsens, & Imperfectum

εἴθε	Γελάοιμι, γελάοις, γελάοι λῷμι, λῷς, λῷ:	γελάοιτον λῷτον, γελαοίτην λῴτην.
εἴθε	Γελάοιμεν, γελάοιτε, γελάοιεν λῷμεν, λῷτε, λῷεν.	

Ὑποτακτικῆς Ἐγκλήσεως
Ἐνεςώς, καὶ Παρατατικός.
Subiunctiui Modi
Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν	Γελάω, γελάῃς, γελάῃ λῶ, λᾷς, λᾷ:	ἐὰν γελάητον λᾶτον, γελάητον λᾶτον.
ἐὰν	Γελάωμεν, γελάητε, γελάωσι λῶμεν, λᾶτε, λῶσι.	

Απα-

Ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.
Infinitiui Modi
Præſens, & Imperfectum.
Γελάειν λᾶν.
Μετοχή Ἐνεστῶτος, καὶ Παρατατικοῦ
Participium Præſentis, & Imperfecti
ὁ Γελάων λῶν, τοῦ γελάοντος λῶντος:
ἡ Γελάουσα λῶσα, τῆς γελαούσης λώσης:
τὸ Γελάον λῶν, τοῦ γελάοντος λῶντος.

TYPVS
Circumflexorum primæ Coniugationis
Παθητικῶν Paſſiuorum
In Γελάομαι γελῶμαι Rideor.
Ὁριστικῆς Ἐγκλίσεως
ὁ χρόνος ἐνεστώς.
Indicatiui Modi, tempus præſens.

Γελάομαι, γελάῃ, γελάεται: λῶμαι, λᾷ, λᾶται:
Γελαόμεθα, γελάεσθε, γελάονται λώμεθα, λᾶσθε, λῶνται.
Γελαόμεθον, λώμεθον: γελάεσθον λᾶσθον: γελάεσθον, λᾶσθον.

Παρατατικός Imperfectum
Ἐγελαόμην, ἐγελάου, ἐγελάετο: λώμην, λῶ, λᾶτο:
Ἐγελαόμεθα, ἐγελάεσθε, ἐγελάοντο λώμεθα, λᾶσθε, λῶντο.
ἐγελαόμεθον, λώμεθον: ἐγελάεσθον, λᾶσθον: ἐγελαέσθην, λάσθην.

Προςακτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεςὼς, καὶ Παρατατικός.

Imperatiui Modi
Præsens, & Imperfectum

Γελάου, γελαέσθω:
λῶ, λάσθω:
Γελάεσθε γελαέσθωσαν
λᾶσθε, λάσθωσαν.

Γελάεσθον, λᾶσθον: γελαέσθων, λάσθων.

Εὐκτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεςὼς, καὶ Παρατατικός.

Optatiui Modi
Præsens, & Imperfectum.

εἴθε Γελαοίμην, γελάοιο, γελάοιτο:
λῴμην, λῷω, λῷτο:
εἴθε Γελαοίμεθα, γελάοισθε, γελάοιντο.
λῴμεθα, λῷσθε, λῷντο.

εἴθε Γελαοίμεθον, λῴμεθον: γελάοισθον, λῷσθον: γελαοίσθην, λῴσθην.

Ὑποτακτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεςὼς, καὶ Παρατατικός.

Subiunctiui Modi
Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν Γελάωμαι, γελάῃ, γελάηται:
λῶμαι, λᾷ, λᾶται:
ἐὰν Γελαώμεθα, γελάησθε, γελάωνται:
λώμεθα, λᾶσθε, λῶνται.

ἐὰν Γελαώμεθον λώμεθον: γελάησθον, λᾶσθον. γελάησθον, λᾶσθον.

Ἀπα-

Ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως
Ἐνεστῶς, καὶ Παρατατικός.
Infinitiui Modi
Præsens, & Imperfectum.

Γελάεσθαι λᾶσθαι.

Μετοχὴ Ἐνεστῶτος, καὶ Παρατατικοῦ
Participium Præsentis, & Imperfecti

ὁ Γελαόμενος λώμενος, τοῦ γελαομένου λωμένου:
ἡ Γελαομένη λωμένη, τῆς γελαομένης λωμένης:
τὸ Γελαόμενον λώμενον, τοῦ γελαομένου λωμένου.

TYPVS
Circumflexorum primæ Coniugationis
Μέσων Mediorum
In Γελάομαι γελῶμαι.

Præsenti, & Imperfecto sicut in Passiuo præcedente, per omnes Modos: sic in Participio.

Præteritum perfectum, & plusquàm perfectum Medium in prima, & secunda coniugatione Circumflexorum rarissimè reperias: In tertia nunquam: atquè ab ijs solùm Verbis formata videris, quæ in contractione habent ω impurum. Itaquè βοάω βοῶ, & alia huiusmodi necessariò carebunt Perfecto, & Plusq.perfecto, quùm in ω purum desinant.

TYPUS

Circumflexorum secundæ Coniugationis

Ἐνεργητικῶν Actiuorum

In Λυπέω λυπῶ Latinè *Ango, Solicito, Offendo.*

Ὁριστικῆς Ἐγκλίσεως

ὁ χρόνος ἐνεστώς

Indicatiui Modi

tempus præsens.

Λυπέω, λυπέεις, λυπέει:	Λυπέετον, πεῖτον: λυπέετον, πεῖτον.
πῶ, πεῖς, πεῖ:	
Λυπέομεν, λυπέετε, λυπέουσι.	
ποῦμεν, πεῖτε, ποῦσι.	

Παρατατικός Imperfectum

Ἐλύπεον, ἐλύπεες, ἐλύπεε:	ἐλυπέετον, πεῖτον: ἐλυπεέτην, πείτην.
πουν, πεις, πει.	
Ἐλυπέομεν, ἐλυπέετε, ἐλύπεον.	
ποῦμεν, πεῖτε, πουν.	

Προστακτικῆς Ἐγκλίσεως

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός

Imperatiui Modi

Præsens, & Imperfectum

Λύπεε, λυπεέτω:	λυπέετον, πεῖτον: λυπεέτων πείτων.
πει, πείτω,	
Λυπέετε, λυπεέτωσαν.	
πεῖτε, πείτωσαν.	

Εὐκτικῆς Ἐγκλίσεως

Ἐν-

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός
Optatiui Modi
Præsens, & Imperfectum

εἴθε Λυπέοιμι, λυπέοις, λυπέοι: ποῖμι, ποῖς, ποῖ:
εἴθε Λυπέοιμεν, λυπέοιτε, λυπέοιεν. ποῖμεν, ποῖτε, ποῖεν.
εἴθε λυπέοιτον ποῖτον: λυπεοίτην, ποίτην.

Ὑποτακτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός
Subiunctiui Modi
Præsens, & Imperfectum

ἐὰν Λυπέω, λυπέῃς, λυπέῃ: πῶ, πῇς, πῇ:
ἐὰν Λυπέωμεν, λυπέητε, λυπέωσι. πῶμεν, πῆτε, πῶσι.
ἐὰν λυπέητον πῆτον: λυπέητον, πῆτον

Ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός
Infinitiui Modi
Præsens, & Imperfectum

Λυπέειν πεῖν.

Μετοχὴ Ἐνεστῶτος, καὶ Παρατατικοῦ
Participium Præsentis, & Imperfecti

ὁ Λυπέων πῶν, τοῦ λυπέοντος ποῦντος:
ἡ Λυπέουσα ποῦσα, τῆς λυπεούσης πούσης:
τὸ Λυπέον ποῦν, τοῦ λυπέοντος ποῦντος.

TYPVS

Circumflexorum secundæ Coniugationis Παθητικῶν Passiuorum

In Λυπέομαι λυποῦμαι *Angor, Solicitor, Offendor.*

Ὁριστικῆς Ἐγκλίσεως.

ὁ χρόνος ἐνεστώς.

Indicatiui Modi tempus præsens.

Λυπέομαι, λυπέῃ, λυπέεται:
πῦμαι, πῇ, πεῖται:
Λυπεόμεθα, λυπέεσθε, λυπέονται.
πῦμεθα, πεῖσθε, πῦνται.

Λυπεόμεθον, πῦμεθον: λυπέεσθον, πεῖσθον: λυπέεσθον, πεῖσθον.

Παρατατικός Imperfectum

Ἐλυπεόμην, ἐλυπέου, ἐλυπέετο:
πῦμην, πῦ, πεῖτο:
ἐλυπεόμεθα, ἐλυπέεσθε, ἐλυπέοντο.
πῦμεθα, πεῖσθε, πῦντο.

ἐλυπεόμεθον, πῦμεθον: ἐλυπέεσθον, πεῖσθον: ἐλυπέεσθην, πεῖσθην.

Προστακτικῆς Ἐγκλίσεως

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Imperatiui Modi

Præsens, & Imperfectum.

Λυπέου, λυπεέσθω:
πῦ, πεῖσθω:
Λυπέεσθε, λυπεέσθωσαν.
πεῖσθαι, πείσθωσαν.

Λυπέεσθον, πεῖσθον: λυπεέσθων, πείσθων.

Ἐυκ-

Εὐκτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Optatiui Modi
Præsens, & Imperfectum

εἴθε Λυπεοίμην, λυπέοιο, λυπέοιτο: | Λυπεοίμεθον,
ποίμην, ποῖο, ποῖτο: | ποίμεθον: λυ-
εἴθε Λυπεοίμεθα, λυπέοισθε, λυπέοιντο. | πέοισθον, ποῖ-
ποίμεθα, ποῖσθε, ποῖντο. | σθον: λυπεοί-
| σθην, ποίσθην.

Ὑποτακτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός

Subiunctiui Modi
Præsens, & Imperfectum

ἐὰν Λυπέωμαι, λυπέῃ, λυπέηται: | ἐὰν Λυπεώμε-
πῶμαι, πῇ, πῆται: | θον, πώμεθον:
ἐὰν Λυπεώμεθα, λυπέησθε, λυπέωνται | λυπέησθον, πῆ
πώμεθα, πῆσθε, πῶνται. | σθον: λυπέη-
| σθον, πῆσθον.

Ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Infinitiui Modi
Præsens, & Imperfectum.

Λυπέεσθαι. πεῖσθαι.

Μετοχή Ἐνεστῶτος, καὶ Παρατατικοῦ.
Participium Præsentis, & Imperfecti.

ὁ Λυπεόμενος πούμενος, τοῦ λυπεομένου πουμένου:

ἡ Λυ-

ἡ Λυπεομένη πεμένη, τῆς λυπεομένης πεμένης:
τὸ Λυπεόμενον πεμενον, τῦ λυπεομένυ πεμένυ.

TYPVS

Circumflexorum secundæ Coniugationis Μέσων Mediorum in Λυπέομαι λυπῦμαι petendus ex præcedente Passiuo, & ex communibus regulis initio huiusce Commatis VI. præscriptis.

TYPVS

Circumflexorum tertiæ Coniugationis Ἐνεργητικῶν Actiuorum In Πληρόω πληρῶ *Impleo, Imbuo, Perficio.*

Ὁριστικῆς Ἐγκλίσεως
ὁ χρόνος ἐνεςώς
Indicatiui Modi
tempus præsens.

Πληρόω, πληρόεις, πληρόει:
ρῶ, ροῖς, ροῖ:
Πληρόομεν, πληρόετε, πληρόυσι.
ρῦμεν, ρῦτε, ρῦσι.

πληρόετον,
ρῦτον: πληρόετον, ρῦτον.

Παρατατικός Imperfectum.

Ἐπλήροον, ἐπλήροες, ἐπλήροε:
ρυν, ρες, ρυ:
Ἐπληρόομεν, ἐπλῦρόοτε, ἐπλῦροον.
ρῦμεν, ρῦτε, ρυν.

ἐπληρόετον,
ρῦτον: ἐπληρόετην, ρῦτην.

Προ-

Προστακτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.
Imperatiui Modi
Præsens, & Imperfectum.

Πλήροε, πληροέτω:	πληρόετον,
ροῦ, ρούτω:	ροῦτον: πλη-
Πληρόετε, πληροέτωσαν,	ροέτων, ρούτων.
ροῦτε, ρούτωσαν.	

Εὐκτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.
Optatiui Modi
Præsens, & Imperfectum.

εἴθε Πληρόοιμι, πληρόοις, πληρόοι:	εἴθε πληρό-
ροῖμι. ροῖς, ροῖ:	οιτον, ροῖτον:
εἴθε Πληρόοιμεν, πληρόοιτε, πληρόοιεν	πληροοίτην.
ροῖμεν, ροῖτε, ροῖεν.	ροίτην.

Ὑποτακτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.
Subiunctiui Modi
Præsens, & Imperfectum

ἐὰν Πληρόω, πληρόῃς, πληρόῃ:	ἐὰν πληρόη-
ρῶ, ρῷς, ρῷ:	τον, ρῶτον:
ἐὰν Πληρόωμεν, πληρόητε, πληρόωσι.	πληρόητον.
ρῶμεν, ρῶτε, ρῶσι.	ρῶτον.

Ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Infinitiui Modi

Præsens, & Imperfectum.

Πληρόειν ρῦν.

Μετοχή Ε'νεςῶτος, ϗ Παρατατικῦ

Participium Præsentis, & Imperfecti

ὁ Πληρόων ρῶν, τῦ πληρόοντος ρῦντος,

ἡ Πληρόεσα ρῦσα, τῆς πληρούσης ρύσης,

τό Πληρόον ρῦν, τῦ πληρόοντος ρῦντος.

T Y P V S

Circumflexorum tertiæ Coniugationis

Παθητικῶν Passiuorum

In Πληρόομαι, ρῦμαι impleor, imbuor, pficior.

Ο'ριςικῆς Ε'γκλίσεως

ὁ χρόνος ἐνεςώς.

Indicatiui Modi

tempus præsens.

Πληρόομαι, πληρόῃ, πληρόεται:
ρῦμαι, ρῷ, ρῦται.
Πληροόμεθα, πληρόεσθε, πληρόονται
ρύμεθα, ρῦσθε, ρῦνται.

Πληροόμεθον, ρύμεθον: πληρόεσθον, ρῦσθον: πληρόεσθον, ρῦσθον

Παρατατικός Imperfectum.

Ε'πληροόμην, ἐπληρόυ, ἐπληρόετο:
ρύμην, ρῦ, ρῦτο:
Ε'πληροόμεθα, ἐπληρόεσθε, ἐπληρόοντο
ρύμεθα, ρῦσθε, ρῦντο.

Ε'πληροόμεθον, ρύμεθον: ἐπληρόεσθον, ρῦσθον: ἐπληροέσθην, ρύσθην.

Προςακτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεςώς, ϗ Παρατατικός

Imperatiui Modi
Præsens, & Imperfectum.

Πληρόου, πληροέσθω:
ῥοῦ. ῥέσθω.
Πληρόεσθε, πληροέσθωσαν.
ῥοῦσθε. ῥέσθωσαν.

πληρόεσθον, ῥοῦσθον, πληροέσθων. ῥέσθων.

Εὐκτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεςώς, ϗ Παρατατικός.

Optatiui Modi
Præsens, & Imperfectum.

εἴθε Πληροοίμην, πληρόοιο, πληρόοιτο:
ῥοίμην, ῥοῖο, ῥοῖτο:
Πληροοίμεθα, πληρόοισθε, πληρόοιντο.
ῥοίμεθα, ῥοῖσθε, ῥοῖντο.

εἴθε Πληροοίμεθον, ῥοίμεθον: πληρόοισθον, ῥοῖσθον: πληροοίσθην. ῥοίσθην

Ὑποτακτικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεςώς, ϗ Παρατατικός.

Subiunctiui Modi
Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν Πληρόωμαι, πληρόῃ, πληρόηται:
ῥῶμαι, ῥῷ, ῥῶται:
Πληροώμεθα, πληρόησθε, πληρόωνται:
ῥώμεθα, ῥῶσθε, ῥῶνται.

ἐὰν Πληροώμεθον, ῥώμεθον: πληρόησθον, ῥῶσθον πληρόησθον, ῥῶσθον.

Ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Infinitiui Modi

Præsens, & Imperfectum

Πληρόεσθαι, ῥεῖσθαι.

Μετοχὴ Ἐνεστῶτος, καὶ Παρατατικοῦ.

Participium Præsentis, & Imperfecti.

ὁ Πληροόμενος ῥεύμενος, τοῦ πληροομένου ῥευμένου,
ἡ Πληροομένη ῥευμένη, τῆς πληροομένης ῥευμένης,
τὸ Πληροόμενον ῥεύμενον, τοῦ πληροομένου ῥευμένου.

T Y P V S

Circumflexorum tertiæ Coniugationis, Μέσων Mediorum in Πληρόομαι ῥεῦμαι. petendus ex Passiuo iuxta regulam initio Commatis VI. traditam.

De Verbis in μι

C O M M A VII.

Omissis hoc loco præceptis de formatione Verborum in μι, quæ sunt exactè tradita libro 1. theor. 4. Comm. 4. de Coniugatione, ad eorum typos accedimus; illud præmonentes, huiusmodi Verbis tria tantùm propria tempora assignari Præsens, Imperfectum, & Indefinitum 2. nam reliqua petuntur ex Grauitonis, & Circumflexis, vnde fluunt. Si quidem ex Grauitonis sextæ in αω, εω, οω manant tres

Cir-

Circumflexorum coniugationes, & ex istis totidē aliæ in μι: quarta verò in μι è solis Grauitonis sextæ in υῶ. Quare verba in μι carebūt Futuris secundis, & Præterito Medio, si Circumflexa caruerint, à quibus pendent.

TYPVS VERBORVM
primæ coniugationis in μι
Ἐνεργητικῶν *Actiuorum*

In Ἵστημι Latinè *Sisto, statuo, Constituo, Erigo.*

Ὁριστικῆς Ἐγκλίσεως
Ἐνεστώς.
Indicatiui Modi
Præsens.

Ἵστημι, ἵστης, ἵστησι: { ἵστατον, ἵστατον.
Ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.

Παρατατικός Imperfectum.

Ἵστην, ἵστης, ἵστη: { ἵστατον, ἱστάτην.
Ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.

* *Perf.* ἕστακα *per,* α, *in penult. Plusq. perf.* ἑστάκειν. *Indef. 1.* ἔστησα *: coniuganda, vt in Grauitonis Actiuis.*

Ἀόριστος β΄. Indefinitum 2.

Ἔστην, ἔστης, ἔστη: { ἔστητον, ἐστήτην.
Ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν, poëticè ἔσταν.

* *Futurum 1.* στήσω *: vt in Grauitonis Actiuis,*

tan-

tanquàm à Themate στάω, *unde formatur* Ἵστημι.

Προστακτικῆς Ἐγκλίσεως ἐνεσ. καὶ παρατ.

Imperatiui Modi præſ. & imperf.

Ἵσταθι, ἱστάτω: Ἵστατε, ἱστάτωσαν. { ἵστατον, ἱστάτων.

Ἀόριστος β′ Indefinitum 2.

Στῆθι, στήτω: Στῆτε, στήτωσαν. { στῆτον, στήτων.

Εὐκτικῆς Ἐγκλίσεως ἐνεσ. καὶ παρατ.

Optatiui Modi præſ. & imperf.

εἴθε Ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη: εἴθε Ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν. { εἴθε ἱσταίητον, ἱσταιήτην.

vel ἱσταῖεν

Ἀόριστος β′ Indefinitum 2.

εἴθε Σταίην, σταίης, σταίη: εἴθε Σταίημεν, σταίητε, σταίησαν. { σταίητον, σταιήτην.

vel σταῖεν

Ὑποτακτικῆς Ἐγκλίσεως ἐνεστ. καὶ παρατ.

Subiunctiui Modi præſ. & imperf.

ἐὰν Ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ: ἐὰν Ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι. { ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.

Ἀόριστος β′ Indefinitum 2.

ἐὰν Στῶ, στᾷς, στᾷ: ἐὰν Στῶμεν, στᾶτε, στῶσι. { στᾶτον, στᾶτον.

Ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως ἐνεστ. καὶ παρατ.

Infinitiui Modi præſ. & imperf. Ἱστάναι.

Ἀόριστος β´ Indefinitum 2. Στῆναι.

Μετοχὴ ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ

Participium præſentis, & imperfecti

ὁ ἱστὰς, τοῦ ἱστάντος,
ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης,
τὸ ἱστὰν, τοῦ ἱστάντος.

Ἀορίστου β´ Indefiniti 2.

ὁ στὰς, τοῦ στάντος,
ἡ στᾶσα, τῆς στάσης,
τὸ στὰν, τοῦ στάντος.

TYPVS

Paſſiuorum primæ Coniugat. In μι

In Ἵσταμαι *Siſtor*, *Sto*.

Ὁριστικῆς ἐνεστώς

Indicatiui præſens

Ἵσταμαι, ἵστῃ, ἵσταται: Ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.	Ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.

Παρατατικός Imperfectum.

Ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο: vel ἵστω Ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.	Ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.

* *Perf.* *ἕσταμαι. Pluſq. perf. ἐστάμην, ἕστασο ἕστατο &c. Indef. 1. ἐστάθην: coniuganda vt in Grauitonis Paſſiuis:*

Indefinitum 2. in voce paſſiua non eſt in vſu.

Fu-

Futurum 1. σταθήσομαι. *Futurum* 2. *desideratur*.

Paulò pòst Futurum ἑστάσομαι.

Προστακτικῆς ἐνεστ., καὶ παρατ.

Imperatiui præs., & imperf.

Ἵστασο vel ἵστω, ἱστάσθω: ἵστασθον,
Ἵστασθε, ἱστάσθωσαν. ἱστάσθων.

Εὐκτικῆς ἐνεστ. καὶ παρ.

Optatiui præs. & imperf.

εἴθε Ἱσταίμην, ἱσταῖο, ἱσταῖτο: εἴθε ἱσταίμεθον, ἱσταῖσθον, ἱσταίσθην.
εἴθε Ἱσταίμεθα, ἱσταῖσθε, ἱσταῖντο.

* *Perf. & Plusq. perf.* εἴθε ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο *&c.*

Ὑποτακτικῆς ἐνεσ., καὶ παρατ.

Subiunctiui Præs. & imperfect.

ἐὰν Ἱστῶμαι, ἱστᾷ, ἱστᾶται: ἐὰν ἱστώμεθον, ἱστᾶσθον, ἱστᾶσθον
ἐὰν Ἱστώμεθα, ἱστᾶσθε, ἱστῶνται.

Ἀπαρεμφάτου ἐν. καὶ παρ.

Infinitiui Præs. & Imperf.

Ἵστασθαι.

Μετοχὴ ἐνεστ. καὶ παρ.

Participium Præs. & Imperf.

ὁ Ἱστάμενος, τοῦ ἱσταμένου:
ἡ ἱσταμένη, τῆς ἱσταμένης:
τὸ ἱστάμενον, τοῦ ἱσταμένου.

Me-

Medium autem Verbum nihil habet peculiare; quùm Præsens, & Imperfectum ex Passiuo petat, reliqua tempora more Grauitonorum sextæ deducat: siquidem ἵϛημι à ϛάω fluit.

TYPVS
Secundæ Coniugationis in μι
Actiuorum

In Τίθημι *Pono, Facio, Statuo, Arbitror, Aestimo.*

Ὁριϛικῆς ἐνεϛώς. Indicatiui præsens.

Τίθημι, τίθης, τίθησι: { τίθετον, τίθετον.
Τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι.

& Ionicè τιθέασι.

Παρατατικός Imperfectum

Ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη: { ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
Ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

* *Perf.* τέθεικα *penultima* ει *(pro* τέθηκα*) Bœotorum more. Plusq. perf.* ἐτεθείκειν.
Indefinitum 1. ἔθηκα *per* κ *(pro* ἔθησα *per* σ*) per exceptionem, vt obseruauimus lib. 2. theor. 6. comm. 1. prosth. 2. Hoc tamen tempus extra Indicatiuum non est in vsu, neque habet participium.*

Ἀόριϛος β΄ Indefinitum 2.

Ἔθην, ἔθης, ἔθη: { ἔθετον, ἐθέτην.
Ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

* *Fut. 1.* θήσω *à Themate* θέω, *unde formatur* τίθημι.

Προςακτικῆς ἐνες. καὶ παρατ.

Imperatiui præſ., & imperf.

Τίθετι, τιθέτω: Τίθετε, τιθέτωσαν. {τίθετον, τιθέτων.

Ἀόριςος β΄ Indefinitum 2.

Θέτι, vel θές, θέτω: Θέτε, θετώσαν. { θέτον, θέτων.

Εὐκτικῆς ἐνες., καὶ παρατ.

Optatiui præſ., & imperf.

εἴθε Τιθείην, τιθείης, τιθείη: εἴθε Τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, {τιθείητον, τιθειήτην. vel τιθεῖεν.

Ἀόριςος β΄ Indefinitum 2.

εἴθε Θείην, θείης, θείη: εἴθε Θείημεν, θείητε, θείησαν, {θείητον, θειήτην. vel θεῖμεν, vel θεῖεν.

Ὑποτακτικῆς ἐνες., καὶ παρατ.

Subiunctiui preſ., & imperf.

ἐὰν Τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ: ἐὰν Τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι. {τιθῆτον, τιθῆτον.

Ἀόριςος β΄ Indefinitum 2.

ἐὰν Θῶ θῇς, θῇ: ἐὰν Θῶμεν, θῆτε, θῶσι. { θῆτον, θῆτον.

Ἀπα-

Ἀπαρεμφάτου ἐνεσ., καὶ παρατ.
Infinitiui præſ., & imperf.

Τιθέναι.

Ἀόριστος β΄. Indefinitum 2.

Θεῖναι.

Μέτοχαι, ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ
Participia, præſentis, & imperfecti

ὁ Τιθεὶς, τοῦ τιθέντος:
ἡ Τιθεῖσα, τῆς τιθείσης:
τὸ Τιθὲν, τοῦ τιθέντος.

Ἀορίστου β΄ Indefiniti 2.

ὁ Θεὶς, τοῦ θέντος:
ἡ Θεῖσα, τῆς θείσης:
τὸ Θὲν, τοῦ θέντος.

TYPVS
Paſſiuorum ſecundæ Coniug. in μι
In Τίθεμαι *Ponor, Fio, Statuor, Aestimor.*

Ὁριστικῆς ἐνεσ. Indicatiui præſ.

Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται: { τιθέμεθον, τί-
Τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται. { θεσθον, τίθεσθον

Παρατατικός Imperfectum

Ἐτιθέμην, ἐτίθου, ἐτίθετο: { ἐτιθέμεθον, ἐτί-
vel ἐτίθεσο, { θεσθον, ἐτιθέ-
Ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο. { σθην.

* *Perf.* τέθειμαι *penultima*, ει, *diphthongo (pro* τέθημαι*) ab Actino deriuatum more Bæotorũ.*

Plusq. perf. ἐτιθείμην. *Indef. 1.* ἐτέθην. *Fut. 1.* τεθήσομαι. *Paulo post Fut.* τεθείσομαι.

Προστακτικῆς ἐνεστ., καὶ παρατ.

Imperatiui præſ., & imperf.

Τίθεσο, vel τίθου, τιθέσθω: { τίθεσθον,
Τίθεσθε, τιθέσθωσαν. { τιθέσθων.

Εὐκτικῆς ἐνεστ., καὶ παρατ.

Optatiui præſ., & imperf.

εἴθε Τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο: | τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
εἴθε Τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο: |

Ὑποτακτικῆς ἐνεστ., καὶ παρατ.

Subiunctiui præſ., & imperf.

ἐὰν Τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται: | τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
ἐὰν Τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται. |

Ἀπαρεμφάτου ἐνεσ., καὶ παρατ.

Infinitiui præſ., & imperf.

Τίθεσθαι.

Μετοχὴ ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ

Participium præſentis, & imperfecti.

ὁ Τιθέμενος, ἡ τιθεμένη, τὸ τιθέμενον.

TYPVS

Tertiæ Coniugationis in *μι*

Actiuorum

In Δίδωμι *Do, Concedo, Exhibeo.*

Ὀρι-

Ὁριστικῆς ἐνεστῶς Indicatiui præſens.

Δίδωμι, δίδως, δίδωσι: { δίδοτον, δίδοτον.
Δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι.

Ion. διδόασι.

Παρατατικός Imperfectum

Ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω: { ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
Ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

* *Perf.* δέδωκα. *Plusq. perf.* ἐδεδώκειν. *Indef. 1.* ἔδωκα *per,* κ, *vt obſeruatum fuit ſup. in* τίθημι.

Ἀόριστος β′ Indefinitum 2.

Ἔδων, ἔδως, ἔδω: { ἔδοτον, ἐδότην.
Ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν

* *Futurum 1.* δώσω *à themate* δόω *formatum.*

Προστακτικῆς ἐνεστ., καὶ παρατ.

Imperatiui præſ., & imperf.

Δίδοθι, διδότω: { δίδοτον, διδότων:
Δίδοτε, διδότωσαν.

Ἀόριστος β′. Indefinitum 2.

Δόθι, vel δὸς, δότω: { δότον, δότων.
Δότε, δότωσαν.

Εὐκτικῆς ἐνεστ., καὶ παρατ.

Optatiui præſ., & imperf.

εἴθε Διδοίην, διδοίης, διδοίη: { διδοίητον, διδοιήτην.
εἴθε Διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν,

vel διδοῖεν.

Ἀόριστος β′. Indefinitum 2.

εἴθε Δοίην, δοίης, δοίη. { δοίητον, δοιήτην.
εἴθε Δοίημεν, δοίητε, δοίησαν,
vel δοῖεν.

Ὑποτακτικῆς ἐνεσ., καὶ παρατ.

Subiunctiui præſ., & imperf.

ἐὰν Διδῶ, διδῷς, διδῷ: { διδῶτον, διδῶτον.
ἐὰν Διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Ἀόριστος β′ Indefinitum 2.

ἐὰν Δῶ, δῷς, δῷ: { δῶτον, δῶτον.
ἐὰν Δῶμεν, δῶτε, δῶσι

Ἀπαρεμφάτου ἐνεσ. καὶ παρατ.

Infinitiui præſ., & imperf.

Διδόναι.

Ἀόριστος β′ Indefinitum 2.

Δοῦναι.

Μετοχαὶ ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ

Participia præſentis, & imperfecti.

ὁ Διδοὺς, τοῦ διδόντος:
ἡ Διδοῦσα, τῆς διδούσης:
τὸ Διδὸν, τοῦ διδόντος.

Ἀορίστου β′. Indefiniti 2.

ὁ Δοὺς, τοῦ δόντος:
ἡ Δοῦσα, τῆς δούσης:
τὸ Δὸν, τοῦ δόντος.

T Y P V S

Paſſiuorum tertiæ Coniug. in μι

In

In Δίδομαι.

Ὁριστικῆς ἐνεςώς Indicatiui præsens.

Δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται: { διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
Διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Παρατατικός Imperfectum.

Ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, vel ἐδίδου, ἐδίδοτο: [ἐδιδόμεθον, ἐδιδόσθον, ἐδιδόσθην.
Ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

* *Perf.* δέδομαι. *Plusq. perf.* ἐδεδόμην. *Indef. 1.* ἐδόθην. *Fut. 1.* δοθήσομαι. *Paulo post Fut.* δεδόσομαι.

Προςακτικῆς ἐνες., καὶ παρατ.

Imperatiui præſ., & imperf.

Δίδοσο vel δίδου, διδόσθω: { δίδοσθον, διδόσθων.
Δίδοσθε, διδόσθωσαν.

Εὐκτικῆς ἐνες., καὶ παρατ.

Optatiui præſ., & imperf.

εἴθε Διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο: [διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
εἴθε Διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Ὑποτακτικῆς ἐνες., καὶ παρατ.

Subiunctiui præſ., & imperf.

ἐὰν Διδῶμαι, διδῷ, διδῶται: [διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
ἐὰν Διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Ἀπαρεμφάτυ ἐνεστ. καὶ παρατ.

Infinitiui præs. & imperf.

Δίδοσθαι.

Μετοχὴ ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικῦ

Participium præsentis, & imperfecti

ὁ Διδόμενος, τῦ διδομένυ:
ἡ Διδομένη, τῆς διδομένης:
τὸ Διδόμενον, τῦ διδομένυ.

TYPVS

Quartæ Coniugationis in μι

Actiuorum

In Κλῦμι *Audio, Obtempero.*

Ὁριστικῆς ἐνεςῶς Indicatiui præsens.

Κλῦμι, κλῦς, κλῦσι: } κλῦτον, κλῦ-
Κλῦμεν, κλῦτε, κλῦσι. } τον.

Παρατατικὸς, καὶ Ἀόριστος β΄

Imperfectum, & Indefinitum 2.

Ἔκλυν, ἔκλυς, ἔκλυ: } ἔκλυτον, ἐκλύ-
Ἔκλυμεν, ἔκλυτε, ἔκλυσαν. } την.

* *Perf.* κέκλυκα. *Plusq. perf.* ἐκεκλύκειν. *Indef. I.* ἔκλυσα.

Μέλλων ά Futurum 1.

Κλύσω, κλύσεις, κλύσει: } κλύσετον, κλύ-
Κλύσομεν, κλύσετε, κλύσουσι. } σετον.

* *Futuro 2. carent Verba quartæ in* μι *Polysyllaba.*

Προ-

Προςακτικῆς ἐνες., παρατ. κ̀ ἀόρ. β'.

Imperatiui præſ., imperf. & indef. 2.

Κλῦθι, κλύθω: { κλῦτον, κλύτων.
Κλῦτε, κλύτωσαν.

* *Optatiuus, & Subiunctiuus in hac quarta Coniugatione deſiderantur.*

Ἀπαρεμφάτου ἐνες., παρατ., κ̀ ἀόρ. β'.

Infinitiui præſ., imperf., & indef. 2.

Κλῦναι.

Μετοχὴ ἐνες., παρ., κ̀ ἀορ. β'.

Participium præſ., imperf., & indef. 2.

ὁ Κλύς, τοῦ κλῦντος:
ἡ Κλῦσα, τῆς κλύσης:
τὸ Κλὺν, τοῦ κλῦντος.

TYPVS

Paſſiuorum quartæ Coniug. in μι

In Κλύμαι *Audior*.

Ὁριστικῆς ἐνεστώς Indicatiui præſens

Κλύμαι, κλύσαι, κλύται: { κλύμεθον, κλῦσθον, κλῦσθον.
Κλύμεθα, κλῦσθε, κλύνται.

Παρατατικός, κ̀ Ἀόριστος β'.

Imperfectum, & Indefinitum 2.

Ἐκλύμην, ἔκλυσο, ἔκλυτο: { ἐκλύμεθον, ἔκλυσθον, ἐκλύσθην.
Ἐκλύμεθα, ἔκλυσθε, ἔκλυντο.

Προςακτικῆς ἐν., παρ., κ̀ ἀόρ. β'.

Imperatiui præſ., imperf., & indef. 2.

Κλῦ-

Κλῦσο, κλύσθω: ⎧ κλῦσθον, κλύ-
Κλῦσθε, κλύσθωσαν. ⎩ σθων.

Ἀπαρεμφάτου ἐν., παρ. καὶ ἀόρ. β΄.

Infinitiui præſ., imperf., & indef. 2.

Κλύσθαι.

Μετοχὴ ἐνεστ. παρ. καὶ ἀορ. β΄.

Participium præſ., imperf., & indef. 2.

ὁ Κλύμενος, τοῦ κλυμένου:
ἡ Κλυμένη, τῆς κλυμένης:
τὸ Κλύμενον, τοῦ κλυμένου.

PROSTHESIS I.

Obſeruationes de Verbis in μι.

1 *Poetæ è Grauitonis aliarum etiam Coniugationum formant verba in μι, nulla quoquè facta reduplicatione in principio: vt* φέρω φέρημι fero, ἔχω ἔχημι habeo, βρίθω βρίθημι ingraueſco. *Repete quæ diximus lib. 1. theor. 4. comm. 4 prosth. 1 in fine.*

2 *Horum Verborum coniugationes tribus tantū temporibus diſtinguuntur, Præſenti, Imperfecto, Indefinito 2. Ex quibus Præſens terminationem habet propriam: reliqua duo deſinunt more Indefiniti Grauitoni paſſiuæ vocis. In reliquis temporibus obſeruanda præcepta Grauitonorum, ac Circumflexorum.*

3 *Imperfectum ſingulare trium priorum Coniugatio-*

gationum est minùs vsitatum. Eius loco substituuntur personę desinentes Circumflexorum more: Vt ἵσαον ἵσων, ἵσαες ἵσας, ἵσαι ἵσα tanquam ab ἱσάω.

PROSTHESIS II.

De Modis Potentiali, & Permissiuo

Vt Latinis, ita Gręcis duo sunt Modi Verborum prater hactenus descriptos, nō voce quidem ab alijs distincti, sed sola significatione: idest Potentialis, & Permissiuus. Eorum naturam, ac vim satis perspectam volo ex Latina Grammatica. Vterquè particulam ἄν regit, licet interdum subintellectam reticeat. Potentialis quidem admittit & ἄρα, sed raro, cùm hæc particula Dubitationi propriè inseruiat.

Potentialis resoluitur per Verbum δύναμαι possum, & θέλω volo. Vt λυπέοιμι ἄν offendam, seu, offendere possim, si velim.

Permissiuus resoluitur per ἦ sit, ἔστω esto, οὐδὲν πρὸς ἐμὲ nihil ad me, οὐδὲ κωλύω non impedio, οὐκ ἀνθίσαμαι non obsto. Vt λυπέοι ἄν offendat (seu) permitto vt offendat, non veto quin offendat.

Vterquè horum Modorum omnia habet tempora, sed alijs atquè alijs Communibus verborum Modis exprimuntur.

Fo-

Potentialis Modi

Præsens, & Imperfectum elegantissimè exprimũtur per Indicatiui Modi Imperfectum, vel Indefinitum. Aliquando per Optatiui Præsens & Imperfectum, per Indefinitum Aeolicum, per Indefinitum 2. per Indef. Medium, per Futurum. Aliquando per Subiunctiui Præsens, & Imperfectum.

Perfectum, & Plusq. perfectum per Optatiui pariter Perfectum, & Plusq. perf., per Indefinita communia, & per Aeolicum. Sed Plusq. perfectum quidem per Indicatiui Imperfectum, Plusq. perfectum, & Indefinita.

Futurum per Indicatiui Futurum, ac Indefinita.

Permissiui Modi

Præsens, & Imperfectum exprimuntur per tempora eadem Optatiui, Subiunctiui, & Imperatiui.

Perfectum, & Plusq. perfectum per Optatiui eadem, atquè eius Indefinita: per Indicatiui Plusq. perfectum, per Indicatiui Perfectum, Plusq. perfectum, & Indefinita.

Futurum per Optatiui Futurum.

Exempla singulorum suggeret abundè Scriptorum lectio.

Περὶ

Περὶ Ἀνωμάλων εἰς Μι.

seu

De Anomalis in Mi

THEOREMA VII.

Anomala in μι à Primitiuis εω, κέω vel κείω, ἱστάω, φάω ferè promanant. Ex his variū est εω pro varietate spirituum, atquè accentuum, quos admittit. Ab ἔω cum tenui & acuto in penultima, fiunt εἰμὶ *sum, existo*: εἶμι *eo, vado*: ἴημι *vado*. Ab ἕω cum aspirato, & acuto fiunt ἵημι *mitto*, & alterum ἵημι *cupio, desidero*, & ἧμαι *sedeo* tanquàm passiuum ab inusitato actiuo ἕημι, vel (per crasim) ἧμι. Vocantur autē hæc Anomala partim ex formatione thematis irregulari, partim coniugatione personarum, & temporum, partim simul vtraquè, vt infrà mox patebit. Sed rationem formandi Verba in μι repete ex lib. 1. theor. 4. com. 4. titulo de Ἵημι, prosth. 1.

Ab ἜΩ

ΕἸΜῚ *SVM*

Indicatiui Præsens

Sing. εἰμὶ sum, εἶ vel εἷς es, ἐστὶ est: Dual. ἐστὸν,
Plur. ἐσμὲν sum⁹, ἐστὲ estis, εἰσὶ sūt. ἐστὸν.

* *Sing. persona 1. Dor.* ἐμμὶ, *Aeol.* ἦμι.
Plur. pers. 1. Poet. ἐμὲν, *&* εἰμὲν. *Dor.* εἰμὲς:

pers.

perſ. 2. Poet, ἐτὲ:
perſ. 3. Dor. ἐν͂τὶ, *Aeol.* ἔντι, *Ion.* ἔασι, *Poet.* ἔαισι.

Imperfectum

ἦν eram, ἦς eras, ἦν erat: { ἦτον, ἤτην: * *vel Poet.*
ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. | ἦστον, ἤστην: *Item perſ.* | *1.* ἔτον, & ἔστον.

* *Sing. Poet.* ἔσκον, ἔσκες, ἔσκε. *Item Perſona 1. ſeptem alijs modis variatur: Videlicet* ἔα *Ion.*, ἦ *Att.*, ἔην, ἔον, ἦα, εἶν, ἤην *Poet.*
Perſ. 2. ἦσθα *Aeol.* (*addita* θα *ad* ἦς *Cōmunem*) ἔες & *per craſin* εἶς *Poet.* & *per dialyſin* ἔεις *Ion.*
Plur. perſ. 1. ἦμες (*per* σ) *Dor., perſ. 3.* ἔσαν *per ſyſtolen,* & ἔασαν, & ἦν *per ſyncopen Poet.*

Medium Futurum 1.

ἔσομαι ero, ἔσῃ eris, ἔσεται erit: { ἐσόμεθον, ἔσεσθον
ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται. | ἔσεσθον.

* *Poet.* ἔσσομαι, ἔσσῃ, ἔσσεται & ἐσσεῖται: *Dor.* ἐσοῦμαι & ἐσεῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται. *Perſ. 2. Ion.* ἔσσεαι.

* *Reliqua Indicatiui tempora, ideſt Perfectū, Pluſquam perf. Indefinitum vtrumquè, & Futurum non ſunt in vſu: ſupplentur autem aliundè ex Verbis* γίγνομαι, τυγχάνω, ὑπάρχω &c.

Im-

Imperatiui Præsens, & Imperfectum.

ἴσο vel ἴσθι es vel esto, ἔςω sit: { ἔςον, ἔςων.
ἔςε, ἔςωσαν.

* *Poet.* ἔασο *pro* ἴσο : ἤτω *pro* ἔςω :

Optatiui Præs. & Imperf.

εἴθε εἴην, εἴης, εἴη :
vtinam essem &c. [εἴητον, εἰήτην.
εἴθε εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

* *Sing. Poet.* ἔοιμι, ἔοις, ἔοι. *Plur. pers.* 3. εἶεν.

Medium Futurum

εἴθε ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο : [ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
vtinam sim &c.
εἴθε ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

* *Poet.* ἐασοίμην *&c.*

Subiunctiui, Præs., & Imperf.

ἐάν ὦ, ἦς, ῆ: quùm sim &c. { ἦτον, ἦτον.
ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

* *Sing. Ion.* ἔω, ἔῃς, ἔῃ: *Poet.* εἴω, εἴῃς, εἴῃ: *Aeol. pers.* 2. ἦσθα: *Ion. pers.* 3. ἦσι *vel* ἔῃσι: *Plur. pers.* 1. *Poet.* εἴωμεν, *&* εἴομεν:

Datur à quibusdam Medium Indefinitum 1. *Subiunctiui* ἐὰν ἔσωμαι, ἔσῃ, ἔσηται *&c.*

Infinitiui Præs. & Imperf.

εἶναι esse. * *Dor.* ἦμης, ἦμεν, ἔμεναι, ἔμμεναι: *Att.* εἴμεναι.

Parti-

Participia Præsentis & Imperf.

ὁ ὢν, τοῦ ὄντος *ens*, vel *qui est*: ἡ οὖσα, τῆς οὔσης: τὸ ὄν, τοῦ ὄντος.

* *Ion.* ὁ ἐὼν, τοῦ ἐόντος: ἡ ἐοῦσα, τῆς ἐούσης: τό ἐόν, τοῦ ἐόντος: *Aeol.* ὁ εἰς, τοῦ ἔντος: ἡ εἶσα, τῆς εἴσης: τὸ ἔν, τοῦ ἔντος. *Vnde* ὁ παρεὶς, τοῦ παρέντος *præsens*: τῶν παρέντων *pro* παρόντων *præsentium*. *Dor. fæmin.* ἡ ἔασσα, *&* εὖσα. *hinc accusatiuus sing. masc.* τὸν εὖντα *pro* ὄντα.

Medij Futuri 1.

ὁ ἐσόμενος, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον futurus, ra, rũ.

* *Poet.* ὁ ἐσσόμενος, ἡ ἐσσομένη, τὸ ἐσσόμενον.

A simplici εἰμὶ *typum coniugationis accipiunt sua composita, vt* ἄπειμι *absum*, δίειμι *pergo esse*, ἔνειμι *insum*, ἔπειμι *sum super vel supersto*, μέτειμι *intersum*, πάρειμι *adsum*, περίειμι *supersum*, πρόσειμι *insum*, σύνειμι *vnà sum*, ὕπειμι *subsum*.

ΕΙ̃ΜΙ *EO, VADO*

ἐνεργητικὸν actiuum

Indicatiui Præsens

εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι vel ἴησι: eo &c. { ἴτον, ἴτον

ἴμεν, ἴτε, ἴσι, vel Ion. ἴασι.

* *A Ionico* ἴασι sunt, *fiunt composita* προσίασι, εἰσίασι, ἐξίασι.

Im-

Imperfectum.

εἶν, εἶς, εἶ: ibam &c.
ἦμεν, ἦτε, ἦσαν, vel ἤισαν. { ἦτον, ἤτην.

Perfectum Medium

εἶα, εἶας, εἶε, vel ἦα, ἦας, ἦε &c. * Ion. ἤια, ἤιας, ἤιε

Plusquàm perfectum εἴκειν, & Att. ἤκειν.

Plusq. perf. Medium ἤειν, ἤεις, &c.

Plur. persona 3. ἤεισαν, vel ἤισαν.

* *Inde Composita ἀνήειν, ἐξήειν, συνήειν &c. & ἀνήεσαν &c.*

Indefinitum 1.

εἶσα. Plur. perf. 3. εἶσαν, & ἦσαν, & ἤισαν.

Indefinitum 2.

ἴον, ἴες, ἴε: ἴομεν, ἴετε, ἴον. Coniugatur per omnes modos.

* *Vel* εἶον, εἶες, εἶε: & *Att.* ἦον, ἦες, ἦε.

Et ἦν, vnde compositum ἄπην abij

Futurum ἤσω, & Medium εἴσομαι: Pro quibus etiam adhibetur Præsens εἶμι, εἶς, εἶσι.

Imperatiui

præsens, & imperfectum

ἴθι, ἴτω: ἴτε, ἰτωσαν. [ἴτον, ἴτων.

* *pro ἴθι dicitur & εἶ, Vnde composita ἔξει exi, δίει transi. Pro ἴτω etiam εἴετω, & εἴτω Lat. ito.*

Indefinitum 2. ἴε, ἰέτω &c. hinc ἔξιε exi.

Optatiuo caret, ac Subiunctiui præsente, et imperf.

Subiunctiui Indefinitum 2.

ἐὰν ἴω, ἴῃς, ἴῃ: quùm eam vel ſiuero { ἴητον, ἴητον.
ἐὰν ἴωμεν, ἴητε, ἴωσι.

Infinitiui præſ. & imperf.

ἴναι, & εἶναι. * *(hinc* ἀπεῖναι *abſcedere*, παρεῖναι *accedere) Dor.* ἴμεναι, *Ion.* ἴμεν, *et* ἴεναι *ire.*

Participium Indefiniti 2.

ὁ ἰὼν, τοῦ ἰόντος: ἡ ἰοῦσα, τῆς ἰούσης: τὸ ἰόν, τοῦ ἰόντος *ſignificat* iens *in tempore præterito, et præſenti.* *Compoſita verbi* εἶμι *eodem modo coniugātur, quo ipſum ſimplex: ſunt autem hæc* Σύνειμι *congredior,* εἴσειμι *ingredior,* ἔξειμι *egredior,* πρόειμι *progredior,* ἄνειμι *ſurſum vado,* πρόσειμι *accedo,* κάτειμι *deſcendo,* δίειμι *digredior,* ἔπειμι *exequor,* περίειμι *obambulo,* ἄπειμι *abeo.*

ἽΗΜΙ *VADO*

Indicatiui præſens

ἵημι, ἵης, ἵησι

Indefinitum 2.

ἧν. hinc παρῆν aduêni vel adueniebam

Infinitiui ἵεναι ire

Indicatiui Medij præſens

ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται. Vado.

Im-

Imperf.

ἱέμην, ἵεσο, ἵετο &c. ibam

Imperatiui præſ. & imperfect.

ἵεσο, ἱέσθω: ⎫
ἵεσθε, ἱέσθωσαν. ⎬ ἵεσθον, ἱέσθων.

Participium præſentis

ὁ ἱέμενος, ἡ ἱεμένη, τὸ ἱέμενον iens.

Ab ΕΩ

ἽΗΜΙ *MITTO*

Coniugandum vt Τίθημι.

ACTIVUM

Indicatiui præſens

ἵημι, ἵης, ἵησι: ⎫
ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι: Ion. ἵεασι, & ἱᾶσι: vnde ἐνιᾶσι immittunt. ⎬ ἵετον, ἵετον.

Imperfectum

ἵην, ἵης, ἵη: ⎫
ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν. ⎬ ἵετον, ἱέτην.

vel

ἵεον ἵουν (circumflexũ ab ἵεω ἱῶ) ἵεες ἵεις, ἵεε ἵει. &c. plur. perſona 3. ἵεουσι ἱοῦσι

Perfectum εἷκα &c. in Indicatiuo tantùm vſitatum.

Pluſq. perfectum εἵκειν. &c. in Indicatiuo tantùm.

Indefinitum ἧκα &c. in Indicatiuo tantũ.

Indef. 2.

ἧν, ἧς, ἧ: ἕμεν, ἕτε, ἕσαν. [ἕτον, ἕτην.

Futurum 1. ἧσω.

Imperatiui prǽsens, & imperfectum

ἵεθι, ἱέτω.
ἵετε, ἱέτωσαν. { ἵετον, ἱέτων.

Indefinitum 2.

ἕς, ἕτω &c. vt θὲς in τίθημι.

* inde composita ἄφες, ἀφέτω dimitte &c. κάθες demitte: ἄνες remitte.

Optatiui præs., & imperf.

ἱείην, ἱείης, ἱείη &c.

Indefinitum 2. εἵην, εἵης, εἵη &c.

Subiunctiui præs., & imperf.

ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ, vt τιθῶ.

Indefinitum 2.

ὧ, ἧς, ἧ &c. misero: Ion. ἕω, ἕῃς, ἕῃ: Poët. εἵω, εἵῃς, εἵῃ. hinc ἀφείω dimisero.

Infinitiui præs. & imperf. ἱέναι

Indef. 2. εἷναι

Participia Præsentis & Imperfecti

ἱεὶς ἱέντος, ἱεῖσα ἱείσης, ἱὲν ἱέντος.

Indef. 2.

εἷς ἕντος, εἷσα εἵσης, ἓν ἕντος:

PASSIVVM, & MEDIVM

Indicatiui præsens ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται: &c.

Im-

Imperfectum ἵεμην, ἵεσο, ἵετο &c.

Perfectum εἷμαι, εἷσαι, εἷται: εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται: &c. Inde composita ἀφεῖνται, ἀνεῖνται: & Att. ἀφέωνται, ἀνέωνται: & ἀφέωκα pro ἀφεῖκα.

Plusq. perfectum εἵμην, εἷσο, εἷτο: &c.

Indefinitum 1. passiuum ἕθην missus sum &c. inde ἀφέθην, & ἀφείθην.

Indefinitum 1. medium ἡκάμην.

Indef. 2. medium ἕμην, ἕσο, ἕτο. &c.

Futurum ἥσομαι

Imperatiui Medij præsens, & imperfectum ἵεσο, ἱέσθω.

Indefinitum 2. persona 2. ἕσο, vel ἕο, vel οὗ mittito, vnde cōposita κάθεσο vel κάθου demittito, πρόσεσο vel πρόσου admittito, πρόου premittito.

Optatiui Indefinitum 2. εἵμην, εἷο, εἷτο.

Subiunctiui Indef. 2. ὧμαι.

Infinitiui ἕσθαι. Participium ἕμενος.

In eundem modum variabis composita ex ἵημι, hoc est καθίημι demitto, ἀφίημι dimitto, μεθίημι prætermitto, ἀνίημι remitto, ἐνίημι immitto. διΐημι transmitto, προΐημι præmitto, συνίημι committo intelligo.

ἽΗΜΙ *vel* ἽΕΜΑΙ *CVPIO*

Vsitatum est in Passiui tantùm Præsenti, & Imperfecto.

Præsens ἵεμαι, ἵεσαι, &c. vt passiuum τίθεμαι.

Imperf. ἱέμην, &c. vnde ἐφίεμαι, ἐφιέμην.

ΗʹΜΑΙ *SEDEO*

Indicatiui præsens

ἧμαι, ἧσαι, ἧται: { ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

Ion. ἕαται, vel poët. εἵαται

Imperfectum

ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧστο: { ἥμεθον, ἥσθον, ἥσθην.
ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο, Ion. ἕατο,

Poët. εἵατο, vel ἥατο.

Imperatiui ἧσο, ἥσθω: { ἧσθον, ἥσθων.
ἧσθε ἥσθωσαν.

Infinitiui ἧσθαι. Participium ἥμενος.

Ab ἧμαι *sedeo* fit compositum κάθημαι *sedeo*, perf. 2. κάθῃ vel κάθησαι, 3. κάθηται.

Imperf. ἐκαθήμην, ἐκάθησο, ἐκάθητο vel καθῆτο &c. Plur. perf. 3. καθῆντο.

Imperat. κάθε vel κάθησο, καθήσθω.

Infinit. καθῆσθαι. Particip. καθήμενος.

Α ΚΕ΄Ω

ΚΕΙʹΜΑΙ *IACEO*

Indicat. κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.

Imperf. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο: ἐκείμεθα &c.

Infinit. κεῖσθαι. Particip. κείμενος, νη, νον.

Inde composita ἀνάκειμαι recumbo, ἐπίκειμαι incum-

incumbo, διάκειμαι affectus sum.

Ab Ι'ΣΑ'Ω

Ι'ΣΗΜΙ *SCIO, NOSCO*

Indicatiui præsens

ἵσημι, ἵσης, ἵσησι: [ἵσατον, ἵσατον.
ἵσαμεν vel ἵσμεν, ἵσατε vel ἴστε, ἵσασι vel ἰσᾶσι.

Imperfectum

ἵσην, ἵσης, ἵσησι: [ἵσατον, ἰσάτην.
ἵσαμεν, ἵσατε, ἵσασαν vel ἵσαν.

Imperatiui præs., & imperf.

ἵσαθι, ἰσάτω: { ἵσατον, ἰσά-
ἵσατε, ἰσάτωσαν. { των.
vel per syncopen ἴθι, ἴσω: { ἴσον, ἴσων.
ἴστε, ἴσωσαν.

Particip. ἵσας αὐτος, ἵσασα ἀστης, ἵσαν αὐτός.

Medij Indicatiui pręsens

ἵσαμαι, ἵσασαι, ἵσαται: Et (, τ, interposito) ἵσαμαι, ἵσασαι, ἵσαται. Hinc ἐπίσαμαι, ἐπίση vel ἐπίσασαι, ἐπίσαται *scio*. Imperf. ἐπισάμην, ἐπίσασο (vel ἐπίσαο Ion. vel ἐπίσω per crasin) ἐπίσατο: &c. Fut. ἐπισήσομαι.

A ΦΑ'Ω

ΦΗΜΙ' *DICO, AIO.*

Coniugandum vt ἵσημι.

Indicatiui præsens

φημὶ, φὴς, φησὶ: } φατὸν, φατὸν.
φαμὲν, φατὲ, φασὶ.

Imperf.

ἔφην, ἔφης, ἔφη. } ἔφατον, ἐφάτην.
ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

vel φῆν, φῆς, φῆ &c. vel ἦν, ἦς, ἦ &c.
sic præsens ἡμὶ, ἠς, ἠσὶ pro φημὶ, φὴς, φησὶ.

Indef. 1. ἔφησα, σας, σε &c.

Indef. 2. ἔφην, ης, η &c.

Optatiuus φαίην, φαίης, vt σταίην, σταίης &c.
Subiunctiuus φῶ, φῇς, φῇ.
Infinitiuus φάναι penult. acuta, vt distinguatur à φᾶναι circumflexo Indefinito 1. verbi φαίνω appareo.
Participium φάμενος &c.

Medij Indicatiui

Præs. φαμαὶ, φασαὶ, φαταὶ.
Imperf. seu Indef. 2. ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο &c.

PROSTHESIS
De IMPERSONALIVM
Coniugatione.

Præcipua apud Græcos Impersonalia, quomodo cõiugentur, sic accipe.

Ἀνήκει, oportet: *Indef.*, & *Imperf.* ἀνῆκε.
Ἀρέσκει placet iuuat: *Imperf.* ἤρεσκε: *Indef.* ἤρεσε: *Fut.* ἀρέσει.

Δεῖ oportet: *Imperf.* ἔδει: *Indef.* ἐδέησε: *Fut.* δεήσει: *Infinit.* δεῖν: *Particip.* δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur: *Imperf.* ἐδόκει: *Indef.* ἔδοξε: *Fut.* δόξει: *Infinit.* δοκεῖν.

Ἔξεστι licet, ius est: *Imperf.* ἐξῆν: *Fut.* ἐξέσται.

Μέλει curæ est: *Imperf.* ἔμελε: *Indef.* ἐμέλησε: *Fut.* μελήσει.

Περίεστι superest: *Imperf. & Indef.* περιῆν: *Infinit.* περιεῖναι.

Προσήκει conuenit: *Imperf.* προσῆκε: *Infinit.* προσήκειν.

Χρὴ oportet, decet, par est: *Imperf.* ἐχρῆν: *Fut.* χρήσει: *Infinit.* χρῆναι.

Inde compositum Ἀπόχρη satis est: *Imperf.* ἀπέχρη: *Indef.* ἀπέχρησε: *Fut.* ἀποχρήσει: *Infinit.* ἀποχρεῖν.

Περὶ Ἀνομάλων εἰς Ω

seu

De Anomalis in Ω

THEOREMA VIII.

Superest Anomalorum in, ω, consideratio, quorum coniugationem partim per aliquot generales canones, partim per seriem Alphabeti peragemus.

Sunt igitur Grecis Verba multa, quæ Præsens, & Imperfectum tempus habent: reliqua verò tempora vel penitùs ignorãt, vel ab alio themate ferè inusitatô mutuantur. Ea sunt finita.

1 In άνω, & άνομαι. Quæ partim fiunt ab inusitatis circumflexis in έω, & έομαι vt (ab αὐξέω) Αὐξάνω augeo: (ab αἰσθέομαι) Αἰσθάνομαι sẽtio. Partim ab inusitatis pariter Grauitonis per quasdam mutationes, vt (à λήβω) Λαμβάνω accipio: partim ab vsitatis Grauitonis in præsenti, vt (ab ἅδω) Ἁνδάνω placeo. Hæc à Primitiuis sua desumunt tempora, præter præsens, & Imperfectum.

2 Polysyllaba in είνω, vt φαείνω luceo. Hæc defectum temporum supplent ab alijs eiusdem significationis, vt φαίνω luceo.

3 Disyllaba tria in είνω, videlicet βείνω, & εἴνω tego vestio, cum σείνομαι lædo, præter præsens & imperfectum nil habent amplius.

4 In είω partim à futuro formata, vt πολεμέω bello, fut. πολεμήσω, hinc πολεμησείω bellaturio, seu bellare cupio, cum alijs, quæ Latinorum desideratiuis respõdent: partim à præsenti, & ipsa ferè desideratiua, vt τελέω, perficio, vnde τελείω. Hæc à primitiuis mutuantur tempora: sicut inchoatiua Latinorum v.g. floresco

resco *florui* à primitiuo *floreo*. Sed alia sunt in *εω* non anomala, quia non aliunde formantur.

5 In *αω* Desideratiua, vt *μαθητιάω* discere cupio: & Frequẽtatiua, vt *ἰκτάω* ventito (præter *φυσιάω* anhelo, vnde Indefinitum *ἐφυσίασα*) Et Imitatiua, vt *κεκλαινιάω* nigrico: Et Poëtica, vt *ἰσχανάω* detineo.

6 In *αθω, αζω, εθω, υθω*: Vt (ab *ἀμύνω*) *ἀμυνάθω* defendo vlciscor &c.

7 In *γω*, vt *ὀπυίω* vxorem habeo.

8 Polysyllaba in *υω*, vt *δεικνύω* ostendo, & cætera, ex quibus manant verba in *μι*, vt *δείκνυμι*. Petunt autem sua tempora à primitiuis Grauitonis ferè inusitatis, vt à *δείκω* fit *δεικνύω*, fut. *δείξω*, Indef. *ἔδειξα*.

9 In *σκω* sumunt tempora à primitiuis in *αω, εω, οω*: vt à *γηράω* fit *γηράσκω* senesco: ab *ἀρέω* *ἀρέσκω* placeo, à *τελέω* *τελίσκω* perficio: à *βιόω* viuo *βιόσκω* viuisco. Aliqua reduplicationẽ primæ syllabæ accipiũt, eãq; in futuro retinẽt, vt *δράω* fugio, à quo *διδράσκω*, fut. *διδράσω*. Hæc à præsenti fiunt sui primitiui: Quædam à futuro, vt à *μνάω*, fut. *μνήσω* fit *μιμνήσκω* recordor. In *σκω* etiam à Grauitono præsenti, vt *ῥίπτω* *ῥιπτάσκω* proijcio.

10 In

10 In ξώ, & ψω sumunt à circumflexis, nam Atticè ex contractis reddita sunt incontracta, vt (ab αὐξέω αὐξῶ) αὔξω cresco, .& (ab ἑψέω ἑψῶ) ἕψω concoquo.

11 In ιζω ducta à circumflexis eiusdem omninò significationis, ab iisdem petunt tempora: vt (à προκαλέω λῶ) προκαλίζω voco, prouoco.

12 Ducta à futuris vel præteritis aliorum passim Verborum: vt (à δοάζω puto, eligo, fut. δοάσω) præsens δοάσω, σεις, σει: & δοάσομαι, Imperf. ἐδοασόμην, σου, σετο: Et (à φρίττω horreo, Præt. πέφρικα) præsens πεφρίκω, κεις, κει: Imperf. ἐπέφρικον, κες, κε.

13 In λδω, νδω, ρβω, εβω, & εμβω solũ itẽ præsens, & impfectũ agnoscũt, vt μέλδω, ἔμελδον elixo.

14 Ea, quorum reduplicatio in liquidam desinit: vt (à φαίνω luceo) παμφαίνω pelluceo.

15 Quæ ante ω finale habent mutam cum liquida: vt δακνω mordeo.

16 Quæ formata sunt per pleonasmum, cuiuscunquè literæ additione: vt (ab ἔπω dico) ἔσπω: & (ab ἕπομαι sequor) ἕσπομαι: & vbi, ε, in ι, mutatur [ab ἔχω habeo] ἴσχω. &c.

17 Quæ secundùm, ac tertiùm deriuantur: vt [ab ἐρύω traho] ἐρύκω, ἐρυκάκω, ἐρυκακέω.

18 Nonnulla in αιω tanquam ab άω formant tépora:

pora: vt (à βάω inusit.) βαίνω vado, fut. βήσω, & alia quædam.

19 In γνύω, & γνυμι tanquam à γω, vt ζευγνύω ζεύγνυμι iungo: fut. ζεύξω: Præt. act. ἔζευχα: pass. ἔζευγμαι cum alijs Indefinitis 1. & 2. passiuis: 2. actiuo: & præt. med.

20 In ννύω, & ννυμι per duplex νν, si ε vocalis præcedat νν, formant sua tempora tāquam à verbis in εω: si α, tanquam ab αω: si ω, ab ωω: Vt κορεννύω, & κορέννυμι à κορέω saturo: πεταννύω, & πετάννυμι à πετάω expando: ζωννύω, & ζώννυμι à ζώω cingo.

ANOMALA
in ω, & ομαι
iuxta seriem literarum Alphabeti.

A

1. Ἄγαμαι [poët. ἀγάαμαι] *miror*. fut. medium ἀγάσομαι. indef. 1. med. ἠγασάμην. indef. passiuum ἠγάσθην ab ἀγάζομαι vsitato.

2 Ἄγνυμι frango: fut. ἄξω: Ind. 1. ἦξα vel ἔαξα: præt. ἦχα vel ἔαχα: pass. ἦγμαι vel ἔαγμαι: Ind. 2. ἦγον, vel ἔαγον: præt. med. ἦγα vel ἔαγα: ind. 2. pass. ἤγην vel ἐάγην.

3 Ἀγορεύω conciônor: fut. ἀγορεύσω: ind. 1. ἠγόρευσα: perf. εἴρηκα ab εἴρω.

4 Ἄδω placeo: præt. med. ἦδα, vel ἔαδα: particip. ἑαδώς.

5 Ἄδω

5 Ἄδω cano: fut. ᾄσω: ind. 1. ᾖσα.

6 Ἄζω ſicco: ind. ἄσθην, vel ἀάσθην.

7 Αἱρέω ῥῶ capio: fut. αἱρήσω: ind. 1. εἷλον per λ.

8 Αἱρέομαι ροῦμαι eligo: fut. αἱρήσομαι: perf. ᾕρημαι: ind. 1. ᾑρέθην: ind. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι.

9 Αἴρω tollo: fut. ἀρῶ: ind. 1. ἦρα vel ἦρα. Extra Indicat. eſt, α, futuri in indef. 1. Ind. 2. ἦρον extra indicat. habet, α, futuri: præt. ἦρκα, paſſ. ἦρμαι: pluſq. perf. ἤρμην, ἦρσο, ἦρτο: hinc ἄορτο penderat: præt. med. ἦρα, Att. ἄρηρα.

10 Αἰσθάνομαι ſentio: fut. αἰσθήσομαι: perf. ᾔσθημαι: ind. 2. med. ᾐσθόμην ab inuſitato αἰσθέομαι.

11 Ἀλέξω opitulor: fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω.

12 Ἁλίσκομαι capior: fut. ἁλώσομαι: præt. ἥλωκα, & ἑάλωκα: paſſ. ἑάλωμαι: ind. 2. ἥλων, & ἑάλων. Infinit. ἁλῶναι ab ἁλόω: hinc particip. ἁλοὺς ὄντος ab ἅλωμι. Omnia paſſiuę ſignificationis ſub actiua voce.

13 Ἁμαρτάνω pecco: fut. ἁμαρτήσω: præt. ἡμάρτηκα, paſſ. ἡμάρτημαι: ind. 2. ἥμαρτον, & poët. ἤμβροτον ab ἀμβροτέω.

14 Ἀμφίεμαι, & Ἀμφιέννυμι induo: fut. ἀμφιέσω, vel ἑάσω poët. perf. paſſ. ἠμφίεσμαι, & ἠμφίειμαι (ε in ει diphthongum creſcente) duplici augmento: hinc particip. ἠμφιεσμένος, & ἠμφιειμε-

φιείμενος.

15 Ἀναίνομαι renuo; perf. ἀνήνημαι, σαι, ται. tanquam ab ἀναινέω ex ἀνὰ & αἰνέω. hinc ind. med. ἠνηνάμην (cum duplici augmento) recusaui.

16 Ἀναλίσκω consumo; fut. ἀναλώσω: præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα (sine augmento) & ἠνάλωκα: pass. ἀνήλωμαι, & ἀνάλωμαι: plusq. ἠναλώμην.

17 Ἀνοίγω aperio (ex ἀνὰ & οἴγω fut. οἴξω) fut. ἀνοίξω: ind. 1. ἀνέωξα: perf.med. ἀνέωγα: pass. ἀνέῳγμαι: ind. 2. ἀνεώχθην, vel (per sync.) ἀνώχθην apertus sum: præt. med. ἀνέωγα, vel ἀνῷγα, vel (cum triplici augmento) ἠνέωγα.

18 Ἀπαυράω ρῶ priuo: ind. 1. ἀπηῦρα.

19 Ἀπέσκληκα indurui: infinit. ἀπεσκληκέναι, & particip. ἀπεσκληκώς tanquàm ab ἀποσκλάω. Optat. ἀποσκλαίην ab ἀπόσκλημι: præt. simplex ἔσκληκα; ind. 2. ἔσκλην à σκλῆμι: Idquè ab vsitato themate Σκέλλω, vel σκάλλω exsicco: fut. σκαλῶ &c.

20 Ἀπεχθάνομαι odi: fut. ἀπεχθήσομαι: perf. ἀπήχθημαι: ind. 2. med. ἀπηχθόμην ab inusitato ἀπεχθέομαι.

21 Ἀπολλύω, & Ἀπόλλυμι pereo, & perdo: fut. ἀπολέσω vel ἀπολῶ (tanquam ab inusit. ἀπόλ-

λω

λω ex ἀπὸ & ὄλλω) præt. med. ἀπῶλα, vel ἀπόλωλα Att.: ind. 2. med. ἀπωλόμην: præt. act. ἀπώλεκα, vel ἀπολώλεκα.

22 Ἀποτέμνω abſcindo: fut. ἀποτεμῶ, & ἀποτεμήσω: ind. 2. ἀπέτεμον.

23 Ἀπόχρη [imperſonale] ſufficit: fut. ἀποχρήσει.

24 Ἀρέσκομαι placeo: fut. ἀρέσομαι ab ἀρέω inuſit.

25 Ἀρέσκω placeo: fut. ἀρέσω ab ἄρεω inuſit. ind. 1. ἤρεσα.

26 Ἀτίζω contemno: fut. ἀτίξω.

27 Αὐξάνω, & Αὔξω augeo creſco: fut. αὐξήσω [velut ab αὐξέω] ind. 1. ηὔξησα.

28 Ἄχθομαι doleo: fut. ἀχθήσομαι: ind. 1. ἠχθέσθην ab ἀχθέομαι.

29 Ἄχω (inuſit.) lædo: perf. ἤκαχα. Perſona 3. (vſitata) ἤκαχεν.

B

Βαίνω vado: fut. βήσω: præt. βέβηκα à βάω: ind. 2. ἔβην à βῆμι inuſit. ſic καταβαίνω deſcendo, κατέβην, ἀναβαίνω aſcendo, ἀνέβην. Imper. βῆθι vade: hinc per ſyſtolen κατάβαθι, ἀνάβαθι: vel per apocopen κατάβα, ἀνάβα.

Βάλλω iacio, fut. βαλῶ, poët. βαλλήσω per geminum λλ, vt à βαλλέω: præt. βέβληκα, vt à βλέω, paſſ. βέβλημαι: ind. ἐβλήθην: ind. act. ἔβαλον.

Βιόω

3 Βιόω ῶ viuo : fut. βιώσω, & βιώσομαι : ind. 2. ἐβίων, vt à βίωμι : Imperat. βίωθι : Opt. βιοίην, & βιῴην : Infin. βιῶναι : Particip. ὁ βιοὺς, τοῦ βιόντος.

4 Βρώσκω, vel
Βιβρώσκω comedo : fut. βρώσω : ind. 1. ἔβρωσα.

5 Βλαστάνω germino produco : fut. βλαστήσω : ind. 1. ἐβλάστησα : Ind. 2. ἔβλαστον. vt à βλαστέω.

6 Βούλομαι volo, uis : fut. βουλήσομαι : præt. βεβούλημαι : plusq. ἐβεβουλήμην vt à βουλέομαι.

Γ

1 Γαμέω nubo, vxorem duco : fut. γαμήσω : ind. 1. ἔγημα : Infinit. γῆμαι. Datur & indef. 1. ἐγάμησα : prǽt. act. γεγάμηκα : pass. γεγάμημαι : ind. pass. ἐγαμήθην nupta sum.

2 Γεννάω gigno : ind. 1. act. ἐγέννησα : med. ἐγεννησάμην : ήσω, ήσατο, per sync. ἐγέννατο, ablato augm. γέννατο.

3 Γηθέω gaudeo : præt. med. γέγηθα vt à γήθω

4 Γηράσκω senesco : fut. γηράσω vt à γηράω.

5 Γίγνομαι, & γίνομαι, & γείνομαι fio sum : fut. γενήσομαι vt à γενάομαι : præt. γεγένημαι : ind. 1. ἐγενήθην : ind. 1. med. ἐγενησάμην : ind. 2. ἐγενόμην, ἐγένου, ἐγένετο, vel per sync. ἔγεντο, vel sine

 augm.

verbale ἀνάδημα redimiculum, διαδέδημαι, διάδημα diadema, corona.

6 Δέομαι rogo, fut. δεήσομαι: perf. δεδέημαι: ind. ἐδεήθην, à δέεομαι.

7 Δείδω timeo: Perf. δέδεικα: Med. δέδοικα, pro δέδοιδα, euphoniæ causâ. Ionicè, δέδια. Nam Iones ex communi præterito auferunt κ, & ſic penultimã corripiunt. δέδοικα timui, δέδια: βαίνω (vt à βάω) vado, pręt. βέβηκα, Ion. βέβαα: particip. βεβαώς. Ind. paſſ. Imperat. δείδιθι & δέδιθι, pro δεδίκθι à δεδίττομαι, territo, ſeu territor, attonitus ſum.

8 Διδάσκω doceo: fut. διδάξω, à διδάχω: ind. 1. ἐδίδαξα, δεδίδαχα, δεδίδαγμαι, ἐδιδάχθην.

9 Διδράσκω, fugio: fut. διδράσω à διδράω: ind. 2. ἔδραν, fugi, pro ἔδρην, ἔδρησαν fugerunt, part. διαδρὰς, διαδράντος, à διάδρημι.

10 Δοκέω videor, puto: fut. δοκήσω, & δόξω [à δόκω] ἔδοξα, δέδογμαι. Hinc δόγμα, ſententia.

11 Δυύω, ſeu δύω, ſubeo ingredior: fut. δύσω: ind. 2. ἔδυν à δῦμι.

E

1 Ἐάω ſino: fut. ἐάσω: ind. 1. εἴασα.

2 Ἐγείρω excito: fut. ἐγερῶ: ind. 1. ἤγειρα.

3 Ἔδω edo. Perf. ἦκα. Atticè ἔδηκα, & per pleonaſmum ἐδήδοκα: Præt. med. ἦδα. Atti-

cè ἔδηδα. Part. ἐδηδὼς qui edit: fut. med. ἔδομαι edam, pro ἐδῦμαι, vt φάγομαι edam, πίομαι bibam.

4 Ε῎ζω sisto: fut. ἕσω: ind. 1. εἷσα.

5 Ε᾽θέλω volo: fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

6 Ε῎θω assuefio: Præter. med. εἴωθα solitus sum, consueui, pro εἶθα.

7 Εἴδω, scio, video: fut. εἴσομαι vel ἴσομαι (remoto ε): fut. act. esset εἴσω vel ἴσω, sciam. Hinc præsens εἴσκω seu ἴσκω, scio, ind. 1. εἶσα: med. εἰσάμην, & Atticè ἐεισάμην. Hinc ἐεισάμενος: Præt. med. οἶδα: Nam ει mutatur in illo præterito in οι: ind. 2. εἶδον, poëticè est ἴδον, etiā extra indicatiuum, ἴδε vide, ἴδοιμι, ἴδω, ἰδεῖν, ἰδών: Opt. præs. εἰδείην: Infin. εἰδέναι ab εἴδημι. Aliud quoquè futurum est vsitatum εἰδήσω ab εἰδέω: Perfect. εἴδηκα: Plusq. εἰδήκειν: Part. εἰδηκὼς, & syncope εἶδα, εἴδειν, Atticè ᾔδειν mutato ει in η Atticè. Part. εἰδὼς, εἰδότος.

8 Εἶπα dixi (indef. 2. ab ἔπω inusit.) ind. 2. εἶπον: Particip. εἴπας.

9 Ε᾽λαύνω, impello, ago, agito, abigo: fut. ἐλάσω ab ἐλάω: ind. 1. ἤλασα: tertia plural. ἤλασαν, & sine augmento ἔλασαν, syncope ἔλσαν. Sic infinit. ἔλσαι pro ἐλάσαι: Particip. ἔλσας pro ἐλάσας: Præt. perf. ἤλακα, Atticè ἐλήλακα:

Præt.

Præt. paſſ. ἤλαμαι, ἤλασαι, ἤλαται: Atticè ἐλήλαμαι: ind. 1. ἠλάθην: vnde particip. ἐλαθείς.

10 Ἔλπω ſpem facio: perf. med. ἦλπα, vel ἔολπα.

11 Ἔρδω facio, ſacrifico: fut. ἔρξω.

12 Ἔρομαι interrogo: fut. ἐρήσομαι ab ἐρέομαι: ind. 2. ἠρόμην.

13 Ἔῤῥω pereo: fut. ἐῤῥήσω ab ἐῤῥέω.

14 Ἔρχομαι, venio, accedo: fut. med. ἐλεύσομαι, veniam: Part. ἐλευσόμενος, ab ἐλεύθω ind. 2. ἤλυθον, ἤλυθες, ἤλυθε, & ſyncope ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε: Infinit. ἐλθεῖν: Perf. act. ἤλευκα: Med. ἤλευθα: Atticè ἐλήλυκα, ἐλήλυθα. Pluſq. ἐληλύκειν, ἐληλύθειν.

15 Ἔρω (inuſit.) præcipio: fut. ἐρῶ: præt. εἴρηκα: ind. paſſ. ἐῤῥήθην.

16 Εὑρίσκω, inuenio: fut. εὑρήσω, ab εὑρέω: ind. 2. εὗρον: Præt. εὕρηκα, εὕρημαι: ind. 1. εὑρέθην, inuentus ſum.

17 Ἔχω habeo: fut. ἕξω (aſpero ſpiritu) Præter. ἔσχηκα, à σχέω. ind. 2. εἶχον & ἔσχον, ἔσχες. ind. 2. Imperat. σχές habe. ἐπέχω inhibeo, ἐπίσχες à σχῆμι. Cuius præteritum paſſ. ἔσχεμαι, ἔσχεσαι, ἔσχεται, à quo regulariter formatur indefinitū ἐσχέθην, de quo in Grauitonis. ab ἔσχηκα vero ἔσχημαι.

18 Ἕω, induo vel colloco. ind. 1. εἷσα. augetur enim per ει. Præt. εἷμαι. Hinc εἷμα vestis, & reiecto, ε, ἱμάτιον vestimentum, vide suprâ in ἀμφιέμαι num. 14.

Z

1 Ζεύγνυμι iungo: fut. ζεύξω à ζεύγω.

2 Ζώννυμι cingo: fut. ζώσω ab antiquo ζάω.

H

1 ἦν dicebam [imperf.] à φημὶ dico In imperfecto ἔφην, ablatoque augmento & φ, ἦν, ἦς, ἦ; dicebam.

Θ

1 Θάπτω sepelio: fut. θάψω. ind. 2. ἔταφον. Pass. ἐτάφην, quasi à τάφω.

2 Θέλω volo, vis: fut. θελήσω, ind. 1. ἐθέλησα, tanquam à θελέω.

3 Θνήσκω morior, sumit sua tempora à Verbis θείνω, θνάω, τέθνημι, & θνέω: fut. med. θανοῦμαι: ind. 2. ἔθανον: ind. 2. med. ἐθανόμην, à θείνω: Præt. τέθνηκα mortuus sum, à θνάω, Ionicè τέθναα, vt à βέβηκα, βέβαα, de quo suprâ. Imperat. τέθναθι morere, τεθνάτω moriatur: Optat. τεθναίην. Infin. τεθνάναι. Part. τεθνὰς, à τέθνημι verbo reduplicato per, ε: Præteritũ Bœoticum est τέθνεικα, vt τέθεικα, à θνέω, τέθνημι, primæ coniugationis verborum

rum

rum in μι. Ionicè ἱεθνεια. Particip. τεθνειώς, & ablato ι, τεθνεώς, pro quo vſurpant etiam Poëtæ τεθνηώς, mortuus. Inuenitur etiam τεθνήξομαι, moriar.

I

1 Ἱκνοῦμαι, venio: fut. ἵξομαι, à quo fit præſens ἵξω, venio. Imperf. ἷξον. ind. 2. med. ἱκόμην. Præt. ἷγμαι. vnde ἀφῖγμαι ab ἀφικνοῦμαι venio, peruenio. Omnia ab ἵκω.

2 ἱλάσκομαι, placo: fut. ἱλάσομαι, ab ἱλάω, ἵλαθι, propitius eſto, placare. Poëticè, ἵληθι, tanquam ab ἵλημι, vt ἵστημι. ind. 1. med. ἱλασάμην. Perf. paſſ. ἵλασμαι. Imperat. ἵλασο, venerare, placa. ind. 1. ἱλάσθην. Imperat. ἱλάσθητι.

3 ἵπταμαι volo, volas: fut. πτήσομαι, à πτάω: ind. 2. ἔπτην, volaui: ind. 2. med. ἐπτάμην. Part. πτάμενος, ἀποπτάμενος, auolans. Infinit. πτάσθαι & πτέσθαι, α in ε conuerſo: ἐπιπτέσθαι à πτέω. Hinc πτῆμι, & cum reduplicatione, ἵπτημι, ἵπταμαι, volo, las.

K

1 Καθαιρέω euerto: ind. 2. καθεῖλον à καθέλω.

2 Καθαίρω purgo: ind. 1. ἐκάθηρα.

3 Καθέζομαι, ſedeo: fut. καθεδοῦμαι, iuxta canonem de indefinito, & futuro ſecundo quar

coniugationis traditum.

4 Κάθημαι, sedeo, fut. καθήσομαι. Imperf. ἐκαθήμην: Imperat. κάθησο, & κάθου, à κάθησο, Ionicè κάθηο, & systole κάθεο, crasi κάθου, sede.

5 Καίω vel κάω, vro: fut. καύσω: ind. 2. pass. ἐκάην, vstus sum.

6 Καλέω, voco: fut. καλέσω, καλήσω. Perf. κεκάληκα, & syncope κέκληκα. Pass. κέκλημαι, κέκλησαι, κέκληται, vocatus est. indef. 1. ἐκλήθην.

7 Κάμνω, laboro: Perf. κέκμηκα pro κεκάμηκα. ind. 2. ἔκαμον.

8 Κεραννύω misceo: fut. κεράσω: perf. pass. κεκέραμαι, vel per syncopam κέκραμαι.

9 Κλάζω, clango: fut. κλάγξω à κλάγγω. Poëticè κεκλάγξω. Perf. κέκλαγχα. ind. 2. ἔκλαγον. Præt. med. κέκληγα pro κέκλαγα. Part. κεκληγὼς, κεκληγότος.

10 Κλαίω, vel κλάω: fut. κλαύσω, fleo. tanquã à κλαύω.

11 Κραίνω perficio, fut. κρανῶ: ind. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα. Imperat. κρῆνον, κρηνάτω perfice, exsequere, & Poëticè κρήηνον, quasi à κραιαίνω.

12 Κορεννύω saturo: fut. κορέσω à κορέω.

13 Κράζω clamo: fut. κράξω: perfect. κέκραχα: med.

med. κέκραγα : ind. 2. ἔκραγον.

14 Κρέμαμαι pendeo : fut. κρεμάσομαι, à κρεμάομαι.

15 Κρύπτω, abſcondo: f. κρύψω : ind. 2. ἔκρυβον. Paſſ. ἐκρύβην, abſconditus ſum, quaſi à κρύβω,

Λ

1 Λαγχάνω ſortior: fut. κληρώσομαι à κληρόω : perf. med. λέλογχα : ind. 2. ἔλαχον à λήχω.

2 Λαμβάνω capio: & vt ſup. λαγχάνω ſortior, horumq; ſimilia, vnde ſua tempora ſumant, diximus iam ſuprâ, initio huius Theorematis VIII. num. 1. §. In άνω.

3 Λανθάνω lateo : fut. λήσομαι : perf. med. λέληθα : ind. 2. ἔλαθον : perf. paſſ. λέλησμαι : ind. 2. ἐλαθόμην à λήθω.

M

1 Μαίνομαι inſanio : fut. μανοῦμαι : perf. med. μέμηνα : ind. 2. ἐμάνην.

2 Μανθάνω diſco, f. μαθήσω, ind. 1. ἐμάθησα, 2. ἔμαθον, præt. μεμάθηκα, vt à μαθέω.

3 Μάχομαι pugno, fut. μαχέσομαι & μαχήσομαι, præt. μεμάχεμαι.

4 Μάω (inuſit.) curo : Perf. med. μέμαα : Partic. μεμαώς.

5 Μείρω diuido, partior, Item particeps ſum, ſortior. Præt. med. ἔμμορα, factum per meta-

tathesin, pro μέμορα: ἔμμορε τιμῆς, honorem nactus est. Pass. μέμαρμαι, & εἵμαρμαι, εἵμαρται fato decretũ est. Hinc εἱμαρμένη, fatũ.

6 Μέλει (impersonale) curæ est: fut. μελήσει ind. 1. ἐμέλησε curæ fuit.

7 Μέλομαι curo: fut. μελήσω: perf. med. μέμηλα à μελέω.

8 Μέμνημαι (perfectum à μνάομαι) memini: plusq. ἐμεμνήμην: fut. 1. μνησθήσομαι: ind. 1. ἐμνήσθην.

9 Μένω maneo: fut. μενῶ: ind. 1. ἔμεινα: perf. μεμένηκα ab antiquo μενέω.

10 Μίγνυμι misceo: fut. μίξω: ind. 1. ἔμιγην ab inusit. μίγω.

10 Μιμνήσκω, & μιμνήσκομαι in memoriã reuoco: fut. μνήσω, μνήσομαι: Præt. μέμνημαι: ind. 1. ἐμνήσθην, tanquam à μνάομαι. Sic ἀναμιμνήσκομαι reminiscor, fut. ἀναμνήσομαι.

11 Μοργνύω abstergo: fut. μόρξω.

N

1 Νέω neo: fut. νεύσω à νεύω.

Ξ

1 Ξυνίημι intelligo: fut. ξυνήσω: ind. 1. ξυνῆκα, vel (poët.) ξυνέηκα.

O

1 Ὄζω oleo: fut. ὄσω: perf. med. ὦδα, Att. ἔδωδα.

Ὀ/ο-

2 Οἴομαι vel οἶμαι puto : Imperat. ᾠόμην & ᾤμην : fut. οἰήσομαι : Perf. ᾤημαι, ᾤησαι, ᾤηται : ind. 1. ᾠήθην, ᾠήθης, vt ab οἰέομαι.

3 Οἴχομαι abeo : fut. οἰχήσομαι, ab οἰχέομαι : ind. 2. med. ᾠχόμην, ᾤχου, ᾤχετο.

4 Ὀμνύω, vel ὄμνυμι iuro : fut. ὀμόσω.

5 Ὀπτάνομαι & ὄπτομαι video : fut. ὄψομαι : ind. 1. ὤφθην, ὤφθης, ὤφθη.

6 Ὁράω cerno : perf. ἑώρακα : imperf. ἑώραον, Att. ἑώρων.

7 Ὄρω moueo, concito : fut. ὀρῶ, Aeolicè ὄρσω : Præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

8 Ὀφείλω ; & per ſyncopen ὄφλω debeo : fut. ὀφειλήσω, & ὀφλήσω : Præt. ὠφείληκα & ὤφληκα, ab ὀφειλέω & ὀφλέω : ind. 2. ὤφειλον ab ὀφειλέω, & ὤφελον & ὦφλον ab ὀφείλω. Sumitur etiam pro aduerbio ὤφελον ſeu ὄφελον, vtinam ego : ὤφελε, vtinam ille.

Π

1 Πάσχω patior : fut. πείσομαι pro πήσομαι, ab inuſitato πήθω : ind. 2. ἔπαθον, à πήθω : Præt. med. πέπονθα, à πονέω, p pleonaſmum pro πέπονα : Particip. πεπονθὼς, ότος.

2 Πέμπω mitto : fut. πέμψω : perf. πέπομφα : ind. 1. ἔπεμψα, ἐπέμφθην.

3 Πεταννύω, extendo : fut. πετάσω. Præt. πεπέ-

τακα, & πέπ]ακα, πέπ]αμαι, à πετάω: dicitur etiam πετάζω, & πετάζομαι, expando.
4 Πέτ]ω pecto: fut. πέψω à πέπ]ω peë.
5 Πήγνυμι figo: fut. πήξω: perf. πέπηγα: ind. med. ἐπάγην à πήγω.
6 Πίνω, bibo: fut. πώσω: Præt. πέπωκα à πόω: ind. 2. ἔπιον, à πίω. fut. 2. πίομαι, pro πιοῦμαι: ind. imperat. πῖθι, bibe. Nam πίε adſciſcit ſyllabam θι, πίεθι. hinc per craſin, πῖθι: dicitur etiam πῶθι, à πῶμι, & per apocopen πῶ, bibe.
7 Πίπ]ω cado, fut. π]ώσω, ind. ἔπ]οσα, præt. πέπ]ωκα, part. πεπ]ωκὼς, & per craſin, ὁ πεπ]ὼς, πεπ]ῶτος, ἡ πεπτῶσα, τὸν πεπτῶτα, & interpoſito ε, τὸν πεπτεῶτα. ind. 2. ἔπεσον, à πεσέω. Et ind. 1. ἐπέσησα. Hinc ἔπεσαν (ceciderunt) tertia pluralis, pro ἐπέσησαν: fut. πεσοῦμαι (Doricum) vſitatum eſt pro πέσομαι à πέσω.
8 Πλέω nauigo: fut. πλεύσω.
9 Πνέω ſpiro: fut. πνεύσω.
10 Πράτ]ω ago, fut. πράξω.
11 Πράτ]ω vel πιπράσκω, vendo: fut. πράσω, præt. πέπρακα.
12 Προΐεμαι proijcio: ind. 1. προηκάμην.
13 Πυνθάνομαι, audio ſciſcitor: fut. πεύσομαι: ind.

ind. 2. ἐπυθόμην, à πεύθω: Pass. πέπυσμαι. pro πέπευσμαι sine ε, vt et in verbali ἄφυκτος ineuitabilis, pro ἄφευκτος, à φεύγω, fugio.

P

1 Ῥέω fluo: fut. ῥεύσω & ῥυήσω à ῥεύω & ῥευέω: Perfect. ἐῤῥύηκα: ind. 2. pass. ἐῤῥύην, ab actiuo ἔῤῥυον, à ῥεύω. Eadem est ratio compositorũ ἐπιῤῥέω, influo, διαῤῥέω, diffluo, per geminũ ρρ.

2 Ῥηγνύω, & ῥήγνυμι rũpo: fut. ῥήξω à ῥήγω: ind. 2. ἔῤῥαγον: Pass. ἐῤῥάγην: Præter. med. ἔῤῥωγα, ruptus sum, pro ἔῤῥηγα. Sic διέῤῥωγα, diruptus sum, ἐῤῥωγὼς, διεῤῥωγώς. & ind. 2. διεῤῥάγην: Optat. διαῤῥαγείης, dirumparis.

3 Ῥώννυμαι valeo: fut. ῥώσωμαι: perf. ἔῤῥωμαι: Imperat. ἔῤῥωσο, ἐῤῥώσθω: Infinit. ἐῤῥῶσθαι.

4 Ῥωννύω, & ῥώννυμι roboro: fut. ῥώσω.

Σ

1 Σβεννύω, & σβέννυμι, à σβέω, extinguo: fut. σβέσω, σβέσομαι: ind. 2. ἔσβην, à σβῆμι, vel passiuum à σβέω: ind. 2. act. ἔσβον, extinxi. Dicitur et σβήσω, pro σβέσω, hinc ἔσβησα, ἐσβηκώς.

2 Σεύω, & Σεύομαι concito, fugo: ind. 1. ἔσσευα, pro ἔσευσα: ind. 1. pass. ἐσύθην, pro ἐσεύθην: Præt. ἔσσυμαι.

3 Σήπομαι putresco: fut. σήψομαι: ind. 1. ἐσάπην.

4 Σπένδω, libo: fut. σπείσω à σπείδω. Nam Aeolicè

licè pro vocali poſtpoſitiua diphthongi, ponitur conſonans. σπείδω, σπένδω libo. σπείρω, σπέῤῥω, ſemino.

5 Στερίσκω: fut. στερήσω, à στερέω, priuo.

6 Σχέω inuſitatum, vide in ἔχω.

T

1 Τέμνω, ſeco: fut. τμήξω à τμήγω, vel τμήσω à τμέω, vel τεμῶ, regulare: Perf. τετέμηκα, per ſyncopen τέτμηκα: Paſſ. τέτμημαι: ind. 1. ἐτμήθην, ſectus ſum. Particip. τμηθείς. ind. 2. ἔταμον & ἔτεμον. Præterea ἔτμηγον & ἔτμαγον: fut. 2. ταμῶ.

2 Τίκτω, pario: fut. τέξω, à τέκω: Præt. med. τέτοκα. Vnde τοκεὺς genitor, τόκος fœtus. & compoſitum θεοτόκος Deipara: ind. 2. ἔτεκον. Inde τέκος fœtus, natus.

3 Τίνω, ſoluo: fut. τίσω, à τίω.

4 Τιτρώσκω, vulnero: fut. τρώσω: Præt. τέτρωκα, tanquam à τρώω.

5 Τρέχω, curro: fut. θρέξω per θ. Præt. δεδράμηκα, à δραμέω: ind. 2. ἔδραμον: fut. 2. med. δραμοῦμαι, curram: Præt. med. δέδρομα, cucurri, à δρέμω. Inde δρόμος curſus. δρομευς curſor.

6 Τρώγω, comedo: ind. 2. ἔφαγον, à φήγω: fut. 2. med. φάγομαι, ſine circumflexo, vt πίομαι, ἔδομαι. Habet tamen verbum hoc ſuum quo-

què

què indefinitum ἔτραγον, τραγεῖν.

7 Τυγχάνω sum, adipiscor: fut. τεύξομαι: ind. 2. ἔτυχον: Præt. τετύχηκα, à τυχέω, & τεύχω: Tertia persona præteriti perfecti τέτυκται, est, paratus est, pro τέτευκται (ablato ε) Plusquam perf. ἐτετύγμην, ἐτέτυξω, ἐτέτυκτο.

8 Τλῆμι & τέτλημι, à τλάω, tolero, sustineo: fut. τλήσω: ind. 2. ἔτλην, ἔτλης, ἔτλη, toleraui: Imperat. τέτλαθι, tolera: ind. 2. τλῆθι: Optat. τετλαίην: ind. 2. τλαίην: Particip. τλάς, τλάντος.

Υ

1 Ὑπισχνοῦμαι, promitto: fut. ὑποσχήσομαι, ab ὑπόσχομαι, præt. ὑπέσχημαι, promisi: ind. 1. ὑπεσχέθην: ind. med. ὑπεσχόμην.

Φ

1 Φάσκω dico à φάω: Imperf. ἔφασκον, Cæteris caret.

2 Φέρω, fero: fut. οἴσω, ab οἴω: ind. 1. ἤνεγκα: ind. 2. ἤνεγκον, ab ἐνέγκω: Præter. med. Atticum, ἐνήνοχα, ab ἐνέχω. ind. 1. Pass. ἠνέχθην. Eadem est ratio compositorum, ἀναφέρω effero refero, καταφέρω defero, μεταφέρω, transfero. A φέρω fit φρέω, hinc φρῆμι, φρήσω, ἔφρησα. ind. 2. Imper. φρὲς fer, εἴσφρες infer admitte, ἔκφρες effer.

3 φθάνω,

3 Φθάνω, præuenio, anteuerto: fut. φθάσω, à φθάω. ind. 2. ἔφθλυ, à verbo φθῆμι: Optat. φθαίλυ.

4 Φθίνω, tabesco: fut. φθίσω, à φθίω: ind. 1. ἔφθισα: Præt. ἔφθικα, Pass. ἔφθιμαι, ἔφθισαι, ἔφθιται. hinc φθίσις, tabes. ἄφθιτος immortalis.

X

1 Χαίρω, gaudeo: fut. χαρήσω vel χαρήσομαι, à χαρέω: ind. 2. ἔχαρον: Pass. ἐχάρην: Med. ἐχαρόμλυ: Perf. med. κέχαρα.

2 Χάσκω, dehisco: fut. χανῦμαι: Præt. med. κέχηνα: ind. 2. ἔχανον, à χαίνω.

3 Χέω, fundo: fut. χεύσω: ind. 1. ἔχεα: Imperat. χέον, ἔκχεον, effunde: Infin. χέαι, ἐκχέαι, effudisse: ind. 2. ἔχεον: fut. 2. χεῶ, ἐκχεῶ, effundam.

Ω

1 Ω'θέω, pello: fut. ὠθήσω vel ὤσω: ind. 1. ὦσα. Atticè ἔωσα. Pass. ἔωσμαι, ab ὤθω.

FINIS SECVNDI LIBRI.

OCTAVII BOLDONII DIERVM ATTICORVM

Liber Tertius.

ABsolutâ variatione partium Græcæ orationis, reliquum est, vt de earum constructione differatur. Hanc alij syntaxim inscribunt. Eadem verò hîc methodus, quæ superioribus libris: eundum quippe per partes singulas eo gradu, quem initio libri primi diuisio facta præscripsit: Ratione quidem duplici (nam dupliciter copulari partes contingit) Concordantiâ, & Regimine. Sed nos breuitatis ergò illa tantùm prosequemur, quibus dissident à Latinis Græci.

Περὶ Ὁμονοίας
seu
De Concordantia
THEOREMA I.

Concordantia quatuor orationis partibus congruit,

hic idem, ὁ αὐτὸς ille idem: similiter pronomini Infinito, vt ὁ δεῖνα, quũ significamus certum quendam hominem, quem tamen non nominamus. Quintò Participijs, quùm resoluuntur in Verba, vt ἦσαν τινὲς οἱ διασύροντες erant quidam carpentes, *pro* οἳ διέσυραν qui carpebant. quùm non resoluuntur in Verba, præmittere possunt articulum more cæterorũ adiectiuorum.

Subijcitur autem Nomini, sequente alterius genitiuo, idem valens, ac Latinè *filius* & *filia*, vt Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου Alexander filius Philippi: Κυβέλη ἡ Οὐρανοῦ Cybele filia Cæli. etsi aliquando subintellecto suo nomine absolutè dicatur ὁ Φιλίππου filius Philippi, ἡ Οὐρανοῦ filia Cæli.

His ferè modis exprimitur Articulus, sed reticetur interdum. Primò quùm intercedit Verbum substantiuum expresse, vel tacitè, vt ὁ Ἀριστοτέλης ἐστὶ ἀνὴρ σοφὸς, vel Ἀριστοτέλης ἀνὴρ σοφὸς Aristoteles est vir sapiens. Secundò tacetur ante relatiua nomina incæpta à Vocali, vt οἷος *qualis*, ὅσος *quantus* &c. & ante duo distributiua ἑκάτερος *vterquè*, ἕκαστος *vnusquisquè*.

PROSTHESIS

Articuli plures continuantur eleganter in oratione, si praecedat dictio, quae regitur, subsequente ea, quae regit. vt τὰ τȣ̃ βίȣ πράγματα, pro τὰ πράγματα τȣ̃ βίȣ vita negotia. Non autem rectè dicetur τȣ̃ τὰ πράγματα βίȣ.

Postpositiuus Articulus, seu Subiunctiuus modò subijcitur Antecedenti, cuius est relatiuus, modò præponitur. Subijcitur concordans in genere & numero, sicut Latinè: Præponitur, etiam in casu concordans, ideoquè seruit præcedenti Verbo, non subsequenti: Vt χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις, pro χρῶμαι βιβλίοις, ἃ ἔχω vtor libris, quos habeo.

Alijs item modis construitur, quibus Pronomen relatiuum *Qui* penes Latinos.

De Concordantia Nominis.

COMMA II.

Substantiuum nomen, & Adiectiuum concordant in genere, numero, & casu.

I. Sed eleganter interdum discordant in genere. Primò Substantiuum masculinum, aut fæmininum intercedente Verbo substantiuo apertè, vel occultè, neutrum amat adiectiuum, vt ἡ δόξα κόσμιον, pro κοσμία gloria honesta (supple est) seu, gloria res est honesta. sic et

Lati-

Latinè: *Varium, & mutabile semper Fœmina.* Virg. ideſt, res varia, & mutabilis. Secundò ſubſtantiua maſculina iunguntur adiectiuis fœmininis, & contrà, fœminina maſculinis: id cũ in omni declinatione, tùm præcipuè in tertia ſimplicium, in qua nomina plurima vnius generis fiunt communis: Vide lib. 1. theor. 2. com. 10. in Proſtheſi: ſic dicimus ἡ ἀρχὴ δωρητός οὐκ αἴτητος pro δωρητή αἴτητη imperium donatum, non petitum: αἰθήρ δῖα pro δῖος æther dius. Hæc conſtructio Atticis & Poëtis vſitatiſſima. Tertiò concordantia ſeruatur penes ſignificationem nominis, non genus illius, Verbi gr. quia τὸ παιδίον neutrius generis ſignificat puerulum, quaſi cum maſculino perbellè iungetur adiectiuum maſculinum, vt παιδίον εὐφυὴς pro εὐφυὲς puerulus ingenioſus: ſic τὸ κόριον ſignificans puellulam iungit ſibi fœmininum, vt κόριον καλλίστη, pro κάλλιστον puellula pulcherrima. Quartò Adiectiuum ex duobus ſubſtantiuis cum illo interdum concordat, quod non eſt præcipuum, ſeu baſis, ac fundamentum ipſius, vt ὁ κόσμος σφαῖρα οὖσα, *mundus ſphæra exiſtens* (οὖσα pro ὤν) nam baſis, cui innititur participium adiectiuum οὖσα, propriè eſt ſubſtantiuum κόσμος, itaquè red-

reddendum foret masculinum ὤν.

II. Interdum discordant in numero. Primò, substantiuũ plurale gaudet singulari neutro adiectiuo, & contrà singulare plurali, vt δῶρα θεῖον, pro θεῖα dona diuina: vel δῶρον θεῖα pro θεῖον donum diuinum. Secundò Adiectiuum numeri dualis cohærere potest cum substantiuo plurali, vt ἁγίω βιβλία, pro βιβλίω duo sacri libri: est enim ἁγίω duale tertiæ simplicium, & βιβλία plurale.

III. Nonnunquam in casu. Primò substantiuũ in genitiuum transit, vt καλὰ τῶν ζώων pulchra animalium, pro τὰ ζῶα animalia. Sic Latinè apud Plinium, Nigræ lanarum. Secundò è contrariò adiectiuum in genitiuum, vt οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων improbi hominum pro οἱ ἄνθρωποι homines.

IV. Nonnunquam in numero simul & casu: quũ substãtiuo singulari casus nominatiui iungitur adiectiuum plurale genitiui, vt ὁ Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν pro ὁ ἀγαθὸς Socrates bonus.

PROSTHESIS

In numero sæpè discrepant collectiua, quæ, quòd multitudinem significant, in numero singulari plurale adiectiuum postulant, vt ὁ δῆμος θορυβούμενοι populus tumultuantes, pro θορυβούμενος tumul-

tumultuans.

In genere, & numero substantiua cum numeralibus cardinalibus, vt ἵππος μύρια *pro* ἱππεῖς μύριοι *decem mille equites.*

Relatiua quædam cum nomine omninò concordantia interdum vacant, vt πάντες ὅσοι *omnes,* οἷος ἀβρότατος *delicatissimus,* μηδεὶς ὅςις *nullus &c. vbi vacant* ὅσοι, οἷος, ὅςις.

Duo substantiua interdum ita iunguntur, vt alterum adiectiui gerat vicem, vt Ἰταλία φωνὴ *pro* Ἰταλικὴ φωνὴ *Italica lingua.*

Adiectiua deriuata conuertuntur non rarò in genitiuum primitiui, vt (à χρυσὸς aurũ *deriuato* χρύσειος aureus*) benè construũtur* στέφανος χρυσοῦ *pro* χρύσειος *corona aurea.*

De Concordantia Pronominis
COMMA III.

Pronomen possessiuum concordans cum substãtiuo nomine modò actiuam, modò passiuam significationem habet, vt ὁ πόθος σὸς desideriũ tuum: idest quod habes de altero: vel desiderium tui, idest alterius de te.

Genitiuus primitiui pro possessiuo liberè ponitur actiuè, & passiuè, vt ὁ πόθος σοῦ pro σὸς desiderium tuum de altero, vel alterius de te. Sic dicitur ἡ εὔνοια σὴ, vel σοῦ beneuolentia tua in

me (si loquatur prima persona) vel in te mea. Ex processu verò sententiæ dignoscitur actiuus sensus à passiuo.

Promiscuè igitur vsurpatur à Græcis Pronomen possessiuum concordans in casu cum substantiuo, & Genitiuus primitiui, qui à substantiuo regatur.

De Concordantia Verbi COMMA IV.

Cum Verbo personali finiti modi conuenit Nominatiuus in numero, sed non semper.

Primò enim Neuter pluralis singulare Verbũ deposcit Atticè, vt τὰ ζῶα τρέχει *animalia currit*; pro τρέχουσι *currunt*. Nominatiuus etiam fœmininus, & masculinus poëticè, vt τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαὶ illius autem erat tria capita (ἦν pro ἦσαν) *erat* pro *erant*. ex hoc Atticismo emanauit alter, vt neutra pluralia cum participijs singularibus Verborum Impersonalium copulentur, vt ταῦτα δὲ ἡμῖν δόξαν hæc autem quum inter nos conuenisset (δόξαν pro δόξαντα) conuenisset *pro* conuenissent.

Secundò Verbũ inter duos nominatiuos positum, non semper cum illo concordat, qui basis est ac fundamentum, quoties alter propiùs collocetur, vt οὗτος ὁ χῶρος Μήκιοι λειμῶνες καλοῦνται

λῦνται hic locus Mucij agri vocantur, pro καλεῖται vocatur.

Tertiò Dualis nominatiuus plurale Verbum sæpe admittit, vt σφὼ λείβετε, pro λείβετον vos duo libatis. Quandoquè necessariò sic postulat, videlicet quoties in Duali desideratur prima persona, vt νὼ λείβομεν nos duo libamus: Nam presens Indicatiui Actiui ex ijs Temporibus est, quorum Dualis primâ personâ caret. *Repete, quæ sup. tradidimus Theor. 2. Comm. 1. in Prosth.*

Quartò nomina Collectiua singularis numeri tàm plurali, quàm singulari Verbo contentæ sunt, vt ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι ciuitas admiratur, *vel* admirantur.

Quintò etiam Partitiua nonnulla, vt ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι vnusquisquè dicit, vel dicunt.

Sextò Articulus pluralis cum Præpositione περὶ, vel aliâ huiusmodi, sequēte nomine proprio adhæret Verbo plurali, vel singulari. Repete altiùs Theorema 5. Comm. 1. sub finem.

Nec verò semper exigitur Nominatiuus ante Verbum, sed interdum Genitiuus pro Nominatiuo, vt εἴθε μοὶ τούτου τοῦ ἀγαθοῦ γένοιτο vtinam mihi huius boni contingat, pro τοῦτο τὸ ἀγαθὸν hoc bonum.

Ali-

Aliquando Vocatiuus apud Poëtas, vt contrà pro Vocatiuo Nominatiuus apud eoſdem, nõ Græcè modò, verùm etiam Latinè, vt legenti non rara monſtrant exempla.

Verbum perſonale Infinitiui modi ante ſe Accuſatiuum petit. Aliquando item Nominatiuũ, ſi ipſum Infinitiuum cum finito, à quo regitur, ad eandem perſonam ſpectet, vt φησὶν αὐτὸν, vel αὐτὸς γεγενῆσθαι dicit ſe auctorem fuiſſe. Vbi etiam ſubintelligi poteſt ipſemet Accuſatiuus, vel Nominatiuus, vt φησὶν γεγενῆσθαι.

PROSTHESIS

Quoduis Verbum ante ſe Nominatiuum habens vel expreſſum, vel tacitum reſoluitur ſæpiſſimè in Participium, vel cognatum Nomen, caſus Nominatiui, aut Genitiui, intercedente Verbo ſubſtantiuo. Eſt autem ſubſtantiuum Verbum quadruplex, εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω *Latinè* ſum, *&* γίνομαι, *ſeu* γίγνομαι fio, ſum. *Quibus duo adde* ἔχω, μέλλω, *& illa ſeptem poetica* κυρέω ρῶ, πέλω, πέλομαι, πελέσκω, τελέθω, ἔσκω, ὦ *vel* ἔω *Ionicè, hoc tamen poſtremum vtroquè modo eſt obſoletum.*

1 *De* εἰμὶ *cum Participio vt (Luce cap. 11.)* Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον (*ſubintellige* Ἰησοῦς) *Et erat Ieſus eÿciens dæmonium*, pro ἔκβαλλε δαιμόνιον

μόνιον *eijciebat dæmonium. Dici poterat etiã* ἦν ἐκβαλλόντος *in genitiuo, pro nominatiuo* ἐκβάλλων.

2 *De* τυγχάνω *cum participio in nominatiuo, vel genitiuo, vt* Λύκιοι τυγχάνουσι συμμαχοῦντες τοῖς Τρωσὶν, *vel* συμμαχούντων τοῖς Τρωσὶν hoc est *Lycij sunt auxiliantes* (subintellige *in bello*) *Troianis* pro, *auxiliantur Troianis. Cum Nomine cognato:* Λύκιοι τυγχάνουσι σύμμαχοι, *vel* συμμάχων *Lycij sunt auxiliares. Nimirũ à Verbo circumflexo* συμμαχέω χῶ *fit Participium præsentis* συμμαχέων χῶν, *& Nomen verbale* σύμμαχος. *Eadem est Verbi* ὑπάρχω *syntaxis.*

3 *Verbum* ἔχω (habeo) *adiuncto participio Perfecti, vel Indefiniti, significationem ferè habet Præteriti temporis, vt* ἔχω γεγραφώς, *vel* γράψας, *vel* γραφών *habeo scriptum, pro* γέγραφα, *vel* ἔγραψα, *vel* ἐγράφειν *scripsi.*

4 Μέλλω (debeo, futurus sum) *futurum fermè respicit: sed loco Participij poscit Infinitiui modi præsens, vel futurum, vel indefinitum: vt* μέλλω γράφειν, *vel* γράψειν, *vel* γραφεῖν, *vel* γράψαι *debeo scribere, sum scripturus,* pro γράψω, *vel* γραφῶ *scribam.*

Περὶ Ἐπιστασίας
seu
De Regimine
THEOREMA II.

Regimen autem omnium est partium Orationis, aliud quidem proprium singularum, aliud cõmune omnium. Antè statuendum de proprio, postmodùm de communi.

De Regimine Articuli Præpositiui

Articulus cũ genitiuo substantiui aliquando possessionem significat, vt τὰ Πλάτωνος scripta Platonis, vel opera Platonis: τὰ τῶν φίλων res amicorum.

Aliquando pro ipso substãtiuo simpliciter ponitur, præsertim si fuerit articulus neuter, tàm singularis τὸ, quã pluralis τὰ: Pro substantiuo quidẽ singulari genitiuus singularis, pro plurali pluralis, vt τὸ, vel τὰ τοῦ πράγματος negotiũ: τὸ, vel τὰ τῶν πραγμάτων negotia: Declinaturquè τὸ, vel τὰ per omnes casus vnà cũ ipsò genitiuo substantiui, vt τοῦ τῶν πραγμάτων negotiorum, τῷ τῶν πραγμάτων negotijs &c.

Articulus præpositus relatiuo αὐτὸς *ipse* regit Datiuum, habetq; significationẽ pronominis Latini *idem*, vt γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν sentit idem quod

quod nos.

Subiunctiuus articulus ῇ (datiuus sing. fæmin.) sumitur aliquando aduerbialiter pro *ea ratione*, respondens aduerbio πῇ; qua ratione? item pro *Vbi*.

De Regimine Nominis

THEOREMA III.

De Substantiuo

COMMA I.

Substantiua genitiuum admittunt laudis, vel vituperationis, vt ἀνὴρ μεγάλης σοφίας vir magnæ sapientiæ: ἄνθρωπος μεγάλης ἀγνοίας homo magnæ ignorantiæ:

Proprio nomine intercedente supprimitur quandoquè substantiuum sequente genitiuo gentis, aut cognationis, vt Ἰάκωβος τοῦ Ζεβεδαίου Iacobus Zebedæi (subintellige υἱός filius) *Matth. cap.* 4. Μαρία τοῦ Ἰωσῆφ Maria Iosephi (idest μήτηρ mater) *Marc.* 15. Ἀλέξιδι τοῦ Ἀριστοδίκου Alexidi Aristodici (idest ἀδελφῷ fratri) *apud Lys.*

Adiectiua neutra cum articulo singulari τὸ, vel plurali τὰ substantiuè sumpta, genitiuum regunt substantiuorum more, vt τὸ τραχὺ τοῦ ὄρεος asperum montis, vel τὰ τραχέα τοῦ ὄρεος aspera montis, pro ἡ τραχύτης asperitas.

Etiam

Etiam Participia hoc modo construuntur, vt τὸ φιλῶν θεοῦ, seu τὰ φιλοῦντα θεοῦ (à verbo φιλέω λῶ amo) pro φιλία θεοῦ amor Dei.

PROSTHESIS

Genitiuus à substantiuo rectus efferri potest etiam per alios casus vnà cum præpositione, vt ἀτυχία περὶ τὸν βίον *infelicitas circa vitam, pro* ἀτυχία τοῦ βίου *infelicitas vitæ.*

Substantiuum simul cum genitiuo interdum valet idem, ac ipsum quod in genitiuo ponitur substantiuum, vt βίη τοῦ Πριάμου *vis Priami,* hoc est *Priamus:* τὸ χρῆμα τοῦ συὸς *res suis vel suina,* idest *sus.*

Vbi Latinè dicitur Vrbs Roma, *Græcè per genitiuum* Vrbs Romę τὸ ἄστυ τῆς Ῥώμης: *Ad cuius imitationem nostrates Itali* la città di Roma.

Genitiui partes interdum Infinitiuus agit, quod pro Gerundio Græci adhibent, siue præposito articulo, siue subintellecto: vt καιρὸς μανθάνειν *tempus discendi.*

De Adiectiuo

COMMA II.

Genitiuus post Nomen

Hæc Patrium post se casum Adiectiua requirunt.

1 ἄξιος, & πλήρης cum πλούσιος, διψαλέοςquè, quæ dignum, plenum, locupletem, quæ studiosum signi-

significant, & si quæ alia his affinia, subde.

2 Subde & ἀνάξιος, & quæ sunt contraria dictis:

3 Quæ dant participem, vt μέτοχος, quæ nomina contrà
Expertem faciunt, vt ἄμοιρος: Quæquè peritū,

4 ἔμπειρος veluti; atquè rudem dant, sicut ἄπειρος:

5 Assuetum quod ἐθάς: Memorem μνήμωνquè quod effert:

6 Actiuè & sumpta in τος priuatiua, vt ἄγευστος,

7 Cum ποιητικὸς, atquè alijs Verbalibus in κος,

8 ni Verba, vnde fluunt, sint Deponentia, casum quæ Dandi poscunt, ἀκολουτικὸς ex ἀκολουθεῖν.

9 Partitiua etiam genitiuum, vt πολλός, amabūt:

10 Ac Alienum, aut Diuersum reddentia, vt ἄλλος:

11 Et quæ significant pretium, quæ venditionē, siue πόσου quæras, seu reddas αἵματός ἐστιν.

12 His ἔνοχος reus, oppostū καθαρὸςquè subaudi, cum reliquis, quæ damnatum dant, atquè solutum:

13 Vult sed ὑπεύθυνος, atquè ἔνοχος quandoquè Datiuum.

14 Sæpè subintellecto ἕνεκα genitiuus habetur post Nomen, quùm propter quid, vel causa refertur.

15 Ex

15 Ex priuante, α, vocali compoſita, ſecundum
16 aſciſcunt pariter caſum. (16) Numeralia iunge
ordinis at ſolùm, vt πρῶτος καὶ δεύτερος: hiſq;
17 Syncritica, atq; Superlatiua adiungere debes,
18 Quæquè Superlatiuorum vim nomina ſeruãt.

GLOSSA.

Genitiuum poſt ſe regunt hæc Adiectiua, videlicet

1 *Quæ dignitatem, plenitudinem, copiam, deſiderium ſignificant, vt* ἄξιος ἐπαίνε *dignus laude:* πλήρις ῥιγμάτων *plenus rimarum:* πλέσιος βιότε *diues opum:* διψαλέος τε͂ αἵματος *cupidus, ſitiens ſanguinis. Adde his ſimilia,* ἀντάξιος, *qui alium dignitate adæquat:* μεςὸς, ἔμπλεως, *vel* ἔμπλειος, ἀνάπλεως *plenus:* ἀφνειὸς *diues:* εὔφορος *ferax:* φιλομαθὴς *ſtudioſus &c.*

2 *Contraria ſuperioribus, vt* ἀνάξιος *indignus:* κενὸς *vacuus:* πένης *inops:* ἔρημος *deſtitutus:* ἐνδεὴς *indigens:* γυμνὸς *nudus:* ὀρφανὸς *orphanus:* ἀνόρεκτος *inappetens:* ἀμελὴς *negligens &c.*

3 *Nomina communionis, vt* μέτοχος ἐπαίνε *particeps laudis: ſic* κοινωνὸς *ſocius, conſors:* ἔμμορος *particeps:* ἰσόμοιρος *ex æquo particeps &c. Et his contraria, vt* ἄμοιρος, ἀμέτοχος *expers &c.*

4 *Scientię, vt* ἔμπειρος *peritus:* ἴσωρ *ſciens, expertus: Et contraria, vt* ἄπειρος *rudis, imperitus.*

5 *Aſſue-*

5 *Assuetudinis, ut* ἐθὰς ἀδὸς *assuetus: Cum contrario* ἀηθὴς *insuetus. Memoriæ, ut* μνήμων *memor: Cum contrario* ἀμνήμων; *immemor.*

6 *Priuatiua in* τος *actiuè sumpta, ut* ἄγευστος *Qui non gustauit:* ἀθέατος *Qui non vidit.*

7 *Verbalia in* κος, *ut* ποιητικὸς *poeticus, efficax, qui efficit:* ποριστικός *qui facilè comparat vitæ necessaria:* παρεκτικός *dator &c.*

8 *excipe ex his Verbalia in* κος *facta à Deponentibus, quæ Datiuum regunt: tunc enim et ipsa eundem regunt casum, ut ex* ἀκολουθεῖν sequi *fit* ἀκολουθικός sequax, *ut* ὁ νέος ἀκολουθικός τοῖς πάθεσι *iuuenis sequax affectuum.*

9 *Partitiua, ut* πολλοί τῶν γειτόνων *multi vicinorum:* ἕκαστος ἡμῶν *unusquisquè nostrum:* μόνη τῶν πόλεων *sola ciuitatum: etiam partitiuè posita, ut* οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων *boni amicorum,* idest *boni amici.*

10 *Alienationis, ac diuersitatis, ut* ἄλλος τούτου *alius ab hoc:* διάφορον τοῦ ἑτέρου *diuersum ab altero:* ἕτερος τοῦ ἐκείνου *alter ab illo:* ἀλλότριος τούτων *alienus ab his &c.*

11 *Pretij, & Venditionis, ut* interroganti πόσου ἐστὶν ὠνία ἡ δόξα; *quanti est uenalis gloria?* respondetur τοῦ αἵματος *sanguine:* πάντα ὤνια πλούτου *omnia uenalia diuitijs.*

12 *Damnationis, & Absolutionis, ut* ἔνοχος ἱεροσυλίας *reus sacrilegij: sic* ὑπόδικος ἀσεβείας *reus impietatis. Sic eius contraria, ut* καθαρὸς τοῦ ἐγκλήματος *purus à crimine.*

13 *Adiectiua* ὑπεύθυνος, *&* ἔνοχος *interdum Datiuo gaudent, ut* ὑπεύθυνος τῇ τιμωρίᾳ *reus pœna;* ἔνοχος τῇ κρίσει *reus iudicij.*

14 *Genitiuus aliquib⁹ adiectiuis datur subintellecta præpositione* ἕνεκα *causa, gratia: ut* εὐτυχὴς τῶν ἐργασίων *fortunatus laborum, idest* ἕνεκα *gratia. Est hæc locutio Latinis poetis vsitata.*

15 *Composita ex vocali,* α, *priuatiua genitiuum amant, ut probant superiora illa adiectiua* ἀνάξιος *indignus ex* α, *&* ἄξιος, *interiecto* ν. *sic* ἀνόρεκτος *inappetens, ex* α, *&* ὄρεκτος: ἀμέτοχος, ἄπειρος *&c.* ἀκρατὴς τῶν ἐπιθυμιῶν *impotens cupiditatum, idest, non valens continere cupiditates.*

16 *Numeralia ordinalia, ut* ὁ τῶν πάντων πρῶτος *omnium primus:* ὁ τοῦ οὐδενὸς δεύτερος *nulli secundus.*

17 *Syncritica, idest Comparatiua, itemquè Superlatiua, ut* ὁ τοῦ Κροίσου πλουσιότερος *Craso ditior:* πάντων σοφώτατος *omnium sapientissimus.*

18 *Et qua Superlatiuorum vim habent, ut* τούτων

κορυ-

κορυφαῖος *horum princeps*: μόνος ἁπάντων *solus præ omnibus*.

PROSTHESIS I.

De Comparatiuo, & Superlatiuo.

Comparatiuum pro Superlatiuo vsurpant Attici: Quò fit, vt, quùm plura comparantur tàm diuersi, quàm eiusdem generis, Comparatiuo utantur: Vt Σωκράτης πάντων φιλοσοφούντων σοφώτατος, *uel* σοφώτερος *Socrates omnium philosophantium sapientissimus, uel omnibus philosophantibus sapientior.*

Superlatiuo uicissim utuntur uice Comparatiui: Tunc autem Superlatiuum adiungit ipsi Comparatiuo augmentum seu uim aduerbij πολλῷ multò, *aut alterius similis: Vt* σοφώτατος τοῦ Πλάτωνος Ἀριστοτέλης *sapientior Platone Aristoteles.*

Etiam Comparatiui loco stat aliquando Positiuũ: Vt καλόν ἐστι τὸ μὴ ζῆν, ἢ ζῆν ἀθλίως *bonum est non uiuere, quàm uiuere miserè*: καλὸν *bonum, pro* κάλλιον *melius.*

Et contrà Positiui loco Comparatiuum: Vt πλέον ἔχθιστος *magis inimicissimus, pro* πολὺ *multò longè.*

Genitiuo Comparatiui præponitur interdum una ex particulis ἤ, ὑπέρ, περ: *Vt* κάκιον ἐστὶ ἁμάρ-

τημα ἢ θανάτου *peius est peccatum morte.*

Interdum cum his particulis mutatur Genitiuus in casum Verbo congruentem: Vt κάκιον ἐστὶ ἁμάρτημα, ἢ θάνατος *peius est peccatum, quàm mors.*

Post particulas eleganter adduntur præpositiones κατα, εἰς, πρὸς *cum suis casibus, seu coniunctio* ὡς: *Vt* πλέον ἢ κατ᾽ ἄνθρωπον *plus, quàm secundùm hominem, plus quàm pro humana facultate.*

Quandoquè particulas sequitur Infinitiuus: Vt νόσημα μεῖζον, ἢ φέρειν *morbus maior, quàm ut feratur. Elegantior exit oratio, intercedente* ὥστε *aduerbio digressiuo, et uerbo* δύναμαι *possum: Vt* νόσημα μεῖζον, ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν *morbus maior, quàm ut possit ferri.*

Comparatiua uim adaugent adiectis aduerbijs μᾶλλον *magis,* πολὺ, *uel* πολλῷ *multò,* ὅσῳ *quantò,* τόσῳ *uel* τοσούτῳ *tantò,* λίαν *nimis,* πανυ *ualde, et alijs huiusmodi. Vt* πολλῷ κάκιον ἐστὶ ἁμάρτημα, ἢ θάνατος *multò peius est peccatum, quàm mors. Aliquando geminantur, ut* πολλῷ μᾶλλον κάκιον *(ad uerbum) multò magis peius.*

Superlatiuis quoquè uim addunt Aduerbia πλεῖστα *plurimùm,* πολλῷ, λίαν *multò,* ὡς ὅσον *quàm*

quan-

quantùm, et huiusmodi: Vt πλεῖστα εὐδαιμονέστατος *maximè felicissimus*: πολλῷ μάλιστα *multò maximè*: ὅσον πλεῖστον *quàm plurimùm*: *hinc etiam* ὅσος μέγιστος *quantus maximus*.

PROSTHESIS II.

Genitiuus Comparatiui interdum Latinè reddi non potest, nisi fiat in Quàm *resolutio*: *Vt* στερρότερος τῶν λόγων *Latinè si reddas ad uerbū* firmior sermonibus, *absurda euadet oratio*. *Resoluenda igitur in hunc modū* firmior, quā dici possit. *Sic* μᾶλλον σὺ εἶς φίλος τοῦ ἐχθροῦ *magis tu es amicus hoste: dicendum: magis tu es amicus, quàm hostis*.

Præsertim id obseruandum, quùm concurrentibus Latinè Datiuo et Ablatiuo exoritur confusio: *Vt* κάλλιον ἐστὶν εὖ ποιεῖν φίλους τῶν ὀθνείων *honestius est benefacere amicis, alienis: dicendum: benefacere amicis, quàm alienis*.

Genitiuus item Superlatiui mutari potest in aliū casum interueniente præpositione ἐν, *vel* μετὰ *aut simili*: *Vt* Σωκράτης σοφώτατος ἐν τοῖς φιλοσόφοις *Socrates sapiētissimus inter philosophos*.

Præponitur pariter Superlatiuis particula ὡς *cum verbo* δύναμαι: *Vt* ἐξώπλισε στρατείαν ὡς ἐδύνατο κάλλιστα *armauit exercitum quàm potuit pulcherrimè*.

Aliquando οἷόν τε, *aut alia similis particula: Vt* ὡς οἷόν τε ἄριστα *quàm potuit optimè.*

Pro quibus particulis ponitur quandoq; Participium Verbi ἐνδέχομαι, *superlatiuo aduerbio in nomen commutato: Vt* ἡ πόλις ἐστὶ τὶς κοινωνία ἕνεκεν ζωῆς τῆς ἐνδεχομένης ἀρίστης *Ciuitas est quædam societas gratiâ vitæ, quàm fieri potest, optime.*

Datiuus post Nomen.

1 Nominibus dandi casum dabis, vnde notatur gratia, mos, fauor, & simile, aut æquale, voluptas,

commodum, & alma fides, atquè his opposta subinde.

2 Deducta à verbis coges hùc nomina quędam passiui sensus (respondent ista Latinis in bilis, & dus) quale ὁ σεβάσμιος est *Venerandus*,

3 ac *Venerabilis*: Adduces verbalia multa illa, sui verbi quæ sunt imitantia casum, quale προσεκτικός (à προσέχω) cui iunge Datiuum:

4 His facta ex σὺν, ὁμοῦ, ὁμόψηφος σύντροφος addes.

G L O S S A

1 Datiuum autem post se regunt Adiectiua, quibus

bus gratia, mos, vel consuetudo, fauor, similitudo, æqualitas, voluptas, commodum, fidelitas, & eius contraria significantur. Exemplis supersedeo, nam Græcis hic canon cum Latinis communis est.

2 Τοῖς ἀνθρώποις σεβάσμιος *hominib⁹ venerabilis*, vel *venerandus:* τοῖς πᾶσιν ἐράσμιος *omnibus amabilis, vel amandus.*

3 Προσεκτικὸς τοῖς μεγάλοις, καὶ τοῖς θαυμαστοῖς *qui attendit magnis, & miris (idest) rebus.*

4 *Composita ex præpositionibus* σὺν cum, & ὁμοῦ simul, *ut* σύντροφος τῇ παιδείᾳ *coalumnus in literis:* ὁμόψηφος ἐμοὶ *qui est eiusdem sententiæ mecum.*

P R O S T H E S I S

Non pauca è superioribus Adiectiuis genitiuum, Datiui loco admittunt, ut ὅμοιος ἐκείνῳ, *uel* ἐκείνου *similis illi,* vel *illius. Id ipsum de aliis huiusmodi, quemadmodum apud Latinos.*

Adiectiuorum imitatione Substantiua nonnunquam Datiuum petunt: ut Νέμεσις λέγεται ἀπὸ τῆς ἑκάστῳ διανεμήσεως *Nemesis dicitur à suum cuiquè distribuendo. Vbi substantiuum* διανέμησις *ductum à uerbo* διανέμειν *(quod datiuum regit) construitur cum Datiuo* ἑκάστῳ cuiquè.

Accusatiuus post Nomen

1 Quæ Patriam, Gentem, Nomen, Partemquè sonabunt,
laudem, Ignominiamquè, petunt acquirere Quartum:
nam κατὰ particulam his tacitè supponere oportet.

2 Tertius hisce etiam nonnunquam est casus in vsu.

3 Sunt, quibus & Quartum εἰς, ἐπὶ, vel περὶ ritè præibunt,
sic δεινός dices εἰς πάντα *ad omnia promptus.*

4 Nam πράττειν δεινὸς (nimirum) rebus agendis acer, post se Infinitiuo & nomina gaudent.

GLOSSA

1 *Accusatiuum habent adiectiua significantia Patriam, Gentem &c. Vt* ὁ Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα *Romanus patria:* Ἴταλος τὸ γένος *Italus genere:* Ὀκτάβιος τὸ ὄνομα *Octauius nomine:* τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὤμους θεῷ ὅμοιος *os humerosquè Deo similis:* θαυμάσιος τὴν τέχνην *mirandus arte:* ἀκόλαστος τὰ ἔθη *insolens moribus. Ante hos accusatiuos subintelligitur præpositio* κατὰ secundùm. *Ad Latinos etiam manauit hæc constructio, ut* ὁ μέλας τὸ πρόσωπον *nigèr faciem:* ὁ λευκὸς τοὺς ὀδόντας *albus dentes.*

2 *Pro*

2 *Pro Accuſatiuo Datiuus etiam ponitur, vt* καλός τῷ εἴδει *pulcher ſpecie.*

3 *Quibuſdam adiectiuis datur accuſatiuus cum aliqua ex præpoſitionibus* εἰς, ἐπὶ, περὶ, *vt allatum probat exemplum.*

4 *Infinitiuus eleganter adiectiuis adhæret vice accuſatiui, vt patet exemplo.*

P R O S T H E S I S I.

Adiectiua generalis dimenſionis circumſcribuntur per ſubſtantiua abſtracta, his ferè modis. Vbi Latini dicunt, Mæander (fluuius) eſt latus duo iugera, vel duobus iugeribus: Græcè habetur: τὸ τοῦ Μαιάνδρου εὖρος ἐστὶ δύο πλέθρα per nominatiuum, *vel* δυῶν πλέθρων per genitiuū: *(ad verbum) Mæandri latitudo eſt duo iugera, Vel, duorum iugerum: Vel:* Μαιάνδρος ἐστὶ δίπλεθρος τῷ εὔρει per datiuum: *Mæander eſt patens duobus iugeribus latitudine: Vel* δίπλεθρος τὸ εὖρος *(ideſt* κατὰ τὸ εὖρος*) patens duobus iugeribus ſecundùm latitudinem.*

Nomen opus *cum uerbo ſubſtantiuo* eſt *redditur Græcè dupliciter. Primò per imperſonalia* δεῖ, *&* προσδεῖ *cum genitiuo: Vt* οὐ προσδεῖ τῶν λόγων *non opus eſt uerbis. Secundò per* χρεία ἐστὶ *ſimiliter cū genitiuo: Vt* τούτου οὐ χρεία ἐστὶ *hac re non eſt opus.*

Lati-

Latina in bundus *referuntur Græcè per Participium Medium Atticum* ἐοικώς (*ab* εἴκω *similis sum, imaginem refero) unà cum Datiuo: Vt* ἐοικὼς περινοσοῦντι *errabundus, idest similis erranti. Vnde ipsum Præteritum* ἔοικα *accipitur* pro *similis sum, uideor.*

Desinentia uerò in dum *participialia exprimũtur Græcè per Verbalia in* εον *cum datiuo, uel accusatiuo. Ea sunt* ποιητέον *à* ποιέω *facio,* χρηστέον *à* χράομαι *utor,* ἰατέον *ab* ἰάομαι *medeor,* ἀποστατέον *ab* ἀφίσταμαι *abscedo,* δοτέον *à* δίδωμι *do,* γραπτέον *à* γράφω *scribo. Vt* γραπτέον ἐμοὶ *uel* ἐμὲ *scribendum est mihi (potest autem adiungi uerbum substantiuum* ἐστὶ, *uel subintelligi) Et cum casu sui uerbi: Vt* ἐστὶ γραπτέον ἐμοὶ ἐπιστολὴν *(nam* γράφω *accusatiuum petit) scribendum mihi est epistolam. Pro uerbo substantiuo usurpant Attici eius participiũ, ut* γραπτέον ὂν ἐμοὶ ἐπιστολὴν: *Vel etiam in Plurali Atticè,* γραπτέα ἐμοὶ *&c. Vel deniquè, more gerundiuorum apud Latinos, concordat uerbale cum casu sui Verbi, ut* γραπτέα ἐμοὶ ἐπιστολὴ *scribenda est mihi epistola. Repete quæ docuimus lib. 1. theor. 2. com 7. prosth. 1.*

PROSTHESIS II.

Adiectiua quædam aduerbiorum loco construuntur,

tur, ut ἔσον *fermè, circiter. Hinc* ὅσον αὐτίκα *quàm primùm,* ὅσον ἥκει ἐπ' ἐμὲ *quatenus ad me attinet,* ὅσον τάχος *quàm celerrimè. Quod quidem dictioni postpositum significat ualde, ut* ὀλίγοι ὅσοι *ualde pauci,* θαυμαστὸν ὅσον *mirum in modum.*

Quædam ornatus gratiâ inseruntur in oratione, ad sententiam autem nihil conferunt, sed planè abundant, cuiusmodi sunt τις, τι, *ut* πάνυ τι *pro* πάνυ *planè,* ποῖός τις; *pro* ποῖος; *qualis? Hinc interrogatiua quãdoquè duplicantur posteriore abundante, ut* τίς τίσι; ποῖα ποίοις; *pro* τίς; *quis?* ποῖα; *qualia?*

De Regimine Pronominis

THEOREMA IV.

Pronomina possessiua tertiæ personæ nullo modo cum diuersa persona copulantur, nisi altera vox possessorem significans assumatur: idq; extra reciprocationem. Non enim ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ με suus filius diligit me: sed ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς suus ipsorum filius.

Possessiua nonnunquam genitiuum habent: Vt οὗτοι δὲ ὅλως τ' ἀμὰ (idest τὰ ἐμὰ) τοῦ κακοδαίμονος σπαθῶσι hi verò prorsus meas res infelicis dilapidant.

Relatiuum αὐτὸς pro reciproco ponitur: Vt ἔχουσιν

σιν ἐπ᾽ αὐτῶν βασιλέα habent supra se Regem (*ἐπ᾽ αὐτῶν* pro *ἐφ᾽ ἑαυτῶν*) & vicissim pro relatiuo reciprocum: Vt *ἐστὶ ἐφ᾽ ἑαυτῶν ὁ βασιλεὺς* est supra ipsos Rex, *ἐφ᾽ ἑαυτῶν* pro *ἐπ᾽ αὐτῶν*.

Hinc obiter obserua, primitiuum tertiæ personæ *ὅς*, *οὗ*, *οἷ*, *ἕ* modò reciprocè stare, modò non reciprocè.

Genitiuus pluralis Relatiui *αὐτὸς* postponitur sępè nomini *ἴδιον proprium*: Vt *ἰδίοις αὐτῶν ἀγαθοῖς* proprijs ipsorum bonis, vel suis proprijs bonis.

Datiuus eiusdem pronominis subaudit interdum præpositionem *σὺν*: Vt *εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις* nauim cepit vnà cum ipsis vectoribus.

Datiuo gaudet pronomen *αὐτὸς*: Vt *δεῖ εὔνοον, καὶ δίκαιον ὁ πολίτην, τ᾽ αὐτὰ λυπέεσθαι, καὶ τ᾽ αὐτὰ χαίρειν τῷ δήμῳ* oportet beneuolum, & iustum ciuem eadem dolere, & eadem gaudere populo (idest cum populo) Vbi *τ᾽ αὐτὰ* componitur ex *τὰ* & *αὐτὰ*.

Pronominum constructionem sequitur nomen *ἀλλήλων* (*de quo repete sup lib. 2. theor. 3. com. 11. pag. 173. vbi carmen incipit*: Deficit *ἀλλήλων*) Inseruit autem omnibus personis: Vt *ἀλλήλους ἐλεοῦμεν* nos nostri inuicem misere-

mur:

mur: ἀλλήλους χαρίζεσθε vos vobis inuicem indulgetis &c.

Pro Aduerbijs Pronomina ſubeunt, vt ταύτῃ hac de cauſa, hoc pacto, hac ratione: ταύτῃ τοι propter hoc, itaquè: ταύτῃ cum ὅπῃ ſic, vt. In his autem ſubauditur præpoſitio διὰ, nimirum ταῦτα τοι, ταῦτ' ἄρα, ταῦτα δὲ, ταῦτα δὰ præterea, proinde, ad hæc.

De Regimine Verbi

THEOREMA V.

Verborum autem conſtructio proſequenda eſt per ſex illa genéra à nobis tradita lib. 1. theor. 4. comm. 1. Ea ſunt Actiuum, Paſſiuum, Neutrum, Commune, Deponens, Imperſonale.

De conſtructione Verbi Actiui

COMMA I.

Actiuum Verbum eſt, quod litera, ω, fermè finitum gignit ex ſe Paſſiuum, ω in ομαι conuerſa, vt λείβω λείβομαι.

De Prima claſſe Actiuorum

Prima claſſis Actiuorum poſtulat poſt ſe accuſatiuum rei patientis, & ante ſe nominatiuum rei agentis, qui caſus in omni Verbo actiuo præintelligitur: Vt ὁ πατὴρ φιλέει τὸν υἱὸν pater diligit filium.

Φιλέω, λῶ, fut. λήσω, præt. πεφίληκα diligere.

Ἀγαπάω, πῶ, f. πήσω, p. ἠγάπηκα amare

Στέργω f. ξω p. ἔστερχα amare

Ποθέω, θῶ, f. θήσω, p. πεπόθηκα desiderare.

Μισέω, σῶ, f. σήσω, p. μεμίσηκα odio habere.

Τύπτω, f. ψω, p. τέτυφα verberare

Καταλύω, f. λύσω p. καταλέλυκα dissoluere.

ἔχω (anomal.) habeo, ἀπατάω decipio, βλάπτω lædo, δοκιμάζω probo, ἀποδοκιμάζω reprobo, δικαιόω iustifico, ἀδικέω iniuria afficio, δικάζω iudico, δαμάζω domo, δελεάζω inesco, δάκνω mordeo, βασανίζω exquiro.

Θαυμάζω, f. μάσω, p. τεθαύμακα laudare cum admiratione

Ὑμνέω, ὑμνῶ, f. νήσω, p. ὕμνηκα laudare Deum

Ἐπαινέω, νῶ, f. νέσω, & νήσω, p. ἐπῄνεκα, & νηκα laudare verbis

Ἐγκωμιάζω, f. άσω, p. ἐγκεκωμίακα laudare scriptis

Ζηλόω, λῶ, f. λώσω, p. ἐζήλωκα æmulari

γνώ-

γινώσκω [anom.] cognosco, εἴδω scio video, ὁράω, βλέπω video, βάλλω mitto, καταβάλλω destruo, διαβάλλω criminor, βάπτω & βαπτίζω tingo lauo, βαστάζω porto, ἀγείρω congrego, λυπέω ῶ mœstum facio, ἀνιάω ῶ dolore afficio, ξέω ῶ teneo pello, ἅπτω & ἀνάπτω accẽdo, νίπτω lauo, ἀλείφω vngo, ἀλιεύω piscor.

PROSTHESIS

Verbum ἀγαπάω, *quum aliquid sufficere significat, Datiuum regit, vt* ἀγαπάει τοῖς πεπραγμένοις *stat factis, seu contentus est.*

Φιλέω *pro soleo infinitiuum amat, vt* φιλέει περιπατέειν *amat ambulare*, idest *solet.*

Στέργω *pro acquiescere, et permanere Datiuo iungitur, vt* τοῖς παροῦσι στέργω *præsentibus acquiesco.*

Καταλύω *pro hospitari construitur cum accusatiuo & præpositione* εἰς, *vt* καταλύω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον *diuerto ad hospitium: Item cum datiuo, &* παρὰ, *vt* καταλύω παρὰ τῷ ξένῳ *diuerto apud hospitem: hinc* τὸ κατάλυμα, ατος *diuersorium.*

Ἔχω *pro Possum aut Debeo amat infinitiuum, vt* ἔχω ποιέειν *habeo facere*, idest *possum vel debeo facere. Pro Habeo, nunc regit Aduerbium, ut* εὖ ἔχω *bene habeo: nunc genitiuum casum,*

ut ἔτω γνώμης ἔχω *sic sententiam habeo: nunc utrumq;, ut* καλῶς ἔχω τοῦ σώματος *bene habeo corpore: pro* sum sanus*: hoc tamẽ etiam accusatiuo effertur, ut* καλῶς ἔχω τὸ σῶμα *bene habeo corpus. Interdum habet datiuũ, ut* καλῶς ἔχει μοὶ ἐκεῖνος *bene habet mihi ille*, ideſt *commodus eſt mihi.*

Ἔχομαι *uerbum medium ab* ἔχω, *quùm pro tango uſurpatur, genitiuum aſciſcit, ut* ἔχομαι σοῦ *tango te.*

Θαυμάζω *miror (quùm ad accuſationem refertur) raro accuſatiuum, ſæpius genitiuum deſiderat, ut* θαυμάζω ἐκείνου τοῦ ἀνδρός *miror de illo uiro.*

A Γινώσκω cognoſco *deductum per compoſitionẽ* συγγινώσκω ignoſco *genitiuum poſcit rei, & datiuum perſonæ: ut* συγγινώσκω σοὶ τῆς ἁμαρτίας *ignoſco tibi peccatum.*

Hinc Μεταγινώσκω *cognoſco cum pœnitentia, ſeu pœnitet, cum Datiuo & præpoſitione* ἐπὶ, *ut* μεταγινώσκω ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις *pœnitet me factorum.*

Ἀπογινώσκω *deſpero nunc cum accuſatiuo, nũc cum genitiuo, ut* ἀπογινώσκω ἐμαυτὸν *uel* ἐμαυτοῦ *deſpero de me ipſo.*

Actiua huius primæ Claſſis ante accuſatiuum, datiuum

tiuum admittunt gratiæ, vel acquisitionis, & post accusatiuum datiuum alterum instrumenti, vt τύπτω σοι τὸν παῖδα τῷ σκύτει *verbero tibi puerum scutica: tibi, idest, vt tibi gratificer. Quùm autem accusatiuum & genitiuum regit, subintelligitur* ἕνεκα gratiâ *ante genitiuum, vt* φιλέω σε τῆς ἀρετῆς *diligo te virtutis gratia, seu propter virtutem.*

De Secunda classe Actiuorum

Secunda classis Actiuorũ post se genitiuũ petit: Vt ὁ θάνατος μετ' ἁμαρτίαν κυριεύει τῆς γῆς mors post peccatum dominatur in terris.

Κυριεύω fut. σω, pręt. κεκυρίευκα dominari

Ἄρχω, f. ξω, p. ἦρχα imperare, [& inchoare.

Βασιλεύω, f. σω, p. βεβασίλευκα regnare.

Ἡγεμονεύω, f. σω, p. κα ducere, du- [cem esse.

Δυναστεύω, f. σω, Ind. ἐδυνάστευσα posse, [potentem esse.

Κρατέω, ῶ, f. ήσω, p. κεκράτηκα dominari.

Κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, p. κατηγόρηκα accusare, [vel concionari contra aliquem.

Φροντίζω cogito, ἀμελέω negligo, ὀλιγωρέω ῶ paruifacio.

PROSTHESIS

Verbum βασιλεύω *in sacris literis cum accusatiuo constructum significat* regem facio. *Sic etiam* Κυριεύω *cum accus. pro* dominum constituo: *Vt* βασιλεύω σὲ, *regem te facio:* κυριεύω σὲ *dominum te constituo.*

Κρατέω *cum accusatiuo pro* vincere, *vt* κρατέω τὸν ἐχθρὸν *vinco inimicum.*

Κατηγορέω *nunc cum solo genitiuo construitur, vt* κατηγορέω σοῦ *accuso te: nunc cum genitiuo & accusatiuo, vt* κατηγορέω σου φόνον *accuso te cædis.*

Φροντίζω *modo genitiuum, modo accusatiuum amat, vt* φροντίζω τούτων, *vel* ταῦτα *cogito hæc.*

De Tertia classe Actiuorum

Tertia classis Actiuorum post se Datiuum assumit: Vt Κακοδαίμων φθονεῖ τῇ τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίᾳ Cacodæmon inuidet hominum felicitati.

Φθονέω ῶ, f. ήσω, p. ἐφθόνηκα inuidere.

Βοηθέω ῶ, f. ήσω, p. βεβοήθηκα iuuare.

Λειτουργέω ῶ, f. ήσω, p. λελειτούργηκα ministrare.

Πιστεύω, f. σω, p. πεπίστευκα credere, fidere.

Πολεμέω, ῶ, f. ήσω, p. πεπολέμηκα bellare.

Ἐγκα-

Ἐγκαλέω, ῶ, f. έσω, p. ἐγκέκληκα accuſare.
Ἐμπαίζω, f. ξω, p. ἐμπέπαιχα illudere.
Προσκρέω, f. σω, p. προσκέκρεκα obuiũ
[eſſe, offendere.

Ἀπιστέω (penult. ε.) diffido, ἐμβλέπω inſpicio, ἐπιβελεύω inſidior, ἀμύνω iuuo punio, βασκαίνω faſcino, διοχλέω ῶ diſturbo, διακονέω ῶ, ὑπεργέω ῶ, ὑπηρετέω ῶ miniſtro.

PROSTHESIS

Verbum ἐνοχλέω ῶ *turbo (cuius indefinitum* ἠνώχλησα *per duplex augmentum) loco datiui accuſatiuum admittit: vt* ἐνοχλεῖ ἐκεῖνος τῆς εἰρήνην *ille turbat pacem.*

Ἐγκαλέω *aliquando cum datiuo, & accuſatiuo: vt* ἐγκαλῶ σοὶ φῶρον *accuſo te furti.*

Πολεμέω *interdum cum accuſatiuo, vt* πολεμῶ τὸν ἐχθρὸν *bello cum hoſte. Sed Compoſitum* καταπολεμέω *debello, cum accuſ. ſemper eſt:* Ἐκπολεμόω *verò (penult.* ο*) cum accuſatiuo, & datiuo: vt* ἐκπολεμόω ἕτερον ἑτέρῳ *committo alterum cum altero, ideſt hoſtem facio alterum alteri.*

De Quartâ claſſe Actiuorum

Quarta claſſis Actiuorum præter accuſatiuum patientem, alterum etiam accuſatiuum ſibi vẽdicat:

dicat: Vt διδάσκω σε ἑλληνικὴν παιδείαν doceo te Græcam literaturam.

Διδάσκω, (anomalū) fut. διδάξω, præt. δεδίδαχα docere.

Παιδεύω, f. σω, p. πεπαίδευκα erudire.

Νουθετέω ῶ, f. ήσω, p. νενουθέτηκα admonere

Ζημιόω ῶ, f. ώσω, p. ἐζημίωκα multare.

Κλέπτω, f. ψω, p. κέκλεφα furari.

Κρύπτω, f. ψω, p. κέκρυφα celare tegere

Ἀποστερέω ῶ, f. ήσω, p. ἀπεστέρηκα priuare.

Ἀφαιρέω ῶ, f. ήσω, p. ἀφῄρηκα auferre.

Ἀπαιτέω ῶ, f. ήσω, p. ἀπῄτηκα repetere.

Μυέω ῶ initio consecro, εἰσπράττω exigo, ἐνδύω induo, περιδύω circuminduo, ἐκδύω exuo.

PROSTHESIS

Vsitatum est Græcis παιδεύω σε παιδείαν erudio te eruditionem, νουθετῶ σε νουθεσίαν admoneo te admonitionis, sicut Latinè, curro cursum, vitam viuo.

Ζημιόω *alterius accusatiui loco datiuum substituit: vt* ζημιῶ σε χρυσίῳ *multo te aureo, idest nummo.*

Ἀποστερέω *post accusatiuum patientem sæpè recipit genitiuum: vt* ἀποστερῶ σε χρήματα *vel* χρημάτων *priuo te pecunijs.*

Ἀφαιρέω quadrupliciter construitur: vt ἀφαιρῶ σε τὰ βιβλία: vel σε τῶν βιβλίων: vel σε τὰ βιβλία: vel σοι τὰ βιβλία aufero à te libros.

De Quinta classe Actiuorum

Quinta classis Actiuorum præter accusatiuum genitiuum sibi ascicit: vt γεμίζετε τὰς ὑδρίας ὕδατος implete hydrias aquâ.

Γεμίζω,	fut. σω,	pręt. γεγέμικα	} imple-	
Πληρόω ῶ,	f. ώσω,	p. πεπλήρωκα	re.	
Κενόω ῶ,	f. ώσω,	p. κεκένωκα	vacuare.	
Γυμνόω ῶ,	f. ώσω,	p. γεγύμνωκα	nudare, [exhaurire.	
Ἀξιόω ῶ,	f. ώσω,	p. ἠξίωκα	dignari, di- [gnum putare.	
Διώκω,	f. ξω,	p. δεδίωχα	} expelle-	
Ἐλαύνω (anom.)	f. ἐλάσω,	p. ἤλακα	re.	
Ἐλευθερόω ῶ,	f. ώσω,	p. ἠλευθέρωκα	liberare.	
Ἁρπάζω,	f. σω, & ξω,	p. ἥρπακα	eripere.	
Καθαίρω,	f. αρῶ,	p. κεκάθαρκα	purgare.	

Λύω soluo, ἐλαττόω minuo, ἀθωόω ῶ absoluo, παύω sedo, ἐκκλείω excludo, ἐλαφρύνω κουφίζω leuo, ἀπαλλάττω absoluo, ἐγείρω excito, κρεμάω ῶ suspendo.

Adde verba emendi, & vendendi, vt πιπράσκω τὸν ἵππον δέκα χρυσίων vendo equum decem aureis.

De Sexta classe Actiuorum.

Sexta classis Actiuorum datiuum post accusatiuū deposcit; vt τόδε σοι ἀγγέλλω hoc tibi nuntio.

Ἀγγέλλω,	f. ελῶ,	p. ἤγγελκα	nuntiare.
Λέγω,	f. ξω,	p. λέλεχα	dicere.
Ποιέω ῶ,	f. ήσω,	p. πεποίηκα	facere.
Δράω ῶ,	f. άσω,	p. δέδρακα	facere.
Κομίζω,	f. σω,	p. κεκόμικα	vehere.
Φέρω (anom.)	f. οἴσω,	p. ἐνήνοχα	ferre.
Ἄγω,	f. ξω,	p. ἦχα,	ducere.
Πέμπω,	f. ψω,	p. πέπομφα	mittere.
Ἐπιςέλλω,	f. λῶ,	p. ἐπέςαλκα	mittere.

Δίδωμι do, μηνύω significo, ἀφίημι remitto, γράφω scribo, θύω sacrifico.

PROSTHESIS.

Dicitur, κομίζω σοι ἄρτον *veho tibi panem*: & κομίζω σε εἰς τὸν ἀγρὸν *veho te in agrum*.

Sic etiam construuntur φέρω, & ἄγω (*illud autem inanimatis congruens, hoc animatis, sed* κομίζω *vtrisquè*) *itemq;* πέμπω, & ἐπιςέλλω.

Sed γράφω *variat casus, & significata: dicimus enim* γράφω σοι ἐπιςολὴν *scribo tibi epistolam*: & γράφω σε τοῖς πολίταις *scribo te* (*seu de te*) *ciuibus*. Γράφομαι *pro* accuso *est quintæ classis, genitiuum habens post accusatiuum*: *vt* ἐγράψατο τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀσεβείας *scripsit hominem*

minem impietatis, idest, accusauit.

De constructione Verbi Passiui

COMMA II.

Passiuum Verbum est, quod in ομαι desinens fit Actiuum, ομαι in ω mutato, vt Λείβομαι Λείβω.

De Prima classe Passiuorum

Prima Passiuorum classis ante se nominatiuũ rei patientis habet, ac post se genitiuum agentis cum præpositione ὑπὸ, vel παρὰ, vel πρὸς ab: Vt ὁ υἱὸς φιλέεται ὑπὸ τοῦ πατέρος filius diligitur à patre.

Φιλέομαι οῦμαι,	præt.	πεφίλημαι	diligi.
Ἀγαπάομαι ῶμαι,	præt.	ἠγάπημαι	amari.
Στέργομαι,	præt.	ἔστεργμαι	amari.
Ποθέομαι οῦμαι,	pręt.	πεπόθημαι	desiderari.
Μισέομαι οῦμαι,	præt.	μεμίσημαι	odio haberi.
Τύπτομαι,	præt.	τέτυμμαι	verberari.
Καταλύομαι,	præt.	καταλέλυμαι	dissolui.

Ἔχομαι habeor, ἀπατάομαι decipior, cum reliquis passiuis, quę ab Actiuis primę classis formantur.

Θαυμάζομαι	præt.	τεθαύμασμαι	admirationi esse
Ὑμνέομαι οῦμαι,	præt.	ὕμνημαι	laudari Deum.

Ἐπαινέομαι νῦμαι, præt. ἐπῄνεμαι laudari [verbis.

Ἐγκωμιάζομαι, prę̨t. ἐγκεκωμίαμαι laudari [scriptis.

Ζηλόομαι ῦμαι, præt. ἐζήλωμαι ę̨mulationi esse.

His adde passiua respondentia reliquis Actiuis primæ classis.

De Secunda classe Passiuorum

Secunda nominatiuum patientem ante se, genitiuum post se agentem cum præpositione, quẽadmodum in prima classe: vt ἡ γῆ μετ᾽ ἁμαρτίαν κυριεύεται παρὰ τῦ θανάτυ Terra post peccatum dominatur à morte.

Κυριεύομαι, prę̨t. κεκυρίευμαι dominari [*in sensu passiuo.*

Ἄρχομαι, præt. ἦρμαι imperari, & [inchoari.

Βασιλεύομαι, prę̨t. βεβασίλευμαι regnari. cum reliquis secundæ Actiuorum classi respondentibus.

De Tertia classe Passiuorum

Tertia eosdem antè, & pòst exigunt casus, nominatiuum, & genitiuum cum præpositione: vt ἡ τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονία φθονεῖται πρὸς τῦ κακοδαίμονος hominum felicitas inuidetur à Cacodæmone. φθο-

Φθονέομαι οῦμαι, pręt. ἐφθόνημαι inuideri.
Βοηθέομαι οῦμαι, pręt. βεβοήθημαι iuuari.
Λειτεργέομαι οῦμαι, pręt. λελειτέργημαι mini-[strari.
cum reliquis tertiæ Actiuorum obiectis.

De Quarta classe Passiuorum

Quarta ante se nominatiuum, vt alibi, post se genitiuum personæ cum conueniente præpositione: præterea accusatiuum Actiui secundū, qui ferè est accusatiu⁹ rei: Vt σὺ διδάσκῃ ὑπὸ μοῦ ἑλληνικὴν παιδείαν tu doceris à me Grecam literaturam.

Διδάσκομαι, præt. δεδίδαγμαι doceri.
Παιδεύομαι, præt. πεπαίδευμαι erudiri.
Νυθετέομαι οῦμαι, præt. νενυθέτηγμαι admo-[neri.
cum reliquis ex aduerso Quartæ Actiuorū.

De Quinta classe Passiuorum.

Quinta præter consuetum post se genitiuum, alterum genitiuum regit: vt Γεμιζέσθω ἡ ὑδρία παρ' ὑμῶν ὕδατος impleatur hydria à vobis aquâ.

Γεμίζομαι, præt. γεγέμισμαι } impleri.
Πληρόομαι οῦμαι, pr. πεπλήρωμαι } impleri.
Κενόομαι οῦμαι, præt. κεκένωμαι vacuari.
Cum reliquis ex Actiuorum Quintâ manātibus.

De

De Sexta classe Passiuorum

Sexta Datiuum præter consuetum genitiuum agentis requirit: vt τόδε παρ' ἐμοῦ σοι ἀγγέλλεται hoc à me tibi nuntiatur.

Ἀγγέλλομαι, præt. ἤγγελμαι nuntiari.
Λέγομαι, præt. λέλεγμαι dici.
Ποιέομαι οῦμαι, præt. πεποίημαι fieri.

Cum reliquis contra sextam Actiuorum.

PROSTHESIS

Passiua Græca Datiuum vice Genitiui agentis eleganter admittunt: vt φιλοῦμαι σοι *pro* ὑπὸ σοῦ *diligor tibi*, pro *à te*. *Aliquando Datiuus hic instrumentaliter ponitur, quemadmodum Latinè ablatiuus ille sine præpositione, qui de rebus inanimis est: vt curis conficitur, pro à curis frangitur metu, pro à metu.*

Interdum passiua cuiuscunquè classis regunt post se Genitiuū subaudita præpositione ἕνεκα *causa, gratia: vt* μισοῦμαι τῆς κακίας *odio habeor prauitate, vel prauitatis gratia.*

Passiua etiam Græca in vniuersum assumunt post se accusatiuum, quùm patientem locum significant: id quod ad Latinos etiam emanauit: Vt τιτρώσκομαι τὴν χεῖρα *vulneror manum.*

De

De constructione Verbi Neutri

COMMA III.

Neutrum Verbum est, quod in ω vel, ι, terminatum, more Actiui, Passiuum in μαι nequaquam format, vt ζάω uiuo, εἰμὶ sum.

De Prima classe Neutrorum

Prima Verborum Neutrorum classis est Substātiuorum, vtrinquè Nominatiuū poscentium: Vt πᾶσα ἡ ἀρετὴ ἐστι ἡ ἔνδοξος omnis virtus est honesta.

Εἰμὶ (anom.) fut. ἔσομαι, imperf. ἦν }
Ὑπάρχω, fut. ξω, pręt. ὑπῆρχα } esse.
Τυγχάνω, f. τεύξομαι, p. τετύχηκα }

PROSTHESIS

Verbum substantiuum tertię personę ἐστὶ *construitur cum articulo subiunctiuo in casu recto, & obliquo tàm singulari, quàm plurali: Vt* ἔστιν ὅς *quidam,* ἔστιν οὗ *cuiusdam,* ἔστιν ᾧ *cuidam &c.* ἔστιν οἱ *aliqui, quidam,* ἔστιν ὧν *aliquorum, quorūdam &c. Dicimus etiam* ἔστιν οἳ τινες *pro* τινὲς *aliqui,* οὐκ ἔστιν οἵ τινες *nulli. Et* ἔστιν ὃν τρόπον *quodammodò, pro* κατά τινα τρόπον *secundùm quendam modum. Et cum Aduerbijs* ὡς, ὅπως: *vt* ἔστιν ὡς, ἔστιν ὅπως *quodammodò.*

Substantiuam Verbum τυγχάνω *post se nominatiuum amat participij* ὢν *Verbi* εἰμὶ *substantiui*

vnà

vnà cum altero nominatiuo: Vt Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς *(ad verbum) Socrates est existens sapiens. Sin autem post se rexerit participium Verbi adiectiui, non vltrà exiget alterum nominatiuum: Vt* Σωκράτης τυγχάνει περιπατέων *Socrates est ambulans. Repete Theor. 1. comm. 4. in prosth.*

De Secunda classe Neutrorum

Secunda Neutrorum classis postulat ante se nominatiuum per se neutralitatis, nec habet post se vllum proprium casum: ideoquè Intransitiuorum est, atquè Absolutorum: Vt ἐγὼ ζάω ego viuo, σὺ πλουτέεις tu ditescis, ἐκεῖνος εὐδαιμονέει ille felix est.

Ζάω ῶ, f. ζήσω, p. ἔζηκα viuere.

Πλουτέω ῶ, f. ήσω, p. πεπλούτηκα ditescere.

Εὐδαιμονέω ῶ, f. ήσω, p. εὐδαιμόνηκα felicem esse.

Ὑγιαίνω, f. ανῶ, p. ὑγίαγκα sanum esse.

Σωφρονέω ῶ, f. ήσω, p. σεσωφρόνηκα resipiscere, prudentem esse.

Ἁγνεύω, f. εύσω, p. ἥγνευκα purū esse.

Λιμώττω, f. ξω, p. λελίμωχα famescere.

Παρ-

Παρθενεύω virgo ſum, ἀληθεύω verus ſum, εὐτυχέω ῶ floreo, felix ſum, εὐημερέω ῶ feliciter valeo, εὐσεβέω ῶ ſum pius, ἀσεβέω ῶ ſum impius, ἐρυθριάω ῶ erubeſco, τρέχω curro.

PROSTHESIS

Etſi hæc verba vocantur intranſitiua, quia nullũ poſt ſe caſum habent proprium: Atticè tamen dicitur ζάω τὴν ζωὴν viuo vitam.

Ex his deriuantur tranſitiua, vt à πλουτέω diteſco fit πλουτίζω dito, diuitem facio, ab ὑγιαίνω ſanus ſum ὑγιάζω ſano, ſanum facio, à σωφρονέω reſipiſco prudens ſum σωφρονίζω prudentem facio, ab ἁγνεύω purus ſum ἁγνίζω purifico.

Verbum ὑγιαίνω admittit aliquando datiuum, aliquando accuſatiuum ſubintellecta vtrobiq; aliqua præpoſitione: vt ὑγιαίνω τῷ σώματι, vel τὸ σῶμα ſanus ſum corpore.

De Tertia claſſe Neutrorum

Tertia claſſis neutra Poſſeſſiua complectitur, nominatiuum antè, genitiuum pòſt exigentia: Vt ἐγὼ σπανίζω τῶν χρημάτων ego careo pecunijs.

Σπανίζω, f. σω, p. ἐσπάνικα carere.
Χρήζω, f. σω, p. κεχρῆκα indigere, [& velle.

Εὐπο-

Εὐπορέω ῶ, f. ήσω, p. εὐπόρηκα abũdare.
Ἀπορέω ῶ, f. ήσω, p. ἠπόρηκα indigere, [priuari.
Τυγχάνω, f. τεύξομαι, p. τετύχηκα assequi.
Ἁμαρτάνω, f. τήσω, p. ἡμάρτηκα aberrare, [peccare.
Ἀπολαύω, f. σω, p. ἀπολέλαυκα frui.

Ἀμοιρέω ῶ expers sum, ἐπιτυγχάνω assequor, ἀποτυγχάνω frustror, παραπολαύω præterfruor, ἐπαπολαύω superfruor.

PROSTHESIS

Verbum ἀπορέω ῶ *interdum cum accusatiuo, quũ significat* in dubitationem propono, *vt* ἀπορῶ τὸ πρόβλημα.

Ἀπολαύω *item cum sup. enumeratis compositis cum accusatiuo quandoquè reperitur.*

Dicimus eleganter ἁμαρτάνω τὴν ἁμαρτίαν *pecco peccatum.*

De Quarta classe Neutrorum

Quarta classe continentur Acquisitiua, quæ ideò Datiuum acquisitionis asciscunt: Vt δουλεύω σοὶ seruio tibi.

Δουλεύω, f. σω, p. δεδούλευκα seruire.
Εἴκω, f. ξω, p. εἶχα cedere, lo- [cum dare.
Ἀρέσκω (anom.) f. ἀρέσω, ind. 1. ἤρεσα placere.

Ἀρή-

Α᾽ρήγω, f. ξω, p. ἤρηχα adiuuare.
Βοηθέω ῶ, f. ήσω, p. βεβοήθηκα auxiliari.
Ο᾽μιλέω ῶ, f. ήσω, p. ὡμίληκα conuersari,
[concionari.

Υ῾πείκω decedo, ἀκολουθέω ῶ sequor, ἐπικυρόω sancio, εὐχαριστέω ῶ gratias ago, πειθαρχέω ῶ pareo, ὁμοφρονέω ῶ consentio, ὑπαντάω ῶ, συναντάω ῶ, ἐντυγχάνω occurro.

De Quinta classe Neutrorum

Quinta Transitiuorum est, ante se nominatiuum habentium, post se autem accusatiuum cum prępositione: Vt αὐτομολέω πρὸς τοὺς πολεμίους transfugio ad hostes: θαμίζω περὶ τὴν ἀγορὰν frequenter eo ad forum: εἶμι ἐπὶ τὸ δικαστήριον eo in iudicium.

Αὐτομολέω ῶ f. ήσω, p. ηὐτομόληκα
[transfugere.
Θαμίζω, f. ίσω, p. τεθάμικα fre-
[quenter ire, frequentare.
Εἶμι (anom.) f. εἴσομαι, ind. 2. ἴον ire.
Α᾽ναβαίνω, f. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα
[ascendere.

Καταβαίνω descendo, ἐμβαίνω, & ἐπιβαίνω conscendo, ἥκω, & ἔρχομαι venio, βαδίζω, & φοιτάω ῶ vado, θέω, & τρέχω curro, ὁδεύω iter facio, ἀπαντάω ῶ occurro, obuiam eo,

περι-

περιπατέω ῶ deambulo.

PROSTHESIS

Ex his duo sunt etiam intransitiua, τρέχω, & ὁδεύω curro, & iter facio. Transitiua verò sunt, vt τρέχω ἐπὶ τὸ βραβεῖον curro ad præmium, ὁδεύω εἰς τὴν πόλιν iter facio ad ciuitatem. Dicitur etiam τρέχω τὸν περὶ ψυχῆς (idest τὸν δρόμον cursum, vel τὸν κίνδυνον periculum) adeo periculum capitis.

De Sexta classe Neutrorum.

Sextæ classis vocantur Neutropassiua, quòd passionem sui significent. Habent ante se Nominatiuum, post se autē casus varios: vt χαίρω τῇ δόξῃ Θεοῦ gaudeo gloriâ Dei, vel ἐπὶ τῇ δόξῃ Θεοῦ super gloriâ Dei, vel διὰ τὴν δόξαν Θεοῦ ob gloriam Dei. Alijs item modis.

Χαίρω (anom.) f. χαρήσω, p. med. κέχαρα [gaudere.

Ἀλγέω ῶ, f. ήσω, p. ἤλγηκα dolere (regit. Datiuū, vel accus. aut dat. cum ἐπὶ)

Πάσχω (anom.) f. πείσομαι, p. πέπονθα pati (accus.)

Ἀλύω, f. σω, p. ἤλυκα lætari, & mærere.

Κλαίω ῶ (anom.) f. κλαύσω, p. κέκλαυκα flere (accus.)

Θρηνέω ῶ, f. ήσω, p. τεθρήνηκα lamentari (accus.)

Δα-

Δακρύω, f. σώ, p. δεδάκρυκα plorare (accuſ.)
Φρίττω, f. ξω, p. πέφρικα horrere, metuere, (accuſ.)

Πεινάω ῶ, vel πεινέω ῶ eſurio (genit.) διψάω ῶ ſitio (genit.) μέθυω inebrior (accuſ.) φεύγω fugio (accuſ.) ſed pro accuſor (genit.) τρέμω tremo, metuo (genit. ſimpliciter, vel cum præpoſit. περὶ, vel accuſ. ſubauditâ præpoſit. διὰ)

PROSTHESIS

Non pauca huius claſſis Verba Intranſitiuè conſtruerentur, niſi accuſatiuũ Attici iungerent eiuſdem rei cum Verbo ſignificata: Vt νοσέω ægroto *abſolutè: & νοσέω τὴν νόσον ęgroto ægritudine: ἀσθενέω τὴν ἀσθένειαν langueo languore: ἀῤῥωστέω τὴν ἀῤῥωστίαν ęgroto ægritudine.*

Quædam reperiuntur in paſſiua voce apud poetas in eadem ferè ſignificatione, & conſtructione, vt à θρηνέω lamentor, θρηνέομαι lamentor (vtrumquè cum accuſ.)

De conſtructione Verbi Communis

COMMA IV.

Commune, ſeu Medium Verbum, quòd partim paſſiuè, partim actiuè in temporibus terminatum ab actiua ſimul, & paſſiua ſignificatione, quam participat, appellatur. Quare Actiuè

sumptum, construitur iuxta classem Actiui sui, vnde formatur: Passiuè autem, ablatiuum post se cum præpositione more Passiuorum exigit: Vt Αἰνείας ὁ Τρὼς κομίζεται Ἀγχίσην τὸ πατέρα Aeneas Troianus portat Anchisen patrem: Et: Ἀγχίσης ὁ πατὴρ κομίζεται ὑπὸ τοῦ Αἰνείου Τρωός Anchises pater portatur ab Aeneâ Troiano.

Βιάζομαι, f. βιάσομαι, p. βεβίασμαι violare, & violari.

Sed rara admodum occurrunt Verba purè Communia. Pleraquè enim in Præsenti solùm, & Imperfecto communem admittunt significationem: In reliquis autem temporibus nunc quidem actiuam, nunc autem passiuam reperies. Nam Perfectum τέτυφα (à præsenti τύπτομαι) & Plusquam perfectum ἐτετύπειν actiuè sumuntur *verberaui*, *verberaueram*; A' Τήκω autem τέτηκα, & ἐτετήκειν passiuè *liquefactus sum*, *liquefactus fueram*. Id ipsum in Indefinitis, & Futuris videre est.

Cæterùm Atticè communis est significatio in omnibus æquè temporibus Verbi Communis: Vt ἐγὼ διδάσκαλος τέτυπα τὸν μαθητήν ego præceptor verberaui discipulum. Et è cõtrario: ἐγὼ μαθητὴς τέτυπα ὑπὸ τοῦ διδασκάλου.

λυ ego discipulus verberatus sũ à pręceptore.

Imò ipsa quoquè Passiua Communium loco Atticè vsurpantur, ideſt passiuè ſimul & actiuè: ſicut vicissim aliquando pro Passiuis Actiua: è constructione autem, & regimine casuum vnus ab altero sensus dignoſcitur.

Sed non pauca sunt Verba Communia, quorum Actiua reperiuntur.

De constructione Verbi Deponentis

COMMA V.

Deponens Verbum eſt, quod passiuè vbiquè terminatum actionem plerumquè significat: raro autem passionem. Actionem significans Per se actiuum vocatur: Passionem, Per se passum.

De Prima classe Deponentium.

Prima Deponentium classis Nominatiuum agentem præmittit, accusatiuum patientem postponit: Vt δέχομαι τὴν χάριν accipio beneficium.

Δέχομαι, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι accipere.

Ἐνθυμέομαι ϰῦμαι, f. ήσομαι, p. ἐντεθύμημαι animaduertere.

Κτάομαι ῶμαι, f. ήσομαι, p. ἔκτημαι acquirere poſsidere.

Ἐξηγέομαι οῦμαι, f. ήσομαι, p. ἐξήγημαι enarrare.

Λογίζομαι, f. ίσομαι, p. λελόγισμαι } cogitare.
Σκέπτομαι, f. ψομαι, p. ἔσκεμμαι.

Καρπόομαι οῦμαι, f. ώσομαι, p. κεκάρπωμαι [fructum capere, frui, vti.

Μηχανάομαι ῶμαι, f. ήσομαι, p. μεμηχάνημαι [machinari.

Μιμέομαι οῦμαι, f. μιμήσομαι, p. μεμίμημαι [imitari.

Πυνθάνομαι (anom.) f. πεύσομαι, p. πέπυσμαι [audire.

Ἔρομαι (anom.) f. ἐρήσομαι, ind. 2. med. [ἠρόμην interrogare.

Τεκμαίρομαι conijcio, αἰτιάομαι ῶμαι pro accuso, μέμφομαι διαμέμφομαι accuso, πυνθάνομαι pro interrogo, ἡγοῦμαι pro existimo, & dux sum, ἐνίττομαι obscurè loquor, ἰῶμαι medeor, θεῶμαι specto, ἀσπάζομαι amo & saluto, μαντεύομαι vaticinor, διορίζομαι affirmo, ἀρνέομαι οῦμαι nego, ἀναίνομαι renuo, ἐπίσαμαι pro cognosco, καταμέμφομαι increpo, τιμωροῦμαι vlciscor, λῄζομαι prędor, σκήπτομαι pro excuso, σιτέομαι οῦμαι epulor, παλαμάομαι ῶμαι astutè facio, λυμαίνομαι lædo, διαχειρίζομαι interficio.

PRO-

PROSTHESIS

Verbum τεκμαίρομαι *conijcio accusatiuum vel datiuum habet, vt* τεκμαίρομαι τὺς λόγυς αὐτῦ *vel* τοῖς λόγοις αὐτῦ *conijcio ex eius verbis.*

Αἰτιάομαι ῶμαι *pro* accuso *accusatiuum cum genitiuo: vt* αἰτιῶμαί σε τῆς κακίας *accuso te malitiæ: sed pro* causam puto *sic:* αἰτιῶμαι τὴν τῦ θανάτυ ἁμαρτίαν *mortis causam puto peccatū.*

Similiter μέμφομαι, *&* διαμέμφομαι *pro* accuso: *vt* μέμφομαί σε τῆς ἀδικίας *accuso te iniuriæ.*

Πυνθάνομαι *sumptū pro* interrogo *genitiuū petit.*

De Secunda classe Deponentium

Secunda Deponentium classis post se genitiuum amat. Vt μέμνημαι τῦ πράγματος memini negotij.

Μιμνήσκομαι (anom.) f. μνήσομαι, p. μέμνημαι [meminisse.

Κήδομαι, f. κήσομαι, p. κέκημαι satagere.

Μεταποιέομαι ῦμαι, f. ήσομαι, p. μεταπεποίημαι vendicare, studere.

Ὀρέγομαι, f. ξομαι, p. ὤρεγμαι appetere.

Αἴσθομαι vel

Αἰσθάνομαι (anom.) f. αἰσθήσομαι, p. ἤσθημαι [sentire.

Ὀσφραίνομαι, f. ὀσφρανῦμαι odorari.

Ἅπτομαι, f. ἅψομαι, p. ἧμμαι tangere.

cum reliquis Verbis ad sensum spectantibus.

Ἀκροάομαι ῶμαι, f. ἀκροάσομαι auscultare,

Στοχάζομαι, f. σομαι, p. ἐστόχασμαι [collimare, in scopum intendere.

Πειράομαι ῶμαι, f. σομαι, p. πεπείρασμαι expiri.

Δέομαι, f. ήσομαι, p. δεδέημαι indigere.

Προνοθεύομαι vel θεῦμαι prospicio consulo, προνοέομαι νοῦμαι prȩuideo, prouideo, ἐφίεμαι, γλίχομαι, ἱμείρομαι vel εἱμείρομαι cupio, μεθίεμαι dimitto, προΐσαμαι adsto, ὑπερίσαμαι supersto, διΐσαμαι disto, ἐπιμέλομαι vel λοῦμαι curo, ὠνάμην vtilitatem sum assecutus; ἀπωνάμην adeptus sum, ἐπιλανθάνομαι obliuiscor, φείδομαι misereor, accuratè loquor, γεύομαι gusto, ἀπέχομαι abstineo.

PROSTHESIS

Ex his Verba quatuor etiam accusatiuum postulant, videlicet Μέμνημαι, Ἱμείρομαι, Ἐπιλανθάνομαι, Μεταποιέομαι: *Vt* μέμνημαι σοῦ, *vel* σὲ *memini tui, vel te. At* μεταποιέομαι *cum genitiuo ponitur pro assero, vendico, studeo: cũ Accusatiuo pro immuto, acquiro.*

Verba, quæ sensum significant, sæpè cum accusatiuo iunguntur.

Αἰσθάνομαι sentio, *quùm ad corporis sensum refertur,*

tur, genitiuo contentum est: vt αἰσθάνομαι τῆς κραυγῆς *sentio clamorem, idest audio.*

Ad animum quùm refertur, pro intelligo, rescisco, *Participium regit: tunc autem si persona diuersa significetur, participium accusatiuo effertur: Vt* αἰσθάνομαί σε ποιοῦντα τοῦτο *cognosco te facientem hoc, idest facere. Sin eadem persona fuerit, nominatiuo vtendum Participij: Vt* αἰσθάνομαι ἕξων *percipio me habiturum esse:* αἰσθάνομαι φερόμενος ἔξω τοῦ καιροῦ *intelligo me latum esse (vel ferri) vltra quàm tempus postulat.*

De Tertia classe Deponentium

Tertia classis Deponentium Datiuum exigit: Vt εὔχομαι τῷ Θεῷ precor Deum.

Εὔχομαι, f. ξομαι, p. εὖγμαι precari.

Θυμέομαι οῦμαι, f. ήσομαι p. τεθύμημαι) irasci.
Ὀργίζομαι, f. ίσομαι, p. ὤργισμαι)

Χράομαι ῶμαι, f. ήσομαι, p. κέχρημαι vti.

Ἕπομαι, f. ψομαι, p. ἧμμαι sequi,

Ἀπολογέομαι γοῦμαι, f. γήσομαι, p. ἀπολελόγημαι respondere pro defensione.

Ἐναντιόομαι οῦμαι, f. ώσομαι, p. ἠναντίωμαι aduersari.

Μάχομαι (anom.) f. μαχοῦμαι, μαχήσομαι, έσομαι, p. μεμάχημαι pugnare.

Λοιδορέομαι ρῦμαι conuitior, ἀνθίσαμαι, & προσίσαμαι aduersor, παρίσαμαι assisto, ἀσχολέομαι, & ἐνασχολέομαι λῦμαι incumbo, ἀποκρίνομαι respondeo; ἀνέχομαι tolero, σύναγελάζομαι associor; φιλόομαι λῦμαι concilior, ἁμιλλάομαι λῶμαι contendo.

PROSTHESIS

Dicimus εὔχομαι Θεῷ *precor Deum*, *&* εὔχομαι ἀνθρώπῳ *precor pro homine: Ibi autē Datiuus est Verbi proprius, hic communis est Commodi. Composita eius duo genitiuum petunt* καταύχομαι deprecor, imprecor, *&* ὑπέρχομαι bene precor: *At* ἐπεύχομαι imprecor, *accusatiuum.*

Verbum ἀπολογέομαι γῦμαι pro defensione respondeo, *accusatiuum loco datiui aliquando adhibet: Vt* ἀπολογεῖσθαι δίκην *dicere defensionem causæ. Aliquando præter accusatiuū etiam præpositionem cum casu: Vt* ταῦτα ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολελόγημαι *hæc pro me excusando dixi. Aliquando solam præpositionem cum casu: Vt* ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος *defendere aliquem: Et* ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα *respondebo ad accusationes.*

Λοιδορέομαι σοὶ *&* *aliquando* σὲ *conuitior tibi: Aliquando passiuè capitur pro* malè audio.

Ἀμιλ-

Ἀμιλλάομαι cum accuſatiuo & præpoſitione πρὸς: vt ἁμιλλᾶσθαι πρὸς ἀλλήλους contendere inter ſe mutuò.

De Quarta claſſe Deponentium

Quarta Deponentium claſſis geminum poſt ſe accuſatiuum habet: Vt πράττομαι τοὺς πολίτας τὸ τέλος exigo à ciuibus tributum.

Πράττομαι, f. ξομαι, p. πέπραγμαι exigere.

Ἀφαιρέομαι οῦμαι (anom.) f. ήσομαι, p. ἀφήρημαι [auferre.

Ἐργάζομαι, f. άσομαι, p. εἴργασμαι operari, [facere.

PROSTHESIS

Verbum ἐργάζομαι non niſi Atticè cum duobus accuſatiuis conſtruitur, vt εἰργάζετο τοὺς ἀνθρώπους πολλὰ κακά afficiebat hõines multis malis: Communiter autem ſic: εἰργάζετο πολλὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις faciebat hominib⁹ multa mala.

Ἀφαιρέομαι *in præſenti tempore communem habet ſignificationem: duplicem tamen accuſatiuum petit: Interdum accuſatiuum cum genitiuo: vt ἀφαιροῦμαί σε τὰ χρήματα, vel τῶν χρημάτων aufero à te pecunias.*

De Quinta claſſe Deponentium

Quinta Deponentium claſſis genitiuum poſt accuſatiuum amat: Vt ὁ Χριστὸς λελύτρωται ἡμᾶς

τῆς

τῆς ποινῆς αἰωνίȣ Christus redemit nos à pœnâ eternâ. Inde ὁ λυτρωτὴς ȣ redemptor, inclytum Christi Dei nomen.

Λυτρόομαι ȣ̃μαι, f. ώσομαι, p. λελύτρωμαι (redimere.

Ω᾽νέομαι ȣ̃μαι, f. ήσομαι, p. ἐώνημαι emere.

Ρ῾ύομαι, f. ῥύσομαι, p. ἔῤῥυσμαι liberare.

Αἱρέομαι ȣ̃μαι (anom.) f. αἱρήσομαι, p. ᾕρημαι (eligere.

Ε᾽ξαιρέομαι ȣ̃μαι eripio, παραιτέομαι ȣ̃μαι excuso, remoueo, ἀλλάττομαι commuto, ἀποδίδομαι, πρίαμαι emo.

PROSTHESIS

Verbum ὠνέομαι interdum cum datiuo post accusatiuum: Vt ὤνησαι τὴν σωτηρίαν θανάτῳ eme salutem morte.

Ρ῾ύομαι *quandoquè in sacris literis præter accusatiuum admittit ablatiuum cum* ἀπὸ: ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τȣ̃ πονηρȣ̃ *libera nos à malo.*

De Sexta classe Deponentium

Sexta verò Deponẽtium classis post se accusatiuum rei postulat cum datiuo personæ: vel contrà cum accusatiuo personæ datiuum rei: Vt δωρέομαι ἵππον σοι dono equum tibi, vel δωρέομαί σε ἵππῳ dono te equo.

Δωρέομαι ȣ̃μαι, f. ήσομαι, p. δεδώρημαι donare.

Ε᾽πα-

Ἐπαγγέλλομαι, f. λοῦμαι promittere, profiteri.
Κοινόω, f. ώσω, p. κεκοίνωκα communicare.
Ὑπισχνέομαι νοῦμαι (anom.) f. ὑποσχήσομαι, p. (ὑπέσχημαι polliceri, vouere.

Ἀνακοινόομαι, νοῦμαι impertio, ἀπεργάζομαι efficio ὑπόσχομαι vel ὑποσχοῦμαι promitto, ἀφοσιόομαι οῦμαι remitto, χαρίζομαι dono.

De Septima classe Deponentium

Septima classis constat Deponentibus Passiuis, hoc est ijs, quæ per se passionem significant.

Ante se Nominatiuo patiente gaudet, post se varijs casibus: Videlicet

Genitiuo, vt καταψεύδομαί σου mentior contra te:

Datiuo, vt συγγίνομαί σοι conuersor tecum:

Accusatiuo, vt φοβοῦμαι τὸν θάνατον timeo mortem: vbi subintelligitur præposito v. g. διὰ propter:

Præpositione & genitiuo, vt τὸ φῶς γίνεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου claritas fit à sole:

Præpositione & accusatiuo, vt καταγίνομαι εἰς τὴν πόλιν proficiscor ad vrbem.

Duobus casibus, vt προαιροῦμαι τὴν ἁμαρτίαν τοῦ θανάτου præpono morti peccatum:

Qui tamen casus conuertuntur in infinitiua, vt προαιροῦμαι μᾶλλον θανεῖν, ἢ ἁμαρτάνειν præeligo

eligo magis mori, quàm peccare.

PROSTHESIS

Deponentium Actiuorum quædam habent Actiua sua diuersam rem significantia: quædam autem eiusdem sunt significationis: vt in Latinis Impertior, *&* Impertio. *Quæ idē significant cū Actiuis, non ideò, vbi passiuè coniugantur passiuè significant, nisi in Indefinitis passiuis: vt* δέχομαι *suscipio*, ἐδέχθην *susceptus sum: & in Medijs, vt* ἐδεξάμην *susceptus sum. Interdum in Præteritis perfectis.*

De constructione Verbi Impersonalis

COMMA VI.

Varia est Impersonalium constructio. Quædam ante se nominatiuum poscunt, vel eius loco membrum orationis: Vt τοῦτο λέγεται dicitur hoc: λέγεται τὸν φίλον ἐλθεῖν dr̃ amicū venire. Sic construuntur δεῖ, χρή oportet, πρέπει decet, ἐνδέχεται contingit.

Quædam ante se genitiuum regunt: Vt χρὴ τῶν βιβλίων opus est libris.

Nonnulla nominatiuo ante se gaudēt, vel Infinitiuo vice nominatiui, post se autem datiuo: Vt ὁ μαθητὴς μέλει τῷ καθηγητῇ discipulus curæ est præceptori: Vel διδάσκειν μέλει τῷ καθηγητῇ docere curæ est præceptori.

Huius

Huius classis sunt πρέπει decet, προσήκει conuenit, ἀνήκει, συμβαίνει contingit, ἀρέσκει placet iuuat, συμφέρει confert, ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, διαρκεῖ, καταρκεῖ sufficit, ἁρμόζει congruit, ἔξεστι licet, δοκεῖ videtur: Et passiua Præterita εἴρηται dictum est, ἤκεσται auditum est, ἔγνωσται cognitum est, cum alijs Acquisitiuis: Vt εἴρηταί μοι τόδε, dictum est mihi hoc: vel εἴρηταί μοι φίλον ἐλθεῖν dictum est mihi, amicum venisse: Cui addi potest genitiuus agens cum prepositione ὑπὸ more Passiuæ constructionis, εἴρηται ὑπ' ἐκείνων dictum est ab illis.

Sunt, quæ genitiuum ante, datiuum post exigũt: vt μέλει μοι βιβλίων est mihi cura librorum: μέτεστί μοι τοῦδε πράγματος est mihi participatio huius rei.

P R O S T H E S I S

Verbum δεῖ *pro* opus est *cum datiuo personæ, & genitiuo rei collocant: Vt* δεῖ μοι χρημάτων, *quod Latinę phrasi responderet resolutum in Nomen & Verbum substantiuum* ἔνδεια ἐστὶ μοι χρημάτων *opus est mihi pecunijs.*

Similiter verbum χρὴ, *vt* χρὴ μοι τῶν φίλων, *vel* χρεία ἐστὶ μοι τῶν φίλων *opus est mihi amicis.*

Coniugationes Impersonalium habentur sup. lib. 2. Theor. 7. in Prosthesi sub initium theorematis 8.

De constructione Modorum Verbi

COMMA VII.

Indicatiuus modus Optatiui loco nonnunquam vsurpatur: Vt apud Greg. ἄδηλον ὂν, εἰ προσήσεται (pro προσήσοιτο) incertum erat, si admissurus erat (pro esset).

Etiam vice Subiunctiui: vt χριστιανῶν οὐδεὶς ἐστὶν, ὅστις μὴ ἐβαπτίσθη (pro βαπτισθείη ἂν) christianorum nullus est, qui non est baptizatus (pro sit).

Optatiuus vicissim loco Indicatiui. Sic Plato: ἔλεγες γὰρ, ὅτι ὁ Ζεὺς τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν αἰδῶ πέμψειε τοῖς ἀνθρώποις (pro ἔπεμψε) dicebas enim, quòd Iupiter Iustitiam, & Pudorem miserit hominibus (pro misit). Vbi obseruandũ est, huiusmodi constructionem fieri post particulam ὅτι, & post illas etiam ὅσπερ, ὅς, ὅσοι, ὅτε, ὡς.

Item vice subiunctiui Atticè: vt ἐὰν λίβοις pro λίβῃς quùm libaueris.

Subiunctiuus futurum tempus etiam in præsenti refert: vt ὁπόσα λείβῃς quæcunquè libaueris.

Coniũctionem sæpe subintelligit: vt πείθω, ποιῇς persuadeo, facias: pro ἵνα ποιῇς vt facias.

Seruit interrogationi dubitatiuæ: vt πότερον λῶ

λέγῃς; an dicas? πότερον σιωπᾷς; an sileas?

Infinitiuus regitur à Verbo finiti modi dupliciter.

Primò, quoties Latinè post finitum sequitur coniunctio finalis, *Vt*. Verbi gratiâ: do tibi librum, vt studeas δωρέομαί σοι βιβλίον σπουδάζειν, pro ἵνα σπουδάζῃς.

Secundò, quoties Latinus infinitus post finitum resoluitur barbarè in modum finitum precedente coniunctione *Quòd*. Verbi gr. λέγω τὸν φίλον ἔρχεσθαι dico amicum venire: seu: dico, quòd amicus venit: græcè: λέγω, ὅτι ὁ φίλος ἔρχεται. Est autem hæc constructio vt Latinis barbara, ita Græcis genuina.

Infinitiuum regunt Verba electionis & volũtatis, cuiusmodi sunt θέλω volo peto, βούλομαι volo decerno, προαιρέομαι eligo statuo.

Item Verba desideratiua vt ἐφίεμαι appeto mando permitto, ἐπιθυμέω concupisco desidero, ἱμείρομαι amo cupio, ὀρέγομαι appeto, γλίχομαι glisco cupio, ἔλδομαι curo cupio. Hæc autem desideratiua Infinito iunguntur intercedente Articulo genitiuo, vt ἐφίεμαι τοῦ σπουδάζειν appeto studere.

Tertiò Verba motum ad locum significantia: vt Io: 14. πορεύομαι ἑτοιμάσαι ὑμῖν τόπον

vado

vado parare vobis locum, pro, ad parandum. Aliquando Infinitus construitur vice Gerundij, vel Supini præmissa præpositione πρὸς, & articulo neutro, vt πορεύομαι πρὸς τὸ ἑτοιμάσαι vado ad parandum, vel vado paratum.

Infinitiuus cum altero infinitiuo continuatur: Vt ἔλδομαι σε σπουδάζειν, μανθάνειν (pro ἵνα μανθάνῃς) cupio te studere, vt discas.

PROSTHESIS I.

Infinitiuus loco finiti eleganter sequitur post nomina relatiua οἷος, ὅσος *&c. Vt* οἱ Θεοί εἰσὶν, οἷοι μὴ μεταβάλλειν (*pro* μεταβάλλουσι) *Dij sunt, qui non mutantur. Dicimus etiam* οἷος καθεύδειν *pronus ad dormiendum: &* ὅσα με ὁράειν *quantum ego videam.*

Etiam ab adiectiuis regitur: vt ἀνδρεῖος μάχεσθαι *fortis ad pugnam,* καλὸς ἰδεῖν *pulcher visu.*

Pulchrè item post adiectiuorum datiuos cũ prępositione ἐν, *quæ substantiuè et aduerbialiter sumuntur, additur infinitiuus præcedente articuli genitiuo: ea sunt* ἐν καλῷ *honestum commodum, vel honestè commodè:* ἐν καλλίστῳ *honestissimum commodissimum, vel honestissimè commodissimè, et huiusmodi alia. Dicimus itaq;* ἐν καλῷ τοῦ ποιεῖν *cõmodum ad faciendũ.*

Figu-

Figurata constructio est, ac peruenust ι᾽: ἐπειδὴ δὲ γενέσθαι, *pro* ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο *postquam autem factum est: Vbi coniunctio* ἐπειδὴ *valet idem ac* μετὰ τὸ, *quasi* μετὰ τὸ γενέσθαι *post ipsum factum esse. Similiter:* ὡς ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας, *pro* ὡς ἤκουσαν οἱ παρόντες *sicut audierunt præsentes.*

Pro Participijs Impersonalium aliquando stat Infinitiuus, vt δεῖν, *pro* δέον *quùm oporteret. Sic etiam* πλεῖν *pro* πλέον *plus.*

Infinitiuo etiā expreßo, vel tacito explicatur Græcè, quod Latinè dicitur: Vt vno verbo absoluā ἑνὶ λόγῳ δὲ εἰπεῖν (*quasi*) *vno verbo absoluere. Vel* ἑνὶ λόγῳ *vno verbo: subintellige infinitiuum* εἰπεῖν *dicere.*

Infinitiu⁹ absolutè in Inscriptionib⁹ Epistolarum ponitur, vt Ἀντόνιος Σαλμάτιος Ὀκταουΐῳ Βολδωνίῳ εὖ πράττειν *Antonius Salmatius Octauio Boldonio Sal.* (*subaudi* προστάττει)

PROSTHESIS II.

Quædam Verba in oratione ponuntur, quæ tamen ad sententiam nihil conferunt, sed prorsus abundant. Ea sunt εἰμὶ, φέρω, ἔχω, φαναι, εἰπεῖν, φθάνω. *et huiusmodi. 1. De* εἰμὶ, *vt* ἐν τῷ νῦν εἶναι, *pro* ἐν τῷ νῦν *in præsentiarum:* τῷ νῦν εἶναι *nunc. 2. De* φέρω, *vt* σοὶ δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ

καθάπερ ἐν ἀκροπόλει φέρων ὀφθαλμοὺς ἐγκατέθηκεν *tibi autem in capite velut in arce oculos imposuit (Hic abundat* φέρων *participium Verbi* φέρω.) *3. De* ἔχω, *vt* μαθὼν ἔχω, *pro* ἔμαθον *didici. 4. & 5. De* φάναι dicere, & εἰπεῖν dixisse, narrasse: *vt* ἔφη φάναι, *vel* ἔφη εἰπεῖν *inquit dixisse, pro inquit: nam illud* φάναι, *vel* εἰπεῖν *quùm idē significet cum suo verbo, superuacaneum quidem est ad sententiam, licet non ad elegantiam sermonis. 6. Similiter de* φθάνω, *vt* φθάνω ἀναλισκόμενος, *pro* ἀναλίσκομαι *consumor,* ἔφθην ποιήσας, *pro* ἐποίησα *feci,* φθάσεις πευσόμενος, *pro* πεύσῃ *sciscitaberis. Vbi obiter obserua, conuenire Verbum, et Participium in tempore. His adde* διατελέω, *vt* διατελῶ ποιῶν, *pro* ποιῶ *facio:* τυγχάνω *quoque vt* τυγχάνω ὤν, *pro* εἰμὶ *sum.*

De regimine Participij.

THEOREMA VI.

Participium cum Verbo substantiuo supplet pro Verbo adiectiuo subiunctiui Modi: Vt ἐὰν τυγχάνει γεγραφώς si scripserit.

Atticè etiã extra perfectũ subiunctiui per omnes modos, & tempora: vt ἀνῃρηκὼς ἔσομαι sustulero: οὐ γὰρ ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ὤν non erit quidem inimicus.

Secundò Participium vicem Infinitiui subit: vt οὐ παύσομαι φιλῶν non desinam amans, pro φιλεῖν amare: διατέλει σπουδάζων perseuêra studens, pro σπουδάζειν studere. Hoc in Verbis maximè perseuerandi, & desistendi. In ijs verò, quæ affectionem animi significant, Participium nominatiuo, vel accusatiuo effertur: vt μέμνημαι ἰδὼν, vel ἰδόντα pro μέμνημαι ἰδεῖν memini vidisse.

Pro Ablatiuo Latinorũ absoluto adhibetur Grecè Participij genitiuus cum suo substantiuo: vt ἐμοῦ διδάσκοντος me docente: σοῦ λέγοντος te dicente.

Aliquando subintelligitur substantiuũ ex proximè dictis in oratione: vt τυπόντων δὲ postquàm autem verberassent.

Attici Accusatiuum substituunt loco genitiui absoluti, & plerunquè præcedentibus ὡς, vel ὥσπερ: vt ὡς σὲ γράφοντα, pro σοῦ γράφοντος te scribente.

Hoc maximè familiare est in participijs Verborum Impersonalium: vt (à δεῖ oportet) δέον τὰ ἕτερα, pro δεόντων τῶν ἑτέρων quùm alias res oporteat facere: Ab ἔξεστι licet: vt ἐξὸν αὐτῷ ποιῆσαι, pro ἐξόντος αὐτῷ ποιῆσαι quùm ipsi liceat facere.

P R O S T H E S I S

Loco nominis quandoq; stat Participium, illiusq; more construitur: ut τὸ καθῆκον σοῦ *officiũ tuũ.*

Interdum redundat in oratione (sicut etiam de quibusdã Verbis dictũ est in fine superioris Theor. prosth. 2.) ut ᾠχόμην ἀπιὼν *abiui abiens, pro* ᾠχόμην *abiui:* τὸ νῦν ἔχον, *pro* τὸ νῦν *nunc.*

Cęterùm familiaris est Grecè participiorum usus pro Latinis Subiũctiuis, quando pręcedit Quũ: Vt ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκεν *homo, quùm in honore esset, non intellexit.*

Attici verò liberiùs pro cuiusuis Modi Verbo substituunt participium: ut τίς ὁ φενακίσας ταῦτα *(pro* ὃς ἐφενάκισα*) quis est, qui cõmentus est fraudem hanc?* εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου *inuẽta est in utero habens de Spiritu Sancto:* ἔχουσα *pro* ἔχειν *habens pro habere.*

Aliquando Participium nomini substantiuo coniunctum in obliquo ponitur casu, vice Verbi et Nominatiui: idquè propter præcedentem aliũ obliquũ: ut πιστεύω ἡμᾶς ὡς ἕξοντας τὴν τοῦ Θεοῦ βασιλείαν, *pro* ὡς ἕξομεν τὴν τοῦ *etc. credo nos habituros regnum Dei.*

De regimine Præpositionis

T H E O R E M A VII.

Quoniam variata significatione Præpositionum

ua-

uariatur constructio, vtrăquè hoc loco complecti necesse fuerit: Idquè carmine, vt euitetur prolixitas, & quæ ex multiplici rerum copia facilè oboritur, memoriæ perturbatio. Priùs autem tradentur Præpositiones monosyllabæ, posteriùs disyllabę.

1 E'N.

Semp E'N *In*, *Per*, & *Inter* ꝑpositura Datiuo:
Iuncta κατ' ἔλλειψιν iungitur & Patrio.

2 EI'Σ, E'Σ.

EI'Σ, E'Σ *Ad*, *In*, *Per*, *Ob*, *Vsquè ad*, *Apud*, volo iungere Quarto:
A'λλὰ κατ' ἔλλειψιν redditur & Patrio.

3 E'Ξ, E'K.

E'Ξ, aut E'K Patrio, *Ex*, *Per*, *Ab*, *Ob*: præit illa sequente
Vocali: hanc gaudet consona sola sequi.

4 ΣΥ'N, ΞΥ'N.

ΣΥ'N, ΞΥ'N Opem, aut Comitem tibi fert *Cum*, iuncta Datiuo:
ΣΥ'Nγε Θεοῖς Cum Dijs, siue fauore Deûm.

5 ΠΡΟ'Σ

ΠΡΟ'Σ *Per*, *Ab*, *Est*, *Coràm* Patrius: *Propè*, *Ad*, *Inquè* Datiuus:
Quartus *Ad*, Eἰς, *Pro*, *Sub*, *Versus*, *In*, *Ante*, *Penes*.

6 ΠΡΟ᾽.

Ante ΠΡΟ᾽ significat *Pro, Præ* (sẽperq; Secundo.
Constructũ) vt simplex fert, ita cõpositum.

7 Α᾽ΝΑ᾽.

Quarto Α᾽ΝΑ᾽ *Per* referens : atquè *In*, Σὺν iunge
Datiuo :
Compositum *Sursum*, siue *Re* significat.

8 ΚΑΤΑ᾽.

De ΚΑΤΑ᾽, *Per*, *Sub*, *Ab*, *Ex* Patrius : *Super*, Εἰς,
Α᾽πὸ, *Contra* :
Ad, *Iuxta*, *Circa*, *Tempora* Quartus habet.

9 ΔΙΑ᾽.

Per ΔΙΑ᾽, *Post*, *Ex*, *Inter*, auet Genitiuus habere :
Propter, *Per* Quartus, *Dis* benè compositum.

10 ΜΕΤΑ᾽.

Post ΜΕΤΑ᾽ Quartus, Ἐν, Εἰς : *Cum* Tertius, Ἐν,
Per, *Ad*, *Inter* :
Cum Genitiuus, *Ad*, Ἐν, vel Διὰ ritè feret.

11 ΠΑΡΑ᾽.

A ΠΑΡΑ᾽ dat Patri⁹ : dat *Apud*, *Iuxta*, atq; Datiu⁹ :
Præter, *Ad*, *In*, *Propter*, *Trans*, *Prope* Quartus,
Ab, *Ob*.

12 Α᾽ΝΤΙ᾽.

Α᾽ΝΤΙ᾽ Secund⁹ habet *Pro*, *Contra* : cõpositũ *Pro*,
Aut *Par*, aut *Contrà* : quod probat Α᾽ντίθεος.

13 Ε᾽ΠΙ᾽.

Dant

Dant E'ΠΙ' *Sub*, *Penes*, *In*, *Per*, *De*, *Super*, *Ante* Secundus:

Tertius *In*, *Pro*, *Post*: Quart⁹ *Ad*, *Ob*, *Sup*, *In*.

14 ΠΕΡΙ'.

De ΠΕΡΙ', *Præ* Patri⁹, *Pro*, *Circũ*: Tertius *Ex*, *Pro*: *Circiter*, *In*, *Circum* Quartus habere solet.

15 Α'ΜΦΙ'.

Α'ΜΦΙ' datur Patrio, *De*, pro *Circa* atquè Datiuo *Circiter*, aut *Circũ De* quoq; Quartus habet.

16 Α'ΠΟ'.

Solùm Α'ΠΟ' donat *Ab*, *Ex*, *Pręter*, *Procul*, *Aquè* Secundo:

E' μφαίνει, Priuat, compositumquè Negat.

17 Υ'ΠΟ'.

Vult Υ'ΠΟ' significans *A*, *Sub*, *Per*, *Apudquè* Secundum:

Tertius, & Quartus *Sub* modò ferre solent.

18 Υ'ΠΕ'Ρ.

Fert Υ'ΠΕ'Ρ Auxilium in *Pro*, *De*, *Super*, apta Secundo:

Supra, *Plus*, *Pręter* Quartus: itemquè *silet*.

GLOSSA

1 *E'ν Prępositio cum Datiuo significat* In, *ut* ἐν παιδοτρίβῳ *in schola*, ἐν παιδὶ *in pueritia*: Per *in sacris literis*, *ut* ἐν ὑῷ ἡμῖν ἐλάλησε *per filium nobis loquutus est*. Hebr. c. 1.

Inter, *ut* ἐν τούτῳ *inter hęc*.

Κατ᾽ ἔλλειψιν, *ideſt per defectum (intellige Datiui ſubſtantiui) iungitur genitiuo, qui ab ipſo tacito ſubſtantiuo regitur: vt* ἐν Ἀρτέμιδος *(ſubaudi* ἱερῷ *tēplo) in Dianę:* ἐν ἁγίου Παύλου *(ſubaudi* ἐπιστολαῖς *epiſtolis) in Diui Pauli.*

Proſtheſis

ἐν *aliquando cum ſuo caſu pro aduerbio ſumitur,* ἐν οἷς *quamobrem* : ἐν δέοντι *opportunè*: ἐν μέρει *viciſſim, ſigillatim*: ἐν ἀκαρεῖ *ſubitò, momentò*: ἐν βραχεῖ *paucis, in ſumma*: ἐν ὀλίγῳ *ſummatim*: ἐν κύκλῳ *circùm, vndiquè, in vniuerſum, nullo pretermiſſo*: ἐν παραβύστῳ *latenter* : ἐν παρόδῳ *obiter* : ἐν τούτῳ *interea* : ἐν ᾧ *quando*: ἐν τῷ παρόντι *in preſentiarum*: ἐν τούτῳ, ἐν τῷ δὲ *interea*.

Gloſſa

2 Εἰς *Communiter, vel* Ἐς *Atticè Accuſatiuo iuncta ſignificat*

Ad, *vt* εἰς οἰκίαν ἦλθε διδασκάλου *ad domum venit preceptoris*.

In, *vt* εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθέζομαι *in concione ſedeo*: εἰς τὸν δῆμον κακὸς *in populū improbus*:

Per, *vt* εἰς ἐνιαυτὸν τέλειον *per annū integrum*:

Ob, *vt* εἰς δυσγένειαν λοιδορεῖν τινα *ob ignobilitatem mordere aliquem*:

Vſ-

Vſquè ad, *ut* εἰς ἐμὲ ἦσαν οἶκοι *ad ętatem uſquè meam erant domus.*

Apud, *ut* εἰς βελτίονας μνηθῆναι *apud meliores mentionem habere.*

Κατ' ἔλλειψιν *ideſt per defectum* (*ſubaudi accuſatiui ſubſtantiui*) *iungitur etiam genitiuo, ut* εἰς Ἀρτέμιδος (*ſub audi* ἱερὸν *templũ*) *ad Dianę.*

Proſtheſis

εἰς *prępoſitione utendum eſt maximè in rebus inanimatis: in rebus autem animatis plerumquè utendum* πρὸς; *de qua infrà.*

Vtimur εἰς *in laudem, uel uituperationem: ut* ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα *hymnus in laudẽ Apollinis.*

Ponitur interdum cum ſuo caſu aduerbialiter: ut εἰς τοῦτο *hactenus*, εἰς τὸ φανερὸν *apertè*, εἰς τοὐμφανὲς (*pro* τὸ ἐμφανές) *in propatulum*, εἰς τοὐνδεχόμενον *pro viribus*, εἰς τὸ δυνατὸν *pro uiribus*, εἰς τὸ παρὸν *in pręſens*, εἰς τάχος *breui*, εἰς μέγα *ualde*, εἰς μακρὰν *diù procul*, εἰς τὰ μάλιστα *maximè præſertim*, εἰς τί; *cur? ad quid?* εἰς δύναμιν *quoad fieri poteſt*. εἰς καλὸν *bellè commodè*, εἰς ὅσον *quamdiù*, εἰς τὸ ἅπαξ *ſimpliciter omninò etc.*

Gloſſa

3 Ἐξ *ante nomen à Vocali cœptum*, Ἐκ *autem à Conſonante, cum Genitiuo iunctæ ſignificant*

Ex,

Ex, *ut* ἐξ ἀπραξίας πράγμα *ex ocio negotium*: ἐκ θυμȣ̃ φιλεῖν *ex animo amare*:

Per, *ut* ἐκ τῶν ὅπλων *per arma, seu ui armorum*: ἐξ ἁμαρτίας ὁ θάνατος ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον *per peccatum mors uenit in mundum*.

Ab, *ut* ἐξ αἰῶνος *ab æterno*, ἐξ ἀρχῆς *à principio*: ἐκ φύσεως δοθεὶς *à natura datus*, ἐκ πρώτης ἡλικίας *ab adolescentia*:

Ob, *ut paulò superiùs in* Per:

Prosthesis

Ἐξ, Ἐκ *cum suo casu interdum aduerbialiter ponitur: Vt* ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας *consultò*: ἐκ παλαιȣ̃ *olim*: ἐκ τȣ̃, ἐξ ὧν *propterea quod, eò quòd*: ἐξ ȣ̃, ἐξ ὅτȣ, ἐξ ὅσȣ (*subaudi* χρόνȣ) *postquàm*: ἐκ τȣ́τȣ *ex hoc tempore*: ἐκ πολλȣ̃ ἤδη *iam pridem* (*Vbi cum aduerbio* ἤδη olim quondam *quasi cum substantiuo construitur adiectiuum* πολλȣ̃).

Glossa

4 Σὺν *Communiter*, Ξὺν *Atticè Datiuum regens significat, Cum, tàm de ope, quàm de societate, et comitatu. De ope: Vt* σὺν θεοῖς *cum Dijs, Deorum fauore, Dijs exoratis. De societate, vt* σὺν δορὶ *unà cum hasta.*

Σὺν χρόνῳ *aliquanto tẽpore, ad tẽpus, tandẽ*

Glos-

Glossa

s Πρὸς *cum genitiuo significat*

Per, *ut* πρὸς τοῦ Διὸς *per Iouem (uim habet iurantis)* πρὸς τῶν Θεῶν *per Deos (uim habet obsecrantis).*

Ab *uel* A *(motus à persona)* πρὸς Θεοῦ τ' ἀγαθὰ *A Deo bona: (origo)* πρὸς μητρὸς γένος *genus à matre:*

Est *pro* interest, *ut* πρὸς ἡμῶν ἐστὶν *nostrum est, uel nostra interest:*

Coram, *ut* πρὸς Θεοῦ *coram Deo.*

Datiuo copulata significat

Prope, *ut* πρὸς τοῖς ποσὶν *prope pedes: uel*

Ad, πρὸς τοῖς ποσὶν *ad pedes.*

In, *ut* παιδία πρὸς ταῖς ἀγκάλαις κομίζουσαι *pueros in ulnis tenentes:*

Accusatiuum uerò assumens significat

Ad, *motum ad rem maximè animatam (sic ferè distinguitur ab* εἰς, *ut sup. diximus num. 2. in Prosth.) ut* πρὸς σὲ ἔρχομαι *ad te uenio:*

Εἰς, *idest motum aliquando ad res inanimatas* πορεύομαι πρὸς τὸ ἀρχεῖον *uado ad curiam:*

Pro, *ut* πρὸς ἀξίωμα *pro dignitate:* πρὸς θυμοῦ *pro animi sententia.*

Sub, *ut* πρὸς τὴν νύκτα *sub noctem:*

Versus *uel* erga, *ut* εὐσέβεια πρὸς τὸν θεὸν *religio in Deum:* In,

In, *ut* πρὸς τὸ παρὸν *in presenti, in re ipsa*: αἱ πρὸς θεὸν ἁμαρτίαι *peccata in Deum*.
Ante, *ut* πρὸς τὤγαλμα ἵςα *ante simulacrum stabat*:
Penes, *ut* πρὸς ἡμᾶς ἐςὶ *penes nos est, in nobis situm est*.

Prosthesis

Πρὸς *cum genitiuo elegantes efficit locutiones*: *ut* πρὸς τρόπȣ ἐςὶ μοὶ *est mihi conueniens*: πρὸς τινὸς εἶναι *studere, uel fauere alicui, esse ab illo, idest ipsum tueri*: *sicut Latinè etiam apud Tullium, A reo dicere, à causa bonorum stare*.
Dicitur etiam πρὸς κακȣ̃ ὂν *incommodum*:
πρός κακȣ̃ γίνεται *nocet*.
οἱ πρὸς αἵματος *consanguinei* (quasi *qui sunt ex sanguine*)
πρὸς ἐμȣ̃ *uel* ἐμὲ (*in accus.*) *quantũ ad me attinet*:
πρὸς ἡμῶν ἐςὶ *pro nobis est, nostrarũ est partiũ*:
Cum Datiuo etiam peruenustè dicimus
πρὸς τȣ́τῳ εἰμὶ *huic rei seruio, deditus sum*.
Cum accusatiuo πρὸς ἔχθραν *odij causa*:
ἡ πρὸς ἡμᾶς φιλία *amicitia, quę inter nos est*:
πρὸς ἄλλον ζῆν *alterius arbitrio et more uiuere*:
Pro comparatione, πρὸς ταῦτα *ad hæc, præ his*,
uel,

uel, si cum his comparentur:
πρὸς ὀλίγον *parumper:* πρὸς, *uel* πρὸς γε *(sine casu) præterea:* εἴκοσι, καὶ πρὸς *uiginti et amplius:* τὸ πρὸς τι *comparatio (quasi quod est ad aliquid):* πρὸς αὐτὸν αὐτὰ ς *sibi conuenienter:* πρός τὸ δοκοῦν *prout uisum fuerit:* πρὸς τὸ προσῆκον *prout unicuiquè conueniens est:*

Glossa

6 Πρὸ *semper cum genitiuo, significat*
Ante, *ut* πρὸ νίκης θρίαμβος *ante uictoriam triumphus:*
Pro *et* Præ, *ut* πρὸ θυρῶν *pro foribus: et pre foribus:*
Eadem*que extra compositionem, et in compositione significatio ut* προαγγέλλω *prænuncio etc. Sed de huius Præpositionis atq; etiã aliarũ compositione trademus (fauentibus Superis) alio Volumine, quod nunc quidem urgemus.*

Prosthesis

Hinc illæ locutiones: πρὸ δούλου δεσπότης *præstat seruo dominus:*
πρὸ ἔργου, *siue* προὔργου *quod est operæ pretium, et conducibile, et præuertendum.*
πρὸ ὁδοῦ *sicut* πρὸ ἔργου: *Item promptum, et obuium:*
πρὸ ὀλίγου *paulò ante.*

Glos-

Glossa

7 Ἀνὰ *cum Accusatiuo significat* Per: *ut* ἀνὰ ὅλον χρόνον *per omne tempus.*

Cum datiuo Poeticè fere constructum, significat

In, *ut* ἀνὰ μέσῳ *in medio:*

Σὺν, *ut* χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ *aureo cum sceptro.*

In compositione ualet Sursū *ut* ἀναβαίνω *ascendo, succresco:*

Item Re, *ut* ἀνίημι *remitto, resoluo.*

Prosthesis

Pro distributione usitatum est ἀνὰ μέρος *partim, seu in partem:*

ἀνὰ πᾶν ἔτος *quotannis, seu per singulos annos:*

ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον *acceperūt singuli denariū.*

Glossa

8 Κατὰ *cum genitiuo ualet*

De, *ut* κατὰ παντὸς εἰπεῖν *de omni re dicere:*

Per, *ut* κατὰ Θεῶν *per Deos (est iurādi forma):*

Sub, *ut* κατὰ γῆς ἀποπέμπειν *sub terrā mittere:*

Ab (*poet*) *ut* κατ' Ὀλύμποιο καρήνων *ab Olympi uerticibus:*

Ex, *uel* E, *ut* κατὰ τείχεος ῥίπτω *è muro præcipito:*

Super, *ut* κατὰ πετρῶν σπείρεις *super saxa tu seminas.*

Εἰς,

Εἰς, in, *vt* κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κατέχεε *in caput illius effudit*:

Ἀπὸ *id est* ab, de (*poet.*) *ut* κατ᾽ οὐρανοῦ *de cælo*:

Contra, *vt* κατ᾽ Αἰσχίνου λόγος *in Aeschinem oratio*, κατὰ δικαιώματος *contra ius*.

Cum datiuo etiam valet

Ad: *vt* κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ γεγένηται ὁ ἄνθρωπος *ad imaginem Dei factus est homo*:

Iuxta, *vel* secundum: *vt* κατὰ λόγον *secũdùm rationem*:

Circa: *vt* καθ᾽ ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν *circa viam hæc faciebant*.

Tempora: *vt* καθ᾽ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε *nostris temporibus id factum est*.

Prosthesis

Aduerbialiter sumitur κατὰ *cum suo casu*: *Vt* κατὰ παντὸς *in vniuersum*, *id est de omnibus*: καθ᾽ ὅ *secundùm quòd, cuius causa*: κατὰ πρόσωπον *coràm, in faciem, in conspectu omniũ*: κατὰ τὰ αὐτὰ *eodem modo*: κατ᾽ ἔτος *annuatim*: κατ᾽ ἄμφω *vtrinquè*: κατ᾽ ἄνδρα *viritim*: κατ᾽ ὀλίγον *paulatim*: κατὰ μέρος *uicissim, sigillatim*.

Hinc illæ loquendi formulæ: καθ᾽ ἑαυτοῦ μέρος *secundùm suam partem, quantùm in se fuit*: κατὰ τὴν ἐμὴν *pro mea sententia*: κατ᾽ αὐτὸ

eodem tempore: καθ' ἑαυτὸν secum ipse solus: κατ' ἐμὲ pro meis uiribus: κατὰ Θεὸν instinctu diuino, diuinitùs: κατὰ τύχην fortè fortuna.

Glossa

9 Διὰ cum genitiuo hęc exprimit

Per, ut διὰ πυρὸς, καὶ μαχαιρῶν per ignem, & enses:

Post: ut δι' ἔτους τρίτου post annum tertium:

Ex, ut δι' ἀλφίτου πεποιημένος ex farina compositus:

Inter, ut διὰ πάντων θέας ἄξιος inter omnia dignus spectatione.

Cum accusatiuo sibi uult

Propter, ut διὰ σὲ ταῦτα ποιῶ propter te hac facio.

Per, ut δι' ἄγνοιαν παρενόμησα per ignorantiam uiolaui legem:

Dis in compositione, ut διαρπᾶν diuidere. Sed de compositione alibi fusiùs.

Prosthesis

Aduerbiales fiunt illæ locutiones διὰ μακροῦ, διὰ πολλοῦ (subintellige χρόνου) diù; multo pòst, idest longo tempore: sic etiam διὰ χρόνου: λέγειν διὰ πλιόνων dicere pluribus, (subaudi uerbis) λέγειν διὰ βραχιόνων, uel διὰ βραχέων dicere paucis: δι' ἡμέρας interdiù, per diem: διὰ τέλους

con-

continuè assiduè.

Eleganter item usurpatur διὰ βίου *per totā uitam:* δι' αἰῶνος *per totum æuum: unde* ἡ δι' αἰῶνος σωτηρία *sempiterna salus:* διὰ ἐμέ γε *quantum in me est.*

Glossa

10 Μετὰ *cum Accusatiuo significat*

Post, *ut* μετὰ τὴν ἑορτὴν *post festum:*

Ἐν in, *ut* μετὰ χεῖρας εἶχεν *in manibus habuit:*

Εἰς in, *ut* μετὰ νείκεα με βάλλει *in iurgia me conijcit:*

Datiuo interdum adherens significat

Cum, *ut* μετὰ σφίσι ἀρθμὸν ἔθεντο *cum ipsis amicitiam fecerunt.*

Ἐν in, *ut* μετὰ πᾶσιν Ἀργείοισι *in oībus Argiuis:*

Per, *ut* μετὰ χερσὶν *per manus:*

Ad, *ut* μετὰ τοῖσι γενέσθω *ad illa accedat.*

Inter, *ut* μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην *inter Cretenses eram.*

Genitiuo iuncta sumitur pro

Cum, *ut* ἡδὺς μετὰ φίλων ὁ βίος *suauis cum amicis uita:*

Ad, *ut* μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι *ad se exercēdū:* μετὰ τῆς αἰτήσεως τῆς συμμαχίας *ad poscendam societatem:*

Ἐν, *uel* Διὰ: *ut* μεθ' ὅπλων *in armis, uel inter arma.*

 Glos-

Glossa

11 Παρὰ cũ genitiuo significat motũ expressũ per A, ut παρὰ Θεῦ τ᾽ ἀγαθὰ à Deo bona: παρ᾽ ἐμῦ δῦναι de meo dare.

Cum datiuo autem, rei ferè animatæ, significat

Apud, *ut* παρ᾽ ἐμοὶ *apud me*:

Iuxta, *ut* ὁ κύων παρ᾽ ἐντέροις *canis iuxta intestina*.

Cum accusatiuo redditur per

Præter, *ut* παρὰ γνώμην *preter opinionem*:

Ad, *ut* παρὰ σὲ ἔρχομαι *ad te uenio*:

In, *ut* παρ᾽ αὐτὸν τὸν καιρὸν *in re presenti, in presentiarum*:

Propter, *ut* παρὰ τί *propter quid, quamobrem*:

Trans, *uel* Vltra, *seu* Supra: *ut* ὡραῖος παρὰ τῦς ὑῦς τῶν ἀνθρώπων *speciosus forma supra filios hominum*:

Prope, *ut* τὴν πορφύραν παρὰ πορφύραν *purpuram prope purpuram*:

Ab, *ut* παρ᾽ ὅλον τὸν βίον *à tota uita, uel per totam uitam*:

Ob, *sicut sup. dictum est* Propter.

Prosthesis

Prepositiones motum, à, significantes sunt ἀπὸ, ἐξ, παρὰ, πρὸς: *sed due priores motui à loco congruunt: posteriores autem motui à persona.*

Παρὰ

Παρὰ *cum accus. quandoq; intermissionem significat: ut* ἔτος παρ' ἔτος *alternis annis: item* παρ' ἔτος *alternis annis:* παρὰ μῆνα *alternis mensibus:* παρ' ἡμέραν *alternis diebus:* παρὰ μέρος *uicissim, alternis uicibus: Et* παρὰ μίαν ἡμέραν *alternis diebus (& num. plur.)* παρ' ἡμέρας πέντε *quinto quoq; die:* παρ' ἡμέρας ἑπτὰ *septimo quoq; die &c. Item* παρὰ τρίτην ἡμέραν *tertia quoq; die, idest dierum singulorum interuallo: Extra tempus etiam de aliarum rerum intermissione: ut* παρ' ἕνα χορεύονται *alternatim ducunt choreas.*

Interdum refertur ad idem tempus: ut παρὰ τὸ δεῖπνον *tempore cœnæ, inter cœnandum.*

Aduerbialiter dicimus παρ' ὅσον, *uel* παρ' ὅσα *uel* παρ' ὃ *quatenus, quoniam:* παρ' οὐδὲν *pro nihilo:* παρὰ πολὺ *pro multo, & pro modico: &* παρὰ τοσοῦτον *tàm multùm, & tàm parùm.*

Glossa

12 Ἀντὶ *cum genitiuo sonat*

Pro *seu* loco, vice, *ut* πρόθεσις ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος τεθεῖσα *præpositio pro aduerbio posita: seu loco, seu vice aduerbij p sita.*

Contra, *ut* ἀντὶ σοῦ *contra te: etiam pro te:*

In compositione significat

Pro, *ut* ἀντίχαρις *retributio p accepto beneficio:*

Par *apud antiquos : item* Contra : *ut* ἀντίθεος *æquiparandus Deo, & contrarius Deo.*

Prosthesis

Dicimus etiã ἀντ' ἡμέρας (*in genit.*) *p totum diẽ.*

Aduerbialiter sumimus ἀνθ' ὧν *&* ἀνθ' ὅτε *quare, quamobrem, eò quòd, propterea quòd, p eo quòd.*

Glossa

13 Ἐπὶ *cum Genitiuo significat*

Sub, *ut* ἐπὶ Ἀλεξάνδρε *sub Alexandro, pro* τῦ ἄρχοντος, *idest Alexandro Principe:*

Penes, *ut* ἐπὶ τῦ δήμε ἔσω *penes populum esto*

In *cum statu, ut* ὀρχέμενος ἐπὶ τῶν θεάτρων *saltans in theatris: Et cum motu Atticè: ut* ἐπὶ σκοπῦ τοξεύειν *in scopum iaculari:* ἐπ' οἴκε ἀπῆλθον *in domum abij.*

Per, *ut* ἐπὶ σχολῆς *per otium:*

De, *ut* ἐπὶ τῶν φονικῶν καθεστῶτες *de cæde Iudices constituti:*

Super, *ut* ἐφ' ἵππε χρυσοχαλίνε *super equo aureum frenum habente:*

Ante, *ut* ἐπὶ θυρέων *ante fores:*

Cum Datiuo autem sonat

In, *ut* ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων *in arbitrio Regis sunt res subditorum: Et (pro contra)* ἐπὶ τῷ δήμῳ *in populum.*

Pro, *ut* ἐπὶ μισθῷ *pro mercede:*

Post,

Post, *ut* ἐπὶ τούτοις πολλ' ἕτερα διεξήει *post hæc, multa alia narrabat.*

Cum Accusatiuo demum hæc valet

Ad *cum motu, ut* ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων *ad proprium uomitum canis:*

Ob, *ut* ἐπ' ἀργύριον πρὸς μὲ ἦλθες *ob argentum (uel argenti causa) ad me uenisti:*

Super, *ut* ἰέναι ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν *iter habere super terram:*

In, *ut* ἐπ' οἶκον ἦλθον *in domum ueni. Et (pro contra) ut* ἐπὶ τὸν δῆμον *in populum.*

Proithesis

Ἐπὶ *cum genit. officiũ exprimit, ut* ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν *Ab epistolis. Repete quæ tradidimus lib. 2. theor. 5. com. 1. de Præposit.*

Cum Dat. accessionem significat, ut νεκροὶ τετρακόσιοι ἐπὶ μυρίοις *mortui quadringenti supra decies mille. Pactum quoquè, et conditionem ut* ἐπὶ ἴσῃ, καὶ ὁμοίᾳ *æqua conditione.*

Cum Accus. uel Genit. importat tempus, ut ἐπ' ἐμοῦ *tempore meo, mea ętate:* ἐπὶ κυνὶ *tempore caniculæ.*

Aduerbialiter sumitur: ut ἐπὶ χρόνου *aliquandiù,* ἐπὶ τέλει *nouissimè,* ἐπὶ πᾶσι *deniq; postremò,* ἐπὶ τὸ πλεῖστον *plerunq; plurimùm,* ἐπὶ τὸ πολὺ *magna ex parte,* ἐφ' ὅσον *uel* ἐφ' ὅσα *(Atticè) qua-*

quatenus, ἐφ' ὃ *secundum quod*, *cuius causa*: ἐφ' ᾧ, *uel* ἐφ' ᾧτε (*Ionicè*) *quamobrem*.

Sed ἐφ' ᾧ *uariè constructum*, *uaria significat*. *Cũ præterito perfecto uel indefinito Indicatiui sonat* quare: *ut* ἐφ' ᾧ ἔγραψεν *quare scripsit*: *Cũ futuro*, eò vt: *ut* ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιεῖται *eò ut viros accipiat*: *Cum Infinitiui præsẽti*, *præterito*, *& futuro* ad, vt. *Dicitur &* ἐφ' οἷς *in eo quod*, *pro eo quod*.

Glossa

14 Περὶ *cum genitiuo pro his accipitur*

De, *vt* περὶ τῶν ἀνθρώπων *de hominibus* (*est particula memoratiua*.

Præ, *vt* περὶ πάντων *præ omnibus* [*est comparationis*, *& excellentiæ*:

Pro, *vt* περὶ σοῦ μάχομαι *pro te pugno*:

Circùm, *vt* περὶ τοῦ σπέιεος *circa speluncam*.

Cum datiuo hæc refert,

Ex, *vt* ὃν περὶ κῆρι φίλει *quem ex animo diligebat*:

Pro, *vt* περὶ τῇ Πελοποννήσῳ δειμαίνω *pro Peloponneso sum solicitus*:

Cum accusatiuo sic refert

Circiter, *vt* περὶ τρίτην ὥραν *circiter tertiam horam*

In, *vt* περὶ τὸν δεξάμενον κακὸς γενόμενος *in*

eum,

eum, à quo exceptus fuit, ingratus: χρυσὸς περὶ ἡμᾶς ἀνὴρ *benignus erga nos uir.*

Circum, *ut* ἡ ἀνδρεία περὶ τὰ φοβερὰ *fortitudo circa terribilia (subintellige) uersatur.*

Prosthesis

Apud Poetas Περὶ *cum genitiuo sumitur etiam pro* Circum, *relatum non tàm ad locum, ut in exemplo superiori: quàm ad materiam: ut* περὶ πολέμου βουλευόμεθα *de bello [uel circa bellum] consultamus.*

Sumitur, & pro ἕνεκα *gratia causa: ut* ἑλκόμενος περὶ πραγματίου *distractus negotioli causa.*

Cum genitiuo, & simul Verbo ποιέω *æstimationẽ exprimit: ut* περὶ πολλοῦ ἂν ποιησάμην *magni facerem:* περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαι *nihili facere: Præsertim in Comparatione: ut* περὶ πλείονος σὲ ποιέω ἐκείνου *pluris te facio, quàm illum:* περὶ ἐλάττονος σε ποιέω ἐκείνου *minoris te facio quàm illum: seu: contemno te præ illo.*

Interdum cũ Verbo substantiuo copulatur: ut περὶ πολλοῦ ἡμῖν τυγχάνει ὢν *magni fit apud nos.*

Glossa

25 Ἀμφί *genitiuo seruiens significat*

De, *ut* ὁ λόγος ἀμφὶ ἀστέρων *sermo de cælo:*

Etiam datiuo, sed poeticè: ut ἀμφ' ἐμοὶ *de me.*

Vtrique casui, ac preterea accusatiuo, valet

Circa, Circum, *ut* ἀμφὶ τῆς πόλιος οἰκοῦσι *circa urbem habitant*: ἀμφὶ σοὶ *circum te*: ἀμφὶ τὸν κάμινον *circa fornacem*:

Accusatiuo iuncta, significat etiam

Circiter *seu* fermè, *ut* ἡμέρα ἤδη ἀμφὶ τὸ λυκαυγές *diluculum fermè est*:

De, *ut* ἀμφὶ τὰς συνθήκας *de fœdere*.

Prosthesis

Aliquando cum datiuo significat Pro: *ut* ἀμφ' αὐτῷ *pro illo, illius causa*.

Præcedente articulo præpositiuo numeri plur. et subsequente accusatiuo singul. nominis Proprij sumitur Atticè loco nominis ipsius Proprij in num. sing. ut οἱ ἀμφὶ Πρίαμον *pro* ὁ Πρίαμος *Priamus. Sed repete super hac re librum 2. theor. 5. com. 1. sub finem.*

Hac tamen formula interdum exprimit comites, uel socios illius, cuius proprium nomen affertur: ut οἱ ἀμφὶ τὸν ἅγιον Παῦλον *comites* * *Sancti Pauli, eius socij, sectatores: Quem titulum iactare meritò potest Congregatio mea, quæ Clericorum Regularium Diui Pauli nuncupatur: eius nimirum Apostoli clientelam peculiarem adepta, cælestem sectata doctrinam, traducendorum ad Christum animorum*

morum institutum, ac studium exemplo, sermone, officijs charitatis amplexa.

Glossa

16 Ἀπὸ *cum genitiuo solùm constructa significat* Ab, *ut* ἀπὸ τῆς πόλεως *ab urbe*: ἀπ' Ἀθηνῶν *Athenis* [*motū à loco*] ἀπ' οἴκου εἶναι *domo abesse*:

Ex, *ut* ἀπὸ πολέμου ἐφθάρησαν *ex bello attriti sunt*:

Præter, *ut* ἀπὸ τοῦ σκοποῦ *præter intentionē, præter propositum, & consilium*:

Procul, *ut* ἀπὸ τῆς πατρίδος *procul à patria*:

A, *seu* Post, *ut* ἀπὸ δείπνου *à cęna, post cęnā*. *In compositione verò tria efficit. 1.* Ἐμφαίνει, *idest repræsentat magis rem, adiuncta emphasi: 2. priuat, ut* μανθάνω *disco*, ἀπομανθάνω *dedisco: 3. negat, ut* ἀγορεύω *dico*, ἀπαγορεύω *denego*.

Prosthesis

Hoc interest inter ἀπὸ, παρὰ, *&* ὑπὸ: *quòd* ἀπὸ *cum inanimatis iungitur: reliquę duæ cum animatis, quanquàm non semper.*

Aduerbialiter ponitur, ut ἄποθεν *procul*, ἀφ' οὗ *ex quo*, ἀφ' ἐὰν *propterea*, ἀπ' ἄρτι *post hoc, ex hoc tempore*: ἀπ' ἐκείνου *iam, tùm, ex illo tempore*; ἀπὸ μέρος *aliquantulùm, ex parte*: ἀπὸ

τότε ex eo tēpore, ἀπὸ ταυτομάτε ultrò, ἀπὸ τύχης fortuito, ἀπ' ἄρτι amodo.

Interdum abundat in oratione, ut ἀπὸ νόσφιν (pro νόσφιν) sine, seorsim: ἀπ' ἐρανόθεν (pro ἐρανόθεν) cælitus.

Vsurpatur pulchrè ἀπὸ τὸ σόματος εἰπεῖν, ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν memoriter recitare. ἀπὸ τρόπε alienum ab honestis moribus: cui opponitur πρὸ τρόπε: sicut Latinè è re, & ab re opponuntur.

Glossa

17 Ὑπὸ cum genitiuo sonat

A, ut φιλεῖται ὑπὸ τῦ διδασκάλε amatur à præceptore.

Sub, ut ὑπὸ κόλπε τὰς χεῖρας ἔχειν sub sinu habere manus:

Per, ut ὑπὸ κήρυκος προηγόρευσε τοῖσιν Ἴωσιν per pracones edixit Ionibus:

Apud, vt ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν μεγάλῳ ὢν ἀξιώματι quùm apud Grecos in magna esset ueneratione:

Cum datiuo, et accusatiuo ferè significat

Sub (tempus) ut ὑπ' ἠῶ sub auroram: (locum) κοῖτῃ ὑπὸ πέτρῃ cauo sub saxo: [subiectionē] ὑπὸ δεσπότῃ μένω sub domino maneo, ideft subiectus domino, sub eius imperio: ὑφ' ἑαυ-

τὰς ποιοῦνται *sibi subijciunt*,

Prosthesis

Interdum ὑπὸ *causam significat propter quam*: *ut* ὑπὸ ταύτης τῆς ἀσχολίας, οὐδὲν τῶν οἰκείων πρᾶξαι σχολή μοι γέγονε *propter hanc occupationē nihil rei familiaris agere mihi licuit*.

Nonnunquam sonat cum, *ut* ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προῄει *cum lumine multo procedebat*.

Glossa

18 Ὑπὲρ *cum genitiuo significat*

auxilium *in*, Pro, *ut* ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος *pro Ctesiphonte oratio*: ὑπὲρ ἡμῶν πρέσβευε *pro nobis intercede*, ὑπὲρ ἡμῶν προσεύχε *pro nobis ora*:

De, *ut* ὑπὲρ ἧς διαλέξομαι ἐν οἰκείῳ τόπῳ *de qua disseram suo loco*:

Super, *ut* ὑπὲρ τῆς γῆς *super terram*:

Cum accusatiuo autem

supra, *ut* τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς *ea quę sunt supra nos uel supra nostrum captum*:

Plus, *ut* ὑπὲρ ἡμᾶς λέγεται *plus dicitur, quàm capi à nobis queat*.

Præter, *ut* ὑπὲρ τὸ ὕδωρ ἐγχεόμενον λέγειν *pręter aquam effusam orare (tractum à more forensi, Oratores enim dicebant per totum id tempus, quo effundebatur aqua è clepsydra*:

qua effusa imponebatur iis silentium.)

Silet interdum, hoc est subauditur ὑπὲρ ante casum, ut ὧν ἔπαθεν, ὀργὴν ἔχει (ὧν, pro ὑπὲρ ὧν) pro his, quę passus est, iracundiam habet.

Prosthesis

De Pręposítionibus generatim

Non rarò subauditur Pręposítio ante casum, ut proximè adnotauimus in ὑπὲρ §. Silet. Pręterea vbicunq; ponitur δυοῖν θάτερον: ut μὴ αἴτει μεγάλα, ἵνα δυοῖν θάτερον, ἢ τυγχάνων etc. pro διὰ, vel κατὰ δυοῖν θάτερον ne per alterũ horum, aut etc.

Poetæ sæpiùs composita ex præpositionibus verba dissoluunt: ut pro ἐξεγέλασα δὲ, dicunt ἐκ δ' ἐγέλασα (interposita dictione δὲ) aliquando pluribus interpositis: ut οἱ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο ἤσθιον pro κατήσθιον etc. Contrà vero sępe componunt dissolutas, ut pro κοιρανέουσι κατ' ἰθάκην dicunt ἰθάκην κατακοιρανέουσι.

Pręposítio suo casui sępe postponitur. Monosyllaba quidem apud Poetas etiam in fine carminis, ut occurrentibus exemplis patebit. Dissyllaba uerò etiam apud alios solutę orationis Scriptores, qui in penultimam retrahunt accentum acutum, pręter διὰ, et ἀνὰ. Eximuntur à postpositione ἀντὶ, ἀμφὶ, et vbi additur, ι,

ut κατὰ, παρὰ, ὑπὲρ. *Quando* ἐν *assumit*, ι, *inuertitur tàm in stricta, quàm in soluta oratione, ut et aliæ disyllabæ prępositiones.*

De regimine Aduerbij

THEOREMA VIII.

COMMA I.

Ista libenter habent genitiuū Aduerbia post se.
Temporis, & Numeri, Causæ, Similisq; Lociq;
Ordinis, & quæ Seiungunt, Cælantq;, quibusq;
Copia profertur, nec non Exceptio, & Ira,
Quæq; à nominibus patrium formantibus orta.

Glossa

Aduerbia, quæ genitiuo seruiunt, sunt hæc

Temporis, ut πρωὶ *intempestiuè*, πρωὶ τῆς ἡμέρας *diluculo diei, matutino tempore*: ὀψὲ *serò*, ὀψὲ τῆς ἡμέρας *inclinante die*. ὀψὲ τῆς ἡλικίας *ętate vergente*: εὐθὺς *statim*, εὐθὺς τοῦ ἀρίστου *statim à prandio*.

Numeri, vt ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ *semel in anno*:

Causæ, vt ἕνεκα τῆς ἀληθείας *propter veritatem*: ἕκατι τοῦ κέρδους *lucri causa*: χάριν σοῦ *tui gratia* (*Atticè cum accus.* χάριν σε).

Similitudinis, ut δίκην οὐρανοῦ *instar Cęli*.

Loci, vt πρόσθε θυρῶν *ante fores*: κατόπιν ἐνιαυτοῦ *post illum annum, vel subsequente anno*: κατόπιν ἡμέρας *postridie*: ἔξω τῆς πόλεως *extra ciui-*

ciuitatem: πλησίον, *uel* ἐγγὺς τοῦ οἴκου *prope domum*: εὐθὺ τῆς πόλεως *recta ad urbem*.

Ordinis, ut ἐχομένως τούτων *post hęc*.

Separationis, ut χωρὶς τῶν ἄλλων *separatim ab alijs*: ἀπάνευθε πόνων *sine labore*:

Celandi, ut λάθρα τῶν ἄλλων *clam alijs*.

Copię, ut ἅλις τοῦ ἁλὸς *sat salis*.

Exceptionis, ut παρεκτὸς τῶν χρημάτων *excepta pecunia, uel præter pecuniam*.

Iræ, seu Indignationis, ut φεῦ τοῦ λόγου; *Papę quid audio?*

Quæ deriuantur ex Nominum plurali genitiuo, ut ἀξίως τῶν προγόνων *dignè maioribus*.

Hùc spectant deducta à Comparatiuis, et Superlatiuis, ut μᾶλλον τῆς φύσεως *magis quàm natura ferat*: μάλιστα πάντων *maximè omnium*.

COMMA II.

Cum Recto, aut Quarto iunges, quæ Aduerbia monstrant.
Sed quæ sparsa gregant, casum petiere datiuum,
Et quorum pariter dandi sibi Nomina casum
primæua exoptant ὁμοφώνως indicat ἄλλοις:
Nonnulla vtriuis, Patrio, Ternouè ministrant.
Sed quæ Iurandi sunt, Quartū assumere poscunt.
Exclamantis at ὦ, Mirantis, siue Vocantis

ex-

excepto terno, casus sibi subijcit omnes.
Inuocat in Patrio Græcus, casuquè Vocandi.
Φεῦ, οἴμοι patrium: rectum quoq; postulat οἴμοι.
Ἔλλειψις casum solum non rara relinquit.

Glossa

Aduerbia Demonstrandi nominatiuo, vel accusatiuo hærent, ut ἴδε ὁ ἄνθρωπος, *uel* ἴδε τὸν ἄνθρωπον *ecce homo.*

Congregandi datiuo, ut ἅμα τοῖς ἄλλοις *simul cum alijs:*

Etiam illa, quę fiunt à nominibus datiuum regentibus, ut ὁμοφώνως τοῖς ἄλλοις *conuenienter alijs:*

Nonnulla Genitiuo, uel Datiuo seruiunt: ut πλησίον σου, *uel* σοι *prope te.*

Aduerbia Iurandi, accusatiuo, ut μὰ τὸν Ἀπόλλω *non per Apollinem,* νὴ τὸν Δία *ita per Iouem:*

Aduerbium ὦ *exclamantis, admirantis, & uocantis, quale est* o *Latinum, seruit omnibus casibus, prętęrquam datiuo. Nominatiuo, ut* ὦ λόγος ἄξιος *o digna oratio: genitiuo, ut* ὦ τῆς ἀναισχυντίας *o impudentiam: accusatiuo, ut* ὦ ἐμὲ δειλὰν *o me miseram: uocatiuo, ut* ὦ Ζεῦ τί λέξω; *o Iupiter quid dicam?*

Inuocatio uocatiuo, & genitiuo effertur, ut ὦ Θεοὶ τῆς συμφορᾶς *o Dij rem calamitosam: Vo-*

catiuus

catiuus autem uertitur aliquando in genitiuum cum prepositione πρὸς, *ut* ὦ πρὸς τῶν Θεῶν τῆς συμφορᾶς

Φεῦ heu, & οἴμοι hei mihi *cum genitiuo, ut* φεῦ τῆς ἀτιμίας *heu ignominiam*: οἴμοι τῶν ἀγρῶν *hei mihi ob agros* [idest *perditos*] οἴμοι *etiã cum nominatiuo, ut* οἴμοι κακοδαίμων *heu ego infelix*.

Per figuram ellipsin ponitur casus aduerbio subintellecto: ut τῆς ὠμότητος [*subintellige* ὦ] *ò crudelitatem. Sicut ex aduerso ponitur* ὦ *sine casu, ut et Latinè Virgil. ò cohibete iras:*

PROSTHESIS I.

Aduerbia superlatiua suam uim augent adiectione particulæ ὡς, *ut* ὡς λαμπρότατον *quàm splendidissimum: Vel etiam* ὅτι, *ut* ὡς ὅτι λευκότατον *perquàm candidum.*

Etiam positiua siue præposito ὡς, *siue postposito, ut* ὡς ἑτέρως *longè aliter*, θαυμασίως ὡς ἄθλιος *mirum in modum miser*, ὡς ἀληθῶς *quàm verè*.

Aduerbia qualitatis eleganter construuntur cum Verbis ἔχω habeo, διάκειμαι affectus sum, διατίθεμαι vtor, statuo de re aliqua: *Vt* ἐνδεῶς *parùm, tenuiter*: ἐνδεῶς ἔχω *indigeo*: πονηρῶς *prauè, malè*: πονηρῶς διάκειμαι *malè affectus sum. etc.*

Inter-

Interdum suus additur Aduerbio casus, ut ἀφειδῶς ἔχει χρημάτων *prodigus est pecuniæ:* ἀπείρως ἔχει τῶν ἐν ἀγορᾷ *imperitus est rerum forensium.*

Verbo ἔχω *vnà cum Aduerbio qualitatis additur casus genitiuus, etsi is ab Aduerbio nō regatur: ut* πῶς ἔχεις γνώμης; *quæ est tua sententia?*

PROSTHESIS II.

Aduerbia hæc sibi inuicem in oratione respondent τῆμος *et* ἦμος, τότε ὅτε, τέως ἕως, τηνίκα ἡνίκα, τόφρα ὄφρα.

Optatiua illa εἴθε, αἴθε, ὡς vtinam *cum Verbi* ὀφείλω *(debeo) imperfecto, et Indefinito 2. construuntur sequente Infinitiuo de secunda tantùm persona, ut* ὡς ὤφελες αὐτόθι ὀλέσθαι *utinam ibi periisses.*

Sed εἴθε *etiam Infinitiuum amat præcedente accusatiuo: ut* εἴθε σε ποθεινὸν γενέσθαι *utinam tu amabilis esses.*

Ὡς, ὥστε vt, ἐπειδὴ postquàm, πρὶν, πρὶν ἢ priùsquam *eleganter cum Infinitiuo iunguntur. ut* πολλάκις γέγονεν, ὥστε τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι *sæpe accidit, ut, qui potentiores essent, ab imbecillioribus vincerentur:* πρὶν εἰπεῖν *priusquàm diceret. etc.*

Atticè

Atticè ὡς *cum accusatiuo ualet* πρὸς *vel* εἰς, *vt* ὡς Μακεδονίαν *ad Macedoniam.*

Aduerbia eiusdem significationis continuata, ex positiuis uim accipiunt Superlatiuorum, ut μάλα σφόδρα *(valde valde) maximoperè: sic* πάνυ σφόδρα *omninò.*

Negatio repetita nonnunquam affirmat, vt: οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως, οὐκ ἐξελῶ *nō ita est, non eÿciam (pro) omnino eÿciam:*

Nonnunquam vehementiùs negat: ut οὐκ μὴ ποιήσω *nequaquam faciam. Et Ioan. 15.* χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν *sine me non potestis facere nihil (nihil pro quidquam)*

Pro nisi, *et* quin *aliquando ponitur.*

Aliquando Negatio abundat, ut ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον *(vbi* μὰ *abundat) per hoc sceptrū.*

De regimine Coniunctionis

THEOREMA IX.

E Coniunctionibus quædam antecedunt, quædam autem consequuntur orationem, vel dictionem, vel vtramq;

Antecedunt quidem orationem ipsomet initio hæc ἀτὰρ *sed, siquando, propterea, cęterū,* & αὐτὰρ *sed, postquàm.*

Paulòq; post initium ponuntur μὲν *quidem, tamen, et* γὰρ *enim, nè* (interrogatiuè) vt σὺ γάρ; tunè?

Di-

Dictionem antecedunt τὲ, καὶ *et*, ἆρα [quùm dubitationem significat] *an, num*: ἀλλὰ *sed*, ἀλλάμην *at verò, atqui*: Vt νύκτας τε, καὶ ἤματα noctu, & diu.

Dictionem simul, & orationẽ Causales omnes ut ὅτι, διότι, ἕνεκα, ἐπεὶ &c. *quia, nam*: Excipe γὰρ *enim*.

Consequuntur autem orationem ῥὰ *vtique*, καὶ *et*, quùm præcessit ὁμοίως *perinde, peręquè, non secus*.

Dictionem verò Coniunctiones encliticæ τε κεν, κε, γε, περ: vt οἷοςτε pro οἷος *qualis*: οὐκεν vel οὐκε, pro οὐ *non*: σύνγε, pro σὺν *cum*: ὅσπερ pro ὅς *qui*.

Dictionem simul, ac orationem δὲ *verò*, quoties præcesserit μὲν *quidem*.

Coniunctiones autem non soli subiunctiuo seruiunt, verùm & alijs pleræquè Modis: Vt εἰ *si* Indicatiuo, Optatiuo, subiũctiuo: sic etiam illæ ἐὰν, ἤν, ἄν, *si*, ἵνα, ὡς, ὥστε, ὅπως *ut*, μὴ *ne* & aliæ huiusmodi.

Coniunctio tamen κἄν (pro καὶ ἂν) *etsi, quod si sin* subiunctiuo ferè contenta est: pro *atque adeo, etiam*, Optatiuo, & Indicatiuo: pro *siue* geminatur. ὡς, & ὥστε sæpiùs Infinitiuo, & Indicatiuo. *Repete sup. Theor. 8. Prosth. 2. §. 3.*

Ἄν verò potentialiter ſumpta omnibus inſeruit Modis (Repete lib. 1. theor. 8. in fine. Et lib. 2. ſub finem theor. 6. Proſth. 2. de Modis potentiali, & permiſſiuo, pag. 307.) Indefinitè verò, & Indeterminatè ſumpta, Cōiunctiuo ſæpius, Optatiuo aliquando ſeruit

Ὅτι *quòd* Indicatiuo, & Subiunctiuo:

Ὅταν, ὁπόταν *quando*, *ſi quando*, ἐπάν, ἐπειδάν *poſtquàm* Subiunctiuo:

Ἐπεὶ *nam*, ἐπειδὴ *poſtquàm*, *quoniam* Indicatiuo:

De regimine Communi

THEOREMA X.

Tandem perſtringendum Commune regimen his capitibus. Sunt autem numero tredecim, videlicet: Locus, Tempus, Materia, Pretium, Exclamatio, Caſus abſolutus, Cauſa, Inſtrumentum, Exceſſus, Quantitas, Cōmodum, Spatium, Modus. Quæ quomodo efferantur, ſic habe.

De Loco

COMMA I.

Status in loco quinque modis effertur. I. Datiuo caſu cum præpoſitione ἐν, vt διατρίβει ἐν Μεδιολάνῳ moratur Mediolani: ἐν ἀγορᾷ in foro. II. Datiuo ſine præpoſit. in nominibus proprijs locorum, vt διατρίβει Μεδιολάνῳ. III. Ge-

Genitiuo cum ἐπὶ, vt ἐπὶ Μεδιολάνου Mediolani, ἐπ᾽ ἀγροῦ ruri. IV. Accusatiuo cum κατὰ, vt κατ᾽ ἐρημίαν in solitudine. V. Aduerbio ex nomine facto, ut Μεδιολανόθι. *Repete lib. 1. theor. 7. prosth. 2.*

Motus ad locum, quinque itidem modis. I. Accusatiuo cum εἰς vel ἐς, vt εἰς Ῥώμην ἦλθε Romam venit, εἰς πόλεμον ad bellum. II. Accus. cum ἐπὶ, vt ἐπὶ Ῥώμην Romam, ἐπὶ πόλιν ad vrbem. III. cum πρὸς, vt πρὸς τὸ ἀρχεῖον ad curiam. IV. Accusatiuo sine præposit. vt Ῥώμην Romam, πόλεμον ad bellum. V. Aduerbio, vt Ῥώμαζε ad vrbem Romam. *Repete lib. 1. vt sup.*

De loco, tribus modis. I. Genitiuo cum ἐκ, aut ἐξ, vt ἐκ Μεδιολάνου Mediolano, ἐξ οὐρανοῦ de Cælo. II. cum ἀπὸ, vt ἀπὸ Μεδιολάνου. III. Aduerbio, vt Μεδιολανόθεν. *Repete, vt sup.*

Per locum, dupliciter. I. Genitiuo cum διὰ, vt διὰ τῆς πόλεως per vrbem. II. Datiuo sine prępositione vt τῇ κλίμακι per scalam.

De Tempore

COMMA II.

Tempus, interrogatione factâ per πότε; *quando?* Genitiuo sæpiùs, Datiuo interdum, nonnunquàm Accusatiuo ponitur: Vt ἐργάζεται

τῆς

τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας laborat noctu, diuquè: ὑςέρῳ χρόνῳ posteriore tempore: τὸν χειμῶνα hyeme: Sed in secundo loco subintelligitur præpositio ἐν (quæ aliquando exprimitur, vt ἐν μηνὶ τῷ ἕκτῳ in mense sexto) & in tertio subauditur κατὰ.

Interrogatione verò facta per πόσον χρόνον; quãdiù? effertur Tempus plerunq; Accusatiuo sine præpositione: Interdum cum præpos.; sæpe Genitiuo; Quandoq; Datiuo, & eo vel sine, vel cum præpositione: vt ἡ ζήσασα ἔτη ἑπὰ (Luc. 2.) quæ vixerat annos septem; ἐπί τινας ἡμέρας per aliquos dies: ἑπὰ ὅλων ἐτέων septem integros annos; ἑπὰ ἔτεσι, vel ἐν ἑπτὰ ἔτεσι septem annis.

De reliquis casibus Communibus
COMMA III.

Materia, & Pretium, Exclamatio, itemq; Solutus casus, proferri cupiunt plerunq; Secundo:
Causa, Instrumentum, Excessus, quibus addito Quantum,
Commodum, & oppostum, atq; Modum, dabis ista Datiuo:
Sed Spatiũ (idq; loci) Quarto concede locari.

Glossa

Materia genitiuo ponitur, vt πεποίηται χρυσοῦ fa-

factum est ex auro: Vel cũ ἐξ *aut* ἐκ, *ut* ἐκ χρυσοῦ.

Pretium genitiuo, ut ὠνοῦμαι αἵματος *emo sanguine: Vel cum præposit.* ἀντὶ, *ut* ἀντ' αἵματος: *Vel Datiuo*, αἵματι.

Exclamatio genit. ut τῆς τύχης ὦ *fortunam: Vel cum* ὦ, ὦ τῆς τύχης, *uel cum* φεῦ, φεῦ τῆς τύχης. *Sic Abominatio: ut* τῆς ἐξουσίας ἀνθρώπων, *uel* ὦ τῆς, *uel* φεῦ τῆς *etc. o licentiam hominum.*

Solutus, seu Absolutus casus, Latinè Ablatiuus habetur, Græcè Genitiuus: ut ἐμοῦ διδάσκοντος *me docente. Interdum sed rarò Datiuus, ut* παριόντι τῷ ἐνιαυτῷ *anno præterlapso.* (Repete etiam sup. Theorema 6. §. Pro Ablatiuo. *et lib. 2. theor. 5. com. 3. §. Ablatiuus.*) *Peculiaris locutio est* ταῦτα δόξαν (*neutrum plur. cũ participio sing.*) *quum hæc ita placuissent.*

Causa uerò per Datiuum: ut ἡδονῇ σπουδάζει ἐπὶ μαθήμασι *ex uoluptate studet literis. Et per Genitiuum cum* ὑπὸ, *uel Accus. cum* διὰ, *ut* ὑπὸ ἡδονῆς, διὰ ἡδονήν;

Instrumentum per Datiuum, ut ξίφει κτείνειν *gladio occidere:*

Excessus pariter per Datiuum, ut μείζων ἐστὶ ἐμοῦ ἑνὶ δακτύλῳ *maior est me uno digito:* διαφέρεις ἐμοῦ τῇ σοφίᾳ *antecellis me sapientia:*

Quantum, seu Quantitas item per Datiuũ, ut

τοσύτῳ διαφέρεις ἁπάντων τῇ σοφίᾳ *tanto antecellis omnes sapientia*: *Vel p Accus*: *ut* τοσῦτο *etc*

: *Commodum*, *et Incommodum similiter per Dat. ut* ὠνῦμαι σοι βιβλίον *emo tibi librum*:

: *Modus etiam per Dat. ut* ἶσα τῷ ἀριθμῷ ὠὰ *paria numero oua*. *Item per Genit. cum* διὰ, *ut* διὰ τῦ ἀριθμῦ.

Spatium denique, seu distantia loci Accusatiuo ponitur, ut ἦσαν πορευόμενοι, εἰς κωμὴν ἀπέχυσαν ςαδίυς ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερυσαλὴμ *ibant in castellum distans stadia sexaginta ab urbe Hierusalem Act. 24. Vel Datiuo, ut* δίεχει τόπος τῷ ὁδῷ ἡμερῶν εἴκοσι *abest locus itinere dierum uiginti*.

Dierum autem Atticorum non abest

FINIS.

Laus Deo, ac Magnę Matri Marię SS. Q. APP. Paulo, et Barnabę tutelari, titulari.

MEDIOLANI
Apud Dionysium Gariboldum 1639.

